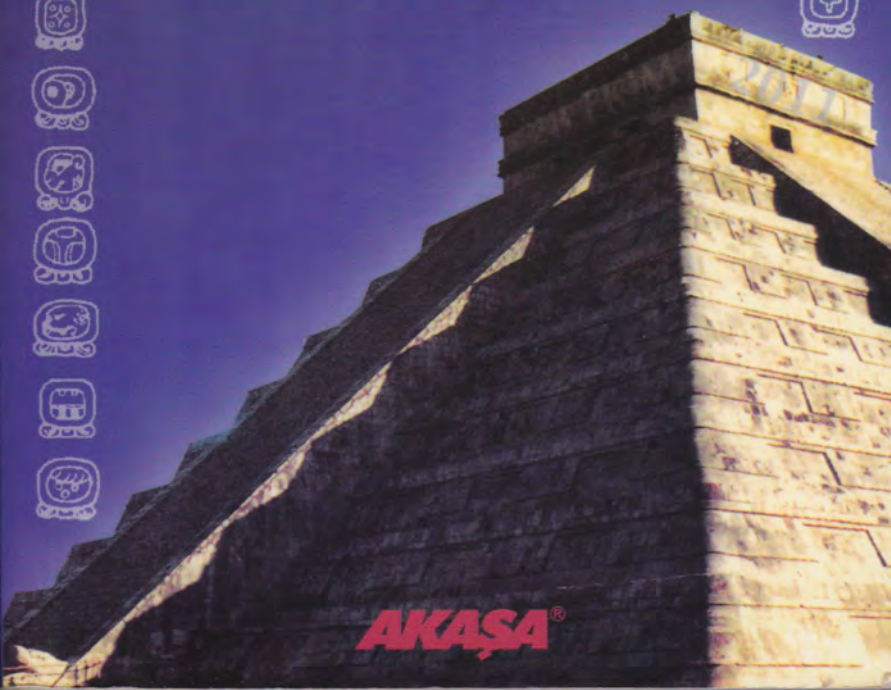
Carl Johan Calleman

MAYA TAKVİMİ

ve

BİLİNCİN DÖNÜŞÜMÜ

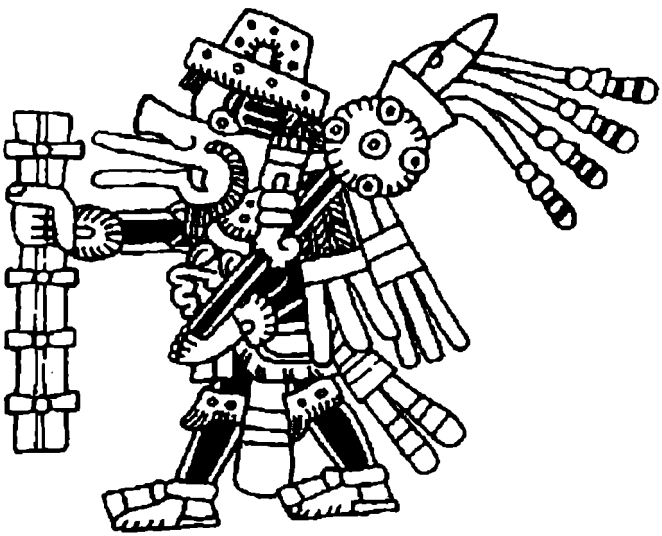

AKAŞA®

Maya Takvimi

ve

Bilincin Dönüşümü

Kukulcan, Tüylü Yılan, Aztekler tarafından Quetzalcoatl denen Mezoamerikan tanrısı. Hem ışığı hem de dualiteyi simgeler ve Kutsal Takvim'deki 9 Ik enerjisini taşır. Kukulcan, Meksika'nın kadim uygarlıklarının dünya-görüşünde önemli bir rol oynamış ve yukarıda resmedilen rüzgâr tanrısı gibi birçok kılıkta gelmiştir. Zaman zaman insan formunda da enkarne olmuştur ve ışık prensibi doğasından ötürü, dünyevi enkarnasyonlarının Mesih'in enerjisiyle aynı enerjinin tezahürleri olduğu öne sürülmüştür.

Maya Takvimi ve Bilincin Dönüşümü

Carl Johan Calleman, Ph.D.

Çeviren:
Semra Ayanbaşı

AKAŞA®

Kitabın Orijinal Adı:
The Mayan Calendar and the Transformation of Consciousness

Bu kitabın Türkiye'deki yayın hakları
Akcalı Ajans Ltd. *aracılığı ile*
Akaşa Yayın ve Dağıtım Ltd. Şti.'*ne aittir.*
Copyright © 2004 Carl Johan Calleman

First published in the USA by Bear&Company, a division of Inner Traditions International, Rochester, Vermont. This edition published by arrangement with Inner Traditions International

Dizgi: *Bilginler*
Basım: *Avcı Ofset*
Kapak Basımı: *Santra Ajans*
Cilt: *Evren Ciltevi*
Film: *Güven Grafik*

ISBN:975-6793-61-9

AKAŞA
Yayın ve Dağıtım Ltd. Şti.
İstiklâl Cad. Mis Sok. Tan Ap. No: 6/4 Beyoğlu - İstanbul
Tel: (0212) 249 20 15 Fax : 251 91 46
www.akasa.com.tr

Birinci Basım
İstanbul, 2004

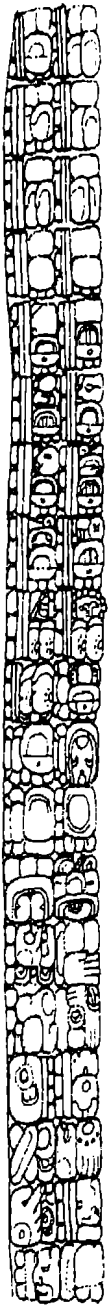
Kutsal Takvim'in semavi yaratıcısı Quetzalcoatl'a
ve bu takvimin gerçeğini taşıyan Maya halkına...

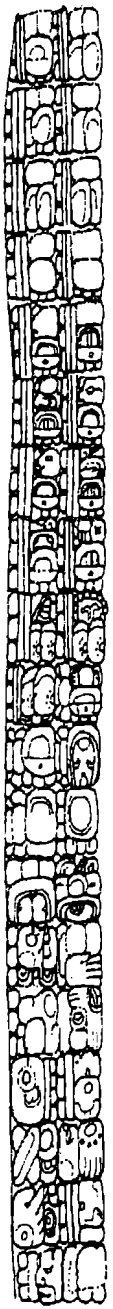
İçindekiler

Önsöz: Jose Argüelles / 9
Teşekkür / 13
Giriş / 15

1. Mayalar'ın Mirası / 23
2. On Üç Üstdünya / 41
3. Dünya Ağacının Kozmolojisi / 60
4. Tanrı ve Tarihî Dinler / 92
5. Dokuz Altdünya / 119
6. Tzolkin / 154
7. Galaktik Altdünya / 172
8. İnsan Zihninin Tarihçesi / 200
9. Kozmik Plânın Tamamlanışı / 234

Ek A: Ekonomi Devreleri / 265
Ek B: Maya Takviminin Pratik Kullanımları / 279
Ek C: Tun-Dönümünüzü ve Tzolkin Gününüzü Nasıl Hesaplayabilirsiniz / 299
Ek D: Batı'nın Irak'a Karşı Savaşı / 303
Lügatçe / 311
Kaynakça / 325
İnternet Kaynakları / 328

Önsöz

16-17 Ağustos 1987'deki Uyumlu Birleşme'den ve *The Mayan Factor: Path Beyond Technology* adlı kitabımın aynı tarihte yayınlanmasından beri, Maya uygarlığına ve özellikle Maya takvimine olan ilgi tüm dünyaya yayıldı. O zamandan beri Maya kehanetleriyle ve genel olarak Maya uygarlığıyla ilgili birçok kitabın yayınlanmasının yanı sıra, özellikle Guatemala'daki Quiche-Mayalardan Alejandro Oxlaj'ın (Cerillo) ve Meksika'daki Yucatec Mayaların Hunbatz Adamları'nın çabalarıyla geleneksel Maya zaman-bilgisi de yeniden canlandırıldı. Bu ilginin daha derin bir nedeni ise on üç *baktun*'dan oluşan Maya Büyük Devresi'nin yakında, 2012'nin (Kuzey Yarıküre'deki) kış gündönümünde sona erecek olmasıdır. İşte bu kesin verinin farkındalığı, insan DNA'sında bir sinyal rolü oynayarak, Maya takvimine karşı, John Major Jenkins'in *Maya Cosmogenesis 2012* adlı kitabının da sergilediği gibi büyük bir ilgiye yol açmaktadır.

Carl Johan Calleman'ın *Maya Takvimi ve Bilincin Dönüşümü* adlı bu kitabı, *The Mayan Factor* adlı kitabımın geleneğini izlemekte, yani Maya takvimini derinlemesine ve felsefi olarak incelemekte ve yorumlamakta, onun on üç baktun'dan oluşan Büyük Devresi'nin bu son aşamasının mutlak bir aracı ve rehberi olduğunu göstermektedir. Calleman'ın çok iyi gösterdiği gibi, Maya takvimi doğanın ve doğal ritimlerin derin bir felsefesini içe-

ren, böylece tarihî analiz yapmayı mümkün kılan birçok-değerli bir sistemdir. Calleman, yaptığı yorumların dinî ve teolojik sonuçlarının keskin bir biçimde farkındadır. Bu sonuçlar en azından Hıristiyan rahiplerin 1562'de Maya kitaplarını rezilce yakmalarından kaynaklanmıştır. Calleman bu konuda 4. bölümde şöyle yazmaktadır:

> Maya takviminin ürettiği daha yüksek perspektif... yeni bir dogmaya dönüştürülemez... Onun yerine, Maya takvimi başkalarının katkılarına ve görüşlerine saygı duyan bireylerin yapacakları ortak araştırma için olası bir çerçeve sağlamaktadır. Maya takvimi, gerektiği gibi anlaşıldığında, özünde tüm kökten dinciliğe, bütün gerçeği içeren tek bir doğru din olduğuna inanan herkese yabancıdır. Ne yazık ki, işte bu yüzden Katolik rahipler Mayaların tüm kitaplarını yaktılar: Bu kitaplar Katolikliğin o sırada gerçek üzerinde kurmaya çalıştığı tekeli tehdit ediyordu. Ancak, bugün giderek daha çok insan gerçeği bizzat arama arzusuyla örgütlü dine sırt çevirmektedir. Bu Maya takviminin, dünya çapında, insanlığın birliğini amaçlayan tüm insanlar arasında yeniden canlanmasını kolaylaştırmaktadır.

Bu, birliği amaçlayan, evrensel ve Maya takviminin en spiritüel doğasını gösteren bir bakış açısıdır. O ayrıca Calleman'ın insanlığın spiritüel tarihinin -insan zihninin tarihinin- muhteşem bir sentezini, günümüzün ve yakın geleceğin -360 günlük *tun* devrelerinin değeri de dahil olmak üzere, Uzun Sayım'a sıkı bir bağlılığa dayanan- bir analizini yaratma konusundaki büyüleyici çabasını da göstermektedir. Eşit derecede büyüleyici olan bir şey de Calleman'ın, on üç baktun'u birbirini izleyen gündüz-ve-gece devreleri olarak ve On Üç Üstdünya'nın kozmolojisiyle ilişkili olarak analiz etmesi ve yorumlamasıdır. Bu bağlamda, o bizim bir Galaktik Altdünya'dan geçmekte olduğumuzu ve 2011'de bir Evrensel Altdünya'ya gireceğimizi görmektedir.

Ama Calleman için en önemli olan şey, onun, dünya 2012 tarihine yaklaşırken büyük bir ruhsal uyanış ve birleşmenin meydana geleceğini görmesidir. 9. bölümde o bu konuda şöyle yazmaktadır: "Maya takvimiyle ilgili bilgimize dayanarak, kozmik plânın tamamlanışına yaklaşırken aydınlanmış insanların sayısının büyük ölçüde artacağından emin olabiliriz. Zihnin bir tarihçesinin olduğuyla (zaman içinde geliştiğiyle) ilgili Maya takviminin sunduğu kanıt insanlığa büyük bir umut sunmaktadır."

Calleman'ın çalışması hakkında ilginç bulduğum şey şu ki, o, *The Mayan Factor* adlı kitabımın önermesini, yani Maya uygarlığının ve özellikle Maya takviminin insan uygarlığının gidişatı ve tarihçesi dikkate alınırken gözden kaçırılmış etkenler olduklarını kanıtlamaktadır. Calleman, kendi perspektifinden Maya takviminin derinliklerini araştırıp inceleyebilmiş, onun temel ruhsal ve zihinsel doğasını sergileyebilmiş ve bugün dünyanın çok gereksindiği bir senteze erişebilmiştir. Daha da önemlisi, Calleman Maya takvimini ilahi ya da kozmik plânla ilişkili olarak görmektedir. "Maya takvimi..." diye yazmaktadır 9. bölümde, "kozmik plânı incelememizi sağlayan en önemli aracımızdır."

Maya takviminin Calleman'a kendimizin gerçekten bütünsel ve küresel bir anlayışını ilham etmesi de ilginçtir. Benim Maya takvimiyle ilgili araştırmamda sürdürdüğüm çalışma belli noktalarda Calleman'ın çalışmasından farklı olmasına karşın -ki tüm bakış açılarına açık olmak ve hepsini korkusuzca incelemek akıllıcadır- takvimin kesirsel birimlerini analiz gereçleri olarak kullanma yöntemlerimiz ortaktır. Her ikimiz için de şu nokta açıktır ki, Maya takvimi 9, 13 ve 7 anahtar sayılarına dayanan kesirsel holografik uygulamalar içerir. Okur, Calleman'ın birçok grafik kullanan kesire-dayalı yorumlamalarını düşünmeye yol açıcı ve uyarıcı bulacaktır.

Son olarak da, Calleman'ın yakında gerçekleşecek iki kri-

tik Venüs geçişini algılayışını vurgulamak istiyorum. Venüs gezegeninin (Güneş ile Dünya arasından) ilk geçişi 8 Haziran 2004'te, ikinci geçişi ise 6 Haziran 2012'de vuku bulacaktır. Venüs'ün güneşin önünden geçişini işaret eden bu tarihler, Calleman'a göre, "insan zihninin ışık zihnine nihai dönüşümünün" bir işaretidir. Venüs geçişleri daima bir çift olarak vuku bulur. Son iki çift geçiş 1874/1882'de ve ondan önce 1761 /1769'da vuku bulmuştur. Kuşkusuz, 2004 ve 2012 tarihleri en önemlileridir. 2004 tarihi 25-26 Temmuz 2004'deki Büyük Takvim Değişimi'nin habercisi olarak görülmelidir, 2012'deki ikinci geçiş ise devrenin sona erişini başlatacaktır. 2004 tarihi için, Calleman dünya çapında bir meditasyon yapılması çağrısında bulunmaktadır. Bu meditasyon sahneyi Büyük Takvim Değişimi'nin ruhsal zaferine hazırlamak için büyük bir fırsat olacaktır. Uzun Sayım'da 8 Haziran (2004) 6 Ehecatl'dır (rüzgâr), bu Quetzalcoatl'ın bir işaretidir.

Calleman'ın kitabının anlamları üzerinde düşünürken, gelin hepimiz kalplerimizi ve zihinlerimizi araştıralım ve tüm formlarıyla Maya takviminin incelenme ve uygulanmasının sağladığı daha yüksek ruhsal birleşmeyi arayalım. Gelin, Maya takvimini kozmik plânın ürettiği olayların akışını incelemek için bir araç olarak kullanmaya hazırlanalım, çünkü hepimiz sonuçta aynı ruhtan gelmiyor muyuz? Calleman'ın Maya takvimiyle ilgili kitabı, okuyan herkesi yeni bir anlayışın eşiğine getirebilir. Gelin, hepimiz bir olarak Bir'e doğru ilerleyelim!

Jose Argüelles
Valum Votan, Closer of the Cycle
The Mayan Factor ve *Time and the Technosphere*'in
yazarı
Yüksek-ton Ay 28, Kin 186, Sarı Ritmik Yıldız
Uzun Sayım: Uaxac Etznab
Gregoryen: 12 Aralık 2002

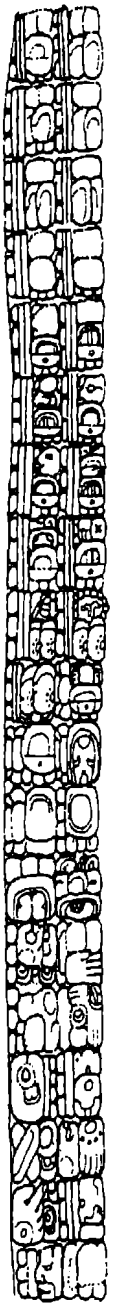
Teşekkür

Kitabın metnini eleştirel olarak okuyup,
fikirlerimi anlaşılır kılan değerli önerilerde bulunan
Ola Petterson'a teşekkür ederim.

	Ulusal Altdünya	Gezegensel Altdünya	Galaktik Altdünya	Evrensel Altdünya
Hükmeden Enerji	13 *baktun* 5125 yıl, 394,3 yıllık 13 Gündüz/Gece	13 *katun* 256 yıl, 19,7 yıllık 13 Gündüz/Gece	13 *tun* 12,8 yıl, 360 günlük 13 Gündüz/Gece	13 *uinal* 260 gün, 20 günlük 13 Gündüz/Gece
1.Gündüz 1.Üstdünya'dır **Tohumun Ekilmesi** *Xiuhtecuhtli* ateş ve zaman tanrısı	İ.Ö. 11 Ağustos 3115 - 2721	24 Temmuz 1755- 1775	5 Ocak 1999- 31 Aralık 1999	11 Şubat 2011- 3 Mart
1.Gece 2.Üstdünya'dır **Yeni Dalganın İçsel Özümsenişi** *Tlalteuhtli* toprak tanrısı	2721-2326	1775-1794	31 Aralık 1999- 25 Aralık 2000	3 Mart- 23 Mart
2.Gündüz 3.Üstdünya'dır **Tohumun Çimlenmesi** *Chalchiuhtlicue,* su tanrıçası	2326-1932	1794-1814	25 Aralık 2000- 20 Aralık 2001	23 Mart- 12 Nisan
2.Gece 4.Üstdünya'dır **Yeni Dalgaya Karşı Direniş** *Tonatiuh,* güneş ve savaşçılar tanrısı	1932-1538	1814-1834	20 Aralık 2001- 15 Aralık 2002	12 Nisan- 2 Mayıs
3.Gündüz 5.Üstdünya'dır **Filizlenme** *Tlacolteotl,* sevgi ve çocuk-doğumu tanrıçası	1538-1144	1834-1854	15 Aralık 2002- 10 Aralık 2003	2 Mayıs- 22 Mayıs
3.Gece 6.Üstdünya'dır **Yeni Dalganın Özümsenişi** *Mictlantechutli,* ölüm tanrısı	1144-749	1854-1873	10 Aralık 2003- 4 Aralık 2004	22 Mayıs- 11 Haziran
4.Gündüz 7.Üstdünya'dır **Çoğalarak Büyüme** *Cinteotl,* mısır ve yiyecek tanrısı	749-355	1873-1893	4 Aralık 2004- 29 Kasım 2005	11 Haziran- 1 Temmuz
4.Gece 8.Üstdünya'dır **Yeni Dalganın Genişlemesi** *Tlaloc,* yağmur ve savaş tanrısı	355-40 İ.S.	1893-1913	29 Kasım 2005- 24 Kasım 2006	1 Temmuz- 21 Temmuz
5.Gündüz 9.Üstdünya'dır **Tomurcuklanma** *Quetzalcoatl,* ışık tanrısı	40-434	1913-1932	24 Kasım 2006- 19 Kasım 2007	21 Temmuz- 10 Ağustos
5.Gece 10.Üstdünya'dır **Yıkım** *Tezcatlipoca,* karanlık tanrısı	434-829	1932-1952	19 Kasım 2007- 13 Kasım 2008	10 Ağustos- 30 Ağustos
6.Gündüz 11.Üstdünya'dır **Çiçeklenme** *Yohualticitl,* doğum tanrıçası	829-1223	1952-1972	13 Kasım 2008- 8 Kasım 2009	30 Ağustos- 19 Eylül
6.Gece 12.Üstdünya'dır **Yeni Formun İnce Ayarlanması** *Tlahuizcalpantecuhtli,* şafaktan önceki tanrı	1223-1617	1972-1992	8 Kasım 2009- 3 Kasım 2010	19 Eylül- 9 Ekim
7.Gündüz 13.Üstdünya'dır **Meyve Verme** *Ometeotl / Omeciuatl,* İkili-Yaratıcı Tanrı	1617- **28 Ekim 2011**	1992- **28 Ekim 2011**	3 Kasım 2010- **28 Ekim 2011**	9 Ekim- **28 Ekim 2011**

Calleman Matriksi, on üç tanrının (enerjinin) en-yüksek dört Altdünya'daki yönetim dönemlerini gösteren bir kehanet tablosu. Bu tablo insan tarihinin tüm veçhelerinin evriminin ansiklopedik incelemelerinde kullanılabilir.
Ayrıca kehanet için temel bir matriks de sağlar.

Giriş

Maya takvimi birçok mesajını diğer spiritüel geleneklerle paylaşır: "Hepimiz Bir'iz," "Yaşamın bir amacı vardır" ve "Tanrı Sevgidir." Ama o özgün bir mesajı da aktarır: "Zamanın sonu"nda aydınlanmış altın çağın yaratılması için bir son-tarih vardır ve hepimizin bu sürece birlikte-yaratanlar olarak katılmamız gerekiyor. Bu, Maya takviminin bugün idrak edilmesi gereken en önemli mesajıdır. Hem birçok çarpıtma ve yanlış anlama, hem de genel olarak kehanete karşı gösterilen ortak kuşkuculuk, en azından şimdiye dek birçok kişinin ilahi zaman plânını tam olarak tanımasını engellemiştir.

Tipik bir yanlış anlama, Maya takviminin sadece Maya kültürüyle ilgilenenleri ilgilendirdiğidir. Elbette, kadim Mayalar bu kitapta anlatılan takvimi geliştiren ve inceleyen ilk halktı ve bu yüzden onurlandırılmalılar. Ancak, bugün antropolojiye ya da kadim kültürlere gösterilen ilgi Maya takvimini, yani tüm insanları çok yakından ilgilendiren bir kehanet kaynağını incelemek için çok zorlayıcı bir neden değildir. Maya takvimi evrensel bir gerçeği içerir ve bu gerçek, bugünün küresel toplumu için, Mayalar için olduğundan çok daha acil bir inceleme konusudur. Elinizdeki kitap benim bu evrensel gerçeği Maya takvim sisteminden çıkarmak ve modern insanlar için anlamlı olacak biçimde sunmak amacıyla yaptığım çalışmanın bir sonucudur. Bu süreçte bu takvimin dünya-

mızda ortaya çıkmış diğer birçok dinî ve felsefî geleneği de aydınlattığını göstermeyi umuyorum.

Maya takvimi kehanetsel bir gelenektir. Kehanette bulunabilmek ya da geleceği önceden bildirebilmek farklı yerlerde ve farklı zamanlarda çok farklı görülmüş bir sanattır. Astroloji, kabala, numeroloji ve tarot tüm dünyada hem sıradan insanlar hem de yöneticiler tarafından kullanılmış -ve hâlâ kullanılan- kehanet araçlarının örnekleridir. Nostradamus ve Edgar Cayce'in kehanetleri, Vahiy Kitabı (İncil'deki Yuhanna'nın Vahyi), *The Bible Code* (Tevrat'ın Şifresi) adlı kitapta anlatılan şifreli mesajlar ve Hopi Yerlileri'nin Kehanetleri içerik olarak kehanetseldir ve onların gizli mesajlarını açığa çıkartmak için sayısız yorum ileri sürülmüştür. Bu kaynakların çoğunun kesinlikle doğru olduğu söylenemez. Onların bir zaman-çizgisinden yoksun olmaları içerdikleri kehanetlerin isabetli mi, yoksa sadece bir yorumcunun sonradan yaptığı yorumlar mı olduğunu ayırt etmeyi olanaksız kılmaktadır.

Maya takviminin zaman-çizgisi ise tam tersine, kesinlikle doğrudur ve hiçbir aldatmaca içermez. Standart bir ansiklopediyi okuyabilen herkes, biyolojik ve tarihî gelişimin olgularıyla karşılaştırarak bu takvimin geçerliliğini doğrulayabilir. Bu yüzden, bu kitabın esas mesajı spiritüel olmasına karşın, okuru kitabın sunduğu olgulara ve mantığa herhangi bir bilimsel teoriye bakar gibi bakmaya davet ediyorum. Geçerli bir bilimsel teori için ortak kriterler onun deneysel olarak kanıtlanabilir olmasını ve en geniş olası fenomenler dizisini en basit olası biçimde açıklamasını içerir. Maya kronolojisini insanlık tarihine uyguladığımızda, önemli ve anlamlı bir dalga kalıbı ortaya çıkar. Bu kitapta sunulan böyle kalıpların örnekleri "tarihin rüzgârları," dinlerin ortaya çıkışı, yazılı iletişimin gelişimi, dünya ekonomisinin inişleri ve çıkışlarıdır. Bu örnekler bizim zekâsı -insanların o doğrultuda evrimleşmeleri amaçlanan- kesin bir programı izleyen bilinçli bir evrende yaşadığımızı açık-

ça gösterir. Bu programa göre, biz şimdi yarıfinal Altdünyası'na (dokuz temel Maya zaman devresinin sekizincisine) erişmiş bulunuyoruz, ki bu insanlığın kaderinin on yıldan daha kısa bir süre içinde gerçekleşmesi gerektiği anlamına gelir. Biz gerçekten de yaratılışın en son dakikasında yaşıyoruz!

Modern bilimin ve tarihî araştırmanın olguları ile Maya takviminin birbirine uyma derecesi çoğu standarda göre şoke edicidir. Birçok okurun Maya takviminin kozmik plân hakkında insanlığın erişebileceği en önemli bilgi kaynağı olduğu sonucuna varacağına inanıyorum, bu da şu sonuca götürecektir: Bugün bu takvimi doğru -yani, deneysel olarak kanıtlanabilirbiçimiyle yaymak hepimiz için acil bir görevdir. Spiritüel kitaplar, çoğunlukla, birçok farklı yolun bulunduğu ve herkes için doğru olan bir yolun bulunmadığı fikrini yinelerler. Bu doğru olmakla birlikte, bu fikrin sadece dar ve bireysel anlamda doğru olduğu pek fark edilmez. Başlayacak herhangi bir "yol"un bulunmasının tek nedeni, bilincin evrimini (tekâmülünü) yöneten ve hepimizi kendi yolumuzdan ortak bir kadere doğru evrimleşmeye iten bir kozmik zaman plânının bulunmasıdır. Eğer bireysel yollarımız bu plânın daha geniş kapsamı içinde görülmezlerse anlamlarını tamamen yitirirler. Bugün biz insanlık olarak bireysel yollarımızı bu daha büyük plâna uydurma gerekliliğiyle karşı karşıya bulunuyoruz, ki onun son-tarihine uyabilelim. Öyleyse, Maya takvimi hepimizi çok yakından ilgilendirmekte ve hepimiz için çok büyük bir önem taşımaktadır.

Bu durum spiritüel arayışçılara bir seçim sunmaktadır. Biz astronomiye dayanan takvimleri kullanmaya devam edebiliriz ve eğer böyle yaparsak, tarihi kaotik rasgele olaylar dizisi olarak görmeye devam ederiz. Ya da geleneksel Maya takvimini kullanmaya başlayabilir, kozmik plânın ana hatlarının farkına varabilir ve bu plânın bilinç evrimine uyumlanabiliriz. Devam eden bu evrimin önemli bir sonucu, değişmez bir "insan

doğası" fikrinin gerçeğe dayanmamasıdır. Farklı Altdünyalarda yaşayan insanlar arasındaki bilinç farklılıkları gerçektir ve bugün insan bilinci kadim Mayalarınki ile aynı bilinç değildir. Bugünkü bilinç gelecek altın çağın Evrensel İnsanı'nınki ile de aynı bilinç değildir. İnsanlık için umut vardır, bu umut hepimizin birden iyi yönde değişmeyi seçecek olmamızdan değil, insanlığın bilincinin etkilenip yönlendirilemeyecek kozmik bir plâna tabî olmasından kaynaklanır. Maya takvimini kullanarak bu plâna katılmak, onun hem bireysel hem de toplumsal düzeyde gerçekleşmesine yardımcı olacaktır.

Ayrıca, bu plânın değişen yin/yang kutuplulukları dünyanın, sadece farklı devirlerde değil, dünyanın farklı bölgelerinde de farklı biçimde görülmesinin nedenini açıklar.

Şimdiki zaman bu ikinci noktaya iyi bir örnek oluşturmaktadır. Bu sözler Galaktik Altdünya'nın beşinci *tun*'unun yedinci *uinal*'inde (yirmi günlük devresinde) yazılırken, Batı Doğu'nun bir İslam ülkesine, Irak'a karşı yaptığı askeri harekâtlardan birinde bir kez daha başarılı olmuş görünüyor ve Saddam Hüseyin rejimini yıkmış bulunuyor (bu konudan Ek D bölümünde söz edilmektedir). Bu savaşın nedenini sormak doğaldır. Ana-görüş medyası bu konuda yüzeysel yanıtlar sunuyordu: ABD kitle imha silahlarına sahip olduğundan kuşkulanılan baskıcı bir rejimi yıkmak istiyordu; ya da ABD Irak'ın petrol kaynaklarının kontrolünü ele geçirmek istiyordu. Ama bunlar şu anda hükmeden bilincin çerçevesi içinde verilmiş ve bu yüzden çok öngörüsüz olan yanıtlardır.

Bunun yerine, varsayalım ki (coğrafî anlamda) Eski Dünya ile Yeni Dünya arasındaki ilişkide halen meydana gelen değişim Irak'taki savaşla ilgili farklı bakış açılarından kaynaklanmıyor. Varsayalım ki daha büyük değişim küresel bir düzeyde gerçekleşmesi programlanmış bir bilinç değişiminden ötürü vuku bulması amaçlanan bir şeydi. Böylece, Galaktik Altdünya'nın Üçüncü Gündüzü'nde vuku bulan bu savaş esa-

sen Batı'nın tek süper-gücünün askeri becerisinin bir başka gösterisi olarak hatırlanmayabilir. Bu savaşın daha derin bir sonucu uluslararası yasa sisteminin yıkılması olabilir. Güvenlik Konseyi'nin Batı koalisyonunun bu olaya seyirci kalmasının sonucu, Birleşmiş Milletler'in ve hatta NATO'nun fiilen yıkılmasıdır. Batı'nın, bir daha, başını çektiği dünya düzeni için kaba kuvvet kullanmadan destek bulabileceğine inanmak zordur.

Bu savaştan önceki dönemde eşit önemde bir zıt eğilim gördük, bu şimdiye dek hiç görülmemiş kapsamda bir küresel barış hareketiydi. Bu, altın çağa yaklaşırken birçok insanın giderek daha çok şimdiki zamanda yaşamasının ve onun meyvelerini ertelemek istememesinin, bu olgunun bir yansımasıdır.

Tüm bunlar önceden tahmin edilebilir miydi? Eski Dünya ile Yeni Dünya arasındaki çatışmanın şiddetlenmesi fikri Hopi kehanetine aşina olanlara kesinlikle yabancı gelmeyebilir. Bundan başka, ilk kitabımı *(The Mayan Calendar)* okuyanlar ABD/İngiltere ile kıta Avrupası arasında ortaya çıkan ayrılık karşısında hiç de şaşırmayacaklardır. O kitapta açıklanmış olduğu gibi, 1992 ile 1999 arasındaki dönem insanlık tarihindeki en barışçıl dönemlerden biriydi, ancak ben 1999'da başlayan dönemin Doğu ile Batı arasında giderek artan bir çatışmalar devri olacağı kehanetinde bulunmuştum. Aslında, tüm bu Altdünya'yı (1999-2011) Hıristiyan terminolojisinde (Vahiy Kitabı'nda) Apocalypse denilen devir olarak tanımlamış, bu devirde ortaya çıkacak Canavar'ın -belki paradoksal olarak- esasen kötülüğü başkalarına projekte etme eğiliminde olanlar tarafından oluşturulabileceğini belirtmiştim.

Şimdiki Altdünya'nın gelişimiyle ilgili kehanetsel zaman biliminden öğrenilecek daha çok şey vardır ve bu meseleler bu kitabın sonraki bölümlerinde kapsamlı biçimde anlatılmaktadır. Bu sekizinci ve Galaktik Altdünya, örneğin, 1992-1999 arasındaki dönemin tersine, sürekli bir ekonomik küçülme döne-

mi olmuştur ve dünyanın bir daha uzun bir ekonomik büyüme dönemi geçirmeyeceğini düşünmek için nedenler vardır (bkz. Ek A).

Kehanette bulunmanın gerçekten mümkün olduğunu anlamanın anahtarı, insanın düşünmesinin kozmosun geriye kalanından ayrı olan bir kişinin kafasının "içinde" vuku bulan bir şey olmadığını anlamaktır. Bizim düşünüşümüz ve bunun sonucunda eylemlerimiz, evrimleşen bir kozmik bilinç ile yerkürenin aracılığıyla rezonansa girmemiz yoluyla gelişir, ki bu bilincin çeşitli enerji değişimleri Maya takvimi tarafından tanımlanır. Böylece, hepimiz bu bilincin "kanallarıyız;" ve açıkça, en azından şimdiye dek, kendi adımıza ancak çok sınırlı bir anlamda düşünebiliyorduk. Yerküre ile rezonansa girmemiz sonucunda hepimiz kozmik plânın az ya da çok kuklaları olageldik. Öyleyse bu kuklalar dünyasının büyük-ölçekteki gelişiminin esasen önceden tahmin edilebilir olması normaldir, bunda gizemli bir şey yoktur. Bir başka deyişle, kehanette bulunmak tümüyle mümkündür ve kozmik plânın kalıplarını anlamak hepimiz için çok önemli bir görevdir.

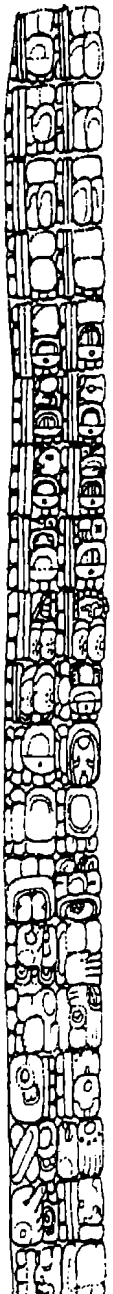
Maya takviminin büyük bir değeri de, onun bize evrimi (tekâmülü) yönlendiren enerjilerin bilgisini sağlamasıdır. O bizim akışa uymamızı mümkün kılan bir araçtır. Şimdiye dek onun bilincinde olmamış olsak da, insanlar bu rehberliğe her zaman erişebilirlerdi ve kozmik plânın tamamlanacağı 13 Ahau (28 Ekim 2011) tarihine dek de erişebilirler. Kukla olmaktan kurtulmak isteyen ve onun yerine bilinçli birlikte-yaratan olmaya çalışanlar için bu kitap evrimi yöneten enerjilerin farkında olmayı sağlamaktadır ki bu kadim Maya devrinden beri tam olarak sunulmamış bir farkındalıktır.

Geleneksel Maya takvimi şimdi yeniden canlandırılmıştır ve bu takvimin takipçileri onun modern yorumcuları olacaklardır. Başlangıçta okurun buna Maya takviminin yapısı ve anlamıyla ilgili temel bir bilgiyle hazırlanmasına karşın, bu

kitabın ikinci kısmını ilahi plânın bizi götürmesi gereken yere, altın çağa yönelik bir rehber olarak yazdım.

Hükmeden Tanrı Zaman Süresi	Tarihî Tarihler	Mezoamerika Kültürlerinin Kısa Bir Zaman -Çizgisi
Xiuhtecuhtli İ.Ö. 3115 - 2721	İ.Ö. 3000	Mısırın ilk yetiştirilmesi
Tlaltecuhtli İ.Ö. 2721 - 2326		
Chalchiuhtlicue İ.Ö. 2326 - 1932		
Tonatiuh İ.Ö. 1932 - 1538		
Tlacolteotl İ.Ö. 1538 - 1144	İ.Ö. 1500	Veracruz'da Olmek uygarlığı
Mictlantecuhtli İ.Ö. 1144 - 749		
Cinteotl İ.Ö. 749 - 355	İ.Ö. 550	Oaxaca'da Zapotekler Monte Alban'da ilk Tzolkin tarihi
Tlaloc İ.Ö. 355 - İ.S. 40	İ.Ö. 250 - İ.S. 50 İ.Ö. 32	Klasik-öncesi Maya, Izapan kültürü İlk Uzun Sayım tarihi
Quetzalcoatl İ.S. 40 - 434	İ.S. 100	Klasik Maya kültürünün başlaması Orta Meksika'da Teothiuacan kentinin yükselişi
Tezcatlipoca İ.S. 434 - 829	İ.S. 434 İ.S.700 İ.S. 800 - 830	Copan ve Palenque'de hanedanların kuruluşu Teothiuacan'ın yıkılışı Klasik Maya kültürünün yıkılışı
Yohualticitl İ.S. 829 - 1223	İ.S. 843 İ.S.909 İ.S. 1223 İ.S. 1223	Chichen Itza'da en eski tarih Klasik-sonrası Maya kültürünün başlaması Uzun Sayım tarihinin son kullanımı Chichen Itza'daki klasik-sonrası Maya'nın yıkılışı Tula'daki Toltek uygarlığının yıkılışı
Tlahuizcalpantecuhtli İ.S. 1223 - 1617	İ.S. 1368 İ.S. 1504 İ.S. 1519 İ.S. 1521	Azteklerin Meksika Vadisi'ne yerleşmesi Kristof Kolomb'un, Honduras kıyısı açıklarında Maya kanolarını görüşü Cortes'in Veracruz'a çıkışı Aztek İmparatorluğu'nun fethedilişi
Ometeotl İ.S. 1617 - 2011	İ.S. 1697	Tayasal'daki son bağımsız Maya krallığının fethedilişi

Şekil 1.1. Mezoamerika'daki Yerli Amerikalıların kısa bir zaman-çizgisi

1

Mayalar'ın Mirası

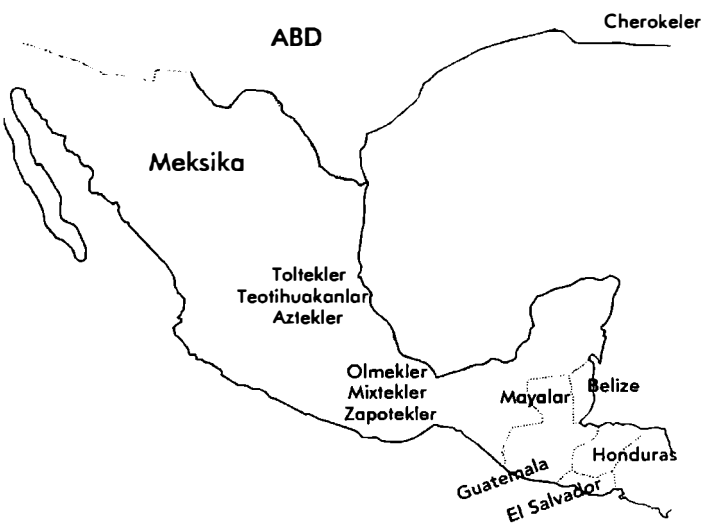
YERLİ AMERİKA

Kadim Batı Yarıküre'nin mitoslarını, efsanelerini ve kozmolojik fikirlerini ilk kez duyduğumuzda onlar bize şaşırtıcı görünebilir. Mayalar ve Aztekler, On Üç Üstdünya (Semavi dünya, Tanrı katı) ve Dokuz Altdünya'dan oluşan bir evreni tarif etmişlerdir ve biz modern düşünüşümüzle onu tanımlamakta zorlanırız. Birçoklarının ilk tepkisi böyle fikirleri batıl inanç olarak ve daha iyisini bilmeyen bir halkın bilimsel-olmayan dünya-görüşüne ait olarak görmektir. Yine de, özellikle Mayalar ilgimizi çok çekerler. Derinlerde, birçokları bu halkın modern uygarlığımızdan daha derin bir bilgeliğe sahip olduğunu sezgisel olarak hissederler. Tekrar tekrar, kadim Mayalar dikkatimizi çekerler ve belki biz onlardan öğrenmemiz gereken şeyi öğreninceye kadar da bunu yapmaya devam edeceklerdir. Ancak, büyük bir çoğunluk bu kadim Yerli Amerikan dünya-görüşünü anlayacak uygun hazırlıktan yoksundur ve böylece hiçbir anlayışın bulunamayacağı yönlere bakmaktadır.

Öyleyse kendimizi bu kadim Yerli Amerikan bilgisini özümsemeye nasıl hazırlayabiliriz? Yanıt basittir: *Tzolkin* denen Kutsal Takvim'i inceleyerek. Kutsal Takvim, Avrupalıların gelişinden önce Batı dünyasında bu-

lunan ileri uygarlıkların düşünce biçimine ana giriştir. Yerli halkların yüzyıllarca baskı altında tutulmalarından sonra Maya takvimini yeniden keşfederek, kozmik resim-bilmecenin (puzzle) Yerli Amerika'nın sağladığı parçasını yeniden yaratabiliriz. Kutsal Takvim, insan olmanın anlamıyla ilgili bugünün dünyasındaki çok farklı perspektifleri birleştirmenin anahtarını sunmakta ve bize sezgimizi bireysel ve kozmik amaçlara uyumlamamızı sağlayacak bir araç vermektedir.

Kadim zamanlarda Kuzey Meksika'dan Honduras'a kadar uzanan tüm bölge arkeologların Mezoamerika dedikleri tek bir kültürel çevre oluşturuyordu (şek. 1.2). Mayalar, Zapotekler, Mixtekler, Toltekler, Teotihuakanlar ve daha sonra da Aztekler genelde siyasi olarak birbirlerinden ayrı olmalarına karşın, sanatsal ve diğer etkiler tüm bu bölgeye yayılmıştı (kısa bir zaman-çizgisini görmek için şek. 1.1'e bakınız). Tüccarlar ve diğerleri

Şekil 1.2. Mezoamerika'nın, hem kadim kültürlerin bölgelerini hem de günümüzdeki ulusal sınırları gösteren haritası.

yoluyla temaslar yoğundu ve bu kültürlerin hepsi birbiriyle ilişkideydi. Bu Mezoamerika uygarlığı içinde halklar, o zaman Kaplumbağa Adası olarak bilinen Kuzey Amerika, Güney Amerika ve Karayip gibi komşu bölgelerin gayet farkındaydılar.

Bu kadim uygarlığın mirası nedir? Onların bilgisinden modern halklara ne miras kalmıştır? Görünüşte hiçbir şey ve çok az kişi Yerli Amerikan bilgisinin herhangi bir bölümünün bizim dünyayla ilgili şimdiki anlayışımız için çok önemli olduğunu ileri sürecektir. Yerli Amerikalıların doğaya karşı duydukları saygıyı bilmemize karşın, onlar gibi tüm canlılarla bir'liği yeniden yaratacak araçlardan yoksunuz. Sanki dünyanın yarısı, Batı dünyası bugünün küresel kültürünü hiç etkilememiştir. Şimdi Yerli Amerikalıların tüm nüfusunun yaklaşık yarısının yaşadığı Meksika'da bile kadim spiritüel bilgi çok az bilinir.

Bu neden böyledir? Bunun en direkt açıklaması tüm Amerika'nın yerli nüfuslarının ve onların kültürlerinin neredeyse yok olmuş olmasıdır. Örneğin, İspanyol fatih Hernan Cortes 1519 yılının (Paskalya yortusundan önceki) Kutsal Cuma günü Meksika'nın doğu kıyısına çıktığında, Mezoamerika'nın toplam nüfusunun yirmi beş milyon kişi olduğu tahmin ediliyor; yüzyıl sonra bu nüfus yaklaşık bir milyona inmişti. Nüfusun böyle azalmasına istilacıların, direkt katliamlarından çok, taşıdıkları hastalıklar neden olmuş olsa da, sonuç aynıydı: Bir uygarlık yok edilmişti.

Bu şiddetli saldırı kültürel yıkım anlamına da geliyordu. İspanyol piskoposlar bulabildikleri ve Mayalar tarafından, Batı Yarıküre'de yazılı bir dile sahip tek halk tarafından yazılmış olan ve onun en ileri kültürel ifadelerini taşıyan tüm kitapları yaktılar. O zamandan bugüne bu kitapların sadece dördü kalmıştır. Onlar daha ilk başta Avrupa'ya gönderilmiş oldukları için yakılmaktan kurtulmuş ve çok daha sonra oradaki kütüphanelerde ortaya çıkmışlardır. Bu Maya kitaplarının hepsi takvimlerdir (şek. 1.3).

Şekil 1.3. Dresden El Yazması'nın Venüs tablolarından bir sayfa, bu İspanyol rahiplerin kitap yakmalarından kurtulmuş en iyi Maya takvim çalışması olarak kabul edilir.

Ama kitapların yakılması bu eski uygarlığın yıkılmasının sadece en görünür biçimiydi. Fatihler ve rahipler geleneksel dinin ve yaşam biçiminin tüm formlarını yasaklamışlardı. Guatemala gibi birçok bölgede Mayalara yapılan zulüm günümüze dek devam etmiş ve geleneksel bilginin çoğu yeraltına inme-

ye zorlanmıştır. Bu koşullar altında, yerlilerin sahip oldukları bilginin çok azının bilinmesi ve çoğu kişinin bu bilginin varlığından bile haberdar olmaması şaşırtıcı değildir. Bugün çoğu kişi, eğer Mayalar modern dünya için gerçekten önemli olan bir bilgiye sahip olsalardı onu mutlaka biliyor olacağımızı düşünür. Ama bu kesinlikle doğru mudur? Bugünün arkeologları ve antropologları neyin değerli neyin değersiz olduğunu gerçekten bilebilirler mi? Bence hayır. Bugünün üniversite bilimcileri modern bilimi norm olarak kabul eder ve Yerli Amerikan uygarlığının kaydetmiş olduğu ilerlemeyi modern standartlara göre yargılarlar. Eğer biz Yerli Amerikan biliminin gerçek değerini tanıyacaksak, bunu başka türlü yapmalıyız: Kadim bilgiyi bir standart olarak kullanarak modern bilginin niteliğini değerlendirmeliyiz. Ancak böyle bir noktadan yola çıkarak insanlığın kendi kadim mirasının -ya çarpıtılmış ya da anlaşılmamış bir mirasın- vazgeçilmez bir parçasına erişimi yitirdiğini anlayabiliriz.

Yerli Amerika'nın bilgisiyle ilgili bu içgörüden yoksunluk küresel bir dengesizlik yaratmıştır. Dünyanın yarısı kapatılmıştır. Bugünün küresel kültürüne genellikle Batı kültürü denir, ama küresel kültürde gerçek Batı katkısı, onun kadim orijinal düşünüşü eksiktir. Bu küresel dengesizlik yaşamın amacı ve bir insan olmanın anlamı ile ilgili anlayıştan yoksunluğa neden olmuştur. Küresel kültürü "Batı kültürü" olarak etiketlemek, *yerli* Batı bakış açısının resim-bilmecenin çok gereksinilen bir parçası olduğu gerçeğini göremememize neden olmuştur. Dünyanın bütünsel bir anlayışının çerçevesini tamamlayabilmek için bu parçaya ihtiyacımız var ve bu parça yokken yanlış bir dünya-görüşü tarafından yanıltılmamıza izin veriyor oluruz.

Bu yüzden ben kadim yerli uygarlıkların bilgisini geçmişe ait bir şey olarak sunmayacağım. Bu kitap kadim Mezoamerikalıların bilgisini fantezilerimizi tatmin edecek bir merak ya da kendimizi çözülmemiş gizemlerle eğlendireceğimiz bir ne-

den olarak görmez. Bu kitabın amacı, en azından büyük tablo söz konusu olduğunda, onların doğru bilgiye sahip olduklarını, bizim yanlış bilgiye sahip olduğumuzu göstermektir. Bu kitap kadim bilginin geleceğin bilgisi olduğunu, bunun şimdi dünyanın farkına varması gereken gerçeği içeren bir bilgi olduğunu ileri sürmektedir.

TARİHÎ MAYALAR

Yerli Amerikan uygarlığı genelde az ya da çok tecrit olmuş kabilelerden oluşan bir halk yığını olarak tanımlandığından, onun Avrupalıların gelişinden önceki daha geniş bir ortak çerçevesinin varlığını bilmek önemlidir. Bu çerçevede Mezoamerika'nın merkezî yerini anlamak da önemlidir. Bugün bile, Meksika ABD'nin yerli halklarından on kat fazla olduğu tahmin edilen bir yerli nüfusa sahiptir. Böylece, eğer bu kitap en çok Mayaların bilimi ve takvimi üzerinde odaklanıyorsa, bunun nedeni, bunları önemli veçheleri tüm bir kıta tarafından paylaşılan bir dünya-görüşünün en açık biçimde ifade edilmiş, kesin ifadeleri olarak görmemdir.

Mayaların takvim sistemini anlatmadan önce, onu geliştiren halkın çok kısa bir tarihçesini vereceğim. Mayaların yüksek kültürü İsa'dan sonraki ilk binyılda gelişmiş ve halen Güney Meksika, Guatemala ve Belize olan bölgedeki kent-devletlerde yaşayan yaklaşık beş milyon insan tarafından benimsenmiştir (şek. 1.4).

Bu bölge içinde kuzey Yucatan Yarımadası coğrafi olarak çok düz bir ovadır, Chipas ve Guatemala ise kısmen dağlarda yer alan cangıl bölgeleridir. Bu bölgede en önemli yiyecekler mısır, fasulye ve biberdir; burada kauçuk, vanilya, kahve ve kakao da yetiştirilir.

Palenque, Tikal, Copan ve Chichen Itza gibi piramit sitelerindeki sanat ve mimarileri dışında, klasik Mayalar en çok astronomi gözlemleri ve matematik bilgileriyle tanınırlar. On-

Şekil 1.4. En önemli kadim yerleriyle birlikte Mezoamerika'nın ve Maya bölgesinin haritası.

lar dünyada 0 sayısını ilk kullanan halktı ve o zamanın en ileri astronomları ve matematikçileriydi.

Yıllar içinde, Mayaların kökeni hakkında epey spekülasyon yapılmış ve onlar İsrail'in kayıp kavimlerinden biri olarak ya da Çin veya Atlantis kökenli olarak tanımlanmışlardır. Bu düşünüş çizgisi bir zamanlar cangıllardaki büyük tapınakları inşa etmiş olanların, hâlâ aynı bölgede yaşayan bir halk olan Mayalar olduklarını düşünemeyen İspanyol kolonicilerinin düşünüşünün bir devamıdır. Ancak, yakın zamanlarda kadim Mayalarla ilgili araştırma yeni bir aşamaya girmiştir. Şimdi onların glifik sembollerinin çoğunu taş üst-eşiklerde ve taş anıtlarda okumak mümkündür, çünkü onların dilinin o bölgede hâlâ konuşulan dillerin çok eski bir biçimi olduğu anlaşılmıştır.

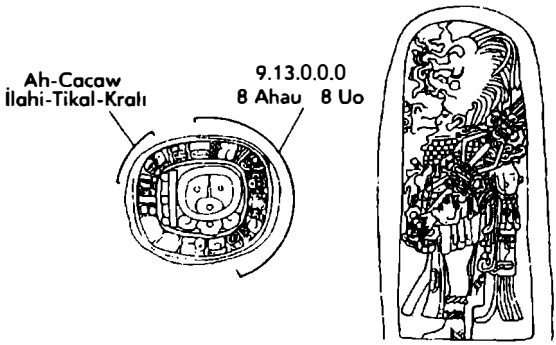
Belirttiğim gibi, Kolomb zamanı öncesine ait Maya el yazmalarının sadece dördünün cangılın rutubetinden ve misyoner-

lerin bağnazlığından kurtulabildiği bilinmektedir. Ama İspanyolların gelişinden sonra yazılmış olan Chilam Balam (Jaguar Kâhin'in Kitapları) ve Popol Vuh gibi kitaplar da Mayaların kadim mitolojisi ve kozmolojisi hakkında bilgi sağlamıştır. Chilam Balam'ın Kitapları kehanet kitaplarıdır; Popol Vuh ise Mayaların "kutsal kitabı" olarak tanımlanmıştır ki bu kitap Kahraman İkizler, Hunaphu ve Xbalanque'nin ölüm tanrılarını kurnazlıkla yendikleri bir yaratılış masalını da içerir.

Bu kaynaklardan ötürü, Mayaların ölümden sonraki yaşama ve ruhun tekrardoğuşuna inandıklarını biliyoruz. Onlar yaşamı bir doğum, ölüm ve tekrar doğuş döngüsü olarak görüyorlardı ve kurban-etme yeni yaşamın yaratılmasının önemli bir parçasıydı. Mayalar iyi ve kötü tanrıları da içeren, iyi ile kötü arasındaki bir mücadelede merkezlenmiş dualist bir dine sahiptiler. Bu tanrılar, örneğin, yağmur tanrısı Chac, mısır tanrısı Yum Kax ve tüylü yılan Kukulcan idi; bunlar insan varoluşunun birçok veçhesini canlandıran tanrılardı. Mayalar tüm girişimlerinde tanrılar ile ilişki ve etkileşime girerlerdi.

İ.S. 250-900 yılları arası olarak belirlenen klasik dönemde, farklı kent-devletler (aynı zamanda şamanistik törenleri yöneten krallar olan) *ahauob* hanedanı tarafından yönetilmişti; bunlar halklarının gözünde kozmosu temsil ediyorlardı. Bu şaman-kralların görevleri, değişik piramitlerin üzerinde kendi kanlarını kurban olarak sundukları halka açık gösteriler yapmayı, tanrılarla bir birlik haline ulaşıp yol gösterici vizyonlar almayı içeriyordu. Kadim Mayaların ya da en azından kralların yaşamı hakkında epey bilgi, bu törenleri betimleyen ya da hanedanlık mücadelelerinde, savaşlarında kazananları yücelten taş anıtlarda ve üst-eşiklerde bulunabilir. Böyle birçok taş anıt bir zaman devresinden diğerine geçişleri de işaret eder, ki bu geçişler dinî törenler için önemli vesilelerdi (şek. 1.5).

Ancak, teknolojik bir anlamda, Mayalar Taş Devri'nden hiç çıkmamışlardır. Örneğin, oyuncaklar dışında, tekerleği hiç kul-

Şekil 1.5. Kral Ah-Cacaw Tikal'de yeni bir *katun*'un başlangıcını (9.13.0.0.0.8 Ahau) kutluyor (İ.S. 692). Mayaların şaman kralları genelde taş anıtlarda -Ahau günlerinde yeni kutsal zaman devrelerinin başlamasını kutlarken- resmedilirlerdi.

lanmamışlardır. Ancak, mimari tarzda ve sanatta Maya merkezleri büyük ve etkileyici bir çeşitlilik sergiler: Tikal muazzam büyüklüktedir ve en yüksek döneminde yaklaşık yirmi bin yapı içerdiğine inanılır ki bunların arasında bir zamanlar kırmızı boyalı olan birçok piramit de bulunur. Chichen Itza, Uxmal, Edzna ve Mayapan adlı Yucatec merkezleri daha açık bir alana serilmişlerdi. Sarayı ve birçok küçük, neredeyse Çin-tarzında tapınaklarıyla ince bir güzelliğe ve sihre sahip olan Palanque ise düzlüklere bakan bir cangıl bayırında yer alır.

Maya piramitleri bazen, Pleiades'in yükselişi ya da ilkbahar ekinoksu gibi, astronomik olaylarla aynı hizada konumlandırılmışlardır; örneğin, Chichen Itza'daki ünlü Kukulcan Piramidi. Büyük sembolik öneminden ötürü, Kukulcan Piramidi, Palenque'deki Yazıtlar Tapınağı, Uxmal'daki Büyük Piramit ve Tikal'daki Jaguar Piramidi (şek. 1.6'da görülen bu piramit 44 metre yüksekliğiyle tüm Amerika'daki en yüksek piramittir) gibi birçok merkezî piramit dokuz katlı olarak inşa edilmiştir. Bu taraçalı yapılar Dokuz Altdünya'nın kozmosu nasıl oluşturduğunu yansıtırlar.

Şekil 1.6. Tikal'deki dokuz katlı Jaguar Piramidi 44 metrelik yüksekliğiyle tüm Amerika'daki en yüksek piramittir. Bu dokuz kat, dokuz bilinç düzeyinin sembolüdür. Maya şaman-kralları, törenler yapmak için bu piramidin en tepesine tırmanarak, sembolik olarak kozmik bilinç düzeyine erişirlerdi.

İ.S. 800-830 arasında Mayalar Guatemala ve Chiapas'daki tüm kent-devletleri terk ettiler. Bu olay her yerde aynı zamanda gerçekleşmedi; otuz yıllık bir dönemde, birbiri ardına, yüzyıllardır yaşanılan kent-devletler taş anıtlar dikmeye son verdiler ve aşikar bir biçimde terk edildiler. Ancak, aşağı yukarı aynı zamanlarda, yeni bir Maya kültürü kuzey Yucatan Yarımadası'nda ortaya çıkarak Chichen Itza'da merkezlendi. Bu genelde klasik-sonrası olarak nitelendirilen bir kültürdü.

Görünüşe göre, bu klasik-sonrası kültür şaman-kralların rolünü azaltarak, onun yerine -Aztek ismi Quetzalcoatl ile daha iyi tanınan- Tüylü Yılan Kukulcan kültünü yüceltti. Ancak, bu kültür de (geleneksel tarihî araştırmanın perspektifinden kolayca anlaşılmayan nedenlerden ötürü) sona erdi ve İ.S. 1220 civarında Chichen Itza da terk edildi. Klasik ve klasik-sonrası Mayaların torunları daha sonra, Kristof Kolomb'un 1504'de Amerika'ya yaptığı dördüncü yolculukta Avrupalılar ile ilk kez temas kurdular. İspanyolların 1521'de Aztek İmparatorluğu'nu fethetmelerinin ardından, Mayalar, Hernan Cortes'in 1525'deki Honduras seferiyle başlayan ve 1697'de son bağımsız krallıkları yıkılana dek devam eden bir dizi istilaya maruz kaldılar.

Birçok bakımdan, bugünkü Mayalar klasik dönemin geleneklerini korumuşlardır, ancak zaman içinde bu geleneklerin birçoğu Avrupalıların ve Hıristiyanlığın etkisi altında biraz değişmiştir. Chiapas'ın yağmur ormanındaki Lacandon grubu hâlâ geleneksel biçimde yaşar ve eski tapınak sitelerinde kadim tanrılara kurbanlar sunar. Geçen otuz-kırk yıl içinde Guatemala'daki Maya nüfusu, 1954'te Jacobo Arbenz'e karşı yapılan askeri darbenin ardından gelen askeri rejimlerin şiddetli baskısına maruz kalmış ve on binlercesi öldürülmüştür.

KUTSAL TAKVİM'İN DÖNÜŞÜ

Mezoamerika'nın kadim uygarlıklarını incelemiş olan hemen herkes onların kozmolojisini -bu halkların dünyaya bakış biçi-

mini- anlamanın yolunun onların takviminden geçtiğini kabul eder. Açıkça, Mayalar en ileri takvim sistemini geliştirmiş olan bir halktı. Aztek İmparatorluğu'nun yıkılışına dek, şimdiki ABD' ye kadar uzanan tüm bölge bu takvim sisteminin esasını, 260 günlük Kutsal Takvim'i kullanıyordu. İspanyolların gelişinden önce, tüm bölge bu aynı takvimi kullanarak ruhsal olarak eş-zamanlanıyordu.

Bir takvimin bu kadar önemli olabilmesi garip görünebilir. Çoğu kişi bir takvim seçiminin daha çok keyfi olduğunu ve bir uygarlığın dünya-görüşü üzerinde çok az etkisi olduğunu düşünecektir. Ama belki işte bu yüzden, bir takvimin seçimi bu kadar önemsiz göründüğünden, sadece herkesçe kabul edilmiş bir uygulama olarak göründüğünden, bu bizim bilincimizdeki kör bir nokta haline gelmiştir. 1582'de Papa Gregory tarafından çıkarılan ve şimdi dünya-çapında kullanılan Gregoryen takvimi kesin, değişmez bir takvim olarak kabul edilmiştir ve onun yerine başka bir takvimi geçirmek ya da onu tamamlamak için bir neden yok gibi görünmektedir.

Ama ya bu takvim çoğu insanın farkında olmadığı sinsi bir telkinde bulunuyor ve yanlış bir dünya-görüşünü güçlendiriyorsa? Bu kitap, kısmen, bu telkine dikkati çekmek ve gerçek Kutsal Takvim'i bir alternatif olarak sunmak için yazılmıştır. Bize Gregoryen takvimi tarafından empoze edilen dünya-görüşüne bir alternatif olarak, geleneksel Maya takvimi şimdi küllerinden yeniden doğmaktadır. Bu Kutsal Takvim, Mayaların Kutsal Zaman Evreni'nin bir sisteme göre düzenlenişidir.

Durumu daha da kötüleştirecek şekilde, Maya takvimi turist rehber-kitapları ve ders kitapları tarafından büyük ölçüde yanlış bir şekilde tanıtılmıştır. Tipik biçimde, standart kitaplar kadim devirlerde Maya matematik ve astronomi bilimlerinin ne kadar gelişmiş olduğunu vurgular. Bu, doğru olmakla birlikte, neredeyse tamamen konu dışıdır ve kendi başına Maya takviminin canlandırılması için iyi bir neden oluşturmaz. Sonuçta, bu-

günün bilimcilerinin astronomik ölçümleri kadim Mayalarınkinden çok daha doğrudur ve eğer konu sadece astronomiyi içeriyorsa, bu daha derin bir ilgi göstermemiz için iyi bir neden oluşturmayacaktır. Bugünün dünyası için önemli olan şey Maya takviminin astronomik veçheleri değil, Ruhsal veçheleridir. Ruhsal temelli ve astronomik-olmayan takvimler, yani *tun* (360-günlük dönem) ve tzolkin (260-günlük dönem) vasıtasıyla, Mayaların modern insanlığa yaptıkları gerçek ve benzersiz katkı bulunabilir.

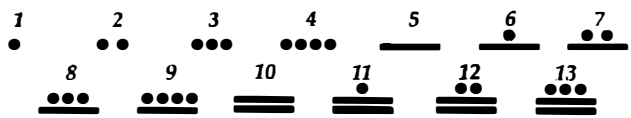
Yucatecli Mayalarda "günlerin sayımı" anlamına gelen tzolkin, Kutsal Takvim olarak da bilinir. Guatemala'da, Quiche-Maya halkı bu takvimi 2500 yıl boyunca eksiksiz tutmuştur; onlar bunu günleri kaydetme sorumluluğu bahşedilmiş kadın ve erkeklerden oluşan ve gün-kayıtçıları denen kişilerin bu takvimi özen ve sebatla gözlemlemeleri sayesinde yapabilmişlerdir. Eski taş anıtlardaki tarihlerle karşılaştırarak, arkeologlar 2500 yıl içinde tek bir günün bile kaybolmamış olduğunu doğrulamışlardır.

Maya takvimi hâlâ kullanılmaktadır. Son yirmi yılda, Maya takvimine duyulan ilgi dünya çapında artmış, onu yeniden oluşturmak ve insanlığın geleceğini çizen gerçek Ruhsal bir takvim geliştirmek için çalışma başlamıştır. Bu çalışmayı kısmen, Mayaların dünya-görüşünün gerçeğe modern versiyondan daha yakın olduğu çıkış noktasından hareket eden araştırmacılar sürdürmektedir. Bu çalışmayı, ayrıca, yaşayan Mayalar da sürdürmekte, birçoğu gençlerini eski biçimlerde eğitmektedir. Bu öğretimin esasını Kutsal Takvim oluşturmaktadır.

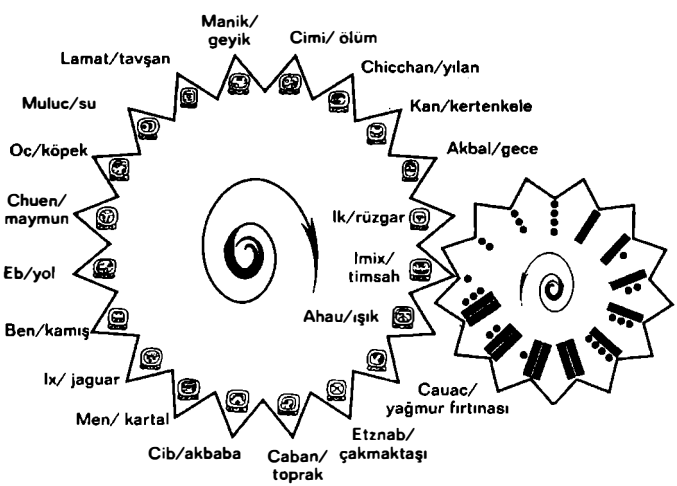
GÜNLERİN SAYIMI: TZOLKİN

Kutsal Takvim'de günler dünyanın diğer bölgelerinde geliştirilmiş takvimlerden farklı biçimde sayılır. Bu takvimde günler iki şekilde sayılır. 1'den 13'e kadar olan sayılar (şek. 1.7) on-üç-günlük bir sayım oluşturur. (İngilizce'de bunu ifade eden bir

sözcük yoktur, ama İspanyolca'da vardır: *Trecena*) Buna paralel olarak, her bir güne daima belli bir sırada sayılan yirmi farklı işaretten (glif) biri atfedilir, bu Mayaların bir *uinal* dedikleri yirmi-günlük bir devreyi oluşturur. Bu iki sayım, trecena ve uinal, her bir günün hem bir sayıyla hem de bir işaretle tanımlanacağı şekilde birlikte gider. Bu genelde biri on üç sayıyı, diğeri de yirmi günün işaretlerini içeren, her biri her gün bir adım ilerleyerek yeni bir kombinasyon üreten iki dişli-çark ile tasvir edilir (şek. 1.8).

Şekil 1.7. Maya yazısıyla 1'den 13'e kadar olan sayılar. Burada bir nokta 1'i ve bir çizgi 5'i temsil eder.

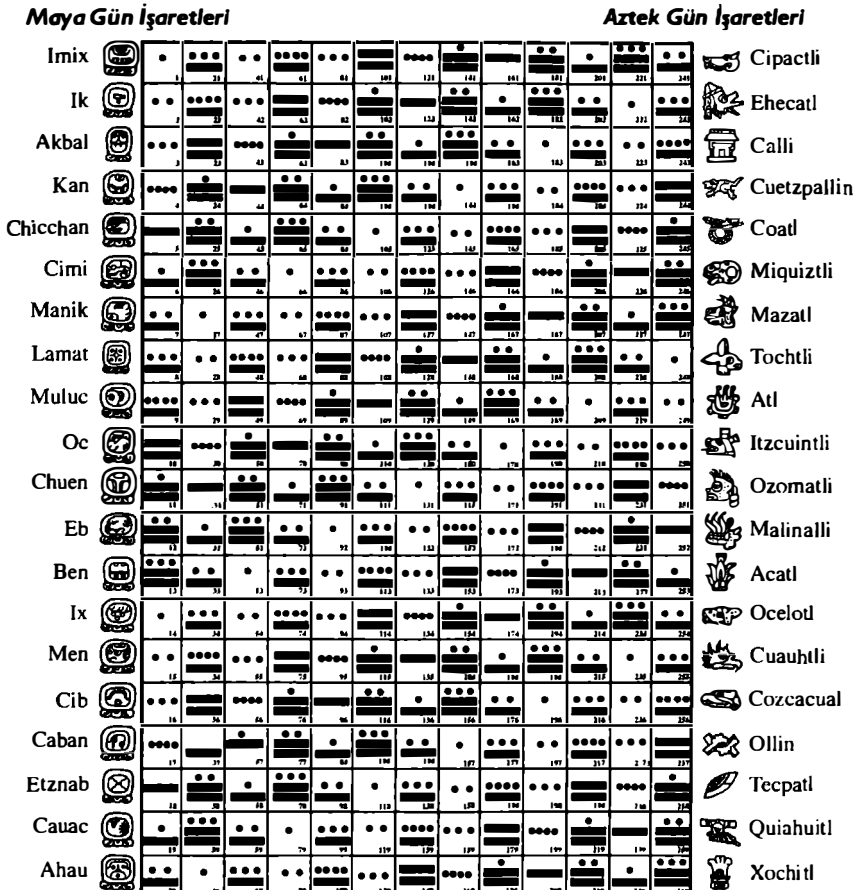
Şekil 1.8. Farklı tzolkin kombinasyonlarının (burada, 1 Imix) nasıl yirmi gün işaretlerinden ve on üç sayıdan üretildiğini gösteren dönen dişli-çark modeli.

Her gün hem bir sayıyla hem de bir işaretle tanımlandığından, sırayla sayıların ve işaretlerin 13x20=260 kombinasyonu üretilir. Birinci gün 1 Imix, ikincisi 2 Ik, sonra 3 Akbal, 4 Kan, 5 Chicchan, 6 Cimi, 7 Manik, 8 Lamat, 9 Muluc, 10 Oc, 11 Chuen, 12 Eb, 13 Ben'dir. Bu sıralamanın ardından 14 gelmez, tekrar 1 Imix gelir, çünkü on üç sayı yeniden başlar. Bir sayı ve bir glifin böyle her bir kombinasyonu her 260 günde tekrarlanır. On-üç-gün sayımının ve yirmi gün işaretlerinin bu 260 kombinasyonunun çizelgesine (şek.1.9-1.10) Aztekler *tonalpouhalli*, Yucatecli Mayalar ise tzolkin derler. Bu, yaşayan Mayalar arasında hâlâ Kutsal Takvim olarak görülür, onun kesintisiz ilerleyen bir ilahi yaratılış sürecini yansıttığına inanılır.

Mayaların ve Azteklerin farklı gün işaretleri kullanmalarına (şek 1.9) ve onları farklı isimlendirmelerine karşın, esasen bunlar aynı anlamlara sahiptiler. Yucatan'da 4 Manik olan bir gün, Meksika'da (Azteklerde) 4 Mazatl idi, ama her iki kültürde de bu 4 Geyik anlamına geliyordu. Günlerin farklı tanrılar ya da "enerjiler" tarafından yönetildiğine inanılıyor, böylece onlar farklı gliflerle (işaretlerle) simgeleniyordu. Her gün kendi enerjisine ya da gün tanrısına sahipti ve tüm bölgede, bazı farklılıklarla birlikte, bunlar üzerinde anlaşmaya varılmıştı. Bu gün tanrılarının anlamı Ek B bölümünde daha geniş anlatılmaktadır.

Kadim Aztekler zamanı neden bu şekilde sayıyorlardı? Gregoryen takvimine uymaları için uygulanan baskıya rağmen, Mayalar bu takvimi bugüne dek neden yaşatmışlardı? Ve bu takvim neden kutsal görülüyordu? Bu kitap bu soruları yanıtlamaya çalışmaktadır. Zaman ve zamanı-kaydetmek modern kültürümüzde kör noktalardır, bu yüzden bu kitapta sunulan yanıtlar birçoklarına şaşırtıcı görünecektir. İlk başta çoğu kişi günleri Gregoryen takviminde olduğu gibi, yedi günden oluşan haftaların otuz veya otuz bir günlük bir ay oluşturacak şekilde, ya da Kutsal Takvim'de olduğu gibi on üç gün ve yirmi işa-

Tzolkin Çizelgesi 1

Şekil 1.9. Bu tzolkin çizelgesinde yirmi Maya gün işareti sol tarafta, ona karşılık gelen Aztek gün işaretleri ise sağ tarafta yer almaktadır. Bu çizelgede gün işaretlerinin birleştiği on üç sayı da yer almaktadır. Her bir gün her bir sayının sağ alt köşesinde ya da Tzolkin Çizelgesi 2'de (şek. 1.10) görülen kendi gün sayısının ya da kin'in sırasıyla okunmalıdır.

Tzolkin Çizelgesi 2

Maya Gün İşaretleri															*Aztek Gün İşaretleri*
Timsah		1	21	41	61	81	101	121	141	161	181	201	221	241	 Timsah
Rüzgar		2	22	42	62	82	102	122	142	162	182	202	222	242	 Rüzgar
Gece		3	23	43	63	83	103	123	143	163	183	203	223	243	 Ev
Tohum		4	24	44	64	84	104	124	144	164	184	204	224	244	 Kertenkele
Yılan		5	25	45	65	85	105	125	145	165	185	205	225	245	 Yılan
Ölüm		6	26	46	66	86	106	126	146	166	186	206	226	246	 Ölüm
Geyik		7	27	47	67	87	107	127	147	167	187	207	227	247	 Geyik
Tavşan		8	28	48	68	88	108	128	148	168	188	208	228	248	 Tavşan
Su		9	29	49	69	89	109	129	149	169	189	209	229	249	 Su
Köpek		10	30	50	70	90	110	130	150	170	190	210	230	250	 Köpek
Maymun		11	31	51	71	91	111	131	151	171	191	211	231	251	 Maymun
Yol		12	32	52	72	92	112	132	152	172	192	212	232	252	 Çayır
Kamış		13	33	53	73	93	113	133	153	173	193	213	233	253	 Kamış
Jaguar		14	34	54	74	94	114	134	154	174	194	214	234	254	 Leopar
Kartal		15	35	55	75	95	115	135	155	175	195	215	235	255	 Kartal
Akbaba/ Baykuş		16	36	56	76	96	116	136	156	176	196	216	236	256	 Akbaba
Toprak		17	37	57	77	97	117	137	157	177	197	217	237	257	 Hareket
Çakmaktaşı		18	38	58	78	98	118	138	158	178	198	218	238	258	 Bıçak
Yağmur fırtınası		19	39	59	79	99	119	139	159	179	199	219	239	259	 Yağmur
Işık/Tanrı		20	40	60	80	100	120	140	160	180	200	220	240	260	 Çiçek

Şekil 1.10. Yirmi Maya ve Aztek gün işaretini İngilizce (Türkçe) anlamlarıyla gösteren Tzolkin çizelgesi. Burada ayrıca Tzolkin Çizelgesi 1 (şek. 1.9) ile karşılaştırılabilecek 260 kin sayısı da gösterilmektedir.

retten oluşacak şekilde saymasının önemli olmadığını düşünecektir. Ama umarım sonunda okur arada gerçekten çok önemli bir farkın bulunduğunu ve günleri sayma biçimimizin dünyagörüşümüzü çok derin biçimde etkilediğini kabul edecektir. Aslında, bu bizim bir insan olmanın ne anlama geldiğiyle ilgili fikirlerimizi derin bir biçimde etkileyecektir.

Nereden başlamalı? 13 sayısıyla başlayalım!

2

On Üç Üstdünya

UZUN SAYIM VE BAŞLANGICI

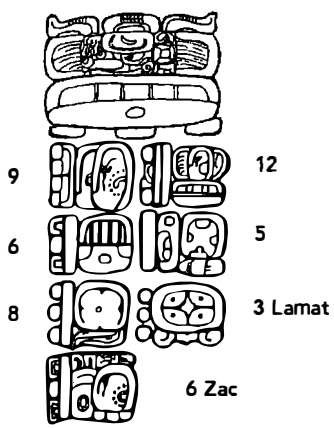
Kutsal Takvim'i ve onun daha derin anlamını anlamak için en kolay yol, Mayaların takvim sistemine daha geniş bir görüşle bakarak başlamaktır.

Uzun Sayım, Mayaların klasik devirde zamanın uzunvadeli geçişini kaydetmek için kullandıkları kronolojiye verilen isimdir. Neredeyse tüm kadim piramitlerin ve taş anıtların üzerindeki tarihler bu Uzun Sayım'a göre kaydedilmiştir. Uzun Sayım, 400 tun'luk (bir tun: 360-günlük dönem) dönemler olan on üç *baktun*'dan oluşurdu. Böylece, bir baktun 400x360=144.000 gün, yani toplam 394,3 güneş yılıdır.

Bugün çoğu arkeolog Uzun Sayım'ın on üç baktununun başlangıç tarihinin şimdi İ.Ö. 11 Ağustos 3114 diyeceğimiz gün olduğunu kabul eder. Eğer bu tarihe on üç baktun eklersek İ.S. 21 Aralık 2012 tarihine erişiriz, ki bu Maya takviminin sona erdiği tarih olarak bilinir. Bu tarih dünyanın her yanındaki insanların ilgisini uyandırmıştır, çünkü içinde bulunduğumuz zamana çok yakın olan bir tarihtir ve o tarihte ne olacağı konusunda bir hayli tartışma ve spekülasyon yapılmaktadır.

Maya takvimini kehanet amacıyla kullanabilmek için

önce onun geçmişi doğru tanımlayabilmiş olduğunu göstermeliyiz. On üç baktun'dan oluşan Uzun Sayım tzolkin'deki trecena'ya, yani on üç gün sayımına paraleldir. Bu iki takvimdeki önemli bir ortak etken on üç sayımıdır, bu birçok kadim uygarlıkta çok önemli bir rol oynamış olan bir sayıdır. Bu sayı sadece kadim Meksika'da değil, tüm dünyadaki dinî sistemlerde de kutsal kabul edilirdi. Hıristiyanlıkta, 13 sayısı önemli bir rol oynamış, İsa ve havarileri on üç kişilik bir grup oluşturmuştur.

Şekil 2.1. Maya hiyerogliflerinde bir Uzun Sayım tarihinin (9.12.6.5.8 3 Lamat) tam klasik-devir tanımlaması. En üstte bunun bir Uzun Sayım tarihi olduğunu gösteren glif, onun altında ise baktun, katun, vb. sayıları yer almaktadır. En alttaki glif *haab* (tarım) ayındaki günü (6 Zac) belirtmektedir.

Mayaların (takvimin yaratıcısı Quetzalcoatl Üstdünya'da hükmetmeye başladığı zamanda (s. 49, şek. 2.5.) Uzun Sayım'ı kullanmaya başladıklarından beri, İsa'nın on iki havarisini topladığı dönemde, belki dünyanın farklı bölgelerindeki insanlar 13 sayısında özel bir şey olduğunu aynı anda fark etmişlerdi. Tüm kadim Mezoamerika'da insanlar On Üç Üstdünya'nın bulunduğu görüşünü paylaşıyorlardı. Ancak, daha yakın zaman-

larda, 13 kötü şansı, uğursuzluğu işaret eden bir sayı olarak görülmüştür. Onun anlamını nasıl yorumlarsak yorumlayalım, 13 sayısı daima yüklü görünür.

Bu On Üç Üstdünya (Semavi dünya, Tanrı katı) fikri nereden gelmiştir? Neye dayanmaktadır? İlk ipucu şu ki, kadim zamanlarda tzolkin'in on-üç-gün sayımı bir yaratılış sürecinin, tohumdan olgun meyveye doğru on üç adımda gerçekleşen evrimin bir yansıması olarak görülüyordu (şek. 2.2). Bu adımların her biri belli bir tanrı (enerji) tarafından oluşturulurdu. Mayaların bu Üstdünyalara hükmeden tanrılar için kullandıkları isimleri artık biz bilmediğimizden, bundan böyle onlara Azteker tarafından verilen isimleri kullanacağız.

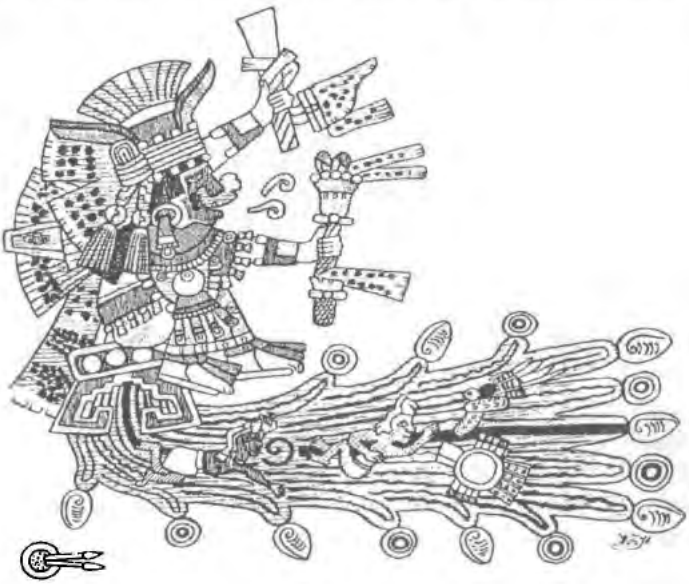
Kadim Mezoamerikan Kutsal Zaman Evreni'nde, her gün özel bir tanrı tarafından yönetilir ve sihirli niteliklere sahip bir kuş tarafından simgelenirdi. Bu tanrıların her birinin enerjisi ya da ilahi gücü o tanrının hükmettiği On Üç Üstdünya'dan birinin enerjisine karşılık gelirdi. Ancak, Mezoamerika tanrıları çok-fasetalıdırlar ve geniş bir dizi öyküde rol alırlar, bu yüzden onların Zamanın Tanrıları kılıklarıyla neyi simgelediklerini bilmek her zaman kolay değildir. İlgilenen okurlar, diğer kaynaklardaki Aztek mitolojisini inceleyerek On Üç Üstdünya'ya hükmeden tanrıların ve enerjilerin doğası hakkında daha çok şey öğrenebilirler. Burada anlaşılması önemli olan şey şu ki, bu On Üç Üstdünya birçok farklı düzeydeki yaratılış sürecine hükmeder, onlar sadece trecena'nın on üç gününü değil, örneğin, Uzun Sayım'ın (her biri 394 yıllık) on üç baktunu'nu da yönetirler.

Şekil 2.2'nin verdiği genel bir izlenim, tek-sayılı Üstdünyalara hükmeden tanrıların, çift-sayılı Üstdünyalara hükmeden -çoğunlukla savaşçı ve erkek olan- tanrılardan daha besleyici ve dişi göründükleridir. Şunu da belirtmeliyiz ki, Birinci, Yedinci ve Onüçüncü Üstdünyalara hükmeden tanrılar farklı kılıklardaki bir ve aynı tanrı olarak görülürlerdi. Xiuhtecuhtli, Yaratıcı Tanrı'nın yeryüzündeki tezahürüdür -dünyanın göbe-

Gün Sayısı	Hükmeden Aztek Tanrısı	İlişkili Kuş	Büyüme Aşaması
1	**Xiuhtecuhtli** ateş ve zaman tanrısı	Mavi sinekkuşu	Tohumun Ekilmesi
2	**Tlaltecuhtli** toprak tanrısı	Yeşil sinekkuşu	
3	**Chalchiuhtlicue** su tanrıçası	Atmaca	Tohumun Çimlenmesi
4	**Tonatiuh** güneş ve savaşçılar tanrısı	Bıldırcın	
5	**Tlacolteotl** sevgi ve çocuk doğumu tanrıçası	Şahin	Filizlenme
6	**Mictlantecuhtli** ölüm tanrısı	Baykuş	
7	**Cinteotl** mısır ve yiyecek tanrısı	Kelebek	Çoğalarak Büyüme
8	**Tlaloc** yağmur ve savaş tanrısı	Kartal	
9	**Quetzalcoatl** ışık tanrısı	Hindi	Tomurcuklanma
10	**Tezcatlipoca** karanlık tanrısı	Boynuzlu baykuş	
11	**Yohualticitl** doğum tanrıçası	Kırmızı papağan	Çiçeklenme
12	**Tlahuizcalpantecuhtli** şafaktan önceki tanrı	Quetzal kuşu	
13	**Ometeotl** İkili-Yaratıcı Tanrı	Papağan	Meyve Verme

Şekil 2.2. Trecena'nın on üç gününün/Üstdünyası'nın her biriyle ilişkili olan ve onların ruhsal niteliklerini belirleyen tanrılar ve evrimsel semboller. On-üç-gün sayımındaki her bir gün bir gelişim sürecindeki bir adım olarak görülür ve bir kuş tarafından simgelenirdi. On üç gün ilerlerken, bu kuşlar -sinekkuşu gibi- küçük kuşlardan, quetzal ya da papağan gibi daha gösterişli kuşlara doğru bir evrimi simgelerler.

ğidir- Ometeotl ise onun yukarıdaki en yüksek âlemdeki veçhesidir. Cinteotl, Yedinci Üstdünya'ya hükmeden tanrı -onun mısır tanrısı veçhesiyle- aynı tanrıdır. Bir ve aynı olan bu üç tanrının hepsi, dişi eşleriyle birleşmiş olan ikili (dual) tanrılardır.

Şekil 2.3. Trecena'nın üçüncü gününü yöneten Aztek su tanrıçası Chalchiuhtlicue. Resimde bebek doğururken görülmektedir, ki bu onun hükmettiği günün niteliğini simgeleyen bir eylem olarak görülebilir.

Bu "tanrılar" insan yaşamında gerçekten bir rol oynadılar mı? Onlar enerjilerini On Üç Üstdünya'ya gerçekten yüklediler mi, yoksa bugün belki çoğu insanın varsayacağı gibi, batıl inançtan mı ibarettiler? Bunu öğrenmek için, gelin, bir deney olarak, okullarımız, üniversitelerimiz, kiliselerimiz ve televizyon programları tarafından bize empoze edilen dünya-görüşünü unutalım ve Mezoamerikan takvimini bir rehber olarak kullanarak realiteyi araştıralım.

DAHA YÜKSEK UYGARLIKLARIN ORTAYA ÇIKIŞI

Araştırmaya bu On Üç Üstdünya'nın Uzun Sayım'ın on üç baktunu'nun yaratılış sürecinde nasıl tezahür etmiş olduğunu görerek başlayacağız. Böyle geniş-ölçekli bir tarihî perspektifte, sadece on üç günün bir sıralanışı içinde o kadar kolayca belli olmayan özellikleri görebiliriz. Uzun Sayım'ın başlangıç tarihi, İ.Ö. 11 Ağustos 3114, arkeologlar tarafından hiçbir gerçek anlam içermeyen "mitolojik" bir tarih olarak görülmüştür. Ancak, son yirmi-otuz yılda bazı araştırmacılar bu tarihi farklı bir biçimde görmeye başlamışlardır. Eğer Maya takvimini ayrı bir kültürün takvimi olarak görmek yerine, tüm gezegenin bir takvimi olarak görürsek, yeni ve ilginç şeyler keşfedebiliriz.

Çok önemli olayların, insanlık tarihindeki en önemli olayların bazılarının dünya üzerinde Maya Uzun Sayımı'nın başlangıç tarihinde vuku bulduğu iyi bilinir. Örneğin, Mısır'ın yukarı ve aşağı bölgeleri İ.Ö. 3100'de tek bir ulus olarak birleşmişlerdi. Bunu başaran Kral Menes, Mısır'ın İlk Hanedanı'nın kurucusu -ve yeni gücünün bir işareti- olarak Firavunluk Çift Tacı'nı ilk takan kişi olmuştu. Böylece dünyanın ilk ulusu olan Mısır, Maya Uzun Sayımı'nın başlangıcına çok yakın bir tarihte ortaya çıkmış ve ilk firavunu tarafından yönetilmeye başlamıştı. Yaklaşık aynı zamanda dünyadaki ilk büyük anıtsal yapılar da inşa edilmişti. Mısır'daki en eski piramit, Firavun Djoser'in piramidinin (şek. 2.4) yapılış tarihi karbon 14 tekniğiyle İ.Ö. 2975 olarak saptanmıştır. İngiltere'deki Stonehenge'in yapılış tarihi, Sümer piramitleri ve İrlanda'daki büyük Newgrange yapısı gibi, biraz daha eski olarak saptanmıştır. Ayrıca, metallerin bronz şeklinde etkili kullanımı da Girit'te ve Sümer'de o zaman başlamıştı, böylece o zamanda insanlığın Taş Devri'nden ilk çıkışı gerçekleşmişti.

Ama bu daha fazla şey içermektedir. Bugünkü Irak topraklarında yaşamış olan ve genelde bu dünyada ilk yüksek uygarlığı kurmuş bir halk olarak görülen Sümerler, yazıyı Uzun

Şekil 2.4. Mısır'da, Sakkara'da bulunan ve dünyanın en eski büyük yapılarından biri olan Firavun Djoser'in piramidi (İ.Ö. 2975) aslında yedi katlı olarak inşa edilmişti.

Sayım'ın başlangıcından kısa bir süre önce, İ.Ö. 3200'de kullanmaya başlamışlardı. Tarih devri olarak tanımladığımız devrin -insanlığın yazılı dile sahip olduğu dönemin- başlangıcı böylece Maya Uzun Sayımı'nın başlangıcıyla aynı zamana rastlar. Uzun Sayım'ın Birinci Üstdünyası İ.Ö. 11 Ağustos 3114'te başladığında, insanlık tarihi de başlamıştır.

Kadim Mısırlılar yukarı ve aşağı Mısır'ın birleşmesini, böylece uluslarının doğuşunu ilahi müdahalenin bir eylemi olarak görürlerdi. Mısırlılar Maya Uzun Sayımı'nın başlangıcını tanrılar tarafından oluşturulmuş bir kozmik yaratılış zamanı olarak görmüşlerdi, ki bunu Mayalar da daha sonra böyle görmüşlerdir. Mısır ve Maya kozmolojilerinin bu fikir birliği gerçekten bir rastlantı mıdır, yoksa dünya üzerinde işleyen ve tarihî süreçleri yöneten bir tür kozmik yaratılış plânı olabilir mi?

Bunu öğrenmek için, önce Uzun Sayım'ın başlangıcında bu yaratıcılık dalgasına hükmeden tanrıya (enerjiye) bir bakalım. Palenque'deki Yazıtlar Tapınağı'na göre, Uzun Sayım'ın Birinci Üstdünyası İlk Baba tarafından oluşturulmuş, o sonra Dünya Ağacı'nı havaya dikmiş (aktive etmiş) ve böylece Dört Yön'ü oluşturmuştur. Azteklere göre (şek. 2.5), hem dişi hem de erkek veçhesi olan ateş ve zaman tanrısı Xiuhtecuhtli bu Birinci Üstdünya'ya hükmetmiştir. Ancak, iki Mezoamerikan halkın görüşleri birbiriyle çelişmemektedir. Mayalar arasındaki İlk Baba gibi, Xiuhtecuhtli de zamanın başlangıcından beri var olan ve karanlığa ışık getiren bir üreme tanrısıydı.

Yüksek uygarlıkların beş bin küsur yıl önce aniden ortaya çıkışları tarihçileri uzun zamandan beri şaşırtmaktadır. Ama eğer kozmik bir zaman plânının var olduğunu kabul edersek, bu ani ortaya çıkış hiç de şaşırtıcı değildir. İnsan uygarlığının ortaya çıkışı, aslında, Maya takviminin tanrılarının temsil ettikleri zaman enerjileri tarafından en iyi şekilde açıklanır. Bu durumda, ilk yüksek uygarlıkların aniden ortaya çıkışları, Uzun Sayım'ın on üç baktunu boyunca sürmüş olan bir evrimsel süreçte ilk adım olarak görülebilir. Bu On Üç Üstdünya'nın birincisi bir insan uygarlığının tohumlarını ekmiş, bu tohumlar on üç adımda meyve vermeye doğru gelişmiştir. Mayalar bu gelişim sürecini -Chichen Itza'daki Başrahibin Piramidi gibi- yedi katlı piramitlerin basamaklarıyla simgelemişlerdir (şek. 2.6).

Dünya üzerindeki ilk yüksek uygarlıkların ortaya çıkışından söz ederken, bu gelişimin bazı olumsuz veçheler içerdiğini de kaydetmeliyiz, ki bu daha sonra insanlığın aydınlanmaya uzanan şimdiki yolunu anlatırken konuyla özellikle ilgili olacaktır. Yazının bulunması, piramitlerin ve anıtların yapılması genelde insanlığın yolunda kaydedilen ilerlemeler olarak görülür, ama bu fenomenler Uzun Sayım'ın başlamasından sonra insanların artık şimdiki-zamanda yaşayamadıklarını da gösterir. Yazı ancak bilgiyi kaydedip koruma gereğini yaratacak ka-

Hükmeden Aztek Tanrısı	Üstdünya Sayısı	Üstdünya'nın Başlangıcı	Üstdünya'nın Bitişi
Xiuhtecuhtli ateş ve zaman tanrısı	1	I.Ö. 3115	I.Ö. 2721
Tlaltecuhtli toprak tanrısı	2	I.Ö. 2721	I.Ö. 2326
Chalchiuhtlicue su tanrıçası	3	I.Ö. 2326	I.Ö. 1932
Tonatiuh güneş ve savaşçılar tanrısı	4	I.Ö. 1932.	I.Ö. 1538
Tlacolteotl sevgi ve çocuk-doğumu tanrıçası	5	I.Ö. 1538	I.Ö. 1144
Mictlantecuhtli ölüm tanrısı	6	I.Ö. 1144	I.Ö. 749
Cinteotl mısır ve yiyecek tanrısı	7	I.Ö. 749	I.Ö. 355
Tlaloc yağmur ve savaş tanrısı	8	I.Ö. 355	I.S. 40
Quetzalcoatl ışık tanrısı	9	I.S. 40	I.S. 434
Tezcatlipoca karanlık tanrısı	10	I.S. 434	I.S. 829
Yohualticitl doğum tanrıçası	11	I.S. 829	I.S. 1223
Tlahuizcalpantecuhtli şafaktan önceki tanrı	12	I.S. 1223	I.S. 1617
Ometeotl İkili-Yaratıcı Tanrı	13	I.S. 1617	I.S. 2011

Şekil 2.5. Büyük Devre'nin On Üç Üstdünyası'na hükmeden tanrılar ve onların -Gregoryen takvimine göre- hükmediş süreleri.

Şekil 2.6. Yedi katlı bir piramide çıkan ve inen on üç basamak tarafından simgelenen, On Üç Üstdünya boyunca ilerleme.

dar büyük bir hızla değişim geçiren bir uygarlıkta ortaya çıkar. Benzer şekilde, Mısır piramitleri ve anıtları, kısmen, firavunları ölümsüzleştirmek için inşa edilmişlerdi; ölümlüler arasında bir iz bırakma ve gelecek kuşaklara bildirimlerde bulunma kaygısı ebedi bir kültürde ortaya çıkmaz. Belki ilk yüksek uygarlıklardan önceki Taş Devri insanları şimdiki zamanda daha dolu dolu yaşıyorlardı.

Dahası, tanrılaştırılmış hükümdarların ve sınıflara ayrılmış bir toplumun ortaya çıkışı bu noktada insanların düşüncelerine yargıların, değerlendirmelerin ve hiyerarşik sıralamanın hâkim olduğunu göstermektedir. Daha önce var olan daha demokratik, belki anaerkil toplumların yerini bir kişinin birçok kişiye hükmettiği bir sistem almıştır. Madeni silahların kullanımı ve ilk organize savaşlar da çatışmaların hükmettiği -ve hâlâ başımıza bela olan- bir zihniyetin ortaya çıktığının kanıtıdır. Maya Uzun Sayımı'nın başlaması, aslında, bir Düşüş'ün, birçok farklı gelenekte sözü edilen bir Düşüş'ün vuku bulmuş

olduğu anlamına gelir. Örneğin, Uzun Sayım'dan kısa bir süre önce, İ.Ö. 3761'de başlayan Yahudi takvimi ilk insanların Cennet Bahçesi'nden kovulmalarını (The Fall: Düşüş) işaret eder. Ya Cennet Bahçesi dualitesiz bir bilinç düzeyi idiyse ve onun İyi ve Kötü Bilgisinin Ağacı Mayaların İlk Baba'sının aktive ettiği Dünya Ağacı ile aynı şey idiyse? Bu konudan daha sonra daha ayrıntılı olarak söz edeceğiz.

Eğer -Uzun Sayım'ın Birinci Üstdünyası'nın yaratıcı enerjisi ile insan uygarlığının ortaya çıkışı arasında bir bağ kuranbu perspektif doğruysa, bu süreci tanımlayan bir kronoloji icat etmiş olan Mayalar zaman ve kehanet hakkında dünyanın geriye kalanının bilmediği çok derin içgörüler edinmiş olmalılar. Kadim Mezoamerika'da zamana gösterilen ilgi daima büyük ölçüde kehanetseldi ve Uzun Sayım kehanet için bir temel sağlayan kozmik bir yaratılış devresinin başlamasını temsil eder. Eğer bu Uzun Sayım kronolojisi dünyanın Mezoamerika'dan başka yerlerindeki insan yaratıcılığı hakkında bilgi içeriyorsa, o sadece Mayaları değil, hepimizi ilgilendiren gerçekten küresel bir takvim olmalıdır. Bugün dünyanın her yanındaki insanlar sezgisel olarak Maya takvimine bu nedenle çekilmektedirler. Bu takvimin dünya üzerindeki yaşamın evrimleşmekte olduğu yön hakkında söyleyeceği bir şey vardır; bu şimdiki zamanda acilen gereken bir bilgidir.

YAZILI İLETİŞİMİN TARİHÇESİ

Maya takviminin Ruhsal enerjilerinin doğasını daha iyi anlamak için, bunların insanlık tarihi boyunca nasıl tezahür etmiş olduklarını araştırmalıyız. Eğer Maya takviminin bilincimizi şekillendiren ve yaratıcılığımızı koşullandıran büyük bir kozmik yaratılış plânını tanımladığına ikna olursak, o zaman bu takvimin insanlığın geleceği hakkında söylediklerini öğrenmek anlamlı olur.

Şimdiye kadar, hakkında destek bulduğumuz tek veçhe,

Uzun Sayım'ın Üstdünyalarının birincisine belli bir yaratılış enerjisinin, tohum-ekme enerjisinin hükmetmiş olduğu fikridir. Bu devrenin sonraki on iki Üstdünyası'nın sonuçları nelerdi? Bunu öğrenmek için, önce Uzun Sayım'ın bu On Üç Üstdünyası'nın enerjilerinin hükmettiği zaman sürelerini, 394-yıl-uzunluğundaki baktunları incelemeliyiz. (7. bölümde kısmen açıklanan nedenlerle, bunlar klasik Maya formuna kıyasla biraz değiştirilmiştir; düzeltilmiş devre bundan böyle Uzun Sayım yerine, Büyük Devre olarak adlandırılacaktır.) Bu noktada okur durup bu Üstdünyaların kapsadıkları zaman sürelerini inceleyebilir (s. 49, şek. 2.5) ve yeni bir Üstdünya'nın ve tanrının hükmetmeye başladığı yıllarda insanlık tarihinde önemli olayların vuku bulup bulmadığını görebilir. Eğer Maya takvimi gerçekten kehanetsel ise, baktunlar arasındaki böyle değişimlerde dünyanın Ruhsal enerjisinde büyük değişimler görmeyi bekleyebiliriz. Tabii, bu dönemlerde vuku bulduğunu bildiğimiz olaylar ile bu dönemlere hükmeden tanrıların özel doğası arasında ilişkiler bulunup bulunmadığını da keşfetmeliyiz.

Okur her neyi fark etmiş olursa olsun (ve daha sonra başvurmak için onları yazmak yerinde olacaktır), biz Büyük Devre boyunca yazının gelişimini anlatarak devam edeceğiz. Yazının tarihçesi keyfi bir seçim değildir. Mayalar yazıyı tanrıların bir armağanı olarak görürlerdi, bu yüzden değişik baktunların farklı Ruhsal enerjileri ile onlara karşılık gelen tanrıların yazının gelişimiyle ne ilgileri olduğunu incelemek yararlı olabilir. Yazı insan uygarlığının ayırt edici bir özelliği olarak kabul edilir; onsuz karmaşık ve çeşitlilik içeren toplumları hayal etmek zordur. Ayrıca, entelektüel bir faaliyet olarak, yazının sol beyni meşgul ettiğini belirtmek de gerekir. Ancak, yazının gelişimini incelerken, bunu tek-sayılı Üstdünyalar ile sınırlı tutacağız, bu devrelere hükmeden tanrılar, isimlerinin ve niteliklerinin de gösterdiği gibi, ilk başta ekilen tohumun gelişip meyveye dönüşmesine yardımcı olan enerjileri sağlarlar.

Üstdünya / Büyüme Aşaması	Hükmeden Aztek Tanrısı	Zaman Süresi	Gelişim
1. Üstdünya Tohumun Ekilmesi	**Xiuhtecuhtli** ateş ve zaman tanrısı	İ.Ö. 3115-2721	Kil tabletlerdeki ilk Sümer sözcük işaretleri (İ.Ö. 3200); Mısır hiyeroglifleri (İ.Ö. 3100)
3. Üstdünya Tohumun Çimlenmesi	**Chalchiuhtlicue** su tanrıçası	İ.Ö. 2326-1932	Mezopotamya çiviyazısının tedrici gelişimi
5. Üstdünya Filizlenme	**Tlacolteotl** sevgi ve çocuk doğumu tanrıçası	İ.Ö. 1538-1144	Kenân'da sessiz harf alfabetik yazısı (İ.Ö. 1600); Shang Hanedanı'nda Çin yazısı (İ.Ö. 1538)
7. Üstdünya Çoğalarak Büyüme	**Cinteotl** mısır ve yiyecek tanrısı	İ.Ö. 749-355	Yunanistan'da ve Etrüsk Ülkesi'nde tam alfabetik yazı (İ.Ö. 750)
9. Üstdünya Tomurcuklanma	**Quetzalcoatl** ışık tanrısı	İ.S. 40-434	Roma'da papirüs el yazmaları (İ.S. 70); Çin'de kâğıdın icadı (İ.S. 105); Maya yazısı (İ.S. 250)
11. Üstdünya Çiçeklenme	**Yohualticitl** doğum tanrıçası	İ.S. 829-1223	İlk kitap, Çin'de basılan *Elmas Sutra* (İ.S. 868)
13. Üstdünya Meyve Verme	**Ometeotl** İkili-Yaratıcı Tanrı	İ.S. 1617-2011	Hollanda'da ilk günlük gazeteler (İ.S. 1618); Danimarka'da ilk ulusal posta servisi (1624)

Şekil 2.7. Büyük Devre'nin tek-sayılı Üstdünyaları esnasında yazılı iletişimin gelişimindeki adımlar.

Şekil 2.7'de görüldüğü gibi, yazılı iletişimleri kolaylaştıran önemli adımlar tek-sayılı Üstdünyalar sırasında atılmıştır.

Yazının evrimindeki adımlar insanlık tarihine yeni (ama aslında çok eski!) bir bakış biçimine örnek oluşturur, bu tarih içinde çeşitli buluşların ortaya çıkışının bazı dahilerin şans eseri yaptıkları keşiflerin sonucu olarak görülmesi çok yüzeysel bir bakıştır. Onun yerine, yazıdaki yenilikler ve buluşlar yaratıcılığı besleyen Ruhsal enerjilerin yansımaları olarak anlaşıl-

malıdır. Adım adım, yedi tek-sayılı Üstdünya'nın enerjileri (ya da tanrıları) insanların yaratıcılığını ve evrimi belli bir yönde desteklemiştir.

Yazının bu tek-sayılı Üstdünyalar tarafından desteklenen küresel gelişimi, Uzun Sayım'ın tüm dünyanın tarihî evriminin takvimi olduğunun bir göstergesidir, çünkü bu takvimin enerji değişimlerinin tezahürleri küresel özelliktedir. Böylece yazının gelişimindeki ilerlemeler birkaç farklı bölgede kaydedilmiştir; bu gelişme önce Mısır ve Sümer'de kaydedilmiş, Çin' de birkaç önemli adım atılmış, kuzey ve kuzeybatı Avrupa'da doruğuna çıkmıştır. Böylece, tohumun meyveye doğru On Üç Üstdünya tarafından beslenen uygarlıksal evrimi ancak küresel bir çerçevede izlenebilir.

Şekil 2.7'ye baktığımızda, kozmik yaratılışın döngüselmiş gibi göründüğünü de fark edebiliriz, sanki insan yaratıcılığının bir döngüsü vardır. Tek-sayılı Üstdünyaların başlamasına yakın zamanlarda yazılı iletişimin gelişiminde önemli buluşlar ve yenilikler yapılmıştır. Aradaki çift-sayılı Üstdünyalar tarihin dinlendiği dönemleri temsil eder gibidir. Bize bir salınımı hatırlatırcasına, tek-sayılı Üstdünyalar sırasında ortaya çıkan faaliyeti ve yeniliği, çift-sayılı Üstdünyalar sırasındaki dinlenme dönemleri izlemiştir. Aslında, bu salınım kadim Mezoamerikan mitolojisinde yaygın biçimde ifade edilmiş olan aynı ölüm ve yeniden-doğuş temasıdır. Büyük Devre'nin On Üç Üstdünyası tarihin döngüsel bir dalga hareketini oluşturur.

Döngüsel terimi dar bir biçimde yorumlanmamalıdır. Tarihin dalga hareketi (birçok fiziksel ve astronomik döngülerde olduğu gibi) aynı devrelerin biteviye tekrarlanması anlamında döngüsel değildir. Maya takvimi tam döngüsel süreçlerden çok, evrimsel süreçleri tanımlar, böylece tarih daha çok, benzer tipte olayların bu döngünün belli noktalarında -örneğin, tek sayılı Üstdünyaların başlangıçlarında- kayrılıp desteklendiği bir evrim sarmalı gibidir. Bu döngüsel biçimde vuku bulan yaratı-

cılık patlamalarının sonuçları asla aynı değildir; aynı döngülerin tekrarlanması evrime yol açmaz. Tarih daha çok, basamak basamak yükselen -ve özellikle yedi tek sayılı Üstdünya'nın kozmik enerjileri tarafından beslenen- bilinç düzeylerinden kaynaklanan bir süreçtir. Yerli Amerika'nın kehanetsel zaman bilimi ve Maya takvimi bu bilinç evrimini tanımlamak ve anlamak için geliştirilmiştir.

KOZMİK FREKANSLAR İLE GÜNLÜK REZONANS

Şimdi, 260 günlük Kutsal Takvim'de yirmi kere tekrarlanan on-üç-günlük sayımın, sadece, çok daha uzun olan Büyük Devre'nin yedi tek-sayılı ve altı çift-sayılı Üstdünyası'nın ürettiği dalga hareketinin sıkıştırılmış bir versiyonu olduğunu düşünelim. Bu durumda tzolkin'in döngüsel on-üç-günlük sayımı insanlık tarihinin uzun-vadeli sarmal evrimine hükmeden enerji değişimlerinin bir tür mikroskobik yansıması olur. Bu da neden her bir günün kendi Ruhsal enerjisi olduğunu ve neden bazı günlerin yaratıcı faaliyetler için diğerlerinden daha uygun olduklarını açıklar. Ek B'de görülebileceği gibi, yaşayan Mayalar Kutsal Takvimi tam olarak böyle görürler.

Bunun için müzikle de bir benzetme yapabiliriz. On-üç-günlük sayım (trecena), Büyük Devre'nin temel tonundan 144.000 kere daha yüksek frekanslı bir yüksek-ton olarak görülebilir (çünkü tüm Büyük Devre'de 144.000 tane on-üç-günlük sayım vardır). Öyleyse, on-üç-günlük sayımın enerji değişimleri Büyük Devre'nin enerji değişimleri kadar gerçek, ama daha az güçlüdürler. Onlar evrimsel değişim okyanusunun yüzeyindeki küçük dalgacıklardır. Ve tıpkı kimsenin işitemeyeceği kadar yüksek frekanslı sesler olduğu gibi, çoğu modern insanın fark edemeyeceği kadar yüksek frekanslı zaman devreleri de olabilir. Kutsal Takvim'in (20x13 gün) ayrılmaz bir parçası olarak sistemleştirilmiş on-üç-günlük döngü, böyle yüksek frekanslı bir evrimsel döngüdür, ki Mayalar bu döngünün

farkındaydılar ve kozmik süreçlerle bütünleşmek isteyenlerimiz bu farkındalığa yeniden ulaşmak isteyebilirler. Ama bunu nasıl yeniden öğrenebiliriz? Genelde, zamanın ilahi akışına karşı duyarlılığımızı desteklemeyen bir toplum ve çevrede yaşamamızın sonucunda duyularımız körelmiştir. Duyuların bu körelmesi astronomiye -yani, fiziğe- dayalı takvimler tarafından pekiştirilmiştir. Öyleyse insanların evrimleşmelerine yardımcı olan kozmik enerjilerin akışına nasıl daha duyarlı olabilir ve onlara nasıl uyumlanabiliriz? Mantıken, kozmik yaratılış ile uyum içine girmenin en iyi yolu, çok eski klasik Quiche-Maya-Aztek-Cheroke tzolkin sayımını günlük bir takvim olarak takip etmek ve sonra onu kozmik dalga hareketlerinin tun takvimi ile birleştirmektir. Bu şekilde ilahi yaratılışa uyumlanabilir ve onun gelişiminin bir parçası olabiliriz.

TUN: KEHANETSEL ZAMAN SÜTUNU

Kehanetsel devrelerin ya da döngülerin fiziksel-olmaması bu konudaki beklentiye aykırı görünebilir. Sonuçta, ruh hallerimiz mevsimlerle birlikte değişmez mi? Dolunay tarafından etkilenmez miyiz? Özellikle kuzey ve güney kutuplarına yakın bölgelerde yaşayanlarımız için gündönümlerini ve ekinoksları (gün-tün eşitliklerini) kutlamak neredeyse biyolojik bir gereksinimdir. Yine de mevsimsel döngüler dünyanın farklı bölgelerindeki insanları çok farklı biçimde etkiler. Kuzey Yarıküre'de ilkbahar başlarken, Güney Yarıküre'de sonbahar başlar ve ekvator bölgesinde mevsimlerden söz etmek bile zordur. Her nasıl bölünürse bölünsün, güneş yılının mevsimsel döngüsü eşzamanlı küresel biyosferik değişimlere yol açmaz. 29.5 günlük dolunay döngüsünün herkesi etkilediği doğrudur. Ancak, önemli olan nokta şu ki, biteviye tekrarlanan aynı astronomik döngüler bilincin evrimini asla açıklayamaz. Bundan sonraki bölümde bilincin evriminin direkt olarak Dünya Ana'nın kalp atışıyla ilişkili olduğunu göreceğiz, ki Maya takvimi bu kalp atı-

şını işitmemize yardımcı olacaktır. Bu kalp atışı gezegenimizin dışından değil, içinden gelir. Güneş yılı, ay devresi ya da presesyonel döngü gibi astronomik döngüler, en çok, dünyanın belli bölümlerindeki yaz-kış gibi, biteviye tekrarlanan yaşam-ölüm döngülerini yansıtırlar. Ancak, göreceğimiz gibi, onların insanların daha yüksek bilinç düzeylerine doğru evrimleşmelerine yardımcı olan ilahi plânla hiçbir ilgileri yoktur.

Dünyanın değişik bölgelerindeki bazı kadim halklar kehanetsel dönemler hakkında birçok benzer fikre sahiptiler. Hem Mısırlılar hem de Mayalar, çok farklı perspektiflerden, Büyük Devre'nin başlangıç zamanını kozmik yaratılış plânında kritik bir zaman olarak görmüşlerdi. Onların takvimleri benzerlikler içeriyor muydu? Gerçekten de, başlangıç zamanları arasında üç bin yıl olmasına rağmen, Mısır ve Maya takvimlerinin çarpıcı bir ortak noktaları vardı. Kadim Mısırlılar 360 günlük bir yıllık takvimi izliyor, buna "tanrıların doğduğu" beş günü ekliyorlardı. O beş günde, insanların hiçbir sevinç ya da keder duygusu göstermemeleri gerekiyordu. Benzer biçimde, hem Mayalar hem de Aztekler, *haab* denen ve 360 günden ve "tanrıların dinlendikleri" beş günden oluşan bir tarım takvimini kullanırlardı. Bu beş gün insanların tanrıların desteğine güvenemeyecekleri, korkulan günlerdi ve bu günlerde tanrıların geri dönüşüne hazırlanmak için törenler yapılırdı. Böylece, görünüşe göre, hem Mısırlılar hem de Mezoamerikalılar 360-günlük tun'un 365-günlük fiziksel tarımsal yıldan daha ilahi olduğunun farkındalığını ifade etmişlerdir.

Aslında, kadim halklar tarafından dinî ve spiritüel amaçlarla kullanılan takvimlerde, 360-günlük dönemin kullanılması istisnadan çok kuraldı. Kadim Hindistan, Peru, İskandinavya, İsrail ve Roma'da spiritüel amaçlarla 360-günlük yıl takviminin kullanıldığı bilinir. Çinliler, 365-günlük milli takvime paralel olarak, 360-günlük yıla dayanan bir dinî takvimi de kullanırlardı. 360-günlük dinî yıl ile 365-günlük tarımsal ya da

Şekil 2.8. Şaman kral 18 Tavşan, (Honduras, Copan'daki ana meydanda) yeni bir tun'u adıyor. Böyle birkaç taş anıt bu kral tarafından yeni kehanetsel zaman dönemlerinin başlangıcını işaret etmek için dikilmiştir.

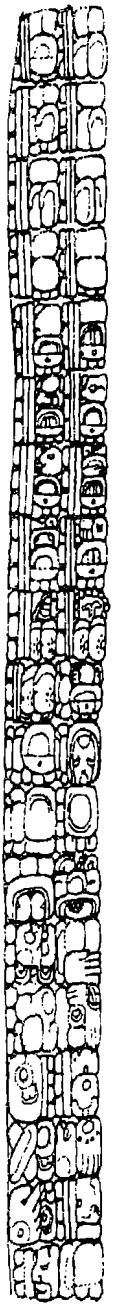
astronomik yıl arasındaki bu farklılıkta, her yıl tanrıların bulunmadığı beş gün olduğuna inanan Mayalara ve Azteklere bir paralellik görebiliriz.

Öyleyse 365-günlük dönemi fiziksel bir dünya devresi, 360-günlük dönemi ise Kutsal Zaman Evreni'nde Ruhsal bir devre olarak görebileceğimiz bir tablo ortaya çıkar. Bugünün dünyasında tun'un Ruhsal anlamı büyük ölçüde kaybolmuş olsa da, Maya takvim sistemini insanlık tarihi açısından inceleyerek bu anlamı tekrar elde edebiliriz. Şunu bilmek çok önemlidir ki, Maya Uzun Sayımı'nın kehanetsel çerçevesinde, bir tun'u daima, arada beş-günlük bir dönem bulunmadan, bir diğeri izler. Kehanet için, sadece, Ruhsal yaratılış devrelerine-

döngülerine dayanan ve kendi gezegenimizin fiziksel özelliklerine uyarlanmamış olan bir takvimi kullanmamız gerekir. Eğer kehanetin Ruhsal realiteye dayanması gerekiyorsa, bu realiteyi tanımlayan bir takvime bağlı olması gerekir.

Kadim zamanlarda tun denen 360-günlük dönemin Mayalar arasında bir kehanet zamanı olarak görüldüğü yönünde bir hayli ek kanıt vardır (bu arada, tun "taş" anlamına gelirdi, çünkü yeni bir tun'un başlangıcı bir taş anıt dikilerek işaret edilirdi). Örneğin, İspanyolların o toprakları fethettikleri zamanda, Maya rahiplerinin takvim kitaplarına dayanan kehanetlerde bulunmak için, yeni bir mevsimsel 365-günlük yılın başlangıcında değil, yeni bir tun'un başlangıcında bir araya geldiklerini biliyoruz. Chilam Balam'ın Kitapları denen, günümüze dek kalmış az sayıdaki kehanet kitabında, Maya kehanetleri istisnasız olarak tunlar ya da katunlar (bir katun yirmi tun' dan oluşur, 19.7 yıla eşittir) için geliştirilmişti.

Mayaların zamana olan ilgileri esasen değişen kozmik enerjileri ve bunların insan yaşamını ve genel olarak kozmik yaratılışı nasıl etkilediğini anlamaya odaklandığından, tun'a-dayalı zaman dönemlerinin -örneğin, baktunların, katunların ve tunların- kullanılması mantıklı bir seçimdi. Tun, Mayaların kehanet takvimlerinin temel birimi olmuştu ve o Uzun Sayım'da da aynı rolü oynar. Eğer bugün bilincin maddeden daha önemli olduğu bir dünya-görüşünü benimseyeceksek, bizim de zaman-kaydımızı fiziksel realiteye değil, fiziksel-olmayan, görünmeyen realiteye dayandırmamız gerekir. 360-günlük ve 365-günlük dönemler arasındaki farkı kavramak, kadim kehanetsel zaman bilimini yeniden kazanmaya doğru atılan birinci ve kesin sonuca ulaştırıcı bir adımdır.

3

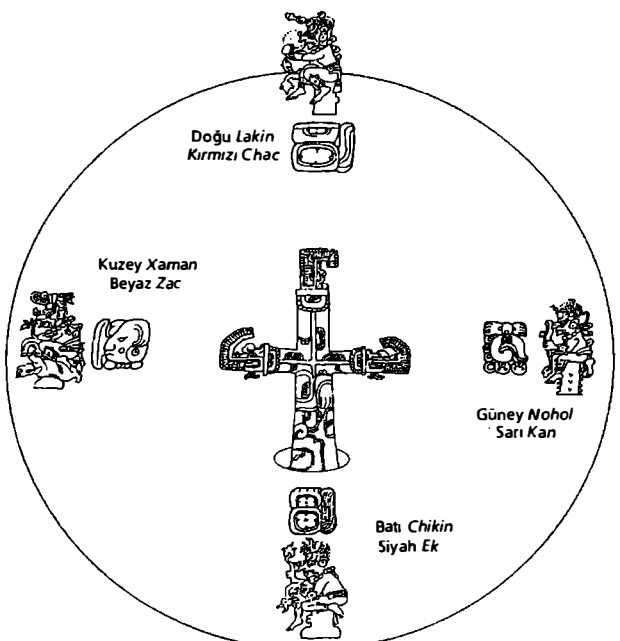
Dünya Ağacının Kozmolojisi

DÖRT ANA YÖN

Eğer tarih insan yaratıcılığının devresel-döngüsel bir dalga hareketiyse, onun dalgaları nasıl üretilmektedir? Bunu anlamak için, Avrupalıların gelişinden önce Mezoamerika'da hüküm süren Dünya Ağacı kozmolojisini incelemeliyiz. İspanyollar 1517'de Maya ülkesine ilk kez geldiklerinde, tapınak merkezlerinde büyük boyalı haçlarla karşılaşmışlardı. Örneğin, Yucatan Yarımadası açıklarındaki Cozumal Adası'ndaki bir piramidin avlusunda üç metre yüksekliğinde kireç taşından yapılmış bir haç dikiliydi. İspanyollar böyle haçların Dünya Ağacı'nı temsil ettiklerini ve bu yüzden yeşile boyalı olduklarını öğrenmişlerdi (o bölgedeki Hıristiyan haçları bugün hâlâ yeşile boyalıdır). Mayalara göre, Dünya Ağacı (şek. 3.1) dünyanın Dört Yönü'nü yaratan ve sürdüren şeydir. İspanyolların fethinden sonra bu Dünya Ağacı Katolik haçıyla karıştı, ama Mayaların inançlarında bu yeni Hıristiyan haçı hâlâ "kozmosun merkezi" olan kadim anlamını korumaktadır.

Dünya'nın dört yöne ve dört köşeye sahip olduğu görüşü tüm Yerli Amerikan halklarının kozmolojilerinde yer alır; bu görüş, örneğin, kıtanın kuzeyinde kullanılan Kutsal Çember'de ifade edilir. Dört Yön onlara farklı nitelikler veren farklı enerjiler ve renklerle ilişkidedir. Dört

Yön, Mayalar tarafından Yaxin denen, dünyanın merkezi ile ilişkilidir. İlk bakışta, bu standart Avrupalı görüşten çok farklı görünmeyebilir, ama bu yönlere verilen anlam bugün yaygın olan anlamdan açıkça farklıdır. Yerli Amerikan görüşünde, Dört Yön, hüküm süren zaman devresine göre insan yaşamını farklı biçimde etkileyen Ruhsal nitelikleri içerir. Dört Yön tarafından üretilen ve farklı zaman devrelerine hükmeden Ruhsal rüzgârlar Maya görüşünün özünü oluşturur, oysa tipik Avrupalı görüşte dört yön, sadece, yerküreye uygulanan pasif bir koordinat sistemidir.

Şekil 3.1. Mayaların, Dört Yön'ün merkezindeki Dünya Ağacı. Yerli Amerikan gelenekleri genelde (Kutsal Çember'de olduğu gibi) coğrafi yönlere farklı Ruhsal nitelikler verirlerdi. Mayalar arasında, Dört Yön, bu tasvirde görüldüğü gibi, Bacablar denen yön tanrıları tarafından simgelenirdi.

Yine de dünyayı farklı niteliklerle ilişkili dört yöne göre düzenlemek hepimize doğal gelebilir. Çoğumuz, en azından, Doğu ve Batı yönleri arasındaki önemli zihinsel ve ruhsal farklılıkları tanırız. Doğu'ya ortak yapıların ve meditatif bir eğilimin hükmettiğini görürken, Batı'yı bireyci, dışadönük ve eylem-yönelimli olarak görürüz. Bu farklılıkların zemini nedir? Doğu' yu Batı'dan ayıran çizgi nerededir? Gezegensel Çember'in coğrafi merkezi nerededir?

Doğu'yu Batı'dan ayıran çizgiyle ilgili bir ön varsayım onu dünyanın Alaska'nın batı ucundan Sibirya'nın doğu ucuna yayılan kıtasal kütlesinin orta-çizgisine, orta Avrupa'dan orta Afrika'ya uzanan 12 derece Doğu boylamına yerleştirir. Ama biz esasen fiziksel coğrafyayla değil, ruhsal coğrafyayla ilgilendiğimizden, böyle varsayımsal bir orta-çizginin varlığını başka biçimde doğrulamalıyız. Doğu'yu Batı'dan ayıran çizgiyi ruhsal bir anlamda tanımlamak için, Maya takvimini kullanmalı ve Büyük Devre'nin On Üç Üstdünyası'nın enerjileri değiştiğinde Ruhsal rüzgârların esmiş oldukları yönleri incelemeliyiz. O zaman baktun değişimlerinde vuku bulan tarihî olayların izini dünyanın 12 derece Doğu boylamı boyunca uzanan varsayımsal orta-çizgisiyle ilişkili olarak sürebiliriz.

TARİHİN RÜZGÂRLARI

Daha önce belirttiğim gibi, yazıya, monarşilere, büyük yapılara ve bir Yaratıcı Tanrı'yla ilgili dinî inançlara sahip ilk ataerkil uygarlıklar Büyük Devre'nin başlangıcında ortaya çıktılar. Bu uygarlıklar Mısır'dan, İsrail, Suriye ve Mezopotamya'ya dek uzanan ve Bereketli Hilal denen bölgede ortaya çıktılar. Büyük Devre'nin ilk yarısı boyunca, bu bölge uygarlıksal gelişimin öncüsü olarak kalmıştır.

Ancak Büyük Devre'nin On Üç Üstdünyası'nın yedincisinin İ.Ö. 749'daki başlangıcında 12 derece Doğu boylamı çevresinde yüksek uygarlıklar gelişmiştir. Bu Yedinci Üstdünya'nın

beslediği uygarlıksal uyanışın bir işareti, kuzey İtalya'daki Etrüsklerin (bkz. s. 53, şek. 2.7) İ.Ö. sekizinci yüzyılın ikinci yarısında bir yazı sistemi geliştirmeleriydi. Aşağı yukarı aynı zamanda, Palatine'de ilk sabit yerleşimler yapıldı, ki bu Roma'nın İ.Ö. 753 yılındaki mitolojik kuruluş yılına yansımıştı. Aztekler arasında, bu Yedinci Üstdünya'ya bazen Tonacatecuhtli/Tonalaciuatl, yani insanları besleyen erkek/dişi dualite tarafından, bazen de mısır ve yiyecek tanrısı Cinteotl tarafından hükmedildiği söylenir.

Şekil 3.2. Büyük Devre'nin Yedinci Üstdünyası'nın birinci katunu'nda (İ.Ö. 749-729) Avrupa Etrüsklerin tarihi bir kültür olarak ortaya çıkışını ve Roma'nın mitolojik kuruluşunu (İ.Ö. 753) içerir.

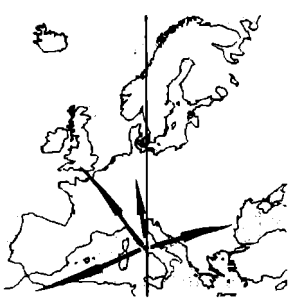
Tarihî bir kültürün varsayımsal orta-çizgide kurulmasından sonra, baktun değişimlerindeki tarihî rüzgârları bu çizgiyle ilişkili olarak izlemek mümkün olur. Böylece İ.Ö. 355'de bir sonraki Üstdünya başladığında, Pers kralı Artaxerxes III Ochus batıya doğru ilerleyip Mısır ve Anadolu'yu yeniden fethetti ve Atinalıları buyruğu altına aldı (şek 3.3). Doğu'dan gezegensel orta-çizgiye doğru bu hareket Sekizinci Üstdünya'yı başlattı.

Bunu izleyen değişim zamanında, Dokuzuncu Üstdünya'nın İ.S. 40'daki başlangıcında (şek. 3.4), yeni kurulan Roma İmparatorluğu'na hükmeden genişlemeci siyaset sonraki yirmi-tun'luk dönemde büyüyerek bugünkü İngiltere, Galler, Fas, Cezayir ve Bulgaristan'ı da kapsadı. Bu arada, orta-çizgiden bu genişle-

me, Havari Pavlus'un Hıristiyanlığı Anadolu'ya ve Yunanistan'a yaymak için misyonerlik yolculuklarına çıkışıyla aynı zamanda başladı. Azteklere göre, ışık tanrısı Quetzalcoatl bu Üstdünya'ya hükmediyordu.

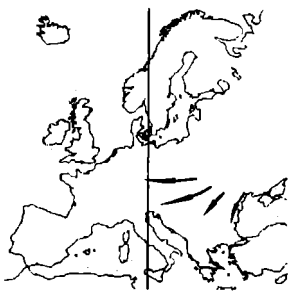
Şekil 3.3. Büyük Devre'nin Sekizinci Üstdünyası'nın birinci katunu'nda (İ.Ö. 355-335) Avrupa Pers kralı Artaxerxes III'ün askeri seferlerini içerir, bu Doğu'dan gezegensel orta-çizgiye doğru hareketi işaret eder.

Şekil 3.4. Büyük Devre'nin Dokuzuncu Üstdünyası'nın birinci katunu'nda (İ.S. 40-60) Avrupa Roma İmparatorluğu'nun bugünkü İngiltere, Galler, Fas, Cezayir ve Bulgaristan'ı fethederek genişlemesini içerir. Bu hareket gezegensel orta-çizgiden uzağa doğru vuku bulmuştur.

İ.S. 434'de Onuncu Üstdünya (şek. 3.5) hükmetmeye başladı. O yıl Attila orta Asya'daki göçebe bir halk olan Hunların ve kendi zamanının en güçlü hükümdarı oldu. Yeni baktun başladığında, Attila doğudan orta Avrupa'ya saldırdı ve Alman kabilelerini Roma'yı yakıp yıkıp yağmalamaya zorladı, bu da -tam bu yeni Üstdünya hükmetmeye başladığında- Batı Roma İmparatorluğu'nun yıkılışına yol açtı. Biz şimdiden On Üç Üstdünya'nın değişen enerjilerinin farklı uygarlıkların yükselişi ve çö-

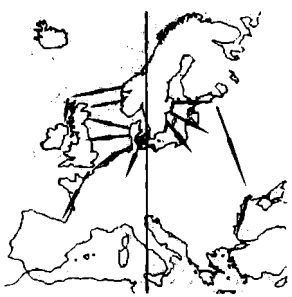
küşüyle çok ilgili olduğundan kuşkulanabiliriz. Avrupa'da Hunların saldırısını izleyen dönem Karanlık Çağlar olarak bilinir, çünkü sonraki birkaç yüzyıl boyunca orada hiçbir yüksek uygarlık merkezi var olmadı. Azteklerin kozmolojisinde, karanlık tanrısı Tezcatlipoca bu Üstdünya'ya hükmetmiştir.

Şekil 3.5. Büyük Devre'nin Onuncu Üstdünyası'nın birinci katunu'nda (İ.S. 434-454) Avrupa Attila'nın liderliğindeki Hunların istilasını ve Batı Roma İmparatorluğu'nun yıkılışını içerir. Bu çift-sayılı Üstdünya'da hareket doğudan gezegensel orta-çizgiye doğru vuku bulmuştur.

Avrupa Karanlık Çağlardan İ.S. dokuzuncu yüzyılın başlarına dek uyanmadı. Dokuzuncu yüzyılın başlarında, Onbirinci Üstdünya başladıktan birkaç yıl sonra, Şarlman İmparatorluğu'nun bölünmesiyle modern Fransız ve Alman uluslarının embriyonları ortaya çıktı. Bu yeni Üstdünya'nın hükmedişi ayrıca uygarlıksal gelişimde kuzeye-doğru kaymaya da yol açtı ve bu dünyanın daha önce durgun olan bir bölgesinin, İskandinavya'nın canlanmasıyla sonuçlandı. Bu bizim Doğu'yu Batı'dan ayıran orta-çizgiye doğru ve orta-çizgiden uzağa doğru hareketlerin izini sürmemizle doğrudan ilgilidir. Bu Üstdünya başladığında, Vikinglerin yolculukları da başladı (şek. 3.6). Birkaç bin yıl boyunca yerleşik kaldıktan sonra, İskandinavya'da yaşayan halklar birden cesur yolculuklara çıkmaya başladılar ve bu yolculuklar en sonunda onları Grönland'a ve Amerika'ya kadar götürdü. Bu akının bir parçası olarak, bugünkü Norveçlilerin ve Danimarkalıların ataları Britanya Adaları'na akın etti ve Danimarka kralı Knud İngiltere'yi fethetti. Diğer yönde İsveçli Vikingler Rus nehirlerinden ilerleyerek 839'da Bizans'a var-

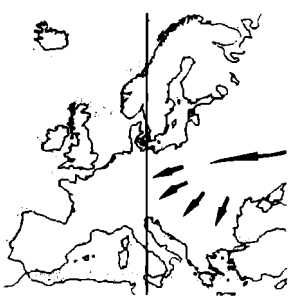
dılar. Geleneksel tarih bilimi Vikinglerin bu akınları neden başlattıklarına tatmin edici bir açıklama getirememiştir. Ancak, Maya kronolojisi bu fenomeni yeni bir ışıkla aydınlatmaktadır; Viking akınları tam yeni bir tek-sayılı Üstdünya hükmetmeye başladığında başlamıştı. Böylece, Onbirinci Üstdünya'nın başlangıcında, görünüşe göre, tarihin rüzgârları insanları gezegensel orta-çizgiden uzağa doğru yönlendirmiştir.

Şekil 3.6. Büyük Devre'nin Onbirinci Üstdünyası'nın birinci katunu'nda (İ.S. 829-849) Avrupa Vikinglerin batıya ve doğuya akınlarını içerir. Bu tek-sayılı Üstdünya'da hareket gezegensel orta-çizgiden uzağa doğru vuku bulmuştur.

Bu arada, kuzeydeki bu uyanış, Chiapas ve Guatemala' daki klasik Maya uygarlıklarının yıkılışıyla aynı zamanda vuku buldu. Bu da bir uygarlığın bir baktun değişiminde nasıl ortadan kaybolabileceğinin bir başka örneğidir. Bu Mayaların, daha önce sözü edilen, ünlü "ortadan kayboluşları"dır, bu da Roma İmparatorluğu'nun yıkılışı gibi, Üstdünyaların bir değişimi sırasında vuku buldu. Klasik Maya kültürü tarihin rüzgârları artık ona uygun olmadığı için ortadan kayboldu. Yeni Üstdünya'nın başlangıcında, insanlık tarihinin sınırları hem Avrupa' da hem de Mezoamerika'da açık biçimde kuzeye doğru ilerledi. Azteklerin zaman kozmolojisine göre, doğum tanrıçası Yohualticitl bu Onbirinci Üstdünya'ya hükmediyordu ve Avrupa'da bir yeniden doğuş kesinlikle yakındı. Ayrıca Kuzey Yucatan Yarımadası'ndaki Chichen Itza'da yaşayan Mayalar ve Tulalı Toltekler arasında bu bir yeniden doğuş dönemiydi ve bu ışık tanrısı Quetzalcoatl'a tapınmaya verilen önemle ifade ediliyordu.

Geleneksel tarihî bakış açısından anlaşılması Vikinglerin ani akınlarından ya da Mayaların ortadan kaybolmalarından daha da zor olabilecek bir hareket, bir sonraki Üstdünya'nın başlangıcına hâkim olan Moğol hücumudur. Onikinci Üstdünya'nın başlangıcında, kısa bir süre önce Gobi Çölü'nde koyun sürülerini güden küçük bir kabile olan Moğollar tüm Çin'i ve Asya'yı fethettikten sonra doğu Avrupa'ya ulaştılar. Bu savaşçı kabileler gezegensel orta-çizgiye erişene dek genişlemelerini sürdürdüler (şek. 3.7) Doğudan orta-çizgiye doğru şiddetli bir hareketle başlayan bu çift-sayılı Üstdünya'ya, "şafaktan önce hükmeden tanrı" olarak bilinen Tlahuizcalpantecuhtli hükmediyordu.

Şekil 3.7. Büyük Devre'nin Onikinci Üstdünyası'nın birinci katunu' nda (İ.S. 1223-1243) Avrupa. Moğol hücumu orta Asya'dan gelip doğu Avrupa'yı vurmuştur.

Burada durup iki şey üzerinde düşünmeliyiz.

Birincisi, bu ilerlemede biz temelde tun'a, yani ilahi 360-günlük yıla dayanan Büyük Devre'nin kronolojisini kullanıyoruz. Doğu'dan yapılan bu hücumlar Avrupa'yı tam baktunların değişimi sırasında vurmuştu. Onuncu Üstdünya'nın başladığı yıl, Attila Hunların hükümdarı oldu; 1223 yılında, Onikinci Üstdünya başladığında, Moğol hücumu doğu Avrupa'nın aynı bölgesine erişti. Eğer fiziksel yıla dayanan bir takvim kullanıyor olsaydık, doğudan gelip Avrupa'yı vuran bu göçlerin zamanı kesin bir kalıba uymayacaktı. Dört Yön'ün tanrıları tarafından üretilen tarih rüzgârları baktun'a-dayalı bir kronolojiyi izler.

İkincisi, bu şiddetli hareketlerin devasa karakterine dikkat etmeliyiz. Onikinci Üstdünya'nın başlangıcında Cengiz Han ve vârisleri tarafından yaratılan imparatorluk birkaç yüzyıl boyunca Rusya ve Asya'ya damgasını vurdu. 1995'de *New-York Times* Cengiz Han'ı (önceki) Binyılın Adamı olarak seçti; bu seçim Cengiz Han'ın iyi davranışına değil, yarattığı imparatorluğun tarih üzerinde yaptığı etkiye dayanıyordu. Moğol hücumu Avrasya kıtasının bir birleşik alanını yaratmış, bu da Doğu Asya'dan Avrupa'ya barut, matbaa, pusula ve veba gibi çeşitli fenomenlerin geçmesini sağlamıştır. Bu baktun değişimleriyle aynı zamana rastlayan hareketler sadece bir teoriyi kanıtlamak için bulunup çıkarılmış küçük olaylar değildir. Moğol hücumu insanlık tarihindeki en büyük imparatorluğu yaratmıştır ve diğer baktunların başlangıçlarında vuku bulan hareketler de benzer biçimde geniş bir etki yapmıştır.

En sonunda, Büyük Devre'nin sonraki baktun değişimleri boyunca süren bu ilerlemenin sonucunda, Onüçüncü Üstdünya'ya ulaşırız (şek. 3.8). Bu Üstdünya'ya hem erkek hem dişi, yang ve yin, ikili bir tanrı olarak görülen -Azteklerin dualite tanrısı ve tanrıçası olarak adlandırdıkları- En Yüce İkili Yaratıcı tanrı, Ometeotl/Omecinatl hükmediyordu (şek. 3.9).

Orta Avrupa'da, 12 derece Doğu boylamı boyunca, bu Üstdünya'nın hükmedişinin başlangıcını 1618'de Katoliklerle Pro-

Şekil 3.8. Büyük Devre'nin Onüçüncü Üstdünyası'nın birinci katunu'nda (İ.S. 1617-1637) Avrupa İsveç'in genişlemesini ve Kuzey ülkelerinin Otuz Yıllık Savaş'a müdahalelerini içerir.

Şekil 3.9. Yaratıcı çift, Ometeotl ve Omecinatl, dualite tanrısı ve tanrıçası, Onüçüncü Üstdünya'nın yöneticileri. Bu ikili tanrı bu Üstdünya'da oluşturulmuş olan yin/yang kutupluluğunu simgeler.

testanlar arasında başlayan ve Protestanlığın Kuzeybatı Avrupa'da üstün gelmesini sağlayan Otuz Yıllık Savaş işaret ediyordu. Kuzeyde, bu senaryonun bir parçası olarak, İsveç, 1617'de Rusya'nın Baltık kıyısını fethetmesinin ve bugünkü Litvanya'yı ve Polonya'dan Prusya'nın bazı bölgelerini almasının ardından, geçici olarak büyük bir Avrupalı güç oldu. Batıya-doğru küçük bir genişleme 1638'de Kuzey Amerika'da bir koloninin kurulmasından belliydi ve böylece Onüçüncü Üstdünya ayrıca orta-çizgiden uzağa doğru yapılan hareketlerle başladı. İsveç ve Fransa'nın Otuz Yıllık Savaş'ın ikinci yarısına müdahalesinden ve Hollandalıların İspanya'dan bağımsızlıklarını kazanma mücadelesinden dolayı, papa tarafından kurulmuş ve önceki iki baktun boyunca Avrupa'ya hükmetmiş olan Kutsal Alman Roma İmparatorluğu gücünü yitirdi. Bilinç düzeyinde, bu yeni bir zihniyetin -modern dünyanın zihniyetinin- ifade edilebileceği bir açıklık yarattı.

Önceki sunum açıkça daha çok Avrupa-merkezli olmuştur ve bu yüzden Maya takviminin dünyanın diğer bölgelerini içermediği şeklinde yanlış bir izlenim yaratabilir. Bu sunumu Avrupa ile sınırlamamın birkaç nedeni var. Birincisi, kitabın kapasitesinin sınırlı olmasıdır. İkincisi, Orta Avrupa'yı Maya takviminin enerji değişimlerinin etkilerinin özellikle belirgin olduğu bir bölge kılmış olan gezegensel orta-çizginin varlığını, Dünya Ağacı'nın gövdesinin bir projeksiyonunu göstermektir. Üçüncüsü, Maya takvim sistemi dünyanın bu bölümünde kullanılmamış olduğundan, gözlemlemiş olduğumuz hareketlerin kendi kendini gerçekleştiren kehanetlerin sonuçları olmadığından eminiz. Onlar Dünya Ağacı'nın ürettiği yönsel rüzgârların objektif sonuçlarıdır.

Eğer Büyük Devre'nin baktun değişimlerinde gezegensel orta-çizgiye doğru ve ondan uzağa doğru yapılan çeşitli hareketleri özetleyecek olursak, şekil 3.10'da sunulan tarihî rüzgârların açık kalıbı ortaya çıkar. Orada tek-sayılı Üstdünyaların gezegensel orta-çizgiden doğuya ve batıya doğru hareketleri başlattıklarını, çift-sayılı Üstdünyaların ise doğudan orta-çizgiye doğru hareketleri başlattıklarını görebiliriz.

Mezoamerikalıların, çeşitli Üstdünyaların dört yönde rüzgârlar estiren tanrılar tarafından yönetildiği fikri böylece şimdi direkt olarak doğrulanmış bulunuyor. Şek. 3.10'da sunulan şiddetli göçler kalıbına baktığımızda, görünüşe göre, sanki tek sayılı yedi Üstdünya'ya bir ilahi kuvvet hükmetmektedir ve bu enerji çift-sayılı altı Üstdünya'ya hükmeden enerjiden bir biçimde farklıdır.

Orta-çizgiye doğru ve ondan uzağa doğru batı ve doğu yönlerinde esen bu rüzgârlara ek olarak, tarih her yeni Üstdünya ile birlikte kuzeye doğru esmiş görünmektedir, en azından Kuzey Yarıküre'de bunun böyle olduğunu biliyoruz. Uygarlıksal gelişimin merkezi Büyük Devre'nin başlangıcında Mısır'ın güney bölgelerinden, Sümer'den ve Girit'ten çıkmaya başlayarak, Yedin-

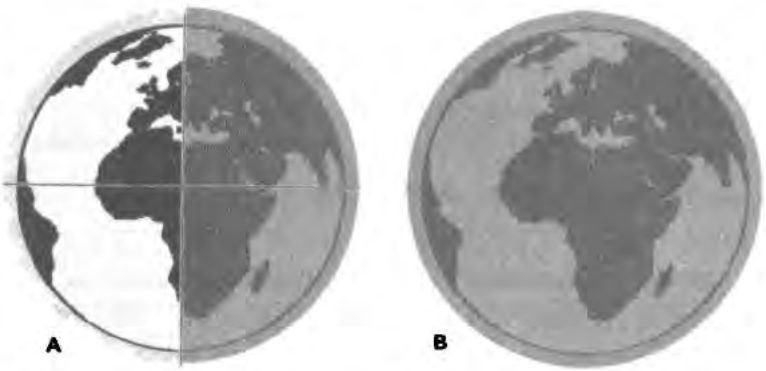
Üstdünya Sayısı	Zaman Dönemi	12. Boylam Orta Çizgisi'nden Hareketler	Doğu'dan Hareketler
7	İ.Ö. 749-729	Roma'nın yerleşmesi	
8	İ.Ö. 355-335		Perslerin Batı'ya gidişi
9	İ.S. 40-60	Roma İmparatorluğu'nun genişlemesi	
10	İ.S. 434-454		Hunların Batı'ya gidişi
11	İ.S. 829-849	Vikinglerin akınları	
12	İ.S. 1223-1243		Moğol hücumu
13	İ.S. 1617-1637	İsveç	

Şekil 3.10. Büyük Devre'nin sonraki Üstdünyalarının başlangıçlarında gezegensel orta-çizgiye doğru ve ondan uzağa doğru yapılan şiddetli göç hareketleri.

ci ve Dokuzuncu Üstdünyalar esnasında Yunanistan ve Roma' ya ve Onbirinci Üstdünya esnasında da Almanya'ya kaymıştır. Tipik olarak, Danimarka Onbirinci Üstdünya esnasında büyük bir güç olurken, daha da kuzeyde yer alan İsveç Onüçüncü Üstdünya'nın başlangıcında büyük bir güç olmuştur. Avrupa tarihinin sınırının bu kuzeye-doğru hareketinin dünyanın başka bölgelerinde paralelleri olmuştur. Amerika'da, yenilikçi uygarlıklar Dokuzuncu ve Onuncu Üstdünyalar esnasında Chiapas ve Guatemala'dan çıkarak, Onbirinci Üstdünya esnasında Yucatan'a, Onikinci Üstdünya esnasında Orta Meksika'ya ve Onüçüncü Üstdünya esnasında Kuzey Amerika'ya kaymıştır.

Tarihin rüzgârlarının bu kalıbı, eğer tek-sayılı yeni bir Üstdünya hükmetmeye başladığında yerküre tarafından görünmeyen bir bilinç-alanı sınırları haçının sunulduğunu varsayarsak açıklanabilir (şek. 3.11 a). Bu Görünmeyen Haç, Dünya

Ağacı'nın bir ifadesidir. Mayalara göre, İlk Baba Büyük Devre' nin tek-sayılı Üstdünyalarının birincisinin başlangıcında Dünya Ağacı'nı havaya dikmiş, böylece Dört Yönü oluşturmuştur. Görünmeyen Dünya Ağacı Büyük Devre boyunca güçlü göç hareketlerine yol açtığından, Mayaların Dünya Ağacı'nın İlk Baba tarafından aktive edilmesini yaratılışın önemli başlatıcı olayı olarak tanımlamaları mantıklı gelmektedir.

Şekil 3.11. (a) tek-sayılı ve (b) çift-sayılı Üstdünyalar esnasındaki küresel yaratılış alanı.

Dünya Ağacı bir yin/yang kutupluluğunu sürdürür, bu kutupluluk salındığı hatlar boyunca yaratıcı bir gerilim sunar ve farklı coğrafi yönlerde hareketlere neden olur. Dünya Ağacı'nın dalları böylece Mezoamerikan mitolojisine tamamen uyan "rüzgârlar" üretir. Tek-sayılı Üstdünyalar esnasında ekvatordan kuzeye (ve belki güneye de) hareketler ve gezegensel orta-çizgiden hem doğu hem de batı yönlerinde uzağa hareketler üretilir. Bunun tersine, çift-sayılı Üstdünyaların başlangıcında bu haç ortadan kaybolduğunda, hareketler gezegensel orta-çizgiye doğru yönelir.

Bu incelemeden yola çıkarak, bu haçın kolları, varsayıldığı gibi, 12 derece Doğu boylamı ve ekvator boyunca uzanır. Ge-

zegeni Batı ve Doğu Yarıkürelere ayıran kol (gövde) Kopenhag ve Roma'dan geçer,* Kuzey ve Güney Yarıküreleri ayıran kol (dal) ise ekvatordur. Eğer gezegenin yaratılış alanının esasen bu şekilde düzenlendiğini kabul edersek, Dünya Ağacı'nın merkezinin Orta Afrika'da, Gabon topraklarında bulunduğu sonucuna varmamız gerekir.

Şimdi Ometeotl/Omecinatl'in neden "İki Tanrı" olarak adlandırıldığını anlayabiliriz; çünkü o (he/she) dünyayı yönettiğinde, dünya sırasıyla yang (ışık) ve yin'in (karanlık) hükmettiği iki yarıya, Batı ve Doğu'ya ayrılıyordu. Kadim Mezoamerikan görüşü bizim şimdiki dünya görüşümüzden çok daha büyük bir açıklayıcı güce sahiptir. Geçmişi anlayabilmemiz için, Dünya Ağacı, Dört Yön ve Büyük Devre'nin baktunlarını yöneten on üç tanrı fikri gerçekten çok anlamlı görünmektedir.

Böylece, Büyük Devre'nin On Üç Üstdünyası boyunca geliştiği şekliyle insanlık tarihi bir dalga kalıbı olarak tanımlanabilir ve insanlık tarihini yöneten dalga üreteci de Dünya Ağacı ya da Görünmeyen Haç'tır. Böylece, Dünya Ağacı'nın -ve 7 ile 13 sayılarının- dünyanın her yanındaki halkların mitolojile-

* Calleman 8 Haziran 2004'deki Venüs geçişinden sonra bu konuda yaptığı güncellemede şöyle diyor: "Şimdi, birtakım deneyimlerden sonra, gezegensel orta-çizginin biraz daha doğudan, Güney İsveç'teki Malmö ve Berlin'den geçtiğini düşünüyorum. Bu en azından İsveç'in özel karakterini açıklayacaktır. İsveç, bir yandan, dünyada örgütlü dinin pençesinin ve Tanrı inancının en zayıf olduğu ülkedir. Aynı zamanda, o bugün Doğu'nun ve Batı'nın spiritüel geleneklerini birleştirme ve Galaktik Altdünya'nın Bir'lik spiritualitesini yayma konusunda en önde gelen ülkelerden biridir. Ben burada İsveç'in Hindistan'daki Altın Çağ Vakfı'nın kurucuları olan Avatar Kalki ve Amma'nın aydınlanma süreçlerini yayma konusundaki vasıtalık rolünü düşünüyorum (bkz. 9. bölüm). Ayrıca, Guatemala'nın dışında, İsveç bugün gerçek Maya takviminin düzenli olarak yayınlandığı tek ülkedir. Bu ifadeler 8 Haziran'daki (dünya çapında yapılan) Bir'lik Kutlaması sırasında çok aşikârdı ve bunlar bu ülkenin Dünya Ağacı'nın gövdesinin altındaki yerinin direkt ifadeleridir. Bu konum İsveç'i Galaktik Altdünya'nın erken bir aşamasında Ulusal ve Galaktik Altdünyaların yaratılış alanlarını birleştirmenin nispeten kolay olduğu bir yer kılmaktadır." (Ç.N.)

rinde önemli bir yere sahip olması şaşırtıcı değildir. Bu Dünya Ağacı dualist (ikilikçi) ve birlikçi Üstdünyalar arasında dalgamsı değişmeler yaratır (sırasıyla dualist ve birlikçi Üstdünyalar hükmeder). Bunun sonucunda ortaya çıkan iki tip yaratılış alanı şekil 3.11'de gösterilmiştir. Bu iki tip Üstdünyalar arasındaki değişmeler (sırasıyla birbirlerinin yerini almaları) ışık ve karanlık kuvvetleri, erkek ve dişi, Batı ve Doğu, yang ve yin tarafından oynanan kozmik drama yol açar. Ve daha önce belirttiğim gibi, Azteklere göre, tek-sayılı Birinci, Yedinci ve Onüçüncü Üstdünyalara hükmeden tanrıların -Xiuhtecuhtli, Tonacatecuhtli ve Ometeotl- hepsi ikili erkek/dişi yaratıcı tanrılardı.

İki tanrı tarafından yönetilen Onüçüncü Üstdünya'nın kutuplaşmış yaratılış alanı (şek. 3.11 a), 1617'de başlayan ve yaklaşık dört yüzyıl boyunca Batı'nın dünyaya giderek daha çok hükmettiği ve Batı ile Doğu kültürlerinin birbirlerinden ayrıldığı bir dönem anlamına geliyordu. Britanya İmparatorluğu' nun genişlemesi 1615'de Hindistan'da ilk alım satım yerinin kurulması ve 1620'de Göçmenlerin Massachusetts'e varışlarıyla başladı, bu ABD'nin gelişiminin başlangıç noktasıydı. Bu Batı hâkimiyetine bağlı olarak, Onüçüncü Üstdünya'nın başlangıcında Protestanlık, kapitalizm ve bilim, yani insan beyninin sol yarıküresinin ifadeleri gibi birkaç fenomen ortaya çıktı. İşte, İlk Baba İ.Ö. 3115'de Dünya Ağacı'nı aktive ettiğinde ilk kez sunulmuş olan bu dualite ataerkil, yargılayıcı, değerlendirici zihni yaratmıştır. Modern dünyada herkesin Onüçüncü Üstdünya'nın küresel yaratılış alanıyla rezonansta olmasına rağmen, o Batı'yı kayırmıştır, çünkü onun ışığı öncelikle bu yarıküreyi aydınlatmıştır. Otuz Yıllık Savaş'ta Protestan ordularının zaferleri bu yeni yaratılış alanının oluşturulmasının bir sonucuydu ve tipik olarak, Onüçüncü Üstdünya başladığında Prag'da Kepler, Floransa'da Galileo gibi bireyler tarafından başlatılan bilimsel devrim gezegensel orta-çizginin çevresinde doğmuştu. Daha sonra, beklenilebileceği gibi, bu düşünce-yapısının

çekim merkezi yavaş yavaş -Descartes'in, Pascal'ın ve Fermat' ın Fransası ve Isaac Newton'un İngilteresi yoluyla- batıya kayarak, yirminci yüzyılın ikinci yarısına doğru ABD'ye ulaştı.

Onüçüncü Üstdünya'nın başlangıcında Fransız bilimci ve filozof Rene Descartes -Cartesian ayrılığı da denen- yeni felsefesini oluşturdu. Descartes maddesel ve ruhsal âlemlerin iki ayrı varoluş âlemi olduğunu savunmuştu ve son otuz yıl içinde Descartes insanlar ile doğa ya da beden ile zihin arasında ayrılık yaratmaktan ötürü az ya da çok kişisel olarak suçlandı. Ama birçok kuşak boyunca hiç sorgulanmadan, olduğu gibi kabul edilmiş olan bu ayrılığı Descartes yaratmamıştı. Bu ayrılığı Dünya Ağacı yaratmıştı. Descartes sadece, insanlara Onüçüncü Üstdünya tarafından empoze edilen algılama ayrılığını tanımlayan bir felsefenin en etkili ifadesini oluşturmuştu. Ancak yakın zamanlarda bu algının olumsuz yanı daha geniş bir insan grubu tarafından görülmüştür ve bunun nedenini daha sonra anlayacağız.

Görünmeyen Haç ve onun gezegenin bilinç alanı üzerindeki kutuplaştırıcı etkileri modern zihinde içsel bir doyumsuzluk duygusu, bütün olmama deneyimi de yaratmıştır. Başlangıçtaki bir bütünlüğün anıları ve bir Düşüş ile ilgili mitoslar hemen hemen tüm kadim kültürlerde yer alır. Büyük Devre' nin başlangıcında İlk Baba tarafından Dünya Ağacı'nın aktive edilmesi bu Düşüş ile aynı anlama gelmektedir. Bunun doğal sonucu olarak, insanların bir yere kadar çatışma halinde oldukları cezalandırıcı bir Tanrı inancı ortaya çıkmıştır, ki bu inanç Tevrat'ta oldukça aşikârdır. Büyük Devre boyunca gelişen tüm büyük tektanrıcı dinler bu devrenin dualist bilincinden derin bir biçimde etkilenmiş ve böylece dünyayı bu bilincin yin/yang kutupluluğunun ürettiği bir iyi/kötü, doğru/yanlış ikiye-bölünüşüyle görme eğilimi göstermişlerdir. Bu yüzden, bu dinlerin hepsi, değişik derecelerde katı ve uzlaşmazdır ve doğru ile yanlış hakkında bazen şiddetli olan çatışmalara girme eğilimi gös-

termişlerdir. Aynı nedenle, bu bilinç alanının ürettiği dinler, takipçileri arasında -çoğunlukla verdikleri demokratik mesajın tam zıddı olan- hiyerarşik bir yapı yaratmışlardır.

Öyleyse, Onüçüncü Üstdünya ile holografik rezonans sonucu yaratılan modern zihni Düşüş ile başlamış bir sürecin gerçekleşmesi olarak görebiliriz. Böylece, bir Düşüş hakkındaki kadim mitoslar -Tevrat'a göre, Adem ile Havva'nın Cennet Bahçesi'nden kovuluşu, Popol Vuh'a göre, Yedi Papağan'ın vurulması, Mısır'daki Seth ve Osiris, İskandinavyalılar arasında Ask ve Embla (çoğu Dünya Ağacı için önemli rollerle)- aslında bilinç düzeyinde meydana gelmiş bir sürecin mecazlarıdır. Bu Düşüş'ün sonucu modern zihnin "yarımlığıdır," bu sadece "olacak" huzuru nadiren bulan, onun yerine daima değişmenin ve farklı bir şey olmanın yollarını arayan bir zihindir. İnsan deneyiminin yarısı, Doğu Yarıküre'nin aracılık ettiği nitelikler, aslında Büyük Devre tarafından onaylanmamış ve dışlanmıştır.

Kozmosun erkek ve dişi kuvvetlerini içeren ve ikisi arasındaki ayrılığı ve birliği tanıyan böyle bir drama fikri birçok kadim felsefe tarafından paylaşılır. Çinlilerin yin ve yang fikri en iyi bilineni olabilir, ama Mayaların Kahraman İkizleri Hunaphu ve Xbalanque'nin ve Tolteklerin ve Azteklerin buna karşılık gelen ikizleri, Quetzalcoatl ve Tezcatlipoca'nın serüvenleri, hepsi aynı kutupluluğun mecazlarıdır. Yerkürenin bilinç alanının şekil 3.11 a'da gösterilen temel yapıya sahip olduğu gerçeği tüm kadim halklar tarafından bir düzeyde bilinir. Bunun, örneğin, Babil astrolojisinde kullanılan güneş çemberi sembolünde (şek. 3.12), Kelt haçında ya da Kuzey Amerika'daki Kutsal Çember'de ifade edildiğini görebiliriz.

Bu kutupluluğun evrensel sembolizmine ve farklı mitolo jiler arasında oluşturulması mümkün olan birçok paralelliğe karşın, Maya kronolojisinin dünyayı tamamen yeni bir perspektife koyan benzersiz bir şey sunduğuna dikkat etmeliyiz. Bu gerçek dünya ve gerçek tarih ile kurulan bağdır. Artık yin/

Şekil 3.12. Vuotan Haçı ya da güneş çemberi
(İsveç, Kivik'teki bir Bronz Çağı mezarından).

yang kozmolojisi sadece soyut bir felsefi prensip değildir. Dünya Ağacı tarafından üretilen dramayı etkileyen zaman dönemlerinin tam olarak saptanmalarından ötürü, şimdi yin/yang kozmolojisinin gerçek bir temele sahip olduğu aşikârdır. Bu temeli, önceki bölümde gördüğümüz gibi, insan yaratıcılığının sarmal bir evrimini besleyen ışık ve dualite dalga kalıpları sağlamaktadır. Bu insanlık tarihini ve onun içindeki yerimizi anlamak için çok yararlıdır. Tarihin dalgamsı sürecini -ve onu izleyen yin ve yang oyununu- anlamak için gereken tüm şey, Maya kronolojisinin, yani Uzun Sayım'ın ritmine göre işleyen ve her-şeyi-kapsayan bir salınım üreteci olarak hizmet eden bir

Dünya Ağacı'nın varlığını kabul etmektir. Neden olmasın? Sonuçta, tüm dalgamsı hareketler ve titreşimler bir dalga üretecini gerektirir. Maya takvimiyle ilgili temel gerçek şu ki, o Dünya Ağacı'ndan yayılan ve insan bilincinin evrimini belirleyen nabız atışlarının ve titreşimlerin tam zamanlamasını tanımlar.

Tarihin bu dalga kalıbı Maya kronolojisi yoluyla görünür hale geldiğinde, bize bir seçim sunulur. Eğer astronomik takvimleri kullanmaya devam edersek, büyük olasılıkla tarihi bir kaotik, rasgele olaylar dizisi olarak görmeye devam edeceğiz. Öte yandan, eğer Maya takvimini uygulamayı seçersek, kozmik bir plânın kalıplarının ve ana hatlarının farkına varacağız.

Aslında, şimdi Dünya Ağacı'nın ürettiği rüzgârlarda kehanet için gerçek bir temel görebiliriz. Bu nedenle, Avrupalıların ve Hıristiyanlığın gelişinin Mezoamerika'da önceden kehanet edilmiş olması tamamen anlaşılır olur. Bu geliş, Dünya Ağacı'nın ürettiği rüzgârlar hakkında şimdi bildiklerimiz göz önüne alındığında ancak mantıklı olabilir ve aynı şey ondan sonra Avrupa'nın dünyanın büyük bölümünü kolonileştirmesi için de söylenebilir. Olayların akışı ve tam fiziksel tezahürler ayrıntılı olarak kehanet edilemeyebilirdi. Ancak, büyük tablo çoktan Üstdünyalara kodlanmış, bir sisteme bağlanmıştı ve böylece Mezoamerikan takvimlerinin Kutsal Zaman Evreni'nde yaşayanlar gelecek hakkında kehanette bulunabiliyorlardı.

HERMETİK PRENSİP VE KÜRESEL BEYİN

Öne sürmüş olduğum, Dört Yön'e dayanan -bir orta çizginin dünyayı iki yarıküreye ayırdığı- model, "Yukarısı nasılsa, aşağısı da öyledir" diyen Hermetik prensibe uygundur. Dört Yön'ün nitelikleri gezegenin "küresel beyni" ile insan beyni arasındaki birkaç paralelliği gösterir. Bizim beynimizin, sağ ve sol, iki yarıküresi farklı işlevlere sahiptir, çünkü onlar gezegenin Doğu ve Batı Yarıküreleri'nin mikrokozmik yansımalarıdır (şek. 3.13).

Küresel Beyin	İnsan Beyni
Batı Yarıküre	**Sol yarıküre** (analiz ve mantık)
Doğu Yarıküre	**Sağ yarıküre** (sentez ve sezgi)
Almanya	**Hipotalamus** (merkezî koordinasyon)
İtalya	**Hipofiz** (merkezî koordinasyon)
İskandinav Ülkeleri	**Epifiz** (ışığı gözleme)
Orta Afrika	**Beyincik** (istemli hareket ve duygular)
Hawaii Adaları	**Gözler** (görüş)

Şekil 3.13. Küresel beyin ile insan beyni arasındaki paralellikler.

Mantıklı, eylem-yönelimli Batı Yarıküre, analitik düşünüşü ve konuşma, hesaplama, sırasal mantık merkezleriyle sol, "erkek" beyin yarıküresine paralel gelir. Öte yandan, meditatif Doğu Yarıküre, uzamsal ve sanatsal yeteneklerimizin de merkezi olan sağ, sezgisel, bütünlük-yönelimli, "dişi" beyin yarıküresine paralel gelir. Bu şu anlama gelir ki, Doğu ve Batı halkları için tipik bulduğumuz farklı zihniyetler temelde Dünya Ağacı tarafından üretilmiştir.

Dünya Ağacı'nın gövdesi boyunca bölünmüş olan bu küresel beyin yapısında, Almanya-İtalya bölgesi insan beyninin düzenleyici merkezi olan hipotalamus-hipofiz'e karşılık gelir. Bugünün dünyasında, İtalya ve Almanya genelde böyle merkezî konumlarda bulunuyor olarak düşünülmeyebilirler, ama Rö-

nesans ve Reform döneminde kesinlikle merkezî konumdaydılar. Hem Roma ve Alman-Roma İmparatorlukları, hem de papalık dönemi boyunca, bu bölge iki bin yıl boyunca Avrupa tarihine hükmetti. Aynı orta-çizgi boyunca çok daha kuzeyde, İskandinavya ülkeleri, özellikle İsveç, beyin epifizini temsil eder. İnsanoğlunun ilk ortaya çıktığı yer olan Orta Afrika, beynin en eski bölümü olan ve denge, motor beceriler ve duygusallık konusunda kritik bir rol oynayan beyinciğe karşılık gelir. Dünyanın karşı tarafında, Hawaii Adaları, Mauna Kea Volkanı'nın kenarındaki uluslararası teleskoplar topluluğu ve Maui'nin dev teleskoplarıyla bu gezegensel beynin kozmosa baktığı gözlere karşılık gelir.

Ayrıca, tıpkı insanların dış ilişkileri için normalde beynin sol yarıküresini kullanmaları gibi, dünya, en azından şimdiye dek, liderlik için Batı'ya, özellikle ABD'ye bakmıştır. Doğu Yarıküre'de çoğu insan daha tarihî bir çerçevede yaşarken, Kuzey Amerikalılar tipik olarak şimdiki zamanda yaşarlar ve hayata karşı daha eylemsel bir tutum içindedirler. Küresel beynin çerçevesiyle, dünyanın farklı bölgelerindeki farklı zihniyetler, kolayca, gezegensel çerçevede farklı yin/yang alanları üreten bir yaratılış sürecinden kaynaklanıyor olarak görülebilir. Nerede yaşadığımıza bağlı olarak, bireysel bilincimiz Dört Yön'ün zihniyetleri tarafından koşullandırılır. Mayalara göre, Dünya Ağacı, insanlar da dahil olmak üzere, tüm yaşamın kaynağıydı ve böylece o bu yerküreyi tüm parçaların birbirine bağlı ve bağımlı olduğu canlı, nabız gibi atan bir dünyaya dönüştürmüştür (bkz. şek. 3.14).

Bu perspektifte, dualist Onüçüncü Üstdünya hükmetmeye başladığında bilimsel devrimin başlamış olması şaşırtıcı değildir. Bu yeni Üstdünya, Işığın sadece Batı Yarıküre'yi değil, ayrıca, holografik rezonans yoluyla insanların sol-beyin yarıkürelerini de aydınlatacağı anlamına geliyordu. Bunun bir sonucu olarak, Onüçüncü Üstdünya hükmetmeye başladığında,

Şekil 3.14. Palanque'deki Yazıtlar Tapınağı'ndaki mezarın lahit kapağı. Bu tüm Maya sanat eserlerinin en ünlülerinden biridir. Burada Büyük Pacal -daha sonra onun dallarında yeniden doğmak üzere- Dünya Ağacı'nın köklerine gömülürken görülmektedir.

normalde sol yarıküreyle ilişkilendirilen -analiz, matematiksel hesaplamalar, sırasal mantık gibi- işlevler dikkat merkezi olmuşlardı. Bunlar bilimsel zihnin gelişimi ve bunun meydana getirdiği düşünce devrimi için ön-gereklilik olan işlevlerdi. Kepler'in ortaya koyduğu ve 1619'da *De Harmonice Mundi*'de sunulan gezegensel devinimin üç yasası çığır açıcıydı. Bunlar ilk matematiksel doğa yasalarıydı.

Şunu işaret etmek önemlidir ki, dört yönün kozmolojisinde, küresel beynin tüm farklı bölümlerine ihtiyaç vardır ve her birinin büyük bütünün birleşik faaliyet ve dengesinde oynayacağı bir rol vardır. Bireysel insan beyniyle bir başka paralellik olarak, yeni yaratıcı düşünce tipik olarak iki beyin yarıküresi arasındaki etkileşim içinde ortaya çıkar; bu etkileşimde sağ yarıküre yeni fikirleri üretir ve sol yarıküre de onları değerlendirir. Ancak, ne yazık ki, gezegenimizin iki yarıküresi bu şekilde etkileşmez. Batı'nın teknolojisi Doğu'ya ihraç edilmekle ve geçen otuz yıl içinde Doğu'dan Batı'ya epey felsefe gitmiş olmakla birlikte, iki düşünce tarzı henüz bütünleşmemiştir; sadece yan yana var olmaktadır. Verimli yaratıcı etkileşim ortak bir çerçevenin, iki düşünce tarzının aynı kaynak tarafından üretildiği farkındalığının yokluğundan ötürü engellenmektedir. Dünya Ağacı'nın kozmolojisi ve kadim Mezoamerika'nın takvimi böyle bütünsel bir çerçevenin ortaya çıkmasına yardımcı olabilirdi. Modern insanların düşünüşü, kısmen, ilk Batı'yı (Mezoamerika'yı) dışlamış olduğu için dengesizdir.

HOLOGRAFİK REZONANSIN FİZİKSEL BİYOLOJİSİ

Küresel beynin bu yin/yang alanları nasıl üretilir ve onların doğası nedir? Neden realite Doğu'da ve Batı'da farklı olarak algılanır ve neden yaratıcılık gezegenin iki yarıküresinde bu kadar farklı biçimlerde ifade edilir? Bu yin/yang alanlarının yaygın olarak tanınan fizik alanları arasında bulunmamalarına rağmen, holografik rezonansı fiziksel biyoloji açısından anlat-

mak, küresel yaratılış alanlarından gelen bilginin insanların düşünüşünde ifade edilmesinin mekanizmasını kavramak için yararlı olabilir.

Holografik rezonansın ilginç bir anahtarı, insan beyninin gevşemiş ya da meditatif bir haldeyken 7 ila 13 Hz (her saniyedeki devirler) frekansıyla alfa dalgaları yayması ve bunun alt ucunun yerküreyi saran 7.8 Hz'lik Schumann rezonansına yakın olması olgusudur. 7.8 Hz'lik Schumann rezonansı yerküre ile iyonosfer arasındaki iyonosferik boşlukta üretilen bir durgun elektrik dalgasıdır, ki bu boşlukta gökgürültülü ve şimşekli fırtınalarla bol bol elektrik akımı boşalımı meydana gelir. Schumann rezonansı bu gezegenin bir sabitesidir ve zamanla değişmez, sadece değişik derecelerdeki güneş patlamalarına bağlı olarak 0.5 Hz artar ya da azalır. Schumann rezonansının sabitliğinin nedeni, onun değerinin iki basit rakama bağlı olmasıdır: Saniyede 186.000 millik ışık hızı (300.000 km/s) ve yerkürenin 24.450 millik (40.000 km) çevresi. Böylece o şu rakama yakın bir değere sahiptir: 186.000/25.000= 7.5 devir/s= 7.5 Hz.

Yeryüzünün çevresi direkt olarak onun yarıçapına bağlı olduğundan (yarıçap=24.450/2 π=3893 mil), hem insan hem de diğer memeli hayvan beyinlerinde alfa frekansının alt ucu -o yarıçapla deveran eden bir durgun dalga tarafından üretilen bir elektrik alanı olarak- aynı frekansa sahiptir. Böylece, Schumann frekansında ölçülen fırtınalarla zihinsel rezonansa her ne anlam atfedersek edelim, öyle görünüyor ki insan zihni yerkürenin yüzeyindeki bir alanla rezonanstayken gevşemiş bir haldedir. Bu yüzey bizim yaşadığımız yer olduğundan, bu büyük olasılıkla bir rastlantı değildir; ve bu anlamda meditatif alfa halini yuvaya dönmenin bir aracı olarak görebiliriz.

Şimdi, kuşkusuz, eğer bir kürenin yarıçapı ile o küreyi çevreleyen bir durgun elektromanyetik dalga frekansı arasında basit bir ters orantılılık varsa (bkz. şek. 3.15), yerkürenin merkezinin çevresindeki diğer küreleri araştırmak ilginç olur (bkz.

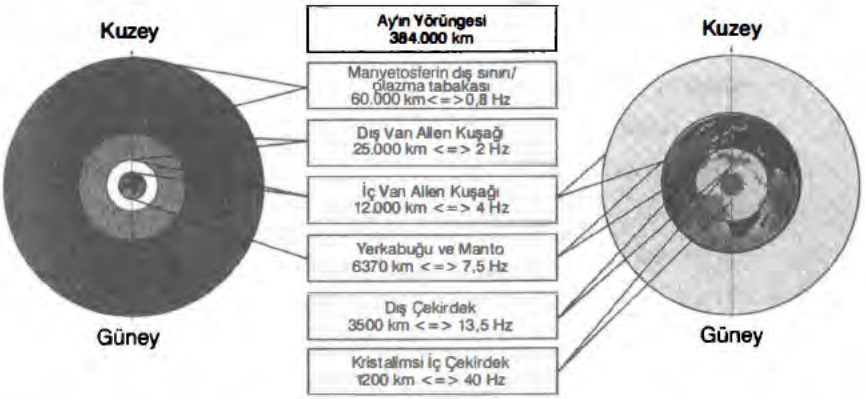
Küre	Yerkürenin Merkezinden Uzaklığı (yarıçapı)	Frekansı
Manyetosferin dış sınırı/ plazma tabakası	60.000 km	0,8 Hz
Dış Van Allen Kuşağı	25.000 km	2 Hz
İç Van Allen Kuşağı	12.000 km	4 Hz
Yerkabuğu / manto	6370 / 6360 km	7,5 Hz
Dış çekirdek	3500 km	13,5 Hz
İç çekirdek	1200 km	40 Hz

Şekil 3.15. Yerkürenin merkezini çevreleyen kürelerin yarıçapları ve onlara karşılık gelen durgun dairesel elektromanyetik dalga frekansları.

şek. 3.16). Bir elektrik potansiyelinin durgun elektriksel akımlar yarattığı birkaç küre, bu dalgaların karşılık gelen frekanslarıyla birlikte yukarıdaki tabloda sıralanmıştır.

Burada jeolojik ya da atmosferik bir yapıda olan ve hepsinin merkezi yerkürenin orta-noktası olan bir dizi küre vardır. Bu küreler belki de yerküreyi oluşturan farklı ortak merkezli kısımlar arasındaki en önemli sınırlardır. Daha ezoterik dilde, onlara eterik bedenler de denebilir. Şekil 3.17 ve 3.18, bu sınır yüzeylerdeki dalga frekanslarını insan beyninin farklı tipteki elektromanyetik dalgaları ile karşılaştırmaktadır.

Bu farklı tipte beyin dalgalarının frekansları ile yerkürenin kürelerinin yarıçapları arasındaki uyum dikkate değerdir. Ayrıca, bu uyum, doğrulamak için anlaşılması güç bilimsel kaynaklara başvurmamız gereken bir şey değildir. Bu, söz konusu alanların öğrencileri için en temel bilgiler arasında yer almakta-

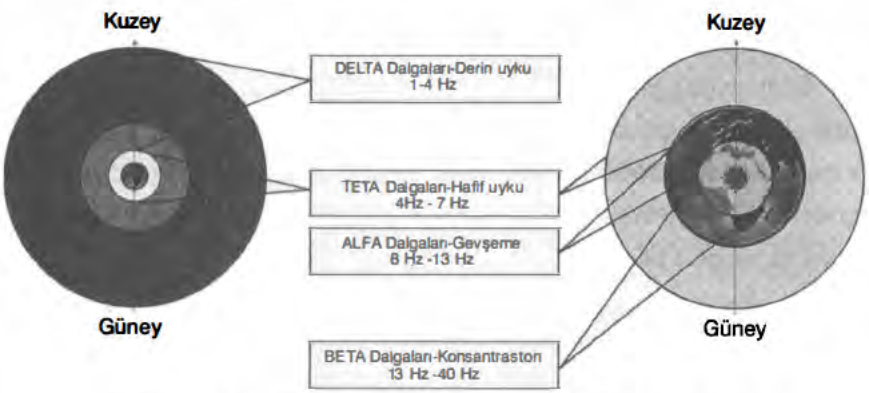
Şekil 3.16. Farklı küresel alanların yerkürenin merkezine olan uzaklıkları ve onlara karşılık gelen frekanslar

dır; ve deneysel zorluklara alışık olan bir bilim adamı için bu uyum çok şaşırtıcıdır. Bundan, insanın farklı zihinsel hallerinin sadece yerkürenin merkezini çevreleyen küresel katmanlarla rezonansa girmenin bir işlevi olduğu sonucunu çıkarabiliriz. Örneğin, biz alfa hali içindeyken, yerkürenin (yerkabuğundan dış çekirdeğe kadar uzanan) mantosundaki bir bilinç alanıyla rezonanstayızdır ve derin uykudayken, yerkürenin en dıştaki rezonans bedeniyle rezonanstayızdır. Ben bizzat rezonansın elektromanyetik yapıda olduğunu değil, bu farklı zihinsel yerküresel alanlarla rezonansa girdiğimizde ya da onlara uyumlandığımızda aynı frekanslara sahip elektromanyetik akımların beyinlerimizde aktive olduğunu ileri sürüyorum.

İnsanlarda keşfedilen çeşitli beyin dalgalarının frekansları çoğu organizma tarafından paylaşılır görünüyor, bu yüzden bu bulgu sonuçta o kadar şaşırtıcı olmayabilir. Eğer bu beyin dalgaları sadece organizmanın içsel işleyişinden kaynaklanıyor olsalardı ve böylece dışsal alanlarla ilişkili olmasalardı, insan türünün beyin frekansları arasında gözlemlenenden çok daha

Dalga Tipi	Zihinsel Hal	Frekansı
Delta	Derin uyku	1-4 Hz
Teta	Hafif uyku; uyuşukluk	4-7 Hz
Alfa	Gevşeme; meditasyon	8-13 Hz
Beta	Zihinsel konsantrasyon	13-40 Hz

Şekil 3.17. Beyin dalgalarının ana tipleri ve onlara karşılık gelen zihinsel haller ve frekanslar

Şekil 3.18. Farklı zihinsel farkındalık hallerine karşılık gelen fiziksel ve fiziksel-olmayan küresel katmanlar

büyük bir çeşitlilik bekleyebilirdik. Yukarıdaki dikkate değer karşılaştırma böylece farklı zihinsel haller ile yerkürenin farklı küreleri arasında rezonant bir ilişkiyi kuvvetle akla getirmektedir. Böyle bir ilişki insan düşünüşünün ve genel olarak zihinsel faaliyetlerin bireyin içinde sürüp gitmediğinin, yerkürenin ve kozmosun bilinç alanlarıyla bir etkileşim içinde ortaya çıktığının kanıtını sağlayacaktır.

BİLİNCİN BİLİMİ VEYA JEOLOJİK PSİKOLOJİ

Derin ya da hafif, delta ya da teta uyku hali atmosferik tabakalarla rezonans içinde olmak anlamına gelirken, uyanıklık hali katı dünya ile rezonansta olmak anlamına gelir. Bu açıdan bakıldığında, uyuduğumuzda uzayın derinliklerine gitmemiz şaşırtıcı değildir, çünkü bu tabakalarda düşüncelerimizin ya da vizyonlarımızın en az köklenmiş ve düzenlenmiş kontrolü vardır. Bir rüya hali içindeyken, sırasal mantık uygulayarak her zaman anlayamayacağımız bağlantılar kurulabilir. Belirtildiği gibi, gevşemiş alfa halinin biyosfere karşılık geliyor olması makul görünmektedir.

Ancak, belki bu ilişkinin en ilginç yanı, beta-tipi beyindalgası frekansının yerkürenin iç çekirdeğiyle holografik rezonanstan kaynaklanmasıdır. Bu Maya takviminin sunduğu perspektife nasıl uymaktadır? Birincisi, dünyanın kadim halkları sadece bir Dünya Ağacı'nı değil, bir Dünya Dağı'nı da tanımlamışlardır. Dünya Ağacı yeryüzüne dikey dallar projekte eden kutupsal eksendir, ama o yerkürenin merkezindeki Dünya Dağı'nda demirlemiştir. Gezegensel orta-çizgi Dünya Ağacı'nın dallarının sadece en önemlisidir, o birbirinin yerini alarak bilincin evrimini sağlayan yin/yang kutupluluklarını yaratır. Dünya Dağı bir mecaz olarak Dünya Ağacı'ndan daha az kullanılsa da, piramitlerin ve birçok höyüğün onu simgelediği söylenir. Ve eğer Maya piramitleri Altdünyaları (bilinç düzeylerini) simgeliyorsa, belki bunlar ile yerkürenin çekirdeği arasında bir bağ vardır. Böyle bir bağ neyi açıklar?

Bu bağı ayrıntılı biçimde anlatmak zordur, çünkü yerkürenin iç çekirdeğinin -Dünya Dağı'nın- yapısı hakkında çok az kesinliğe sahibiz. Yakınlarda onun güneşin yüzeyi kadar sıcak olduğu tahmin edilmiştir. Büyük olasılıkla diğer elementlerle karışmış olan bu muazzam yoğunluktaki demir çekirdeğin her metrekaresinin üzerinde bir milyon tonluk bir basınç vardır. Harvard'da çalışan bilim adamları onun şeklinde bir anisotro-

pi (çarpıklık) keşfetmişlerdir, yani, bu çekirdek kusursuz bir küre değildir, ama en azından bir simetri çizgisine sahiptir. Araştırmacılar yerkürenin merkezinde demirin maruz kaldığı muazzam basıncın (üzerinizde bir milyon arabanın ağırlığını hayal edin) ona kristalimsi bir yapı kazandırdığı sonucuna varmışlardır.

Bu kristalimsi yapının tam doğasını bilmememize karşın, onun var olması olgusu önemlidir. Kadim halkların, son derece gelişkin sezgileriyle, Dünya Dağı'nın simgeleri olarak (ve büyük olasılıkla onunla rezonansı artırmak için) piramitler inşa ettikleri göz önüne alındığında, bu Dağ'ın sekizyüzlü bir yapıya sahip olduğunu tahmin edebiliriz. Dışarı doğru projeksiyonla, böyle bir yapı, dikey köşelerle, gezegensel orta-çizgiyi ve küresel beynin bu çizgiye karşılık gelen yin/yang alanlarını yaratabilirdi, ki bu kitabın büyük bölümü bunun üzerine inşa edilmiştir. Ancak, bunun gerçek bir sekizyüzlü yapı olmaktan çok, bir piramit ile ortası sivri bir kubbenin karışımına benzeyen (ki bu kubbe de tepesinde Dünya Ekseni bulunan Dünya Dağı'nın bir simgesidir) ve çok-fasetalı bir yüzey yaratan sahte-sekizyüzlü bir yapı olmasının daha olası olduğunu düşünüyorum. Kadim Mezoamerikalılar büyük bilinç devrelerine bu yüzden "Altdünyalar" adını vermiş olabilirler, ki bunu daha sonra anlatacağım. Bu Altdünyalar Dünya Dağı'nın taraçalı piramit modellerinin ima eder göründüğü gibi, yerkürenin iç çekirdeğinin kristalimsi yapısından kaynaklanıyor olabilirler, ki orada farklı tabakalar Maya takviminin önceden oluşturulmuş kalıbına göre aktive ediliyor olabilirler. Dokuz Altdünya yerkürenin iç çekirdeğinde sırayla aktive edilen dokuz demir kristal tabakasına karşılık geliyor olabilir mi?

Öyleyse yin/yang yaratılış kutuplulukları bu temelde sekizyüzlü kristalimsi yapının farklı yüzlerinden kaynaklanıp, dışarı doğru yayılıp, yerkabuğunun üzerindeki insanlara erişip onları etkiliyor olabilir. Eterin temel eşzamanlı düzeni yoluy-

la, bu kristalimsi çekirdek kutupluluk değişimleriyle ilgili bilgiyi galaktik çekirdekten alıyor olabilir, ki galaktik çekirdek de bu bilgiyi görünen evrenimizde zaman ufkunun ötesinde bulunan varsayımsal bir Evrensel Merkez'den alıyor olabilir. Yin/yang alanlarındaki değişimler tüm evren boyunca eşzamanlı olarak vuku buluyor olmalarına karşın, yerkürenin iç çekirdeği onları demirleyip yaymaya hizmet ediyor olabilir.

Ben burada serbestçe kuramsal olarak düşünüyor, tahminler yürütüyorum. Bildiğimiz tüm şey yerkürenin iç demir çekirdeğinin kristalimsi olduğu ve bir simetri çizgisine sahip olduğudur. Ama eğer o böyle bir çizgiye sahipse, neden birçok çizgiye de sahip olmasın? Kristalimsi hal simetri çizgilerini içerir. Yerkürenin iç çekirdeğinin muazzam basıncı ve ısısıyla, madde büyük olasılıkla bizim yeryüzünde günlük deneyimimizden hiç bilmediğimiz özellikler sergiliyor olabilir.

Bu bağlantıda ilginç olan bir başka şey de, çatal çubukla yeraltında su veya maden damarı arayanlara göre, yerkürenin yüzeyi -Curry ve Hartmann çizgileri denen- düz çizgilerden oluşan ızgara şeklinde bir ağla kaplıdır ve bunlar elektromanyetizmin ve yerçekiminin fiziksel alanlarıyla ilişkili değildir. Doğada düz çizgiler yayan tek nesne kristaller olduğundan, bu ağ şeklindeki çizgilerin yerkürenin kristalimsi iç çekirdeğindeki bir bilinç ağının projeksiyonları olduğu şeklinde bir tahmin yürütmek mantıksız olmaz. Böyle ağların enerjilerine ve erkek ve dişi şifa noktaları içeren kesişme yerlerine aşina olanlar, onların bilinç üzerindeki güçlü etkilerini doğrulayabilirler.

Şimdi, eğer insan beyninin küresel beynin bir mikrokozmosu olduğunu kabul edersek, insanların beyinlerinin de mikroskobik bir ağla kaplı olması mantıklı olur. Bu ağ bizim temelde yerküreye ve kozmosa borçlu olduğumuz bilincimizi oluşturur. Uyanık beta hali içindeyken, beyinlerimiz yerkürenin iç çekirdeği ile rezonansta olur. Bu alanın uzmanlarına göre, 40 Hz'lik beta dalgaları algı ve bilince yakından bağlıdır. İnsan

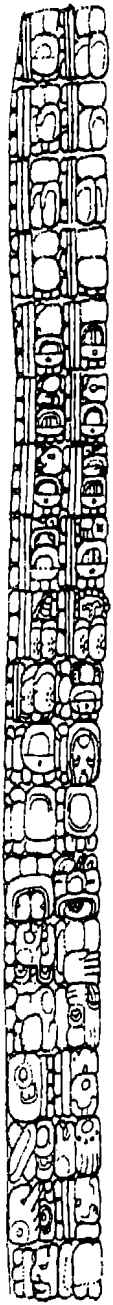
zihninin beta düzeydeki en yüksek şekilde düzenlenmiş ve odaklanmış faaliyetlerinin yerkürenin en düzenli bölümü olan kristalimsi iç çekirdeği ile rezonansta olması bir rastlantı olamaz. Beta-düzeyi düşünüş en mantıklı, düzenli ve sırasal düzenlidir. İnsanların yerküreden medyumik olarak bilgi almaları fikri şimdi mistisizminin çoğunu yitirir. Yerküreden bilgi almamak nasıl mümkün olabilirdi ki? Bunu hepimiz yaparız. Bir kişinin yaratıcılığı, uygun zamanda farklı yerküre kürelerivle rezonansa girmesine bağlı olabilir.

Bu fikirlerin sonuçları bir kitabı kolayca doldurabilir ve burada ben bilinç ağının Doğu ile Batı'nın farklı zihniyetlerini nasıl açıklayabileceğine kısaca değineceğim. Richard Nisbett, *The Geography of Thought* adlı kitabında Doğulular ile Batılılar arasındaki düşünüş farklılıklarının sadece farklı felsefi geleneklere değil, onların psikolojilerine ve dünyayı algılayışlarına da dayandığını göstermiştir. Batılılar nesneleri nitelikleriyle görürken (ağaç), Doğulular daha büyük çerçeveleri ve ilişkileri görürler (orman). Onüçüncü Üstdünya 1617'de hükmetmeye başladığında bilimin ortaya çıkışının ardında bulunan, küçük parçalara ayırıcı Batı düşünce-yapısı, ışık bu Üstdünya'nın yin/yang dualitesinde Batı Yarıküre'yi aydınlatmaya başladığında aktive olan bilinç ağının bir işlevi olabilir miydi? Hem hesap makinesinin bulunması hem de sarkaçlı saatle zamanın tam saniyelere bölünmesi yeni bilinç ağıyla ilişkili olabilir miydi? Eğer beyniniz zaman için çok daha kesin bir ağa sahip olsaydı, işleri zaman içinde düzenlemek ve sırasal mantığı uygulamak daha kolay olur muydu? Batı'da, sesleri zamanda lineer olarak bölen fonetik alfabenin bulunuşu, tek-sayılı Üstdünyalar sırasında daha güçlü bir içsel ağın ortaya çıkışının bir işlevi olabilir miydi? Onüçüncü Üstdünya'nın başlangıç zamanında yapılan ilk Avrupa Barok resimlerinin o zamana dek yapılmış en fotoğrafik resimler arasında olmaları bir rastlantı mıydı, yoksa bu insan algısını belirleyen bir içsel ağın kesinliğiyle

mi ilişkiliydi? Eğer yerkürenin kristalimsi çekirdeği rezonant bir bilinç ağı üretiyorsa, hem beyin yarıküreleri hem de küresel yarıküreler arasındaki farklılıklarla ilişkili muazzam sayıda fenomen açıklanmış olur

Eğer yoğunlaşmış zihinsel faaliyet yerkürenin iç çekirdeği ile rezonansa girmekten kaynaklanıyorsa, bu geçen on yılda elektriğe karşı duyarlılığın yükselmesini yeni bir şekilde açıklayabilir. Uygarlığımız giderek daha çok elektriklendirildikçe, alternatif akımın (Avrupa'da 50 Hz ve ABD'de 60 Hz) yaygın kullanımı insanların yerkürenin çekirdeğiyle, Dünya Dağı ile doğal rezonansını giderek daha çok engelliyor olabilir. (Ayrıca 30 ila 90 Hz arasında değişen ve gamına denilen bir beyin dalgaları dizisi daha da çok engelleniyor olabilir.) Şimdiki uyanışta, bu değişen akımlar bazı insanların bilinç evrimini engelleyebilir, fiziksel semptomlar da oluşturan zihinsel rahatsızlıklara yol açabilir.

Burada tanımlanan, beyin frekansları ile yerkürenin farklı bölümleri arasındaki ilişki büyük olasılıkla meditasyon için de sonuçlar içerir, çünkü aydınlanma ya da uyanış zihnin frekanslarını yükseltme meselesidir. Son yirmi yıldır kristallere gösterilen ilginin çok artması büyük olasılıkla bu ilişkiyle de ilişkilidir. Bugün biz Evrensel Altdünya'ya yaklaşırken (bu konuda 9. bölümde daha çok şey anlatılmaktadır), yerkürenin iç çekirdeğiyle rezonansa girerek frekanslarımızı yükseltmek ve zihinlerimizi uyandırmak aydınlanmaya giden bir yolu izlemek anlamına gelir. Frekanslarımızı yükseltmek Dünya Ana ile daha derin bir biçimde rezonansa girmek, onun ta çekirdeğiyle rezonansa girmek anlamına da gelir. Eğer bilincin evrimi yerkürenin iç çekirdeği ile rezonansa girmekle ilgiliyse, astronomik takvimlerin kehanetle ilgili olmadıkları açıktır.

4

Tanrı ve Tarihî Dinler

EN BÜYÜK GİZEM

Tanrı, yani her şeyin ardında evrensel bir zekâ var mıdır? Bu en sık sorulan varoluşsal sorulardan biridir ve kuşkusuz, yaşamın anlamı ve onunla ne yapacağımız söz konusu olduğunda bu sorunun yanıtı çok önemli sonuçlar içerir. Maya takvimi yanıtı bulmamıza yardımcı olabilir mi? Eğer Maya dininin arkeologlar ve antropologlar tarafından yapılan çoktanrıcı nitelendirmesini kabul edersek, bu yardımı alamayız. Ben Mezoamerikan yaratılış öykülerine katılan çeşitli tanrıları Bir (Tek) Zekâ'nın değişik tezahürleri olarak görüyorum. Şimdi bunu o kadim insanlara soramayacak olsak da, en azından bazılarının böyle bir görüşe sahip oldukları olasılığına açık kalmak akıllıca olur.

Tanrı'nın var olduğuyla ilgili tartışmaların çoğunda kozmosun bu evrensel zekâsı çoğunlukla belli bir tarihî din ve onun kutsal kitabı tarafından sunulan bir Tanrı betimlenişiyle ilişkilendirilir. Örneğin, Batı dünyasında Tanrı tipik olarak Hıristiyan filtreyle görülür ve bu din tarafından emredilen belli ibadet biçimlerine bağlanır. Özellikle Onüçüncü Üstdünya'nın başlamasıyla birlikte bu Tanrı görüşü çok soyut hale gelmiş ve çeşitli ruhsal kuvvetler de dahil olmak üzere, yaşayan kozmosa bağ-

lılık putlara tapınmak ya da çoktanrıcılık olarak kınanmıştır.

Ancak, Maya takvimiyle ilgili bilgimize dayanarak, şimdi, onun vasıtasıyla ilahi realiteyi deneyimlediğimiz bilinç ağının bir evrim geçirdiğini anlamaya başlayabiliriz. Sol-beyin yarıküresini kayıran bir devirde "Tanrı," bunu yapmayan bir devirde "Tanrı"nın göründüğünden farklı görünür. Dünya Ağacı dinlerin evrimi üzerinde en güçlü ve belirleyici etki olagelmiş ya da en azından onların gelişimini başlatan ilk itici gücü üretmiştir. Her tarihî din bize o din doğduğunda hükmeden Üstdünya'nın ürettiği bilinç çerçevesiyle görülen belli bir görüş verir. Bu yüzden Tanrı'nın doğasını, Maya takviminin sağladığı -insanın Tanrı'yı algılayışındaki filtrelerin doğasını gösteren- daha evrensel bir perspektiften araştırmak anlamlıdır.

İnsan bilincinin dalga hareketinin insanın aşırı dindarlığını, daha sonra da onun yokluğunu nasıl etkilediğini inceleyerek, Maya takviminden en büyük gizemin, Tanrı'nın varlığı hakkında bir şey öğrenebiliriz. İnsanların Görünmeyen Haç (Dünya Ağacı) ile ilişkili olarak nerede yaşadıklarının, ilahi realiteyi algılayışlarını derin biçimde etkilemiş olduğunu anlamalıyız. Bu yüzden, Doğu'da ortaya çıkan ile Batı'da ortaya çıkan geleneksel dinler -ve onların aralarında ortaya çıkan dinler- arasında açık farklılıklar vardır.

KALDANİ-MUSEVİ-HIRİSTİYAN GELENEĞİ

On Üç Üstdünya'nın dinlerin gelişimini nasıl etkilemiş olduklarıyla ilgili incelememiz en büyük sayıda takipçi edinmiş olan gelenekle başlar. Bu, Onüçüncü Üstdünya esnasında sadece tüm Batı Yarıküre'ye değil, dünyanın diğer bölgelerine de hükmetmiş olan Kaldani-Musevi-Hıristiyan geleneğidir (Kalde İncil' de Sümer için kullanılan isimdir). Bu gelenek, her biri kendi ifadesini geliştirmiş olan bir dizi dalga tarafından ileri sevk edilmiştir. Bu geleneğin yazının gelişimine paralel olan tarihî evrimini izlerken yine tek-sayılı Üstdünyalar üzerinde yoğun-

laşacağız, çünkü bunlar yaratıcı bir yin/yang kutupluluğu tarafından önemli derecede etkilenmiş olan Üstdünyalardır. Bu gelenek, orta-çizginin biraz doğusunda doğmuş olmasına karşın, şekil 4.1'de merkeze, Avrupa boyunca Doğu-Batı orta-çizgisinin çevresine yerleştirilmiştir.

Büyük Devre'nin başlangıcından önce insanların hangi dinî inançlara sahip olduklarını kesin olarak bilmek zordur, çünkü o zamandan günümüze kalmış bir tarihî kayıt yoktur. Ancak, bildiğimiz kadarıyla, her-şeye-kâdir bir Tanrı fikri ilk kez Büyük Devre'nin Birinci Üstdünyası esnasında ortaya çıkmıştır. O ilk zamanda Sümerler An adıyla bilinen bir her-şeye-kâdir Semavi Tanrı'ya tapınıyorlardı. Ancak, kadim Sümer'de bu Yaratıcı Tanrı yerini birçok hasat tanrısı, ev tanrısı ve kent tanrısıyla paylaşıyordu.

Üçüncü Üstdünya esnasında bu Yaratıcı Tanrı inancını Kalde'den Kenân Diyarı'na (Filistin) getirmiş alan Tevrat'ın atalarından, Sümerlerin geniş panteonunun önceki rolünün çoğunu çoktan yitirmiş olduğunu öğreniyoruz. Yine de, ancak (Beşinci Üstdünya ile rezonans içinde) Musa ile ve onun Yahudilere Tanrı'nın mesajı olarak getirdiği On Emir ile birlikte sürekli bir tektanrıcı din ortaya çıktı. Bu On Emir'in birincisi "Sizin benden başka tanrılarınız olmayacak" idi. Bu emir, saf tektanrıcı bir inancı ifade etmesine rağmen, sadece Yahudi halkını kapsar göründüğünden sınırlıydı. Tanrı o zamanlar Yahudilerin Tanrısı olarak görülüyordu ve o sırada diğer halkların bu tanrıya inanıp inanmamaları Yahudileri hiç ilgilendirmiyordu. Bu yüzden Birinci Emir'deki *siz* sözcüğü Tanrı tarafından seçilmiş bir halk olarak görülen Yahudileri kastetmektedir.

Tanrı'nın sadece Yahudilerin Tanrısı olduğu fikri Yedinci Üstdünya'nın başlangıcına dek değişmedi. O zaman büyük Yahudi peygamberler -İşaya, Amos ve Hosea- öğretmeye başladılar; İşaya Peygamber bu baktun'un ilk yılında (İ.Ö. 748) misyonu-

Üstdünya Sayısı Büyüme Aşaması Zaman Süresi	Batı/Amerika	Merkez/Avrupa	Doğu/Asya
1.Üstdünya **Tohumun Ekilmesi** İ.Ö. 3115-2721		Sümerlerin An'ı	
2.Üstdünya İ.Ö. 2721-2326			
3.Üstdünya **Tohumun Çimlenmesi** İ.Ö. 2626-1932		İbrahim'in Kenân'a göç edişi (İ.Ö.2300)	
4.Üstdünya İ.Ö. 1932-1538			
5.Üstdünya **Filizlenme** İ.Ö. 1538-1144		Musa (İ.Ö. 1480)	Geleneksel Çin (Shang); Vedik gelenek
6.Üstdünya İ.Ö. 1144-749			
7.Üstdünya **Çoğalarak Büyüme** İ.Ö. 749-355	Zapotek Tzolkin (İ.S. 550)	İşaya (İ.Ö. 748); Zerdüşt (İ.Ö. 550); İkinci-İşaya (İ.Ö. 550) Pisagor (İ.Ö. 550)	Lao-Tzu; Buda (İ.Ö. 552); Hindistan'da, tekrardoğuş; Konfüçyüs (İ.Ö. 551)
8.Üstdünya İ.Ö. 355-İ.S. 40			
9.Üstdünya **Tomurcuklanma** İ.S. 40-434	Teotihuacan'da Quetzalcoatl	İsa/Pavlus (İ.S. 33-37); Hıristiyanlık Talmud Museviliği	Çin'de Budizm (İ.S. 60)
10.Üstdünya İ.S. 434-829			İslamiyet (İ.S. 632)
11.Üstdünya **Çiçeklenme** İ.S. 829-1223	Chichen Itza ve Tula'da İkinci Quetzalcoatl	Hıristiyanlığın kuzey ve doğu Avrupa'ya yayılması; Haçlı Seferleri; Papalık gücünün zirvesi	
12.Üstdünya İ.S. 1223-1617			İslamiyet'in ikinci dalgası
13.Üstdünya **Meyve Verme** İ.S. 1617-2011		Hıristiyanlığın yayılması; İngiliz Göçmenler (1620)	

Şekil 4.1. Özellikle Büyük Devre'nin tek-sayılı Üstdünyaları sırasında tarihî dinlerin evrimi (ayrıca bkz. s. 111, şek. 4.6).

nu yerine getirmeye çağrıldı. Musevi geleneğinde tüm peygamberler içinde Musa'dan sonra başta geleni olarak kabul edilen ve Hıristiyan geleneğinde de benzer bir rol oynayan İşaya, Tanrı'nın, buyruklarını çiğnedikleri için Yahudileri cezalandırmak amacıyla Mısırlılar ve Asurlar gibi istilacı halkları kullanmakta olduğunu bildirdi. Bu, Yahudilerin Tanrısı'nın diğer halklara da hükmeder ve hatta, dünya tarihinin akışını belirler olarak görüldüğü anlamına geliyordu. (Tevrat'taki) İşaya Kitabı' nın ikinci bölümünde -ki onun bir başka peygamber tarafından yazıldığına inanılır ve ondan İkinci İşaya olarak söz edilir- düşünüşte bu değişim tam olarak gelişmişti. İkinci-İşaya, Yedinci Üstdünya'nın orta-noktası olan İ.S. 550'lerde yaşadı. Yahudilerin Tanrı'nın gözünde özel olmalarına rağmen, O'nun yine de tüm insanların Tanrısı olduğunu bildirdi.

Bu içgörü -yani tüm insanlığın Tanrısı olan tek bir Tanrı' nın bulunduğu- Büyük Devre'nin en temel dinî içgörüsü, onun taşıdığı spiritüel anlayışın özü olabilir. Büyük Devre sonraki Üstdünyaları boyunca ilerlerken Kaldani-Musevi-Hıristiyan geleneği değişim geçirmeyi sürdürse de, bu onun en temel gerçeği olarak kaldı. Ve bu, evrensel bir Tanrı inancının ilk kez Yedinci Üstdünya'nın orta-noktasında ifade edildiğine ve bunun aynı zamanda tüm Büyük Devre'nin orta-noktası olduğuna dikkat edelim.

Yedinci Üstdünya'nın bir kuş değil, bir kelebek tarafından temsil edildiğini hatırlayalım (s. 44, şek. 2.2). Bu başkalaşım ve dönüşüm sembolü yedi-katlı piramidin en tepesindeki bu aşama için özellikle uygundur. Yedinci Üstdünya'da yeni bilinç çerçevesi gerçekten hâkim olmaya başladı ve bu aşamada önceki, birçok ruh ve tanrı içeren büyülü kozmos görüşü Evrensel bir Tanrı'ya inanca dönüştü. Önceki bölümde, Yedinci Üstdünya'da Dünya Ağacı'nın yaratıcı geriliminin çok belirgin bir biçimde tezahür etmeye başladığını, inançları tüm dünyaya yayacak rüzgârlar ürettiğini de görmüştük.

Dokuzuncu Üstdünya'nın başlangıcında Kaldani-Musevi-Hıristiyan geleneğinin gelişiminde ne olduğu da oldukça net görünür. Hıristiyanlık Musevilik'ten ayrıldı (Dünya Ağacı'nın yarattığı dualite genelde ayrılıklara yol açar). Böylece İsa'nın İ.S. 30-33 yıllarında öğretisini verdiğine ve 33 yılında çarmıha gerildiğine inanılır. Birçok bakımdan Hıristiyan dininin kurucusu ve örgütleyicisi olan Pavlus İ.S. 37'de din değiştirerek Hıristiyanlığı benimsedi. İ.S. 40 yılında misyonerlik yolculuklarına çıktı. Hıristiyanlık ve Musevilik arasındaki bu kesin ayrılığa -Dokuzuncu Üstdünya başladıktan birkaç yıl sonra- İ.S. 49' da Kudüs'te yapılan Havariler Toplantısı'nda karar verilmiş görünüyor. Orada havariler Musa Yasası'na tüm ayrıntısıyla uymamış olan gayri-etnik Yahudilerin Hıristiyan toplumun bir parçası olabileceklerine karar verdiler. Bu adımı etkili bir biçimde atmak Musa Yasası'nın hâkim bir rol oynadığı bir din olan Musevilik ile bir ayrılığa yol açtı ve o noktadan itibaren Hıristiyanlık ayrı bir din olarak yayılmaya başladı.

Hıristiyan ve Musevi inançları arasındaki farklılıklar da bu ayrılığa katkıda bulundu. Yeni Üstdünya'nın zihniyetiyle ortaya çıkan Hıristiyanlar, eski günlerde sadece Yahudiler tarafından değil, her yerde uygulanan "göze göz, dişe diş" fikrinin tersine, bağışlayıcılığı vurguladılar. İsa Mesih ayrıca tüm kurban uygulamalarına son verilmesi gerektiğini bildirdi. Ayrıca, Hıristiyan görüşüne göre, zamanın sonunda insanların ebedi yaşama kavuşacakları bir Tanrı Âlemi vardır ve bu âlem insan ruhunun gitmesi gereken yerdir. Dünya üzerinde yaşamın bir amacı olduğu ve tarihin bir yere doğru gittiği fikri daha önce hiçbir yerde Yeni Ahit'te (İncil) olduğu kadar net bir biçimde bildirilmemişti.

Kaldani-Musevi-Hıristiyan geleneği, sadece teoride değil, Dokuzuncu Üstdünya'nın ürettiği güçlü rüzgârların bir sonucu olarak, pratikte de evrensel hale geldi. İsa "Gidip tüm uluslara öğretin" dedi. Hıristiyanlık tüm dünya tarafından benim-

senmeyi amaçlayan, din değiştirtici bir din haline geldi. Bu yönde bir adım olarak, İ.S. 40'lı yıllarda gezegensel orta-çizginin çevresinde, Roma'da bir mahalle oluşturuldu ve orada daha sonra papalık kurumu ortaya çıktı. Yeni Üstdünya boyunca Hıristiyan inancının takipçileri ve kilisesinin siyasi gücü artmaya devam etti. Bu Üstdünya'nın sonuna doğru, Hıristiyanlık Roma İmparatorluğu'nun resmî dini oldu ve bazı bakımlardan Dokuzuncu Üstdünya büyük bir atılımla yeni bir ışığa çıkış olarak görülebilir.

Ancak, Onuncu Üstdünya, yani Tezcatlipoca'nın hükmettiği karanlık çağlar esnasında, papalığın liderlik rolüne hem İrlanda hem de Bizans kiliseleri -ve hepsinin üzerinde de İslamiyet- tarafından meydan okundu. Bu Üstdünya sona erdiğinde, haçın orta-çizgisinin çevresinde yer alan papalığın önemi, onun Kutsal Roma İmparatorluğu'nu yeniden kurma inisiyatifinin bir işlevi olarak sağlam bir şekilde yeniden kabul ettirildi. Onbirinci Üstdünya'da (İ.S. 829-1223) kuzey ve doğu Avrupa'daki birçok halk Hıristiyanlığı kabul etti.

En nihayet, daha önce belirtildiği gibi, Onüçüncü Üstdünya'nın başlangıcında Otuz Yıllık Savaş, (1648'de yapılan ve her ulusun egemen olduğunu ve kendi dinini seçebileceğini belirleyen Westphalian Barış Anlaşması'nın sonucu olarak) Protestan mezhebinin kurulmasına yol açtı. Bu zamanda Protestanlık ayrıca Göçmenler tarafından Kuzey Amerika'ya taşındı. Onüçüncü Üstdünya'da tüm Amerika kıtalarının Hıristiyanlığı benimsemesi sağlandı ve bu din kolonicilik ve misyonerlik faaliyetleri yoluyla başta Afrika, Sibirya ve Okyanusya olmak üzere dünyanın diğer bölgelerine de yayıldı.

GENEL ÇERÇEVEDE HIRİSTİYANLIK

Hıristiyanlık inananlar alanını ve kurumsal gücünü özellikle Büyük Devre'nin tek-sayılı Dokuzuncu, Onbirinci ve Onüçüncü Üstdünyaları esnasında genişletti; ki bunlar, daha önce de

belirtildiği gibi, Dünya Ağacı'nın, yani Görünmeyen Haç'ın hükmettiği Üstdünyalardı (bkz. s. 72, şek. 3.11 a). Şaşırtıcı olmayan bir biçimde, Büyük Devre'nin daha sonraki Üstdünyaları esnasında, Roma'da papalık, Cenevre'de Calvin ve Worms'da Luther (hepsi orta-çizginin çevresinde bulunuyordu) Hıristiyanlığın en etkili öğretilerini kesin ve açık olarak belirttiler. Görünmeyen Haç'ın neden olduğu yaratıcı gerilim yüzünden, bu öğretiler önce bu Haç'ın kollarından biri boyunca ortaya çıktı ve o zamandan beri de oradan her yana yayıldı. Böylece haçı yaymış olan gerçekte Hıristiyan Kilisesi değil, Hıristiyan Kilisesi'ni yaymış olan Görünmeyen Haç'tır. Ya da belki Hıristiyan Kilisesi'nin Dünya Ağacı'nın ürettiği dalgalar üzerinde sörf yapabilmiş olduğunu söylemek daha doğru olur.

Kaldani-Musevi-Hıristiyan geleneğinin bu evrimi en azından üç eğilimi net bir biçimde ifade eder.

Birincisi, bu çoktanrıcı inanç sistemlerinden tektanrıcı inanç sistemlerine doğru bir ilerlemedir. Kadim Sümer'de, Büyük Devre'nin başlangıcında Yaratıcı Tanrı yerini diğer birçok tanrıyla paylaşırken, diğer tanrıların rolü geçen her tek-sayılı Üstdünya ile birlikte tedricen azalmıştır.

İkincisi, Büyük Devre evrensel olan, tüm insanların Tanrısı olan bir Tanrı'ya inancı giderek daha çok geliştirmiştir. Devre başladığında, her halkın kendi tanrıları ve onlara tapınma biçimleri vardı, ama yavaş yavaş dinler, ulusal kimliğe bakmadan, tüm insanlığı içermeye çalışacak şekilde evrimleşmişlerdir.

Üçüncüsü, aşkın bir Tanrı'ya tapınma eğilimi giderek daha çok artmıştır. Büyük Devre'nin başlangıcında insanlar fiziksel fenomenleri canlandırır olarak görülen -kent tanrıları, hasat tanrıları, ev tanrıları, vb. gibi- birçok türde tanrıya tapınırlardı, ama devrenin sonuna doğru Yaratılış'ın tüm fiziksel tezahürlerinden aşkın olan bir Tanrı görüşü hâkim olmuştur.

Katolik ve Protestan inançları arasındaki farklılıklar bu fiziksellikle ilişkiyle ilgili olarak en çarpıcıdır. Onüçüncü Üst-

dünya hükmetmeye başlayana dek sağlam bir biçimde kurulmamış olan Protestanlık azizlerin bedensel kalıntılarını, eşyasını veya yaratılışın diğer fiziksel tezahürlerini -Katolikliğin gördüğü derecede- kutsal ibadet nesneleri olarak görmemiştir. Protestanlık daha çok, birey ile aşkın bir Tanrı arasındaki direkt ilişkiyi vurgulamıştır.

Bu ilerlemeyi özetleyecek olursak: Onüçüncü Üstdünya giderek daha çok tektanrıcı, evrensel ve aşkın bir Tanrı görüşü üretmiştir. Kaldani-Musevi-Hıristiyan geleneğinde, yazının gelişiminde olduğu gibi, ilk ekilen tohumun giderek daha çok vurgulanan ifadelerini dalga dalga yaratmış olan Büyük Devre'nin tek-sayılı Üstdünyalarıdır.

Dualitenin bu yedi dalgası (dualite içeren yedi Üstdünya) aşkın bir Tanrı'ya olan tektanrıcı inancı kayırmaktan daha fazlasını yapmıştır. Bir anlamda, Protestanlık insanlığı Tanrı'dan ayıran ve canlı bir kozmos deneyimini ortadan kaldıran bir sürecin tamamlanışının bir ifadesidir. Ruhsal enerjilere karşı duyarlılık yok olmuştur ve bilinç düzeyinde Onüçüncü Üstdünya insanların Cennet Bahçesi'nden kovuluşlarını tamamlamıştır. Böylece Tek Tanrı'nın soyut sol-beyin bilgisi için ödenecek bir bedel vardı: Tanrısal-olandan ayrılığı deneyimlemek.

Musevi-Hıristiyan geleneğinde, Büyük Devre boyunca insanların canlı kozmostan ayrılmalarının bu dalga dalga gelişimi insanlar ile genelde cezalandırıcı olarak algılanan ve korkulan bir Tanrı arasında bir çatışmayla sonuçlanmıştır. Hükmeden yaratılış alanındaki (bkz. s. 72, şek. 3.11 a) insanlar, bilinçlerinin yarısı kapalı olduğundan kendilerini tam değil, kısmi olarak deneyimlediklerinden, onlarda bir yanlışlık olduğunu düşünmeye kolayca yönlendirilebilirlerdi. Bundan, İ.S. 420' de (karanlık tanrısı Tezcatlipoca hükmetmeye başladığında) Augustine tarafından resmen takdim edilen "ilk günah" fikri (Adem ile Havva'nın işlediği günah yüzünden herkesin günahkâr doğduğu fikri) ortaya çıkmıştır.

Devrenin başlarında insanlar Tanrı'yı hoşnut etmek ya da onunla barışmak için kurbanlar adarlardı. Daha sonra, Hıristiyan teolojisi Tanrı'nın tek oğlunu (İsa'yı) böyle bir barışma için kurban ettiğini ileri sürerek insanlığın Tanrı ile barışması için yeni bir yol geliştirdi. Eğer -efsaneye göre- İsa'nın Golgota'da gerildiği çarmıhın Cennet Bahçesi'ndeki Yaşam Ağacı'ndan (Dünya Ağacı) yapıldığını göz önüne alırsak, Hıristiyanlığın bu temel fikrini anlamak mümkün olur. Hıristiyanlığın sahip olmuş olduğu muazzam çekicilik, Tanrı'nın, bu kurbanla, "Dünya Ağacı vasıtasıyla sizin için yaratmış olduğum dualiteden ötürü üzgünüm, ama eğer bana inanır ve tek oğlum gibi olmaya çalışırsanız, o zaman bu dualitenin ötesindeki ebedi bir yaşama giden yolu bulabilirsiniz," der gibi görünmesinden kaynaklanıyor olabilir. Bu yorumla, İsa'nın, İncil'de ima edildiği gibi çarmıha gerilmesinin, böylece insanlığın Dünya Ağacı'nın neden olduğu kötü durumunu sembolik olarak paylaşmasının, ama aynı zamanda Dünya Ağacı'nın dualitesini birleştirmesinin amaçlanmış olduğu akla uygun gelir. Böylece, İsa'nın Yeniden-Dirilişi yoluyla sonsuz bir kozmik bilincin ürettiği ebedi bir yaşama giden yol ortaya çıkmıştı.

Bir Düşüş hakkındaki mitosların tüm insanlığa mal olmasının nedeni, her yerdeki insanların Büyük Devre sırasında hükmeden dualiteden etkilenmiş olmalarıdır. Ayrılmışlık deneyimi ya insanlarda ya Tanrı'da bir yanlışlık olduğu fikrine yol açmış ve bu Yaratılış'ın erken bir aşamasında vuku bulmuş olan bir Düşüş öyküsüyle açıklanmıştı. Dinler böylece Dünya Ağacı'nın yarattığı kutuplulukla başa çıkma ihtiyacına karşılık olarak evrimleşmişlerdir. Değişik derecelerde, tüm dinler bunun neden olduğu ayrılıktan etkilenmişlerdir. Örneğin, Mezoamerika'da tanrıları hoşnut etme ihtiyacı insanların kurban edilmelerine yol açmıştır.

Ancak şunu da bilmeliyiz ki, din (religion) ihtiyacı sadece, tanrısal-olanla direkt ruhsal teması zaten kısmen yitirmiş

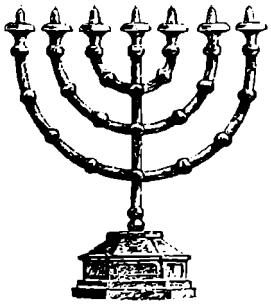
uygarlıklarda ortaya çıkar (Latince'de, *religion* sözcüğünün kökeni olan *re-ligare* "yeniden-birleşmek" anlamına gelir). Dinler insanların tanrısal kaynaklarıyla kaybettikleri teması yeniden kurmalarına yardımcı olacak ritüeller geliştirirler. Ancak, böyle ritüeller olsa olsa geçici bir çaredir. Küresel bilinç alanının direkt teması engellediği dönemlerde, dinler de başlangıçtaki asıl anlamlarını yitirmişlerdir.

TANRI'NIN YARATILIŞ DENKLEMİ

Önceki bölümde insan bilincinin ve tarihin evriminin gerçekten bir dalga hareketi olduğunu ve bu hareketin Dünya Ağacı tarafından üretildiğini gördük. Şimdi ayrıca, özellikle tek-sayılı Üstdünyaların başlangıcında, peygamberlerin Tanrı'nın doğası ve yaratılışın amacıyla ilgili önemli yeni öğretilerle ortaya çıkmaya ilahi olarak yönlendirildiklerini gördük. Peygamberlerin ortaya çıkışları ile tek-sayılı Üstdünyaların başlangıçları arasındaki bu eşzamanlılık özellikle Beşinci, Yedinci ve Dokuzuncu Üstdünyaların başlangıçlarında ortaya çıkan Musa, İşaya ve İsa/Pavlus ile görülür. Kaldani-Musevi-Hıristiyan geleneğinin evrimindeki en önemli adımlar neden tek-sayılı Üstdünyaların başlangıçlarında atılmıştır?

Bunun açıklaması kısmen Maya yaratılış öyküsü tarafından verilmiştir: Bu öyküye göre, Dünya Ağacı havaya dikildiğinde, ışık dünyaya girecektir. Tüm tek-sayılı Üstdünyalarda (bkz. s. 72, şek. 3.11 a) bir yang veçhesi vardır. Büyük Devre boyunca, ilahi ışığın peygamberlerin ve takipçilerinin o süreçte ilahi realiteyi yeni bir biçimde görmelerini sağlayan böyle yedi Üstdünya ve onların aralarında Görünmeyen Haç'ın görünür olmadığı altı karanlık Üstdünya (s. 72, şek. 3.11 b) vardır.

Sonuç doğal olarak ortaya çıkar: Mayaların yedi tek-sayılı Üstdünyası ve altı çift-sayılı Üstdünyası Tanrı'nın yaratılışının yedi Gündüzü ve altı Gecesi'nden başka bir şey değildir. Bunlar (Tevrat'taki) Yaratılış Kitabı'nda anlatılmış ve ayrıca

Şekil 4.2. Musevilerin yedi kollu şamdanı Tanrı'nın yedi Gündüz ve altı Gece'de tamamlanan yaratılış çalışmasının ünlü bir sembolüdür.

Musevilerin Yedi Kollu Şamdanı (Menorah) tarafından sembolik olarak temsil edilmiştir (şek. 4.2).

Büyük Devre'nin dalga kalıbı çok basit bir denklem olarak formüle edilebilir:

Yedi Gündüz+Altı Gece= On Üç Üstdünya.

Bu denklem Maya takviminin "çözümü"dür, bu onun gizemden arındırılmasının anahtarını sunan ve matematiksel dilinin diğer düşünce gelenekleri tarafından da anlaşılmasını sağlayan bir çözümdür. Böyle bir çözümün var olduğu bir sürpriz gibi gelmemelidir. Sonuçta, eğer Batı ve Doğu Yarıkürelerin insanlarının hepsi birse ve aynı yaratılışın bir parçasıysa ve eğer Tanrı'nın yaratılışı evrenselse, yaratılışın gezegenin iki farklı yarıküresinde anlaşılma biçimlerinde ortak özellikler bulunmalıdır. Eğer hepimiz aynı yaratılışın bir parçası, aynı Tanrı' nın çocuklarıysak, o zaman dünyanın farklı bölümlerindeki yaratılış öyküleri, hepsi kendi yollarınca, ortak realiteyi tarif etmeye çalışıyor olmalıdır. Yukarıdaki denklem bunun bir örneğidir. O, bir yanda On Üç Üstdünyalı Mezoamerikan takvimi ile, öte yanda, kutsal kitapları Tanrı'nın dünyayı yedi Gündüz ve altı Gece'de yarattığını söyleyen birkaç milyar insanın -Musevilerin, Hıristiyanların ve Müslümanların- arasındaki çok önemli bir köprüdür.

Bu arada, Katolik rahiplerin "şeytanın işi" diye yaktıkları Maya kitaplarının şimdi ilahi yaratılışın gelişiminin dünyevi haritalarını içerir olarak görülebilmesi biraz ironiktir. Maya bilgisi (aynı temanın tekrarlandığı) Yaratılış ve Vahiy Kitaplarındaki Musevi-Hıristiyan görüşüyle çelişmez. Tam tersine, takvimleriyle Mayalar yaratılışın, onu tarihî olaylar vasıtasıyla anlaşılır kılan tam bir bilimini geliştirmişlerdir. Daha da ironik olarak, Maya takvimi şimdi, İspanyol piskoposların yerlilerin inanmalarını istedikleri aynı Tanrı'nın varlığını kanıtlamaktadır.

Ama öyleyse, Maya kültüründen gelen ve onların bu denklemin farkında olduklarını gösteren direkt bir kanıt var mıdır? Mayaların zihinlerinin bu tip sorularla ne kadar meşgul olmuş olduğunu düşünürsek, onların bu konuda bir şey bilmemeleri ya da bilgilerinin bir işaretini bırakmamaları çok şaşırtıcı olurdu. Evet, böyle bir işaret vardır ve bu kendine özgü olsa da, Mayaların, en azından Onbirinci Üstdünya'da Chichen Itza'da yaşayanların On Üç Üstdünya'yı yaratılışın yedi Gündüzü ve altı Gecesi olarak tanımlamış olduklarıyla ilgili çarpıcı bir işarettir. Bu işaret Tüylü Yılan'ın Kukulcan Piramidi'nin basamaklarından inişidir, ki bu sadece ilkbahar ve sonbahar ekinokslarında görünür (şek. 4.3).

Orada, kadim Mayalar için mümkün olan en gösterişli biçimde, yaratılış sürecinin ritmi yılanın sırtındaki yedi ışık üçgeni olarak görünür kılınmıştır. Taraçalardan oluşan altı üçgen-şekilli gölgeyle birlikte, bu yedi ışık üçgeni on üç farklı üçgenden oluşan dalgamsı bir kalıbı, yani On Üç Üstdünya'yı gösterir. Genelde yazıtlardan yoksun olan "sessiz" Chichen Itza kentinde Quetzalcoatl'ın Kukulcan Piramidi boyunca inişi, yılanın yedi pulunun aydınlık, altı pulunun ise karanlık olduğunun -piramidin mimarisiyle- anlatılabileceği en gösterişli ve eğitici yoldu. Maya astro-mimarlarının piramidin yapısını Üstdünyaların yerküreye dalgamsı inişleri mesajının sadece ekinokslarda görülebileceği şekilde plânlayabilmiş olmaları ger-

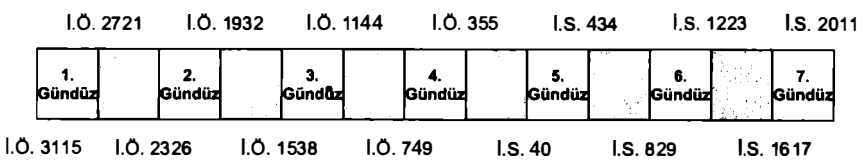
Şekil 4.3. İlkbahar ve sonbahar ekinokslarında Chichen Itza'daki Kukulcan Piramidi'nin basamakları boyunca yedi ışık üçgeni oluşur.

çekten çok şaşırtıcıdır. Bu bize, bugün hâlâ gözlemleyebildiğimiz bu ışık kalıbının çok derin bir ifşaat olarak görülmüş olduğunu anlatır.

Bununla yaratılış destanı tamamlanmış olur. Kukulcan Piramidi'nin kenarındaki üçgenler Eski ve Yeni Dünyaların yaratılış öykülerini bir araya getirir. Tüylü Yılan'ın inişinin gösterdiği şey, Chichen Itza'daki piramidi Büyük Devre'nin altıncı Gündüzü'nde inşa etmiş olan Mayaların tarihin -arada altı karanlık dönemin bulunduğu- yedi ışık dalgası tarafından yaratılmış dalgamsı bir süreç olduğunu bildikleridir.

103. sayfadaki denklem, basit bir biçimde, deneysel bilime doğru bir köprü oluşturur, çünkü on üç baktun'u yöneten On Üç Üstdünya'nın varlığı deneysel olarak doğrulanabilir. Şimdiden bunun birkaç örneğini görmüş bulunuyoruz. Böylece, belki de ilk kez, Tanrı'nın varlığının -sadece hislere ya da soyut felsefi muhakemeye değil, Maya takviminin modern ta-

rihî araştırma ve bilimin olgusal temeline uyuşuna dayanan-kanıtına sahibiz. Herhangi bir ansiklopediyi ve Maya Büyük Devresi'nin zaman-çizgisini inceleyen herkes ilahi yaratılışın realitede nasıl sergilenmiş olduğunu (bkz. şek. 4.4) ve onun Üstdünyalarının insan bilinci üzerinde nasıl bir etki yapmış olduğunu anlayabilir. Tanrı'nın varlığı bilimsel olarak kanıtlanmıştır ve şimdi kozmik plânın gerçek işleyişlerini inceleyebiliriz.

Şekil 4.4. Gregoryen takvimine göre Büyük (Ulusal) Devre'nin Gündüzleri. Bu yıllar bu devrenin Ruhsal enerjisindeki önemli değişimleri (Gündüzler/Geceler) temsil etmektedir. On üç adımın her biri bir baktun'dur (kabaca 394 yıl).

Mayaların kozmolojisinde özgün olan şey, böylece, bizim ilahi bir yaratılış içinde ya da birbirini izleyen aydınlık ve karanlık dönemler boyunca ilerleyen ilahi bir yaratılış süreci içinde yaşadığımız fikri değildir. En azından bilinçaltı bir düzeyde, tüm büyük tektanrıcı dinlerin takipçileri de bunun farkında olagelmişler gibi görünür. Aslında, bir düzeyde, bu farkındalık kadim zamanlarda 7 sayısını -On Üç Üstdünya arasındaki ilahi ışık dalgalarının sayısını- kutsal olarak gören tüm halklar tarafından paylaşılmış gibi görünür. Mayaların özel katkıları ilahi yaratılış sürecinin bu yedi Gündüz ve altı Gecesi'nin sürelerini tam olarak belirlemeleriydi.

Belli bir ritme göre ilerleyen ve gelişen bir yaratılışta yaşadığımızı idrak etmemiz yaşama bakış biçimimiz açısından çok önemli sonuçlar doğurur. Esas sonuç, yaşamlarımızı gerçekten bir genel-çerçeve içinde, bir yönü ve yüksek amacı olan ilahi bir yaratılış çerçevesi içinde yaşadığımızdır. Bireysel ya-

şamlarımızı bu süregiden yaratılışın daha büyük amacına uyumlayabildiğimiz ölçüde, bu yaşamlar da anlamlı olacaktır. Daha sonra bunun nasıl başarılabilecğeini anlatacağım.

Bir başka sonuç da, bilincimizin evriminin birçoklarının inandıkları ya da inanmak istedikleri ölçüde bizim kontrolümüzde olmamış olduğu, onun yerine, Tanrı'nın plânının bilincin evrimini bizim yönlendirebileceğimizin ötesindeki görünmez mekanizmalarla yönettiğidir.

BATI'NIN DİNLERİ

Batı Yarıküre'nin dinî inançları da Büyük Devre'nin Gündüzleri sırasında belirgin bir gelişim sergilemiştir. Örneğin, Mezoamerika'nın bilinen en eski kültürü, Meksika Körfezi'nde yaşayan Olmeklerin kültürü Beşinci Üstdünya'nın başlangıcında gelişmeye başladı. Kutsal takvim tzolkin Yedinci Üstdünya' nın orta-noktasından itibaren bilindi. Tzolkin o zaman, tarihçiler tarafından Eksensel Çağ denen dinî düşüncenin dünya çapında patlamasının bir parçası olarak ortaya çıktı (şek. 4.5). Kutsal Takvim'in kullanımının bu en eski kanıtı Meksika, Oaxaca'daki Monte Alban'da bulunan, İ.Ö. 600 yıllarına ait Zapotek sitesinde bulunmuştur. Böylece, Yahudilerin tüm yaratılışa hükmeden tek bir Tanrı'nın olduğu anlayışına ulaştıkları sırada, Mezoamerikalılar bu yaratılışın zaman içindeki kalıbının çizelgesini çıkarmaya başlamışlardı. Bilginin bu coğrafi bölünmesi, holografik rezonans yoluyla lineer zamanı ve sırasal düzeni ayırt eden beynin sol beyin olmasından kaynaklanır.

Daha sonra, Mayalar tarafından Kukulcan ve Aztekler tarafından Quetzalcoatl denen Tüylü Yılan kültü özellikle Dokuzuncu ve Onbirinci Üstdünyaların Gündüzlerinde gelişmiş görünür. Bu tanrıya tapınma önce günümüzde Mexico City'nin dışında yer alan büyük Teotihuacan kentinde göze çarptı, burada özel bir tapınak Tüylü Yılan'a adanmıştı. Aslında, Eski Dünya'da, Hıristiyanlığın ortaya çıkışını da gören Dokuzuncu

Tzolkin Çizelgesi 3

Maya Gün İşaretleri	İ.Ö. 3115	272	2327	1932	1538	1144	749	355	İS.40	434	829	1223	1617	Aztek Gün İşaretleri
Imix	3095	2701	2307	1913	1518	1124	730	336	60	454	848	1243	1637	Cipactli
Ik	3076	2681	2287	1893	1499	1104	710	316	79	474	868	1262	1656	Eheçatl
Akbal	3056	2662	2267	1873	1479	1085	690	296	99	493	888	1282	1676	Calli
Kan	3036	2642	2248	1853	1459	1065	671	276	119	513	907	1302	1696	Cuetzpallin
Chicchan	3016	2622	2228	1834	1439	1045	651	257	139	533	927	1321	1716	Coatl
Cimi	2997	2603	2208	1814	1420	1025	631	237	158	553	947	1341	1735	Miquiztli
Manik	2977	2583	2189	1794	1400	1006	611	217	178	572	967	1361	1755	Mazatl
Lamat	2957	2563	2169	1775	1380	986	592	198	198	592	986	1381	1775	Tochtli
Muluc	2938	2543	2149	1755	1361	966	572	178	217	612	1006	1400	1794	Atl
Oc	2918	2524	2129	1735	1341	947	552	158	237	631	1026	1420	1814	Itzcuintli
Chuen	2898	2504	2110	1715	1321	927	533	138	257	651	1045	1440	1834	Ozomatli
Eb	2878	2484	2090	1696	1301	907	513	119	277	671	1065	1459	1854	Malinalli
Ben	2859	2465	2070	1676	1282	887	493	99	296	691	1085	1479	1873	Acatl
Ix	2839	2445	2051	1656	1262	868	474	79	316	710	1105	1499	1893	Ocelotl
Men	2819	2425	2031	1637	1242	848	454	60	336	730	1124	1519	1913	Cuauhtli
Cib	2800	2405	2011	1617	1223	828	434	40	355	750	1144	1538	1932	Cozcacuahtli
Caban	2780	2386	1991	1597	1203	809	414	20	375	769	1164	1558	1952	Ollin
Etznab	2760	2366	1972	1577	1183	789	395	İS. 1	395	789	1183	1578	1972	Tecpatl
Cauac	2740	2346	1952	1558	1163	769	375	20	415	809	1203	1597	1992	Quiahuitl
Ahau	2721	2327	1932	1538	1144	749	355	40	434	829	1223	1617	2011	Xochitl

Şekil 4.5. Yedi Gündüz ve altı Gece temel kalıbı tzolkin'in ilahi enerjilerinin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu kalıp Büyük Devre'nin yukarıda gösterilen on üç baktunu (Gregoryen yılları olarak ifade edilen 260 katun) gibi birkaç farklı yaratılış devresine uygulanabilir.

Üstdünya Quetzalcoatl tarafından yönetilir olarak görülürdü. Teotihuacan'ın ve klasik Maya kültürünün çöküşünün ardından, Quetzalcoatl kültü Onbirinci Üstdünya sırasında çok öne çıktı ve hem Chichen Itza'da hem de Tolteklerin Tula kentinde resmî bir din rolünü oynadı.

Quetzalcoatl kültünün tek-sayılı Üstdünyalar esnasında gelişmesi şaşırtıcı değildir, çünkü bu tanrı bu Üstdünyaların yin/yang dualitesinin ışık veçhesinin bir sembolüydü. Daha direkt olarak, Tüylü Yılan ışık ile karanlık arasındaki farkı sürdüren dualitenin bir sembolüydü; bir anlamda, ışığı yaratan bu dualiteydi. İskandinavyalıların ve Yahudilerin mitosları da dahil olmak üzere, çoğu Dünya Ağacı mitosu Dünya Ağacı boyunca inip çıkan bir yılandan söz eder ve birçok kültürde yılan bir dualite sembolü olagelmiştir.

Mayalar için Tüylü Yılan'ın aslında tek-sayılı Üstdünyalar esnasında ışık Batı Yarıküre'yi aydınlattığında Dünya Ağacı'nın gövdesi (12 derece Doğu boylamı) boyunca sarmal çizen bir enerjinin benzer bir sembolü olduğundan kuşkulanıyorum. (Quetzalcoatl'ın Doğu'dan döneceği kehanetinin de bundan kaynaklandığını düşünüyorum.) Quetzalcoatl kültü en önemli adımlarını tek-sayılı Üstdünyalarda attığından ve ilk kez Dokuzuncu Üstdünya'nın başlangıcında açıkça ortaya çıkmış göründüğünden, Mesih'in ve Quetzalcoatl'ın o zamanlarda ortaya çıkan ışık prensibinin aynı ilahi sembolleri -ya da enkarnasyonları- oldukları sık sık ileri sürülmüştür. Burada geliştirilen perspektiften, bu çok mantıklı gelmektedir.

Bunun tam tersine, Onikinci Üstdünya'nın Gecesi esnasında kuzeyden gelip Meksika'yı fetheden Aztekler, kendilerini karanlığın yönettiği bir zamanda yaşar olarak gördüler. Onların devrinde ilahi realiteyi daha önce Mayaların yapabildikleri gibi açıkça görmek artık mümkün değildi. Yine de, 6. bölümde anlatıldığı gibi, Aztekler de yaratılışın yedi Gündüzü ve altı Gecesi temel kalıbının -takvimleriyle ifade edilen- bir far-

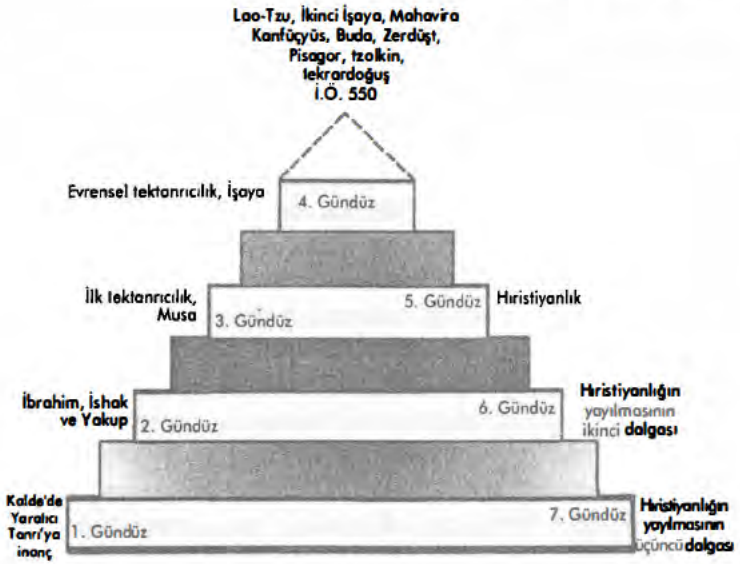
kındalığına sahiptiler. Tek-sayılı Üstdünyaların insan yaratıcılığının geliştiği ve peygamberlerin ortaya çıktıkları dönemler oldukları göz önüne alındığında, Azteklerin bu Üstdünyalara hükmeden farklı tanrılarının karakterleri (bkz. s. 44, şek. 2.2) de anlaşılır olur.

Batı'da, Amerika kıtalarında, yaratılış çoğu kez -genelde insansı niteliklere sahip ilahlar olarak görülen- tanrılar arasındaki takım çalışmasının bir sonucu olarak görülürdü. Batı Yarıküre'de ortaya çıktığından, Maya yaratılış öyküsü ayrıca dünyanın diğer bölgelerindeki çağdaşları tarafından geliştirilen yaratılış öykülerinden tipik olarak daha matematiksel ve analitikti. Yine de Maya görüşü insanları yaratılıştan ve doğadan ayıran analitik bir görüş değildi. O insanlığı doğa ağının ayrılmaz bir parçası olarak gören ve insanlara kozmik süreçlerde birlikte-yaratıcılık rolünü tekrar kazandırmayı vaat eden bir zaman bilimiydi.

DOĞU'NUN DİNLERİ

Doğu Yarıküre'de Büyük Devre'nin İ.Ö. 550'deki orta-noktası yenilikçi dinî düşüncenin damgasını vurduğu bir noktaydı (s. 95, şek. 4.1) Bu zamanda Budizm, Konfüçyüsizm, Zerdüştizm, Jainizm, Taoizm felsefeleri ve Hinduların tekrardoğuş kavramı doğdu. Aslında, hem Konfüçyüs'ün hem de Buda'nın doğum tarihleri Büyük Devre'nin tam orta-noktası olarak, İ.Ö. 551 ve 552 olarak verilir. Bu tarihler, efsanevi olsa bile, bu yine de en azından bu filozofların takipçilerinin bunun zamanda önemli bir nokta olduğuyla ilgili bilinçaltı farkındalıklarını gösterir (şek. 4.6).

Genel olarak konuşursak, Budizm ve Doğu'nun bazı büyük dinleri Büyük Devre'nin Gündüzleri sırasında önemli bir gelişim geçirmişler gibi görünür. Ancak, tek bir Yaratıcı Tanrı tarafından oynanan rolde, Doğu'nun geleneksel dinleri ile gezegensel orta-çizgideki dinler arasında çok açık bir fark vardır.

Şekil 4.6. Kaldani-Musevi-Hıristiyan geleneğinin Büyük Devre'nin Gündüzleri sırasındaki piramitsel evrimi. Dinî öğretilerin Büyük Devre'nin yedi-katlı piramidinin orta-noktasına (4. Gündüz) kıyasla, tepe noktasında (İ.Ö. 550) dünya-çapında patlamasına dikkat edin. Devre'nin farklı Geceleri biraz farklı niteliklere sahiptir: (koyu renklerle gösterilen) 2. ve 5. Geceler, tarihî dinlenme dönemleri olarak tanımlanabilecek diğerlerinden daha yıkıcı ya da tepkiseldir.

Yüce bir Yaratıcı Tanrı'nın rolü, tek bir Tanrı'ya inancın -en azından kişisel bir Tanrı anlamında- asla yaygın olmadığı Doğu'ya kıyasla, orta-çizgi boyunca açıkça daha güçlü biçimde vurgulanmıştır. Brahma Yaratan olarak görülse bile, Hindu panteonunda kesinlikle tek, hatta en önemli tanrı değildir; ve yaratmayan Tezahür-Etmemiş Yüce Brahman ise kişisel olamayacak kadar soyuttur. Budist geleneğinde ise Yaratıcı bir Tanrı hiç kabul edilmez. Daha da doğuda, kadim Çin'de, kozmosun Yaratıcı bir Tanrı tarafından değil, bizzat kendisi tarafından yaratıldığına inanılırdı.

İslam dini ise Merkez'in ve Doğu'nun Büyük Devre bilinci arasında arabulucu bir rolü oynar görünür. İslamiyet derin bir biçimde tektanrıcı bir dindir. Ancak, onun hilâl ve yıldız sembolleri gecenin sembolleridir. Gerçekten de, bu din Kur'an İ.S. 632'de tamamlandığında, Onuncu Üstdünya'nın Gecesi'nin tam orta-noktasında kurulmuştu. Böylece onun rolü karanlığa ışık getirmek olarak görülebilir. İslam dini, bir Gece tarafından oluşturulup şekillendirildiğinden, öncelikle, Görünmeyen Haç'ın o kadar belli olmadığı Geceler sırasında yayılmıştır.

İslamiyet'in mesajı Hıristiyanlığınki'nden biraz farklıdır, bu hem onun gezegensel orta-çizginin doğusunda ortaya çıkmış olmasından, hem de bir Gece sırasında gelişmiş olmasından kaynaklanır. İslamiyet, toplu namazlar ve haclar gibi ortak ibadet ifadelerini vurgulaması açısından bir Doğu zihniyetini yansıtmıştır, oysa daha Batı Hıristiyanlığı bireysel ifadeleri vurgulamıştır. Hıristiyanlık genelde insan yaratıcılığının geliştiği bir zaman olan bir Gündüz esnasında doğduğundan, daha çok bireyin kendi kaderini yarattığını vurgulamıştır; oysa bir Gece sırasında doğan İslamiyet Tanrı'nın iradesine teslimiyeti vurgulamıştır.

Eğer Büyük Devre sırasında insan bilincinin Dünya Ağacı'nın titreşimleriyle bir rezonans fenomen olarak geliştiğini kabul edersek, dinlerin tarihî evrimi anlaşılır olur. Avrupa ve Akdeniz'deki halkların bilinci, daha doğudaki halkların bilincine kıyasla, Görünmeyen Haç'ın baktun'a-dayalı dalgalarından çok daha direkt olarak etkilenmişti. Avrupalı ve Akdenizli halklarda Dünya Ağacı'nın ürettiği dalgaların kaynağı olarak kişisel bir Yaratıcı Tanrı'ya inanç gelişti. Bunun tam tersine, Doğu'da, Hindular, Budistler Konfüçyüstler ve Taoistler arasında kozmos bu şekilde algılanmamıştı. Bu kısmen, Büyük Devre sırasında bu dinlerin takipçilerinin ve peygamberlerinin gezegenin karanlık tarafında yaşıyor olmalarından, kısmen de haçın dikey kolundan böylesine uzak bir mesafede yaşıyor ol-

malarından kaynaklanıyordu. Öyle görünüyor ki kadim zamanlarda ne kadar doğuya gidersek, Yaratıcı bir Tanrı'ya inanç o kadar azalıyordu. Örneğin, Çin felsefesinde yin ve yang, tanrısal-olanın veçhelerinden çok, doğanın yaratıcı kuvvetleri olarak görülmüştür. Aynı şekilde bu, özellikle Hindistan'da, soyut ve uzak bir Tanrı Baba yerine, canlı, ilahi bir kozmos görüşüne sahip bir spiritüel geleneğin varlığını sürdürmesi anlamına da geliyordu. Kuşkusuz, eğer Büyük Devre'yi insanlığın aydınlanmasına yönelik kozmik bir zaman plânının bir parçası olarak görürsek, onun orta-noktası incelenmeyi hak eder. Büyük Devre'nin tam orta-noktasında, Buda'nın ve onun daha az ünlü çağdaşı Mahavira'nın aydınlanma haline eriştikleri kabul edilir. Buda'nın aydınlanması bugün insanların yaklaşıyor olabilecekleri aydınlanmayla aynı türde olmasa bile, onun Büyük Devre'nin şimdiki gelişimiyle olan bağı yine de çok önemlidir. O başlangıçta Doğu'da ve daha yakınlarda Batı'da düşünüşü çok etkileyecek bir gelenek yaratmıştır.

Dinlerin incelenmesinde, Maya takviminin tarihî sürecin iniş çıkışlarını ve dinlerin evrimini tanımlayan küresel bir takvim olduğunu görmüş bulunuyoruz. Böylece, farklı dinler ve spiritüel gelenekler bir ve aynı ilahi yaratılış sürecinin sonuçlarıdır ve bu yüzden hepsinin aynı Ruhsal realiteyle ilişki kurmaya çalışmaları doğaldır. Maya takviminin bir büyük gücü onun farklı dinî bakış açılarını -hepsinin bu tek realiteyi tanımladıkları idrakini oluşturarak- birleştirme potansiyelinde bulunur. Bu bizim durumu dinler arasındaki farklılıkların aşılabileceği daha yüksek bir perspektiften görmemizi sağlar.

Ancak, Maya takviminin ürettiği daha yüksek perspektif yeni bir dogmaya ya da takipçiler arayan yeni bir örgütlü ve ritüelli dine dönüştürülemez. Onun yerine, Maya takvimi başkalarının katkılarına ve görüşlerine saygı duyan bireylerin Ruhsal realiteyi ortaklaşa araştırmaları için olası bir çerçeve sağlar. Maya takvimi, gerektiği gibi anlaşıldığında, özünde tüm

kökten-dinciliğe, bütün gerçeği içeren tek bir doğru dinin bulunduğuna inanan herkese yabancıdır. Ne yazık ki, işte bu yüzden Katolik rahipler Mayaların tüm kitaplarını yakmışlardır: Bu kitaplar o zaman Katolikliğin gerçek üzerinde kurmaya çalıştığı tekeli tehdit ediyordu. Ancak, bugün giderek daha çok insan gerçeği kendi başına arama arzusuyla örgütlü dine sırt çevirmektedir. Bu insanlığın birliğini amaçlayan herkes arasında Maya takviminin dünya çapında yeniden canlandırılmasını kolaylaştırmaktadır.

(1+12) 13 İLE AYNI DEĞİLDİR

Şimdi, belli sayıların Mezoamerikan kozmolojisinde böylesine büyük bir rol oynamalarının nedeninin bu sayıların daha büyük yaratılış şemasında çok önemli olmaları olduğu belki anlaşılmıştır. Farklı dinlerin kutsal olarak kabul ettikleri sayılardan, yaratılışı nasıl gördükleri hakkında öğrenilecek bir şey vardır. Şimdi 12 ile 13 sayısı arasındaki farkı ve bunlara farklı kültürlerde verilen önemi dikkate alalım. Meksika'da Mayalar ve Aztekler arasında, 13 sayısı her zaman kutsal bir sayı olarak kabul edilirdi. Mezoamerika'da bu on-üç-gün sayımının ve yaratılışın On Üç Üstdünyası'nın bir parçasını oluştururdu. Ayrıca, krallar onüçüncü tun-dönümlerini yaşamlarındaki önemli zamanlar olarak kutlarlardı.

Tam tersine, dünyanın geriye kalan kısmında 13 sayısının önemi neredeyse gizlenmiş ve bu sayı geçen yüzyıllarda uğursuz olarak bile görülmüştür (örneğin, ayın 13'ü Cuma günü). Daha önce de 12 sayısı genelde 13 sayısını gölgede bırakmıştır ve Avrupa geleneğinde biz Babil-Yunan astroloji sistemindeki 13 sayısına erişmek için bir'i (İsa) on iki havariye eklemek zorundaydık. On üçe erişmek için bir (kendimiz) de on iki zodyak burcuna eklenirdi. On iki yıllık Çin astrolojik döngüsünde, merkezde eklenebilecek bir bireyin bulunup bulunmadığı bile kuşkuludur. O böylece 12 sayısını daha çok vurgular.

Böylece 13 sayısına Mezoamerika'da saygı gösterilirken, dünyanın geriye kalanı 1+12'yi vurguluyordu. Eski Dünya'da 13 sayısının bu gizlenişi Yaratılış Kitabı'ndaki yaratılış sürecinin tarifini incelediğimizde de belli olur. Orada yedinci günde Tanrı'nın dinlendiği söylenir, bu on iki aktif ilahi yaratılış dönemi ile onüçüncü dönem arasındaki bir ayrımı ima eder.

13 ile 12+1 arasındaki fark ilk bakışta önemsizmiş gibi görünse de, bu bir insan olmanın ne anlama geldiğinin ve insanın yaratılıştaki rolünün felsefi görüşleri arasındaki büyük farklılıkları vurgular. Eğer 1+12'yi dinî-kozmolojik dünya-görüşümüzün matematiksel düzenleyici prensibi olarak kullanırsak, bu bireyin (bir) yaratılışın geriye kalanından (on iki) ayrı olarak görüldüğü anlamına gelir. Böyle bir görüşte, birey ayrıca yaratılışın merkezi olarak, seçilmiş bir'i olarak da görülür. Bu Hıristiyanlığın temel bir öğretisidir, bu dinin takipçileri düşünce ve eylemlerinde İsa Mesih idealine öykünmeyi amaçlamalıdırlar. O zaman, bu yaratılışın diğer veçheleri (on iki) arasında öne çıkan seçilmiş bir'i olmak anlamına gelecektir.

Kuşkusuz, çoğu kişi 1+12'nin 13'e eşit olduğunu söyleyecektir, ama Mezomerikan görüşünde sayılar gerçekte nicelikler değil, niteliklerdir. Böylece, eğer bir diğer on ikiden farklı olarak görülüyorsa, bu sayılar gerçekten birbirleriyle toplanamazlar. 1+12 matematiksel olarak 13'e eşit olsa da, yaratılışın en yüksek sayısı, 1+12 kozmolojisi bizi doğru yoldan saptırmıştır. Örneğin, Merkez'in ve Doğu'nun 1+12'ye dayalı astrolojik sistemlerinin somut bir realiteye karşılık geldikleri ya da bilincin evriminin tezahürlerini açıkça ortaya koydukları asla kanıtlanmamıştır. Mayaların 13'e-dayalı "astrolojileri" ise insanlık tarihinin değişen enerjilerine karşılık gelmesi açısından realiteye dayandığı kanıtlanmış böyle tek sistemdir. Ancak, paradoksal bir biçimde, o belki de tüm kehanet sistemleri arasında en az bilinenidir (bkz. şek. 4.7).

Batı	Merkez	Doğu
Analiz		Sentez
Bireysellik		Kolektiflik
Yaratıcı Tanrıların çokluğu	Tek Tanrı	Yaratıcı Tanrı yok
13	1 + 12	1? + 12
On Üç Üstdünya	Birey+on iki zodyak burcu İsa+on iki havari	On iki yıl

Şekil 4.7. Batı'nın, Merkez'in ve Doğu'nun kozmolojilerinin özellikleri.

İ.S. onuncu yüzyıldan beri Katolik Kilisesi (modern dünyada sadece "astroloji" olarak bilinen) Babil astrolojisini özümsemiştir. Bu yüzden bu tip fiziksele-dayalı astrolojinin Hıristiyanlık'la birlikte Mayalara zorla kabul ettirilmeye çalışılmış olması çok şaşırtıcı değildir, çünkü her ikisi de aynı 1+12 felsefesine dayanır. Bununla ilişkili olarak, yerkürenin, presesyonel hareketi yüzünden -Kova, Balık, vb. gibi- farklı çağlardan geçtiği fikri son otuz yıl içinde yaygınlaşmıştır. Bu da yerküreyi onu çevreleyen galaksiden (on iki) ayrı, özellikle seçilmiş bir gezegen (bir) olarak gören, yerküre-merkezci bir görüşe dayanır.

Sevgi ve şefkat mesajına rağmen, Hıristiyanlık ayrıca - kendi içinde bireyi bir parçası olduğu evrensel yaratılış ağından ayırma eğilimi göstermiş olan- 1+12 felsefesine sahip bir orta-çizgi dinidir. Bu Avrupalıların (orta-çizgicilerin) genelde tipik özelliği olmuş dinî hoşgörüsüzlüğün bir veçhesidir; onların hâkim fikri, geleneksel olarak, başkalarına (on iki) zorla kabul ettirilmesi gereken sadece tek bir doğru yolun bulunduğu olagelmiştir. Eğer bunun yerine kozmolojik sistemimizi, Mayaların yaptıkları gibi, on üç sayıya dayandırırsak, o zaman insan yaratılış ağının ayrılmaz bir parçası olarak görülebilir.

1+12'ye dayanan kozmolojik sistemler insanların yaratılıştan ve doğadan ayrı olarak görüldükleri anlamına gelirken, 13'e dayanan sistemler insanların yaratılışın ve doğanın bir parçası olarak görüldükleri anlamına gelir. 13 sayısına dayanan yaratılış felsefeleri insanlara özel bir konum sunmadıkları için 13 sayısı Avrupa kültüründe uğursuz sayı olarak görülmüş olabilir. (Bu olumsuzluk daha sonra ABD'ye ihraç edilmiştir, örneğin orada otellerin her zaman bir 13. katı ya da 13 no'lu odası yoktur.)

IN LAK'ECH: BEN BİR BAŞKA SEN'İM

Avrupalı Katolikler ve Amerika kıtalarının yerli halkları -asıl Batılılar- arasındaki çatışmalar sadece ırk çatışmaları değil, zihniyetler ve takvimler çatışmasıydı da. Avrupalılar gezegensel orta-çizgiye sunulmuş olan yin-yang kutuplulukları tarafından yönlendiriliyorlardı. Bu genişlemeci bir yaratıcı gerilime yol açtı ve bu da sonuçta Avrupa'nın koloniciliğin küresel merkezi haline gelmesine neden oldu. Paranın öbür yüzünde, Avrupa dünyayı bir araya getirdi. Ancak, fatihler bir 1+12 realitesinde yaşıyorlardı, ki bu onların yaratılış ağını parçalayıp diğer halkları kendi buyrukları altına almalarına yol açtı. 1+12, gerçek yaratıcılık kaynağından ayrılmanın sembolüdür ve evrenin ve onun canlı parçalarının kendimizden ayrı bir şey olduğu, onların fethedilecek ve yönetilecek bir şey olduğu görüşünü güçlendirir.

Şimdi Mezoamerika'da geliştirilmiş takvim sisteminin insanlığın geleceği için ne kadar önemli olabileceğini takdir etmeye başlayabiliriz. 12 sayısına dayanan takvim ve astroloji sistemleri bizi hepimizin bir parçası olduğumuz karmaşık yaratılış ve doğa ağını yadsımaya götürebilir. 13 sayısına dayanan takvim sisteminin kullanılması, tam tersine, doğa ve kozmik süreçlerle rezonansa götürür. İnsanın farklı ve ayrı olarak görüldüğü bir sistem ile herkesin eşitler olarak görüldüğü

bir sistemin dünyaya bakışı arasında büyük bir farklılık vardır. Kutsal Takvim'in geri dönüşü böylece insanların yaratılış ağında eşitler olarak görüldükleri bir sürecin güçlenmesi anlamına gelir.

Sevgi ilişki, ağ, katılım, eşitlik, paylaşım ve birleşme duygusu anlamına gelir. Sevgi on üçtür. Mayalar çok eskiden beri başkalarını selamlamak için özel bir ifade kullanırlar: *In Lak' ech*, ki bu "Ben bir başka sen'im" demektir. Sadece insanları değil, hayvanları, çiçekleri, taşları ve ruhları da kapsayan bu güzelim tanıma sözcüğünün çevresinde bütün bir felsefe geliştirilmiştir. Bu bizim birbirimizden ayrı olmadığımız, hepimizin aynı ağın bir parçası olduğumuz anlamına gelir; ve eğer bu ağın herhangi bir parçası incinirse, bunun ıstırabını bütün ağ çekecektir. Tzolkin'in ve onun on-üç-gün sayımının kullanılması bu In Lak'ech felsefesinin bir parçasıdır. Kutsal Takvim'in kullanılması doğa ve yaratılış ağına gösterilen bir saygı eylemidir.

5

Dokuz Altdünya

GENİŞLEYEN BİLİNÇ DÜZEYLERİ

Artık Büyük Devre'yi ayrıntılı olarak incelemiş ve Dünya Ağacı tarafından üretilen On Üç Üstdünya'nın hem insan yaratıcılığını hem de bizim tanrısal-olanı anlayışımızı nasıl etkilemiş ve yönlendirmiş olduğunu görmüş bulunuyoruz. Ancak, Mezomerikan mitolojisinde sadece On Üç Üstdünya değil, Dokuz Altdünya da vardı ve şimdi bunları inceleyeceğiz.

Bu Altdünyaların kökenlerinin ayrıntılı bir anlayışını elde etmek mümkün olmasa da, onların yerkürenin iç çekirdeğinin aracılık ettiği ve zaman içinde sırasıyla aktive edilen dokuz bilinç çerçevesi ya da düzeyi olduklarını varsayabiliriz.

Bugün biz dünyanın sadece beş bin yıl önce, ilk yazılı dilin, ilk piramitlerin ve firavunlar çevresinde merkezlenen ilk ulusların ortaya çıkışıyla başlamadığını biliyoruz. Modern bilim mevcut evrenin Büyük Devre başlamadan çok daha önce var olduğunu kuşkuya yer bırakmayacak biçimde göstermiştir. Bu evren 15 milyarı aşkın yıl önce, Büyük Patlama'da ışıktan ilk madde yaratıldığında doğmuştu. O zamandan beri, galaksimiz, güneş sistemimiz ve biyolojik organizmalarıyla birlikte gezegenimiz, hepsi var olmuştur. Dolayısıyla, Büyük Devre hiç-

likten başlamamıştır. O uzun bir önceki evrime dayanır.

Maya takvimi evrenin bu büyük yaşına nasıl uyar? Ne ilginçtir ki, Mayalar dünyanın 5125 yıldan çok daha yaşlı olduğunun farkındaydılar. Yucatan Yarımadası'ndaki Coba antik sitesinde bulunan bir taş anıtta (şek. 5.1), Uzun Sayım'ın yaratılış tarihi $13x20^n$ (13 kere 20 kendisiyle belirsiz sayıda çarpılır) tun'luk bir yaratılış devreleri hiyerarşisi çerçevesine yerleştirilmiştir. Böylece, (kendisi $13x20^2$ tun olan) Büyük Devre gibi bütün bir yaratılış devreleri dizisi vardır. Öyleyse yaratılış, her biri bir diğerinin üzerine kurulup piramitsel bir yapı oluşturan birçok yaratılışın bir birleşimi olarak görülebilir (şek. 5.2) ve Büyük Devre bu devrelerden sadece birisidir. Bugün bu bir-

Şekil 5.1. Coba'da bulunan ve birçok yaratılışın (Altdünyaların) başlangıç tarihlerini gösteren taş anıt. Bu dikilitaş (evrenin bilinen yaşının milyonlarca katı olan) daha uzun dönemleri içerse de, Mayaların isimlendirdikleri dönemler evrenin bilinen evrimini (16.4 milyar yıl) kapsamaktadır.

Şekil 5.2. Yaratılışın Dokuz Altdünyası'nı simgeleyen dokuz-katlı kozmik piramit. Bunların her biri belli bir bilinç düzeyini geliştirir ve hepsi 13 Ahau, yani 28 Ekim 2011'de tamama erecektir.

çok farklı yaratılış fikrini Mayaların törenlerinde hâlâ görebiliriz, bu törenlerde, örneğin, "önceki bir yaratılış"tan maymunlar oyunlarla temsil edilir. Mezoamerikan mitolojisinin Dokuz

Altdünyası'nın her biri, üzerine kurulduğu devreden yirmi kere daha kısa olan bir devre tarafından üretilen farklı bir "yaratılış"tır. İşte bu yüzden Maya piramitlerinin en önemlileri -Palenque'deki Yazıtlar Tapınağı, Tikal'deki Jaguar Piramidi ve Chichen Itza'daki Kukulcan Piramidi- dokuz katlı hiyerarşik yapılar olarak inşa edilmişlerdir.

Bu Altdünyalar (şek. 5.2) bazen "cehennemler" olarak çevrilmiş olsa da, ben bunun yanıltıcı bir çeviri olduğuna inanıyorum. Mayaların dokuz-katlı piramitlerini bazı "cehennemler"in onuruna inşa etmiş olmaları mantıklı değildir. Altdünyalar, yerkürenin iç çekirdeğinde zaman içinde sırayla aktive edilen kristalimsi yapılarla ilişkilidir. Bu dokuz Altdünya'yı üreten yaratılış devrelerinin başlangıç tarihleri ve o sırada meydana gelen -modern bilimsel tarihlendirmeye göre, Altdünyaların başlangıçlarında vuku bulan- bazı olaylar (tohumlar) şekil 5.3'te özetlenmiştir.

Altıncı Altdünya'yı yaratan ve ulusal bir bilinç çerçevesi üreten, şimdiye dek tüm dikkatimizi verdiğimiz Büyük Devre, dolayısıyla, böyle birçok yaratılıştan ya da Altdünya'dan sadece biridir. Bu Altdünya, daha sınırlı bilinç çerçeveleri üretmiş beş Altdünya'nın üzerine kurulmuştu. Dokuz-katlı Maya piramitleri böylece bize, bilincin hiyerarşik bir biçimde yaratıldığını ve her bir Altdünya'nın bir diğerinin temeline dayandığını anlatırlar.

Konuya devam etmeden önce, Mayaların tun'a-dayalı (360-günlük) takvim sisteminin bir parçası olan çeşitli zaman dönemlerini özetlemeliyiz (şek. 5.4). Bu dokuz büyük yaratılış devresinin her biri tun'un bir katsayısı olan bir döneme dayanır. Tun, yirmi farklı zaman sayılarıyla çarpılarak bir hiyerarşik zaman dönemleri sistemi üretilir. (Ancak, istisna olarak, bir tun' da yirmi değil, on sekiz uinal bulunduğuna dikkat edin.)

Dokuz Altdünya'nın her biri yedi Gündüz ve altı Gece'den oluşan On Üç Üstdünya'nın bir ardışıklığıyla gelişir, bu Alt-

Altdünya	Ruhsal Kozmik Zaman	Fiziksel Dünya Zamanı	Başlatan Fenomen	Başlatan Fenomenin Bilimsel Tarihlendirmesi
Evrensel	13 x 20 kin	260 gün	?	
Galaktik	13 x 20^0 tun	4680 gün (12,8 yıl)	?	
Gezegensel	13 x 20^1 tun	256 yıl	Sanayicilik	İ.S. 1769
Ulusal	13 x 20^2 tun	5125 yıl	Yazılı dil	İ.Ö. 3100
Bölgesel	13 x 20^3 tun	102.000 yıl	Sözlü dil	İ.Ö. 100.000
Kabilesel	13 x 20^4 tun	2 milyon yıl	İlk insanlar	2 milyon yıl
Ailesel	13 x 20^5 tun	41 milyon yıl	İlk primatlar	40 milyon yıl
Memeli Hayvansal	13 x 20^6 tun	820 milyon yıl	İlk hayvanlar	850 milyon yıl
Hücresel	13 x 20^7 tun	16,4 milyar yıl	Madde; "Büyük Patlama"	15-16 milyar yıl

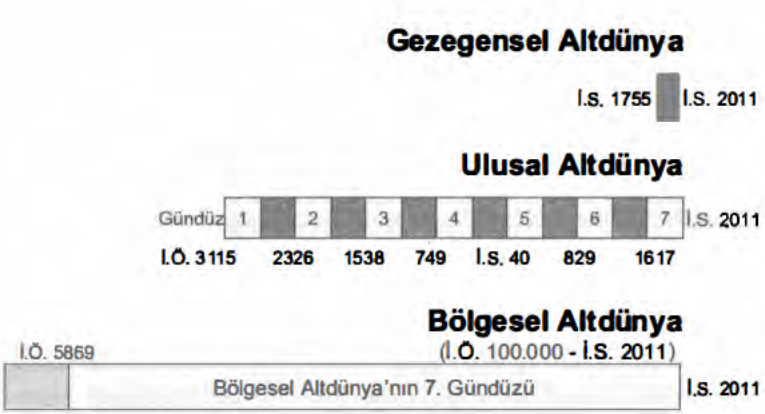
Şekil 5.3. Hem ruhsal hem fiziksel zamanda Dokuz Altdünya'nın süreleri ve onları başlatan fenomenlerin bazıları.

dünyalar Hücresel Altdünya'daki on üç *hablatun* ile başlar ve *alautun, kinchiltun,* vb. yoluyla yukarı doğru devam ederler. Dolayısıyla, her yeni düzeyde (aşağıdaki düzeyden yirmi-kere-daha-kısa süreli) On Üç Üstdünya daha yüksek bir bilinç çerçevesi geliştirmeye hizmet eder. Böylece her bir Altdünya belli bir bilinç çerçevesiyle ilişkilidir: Hücresel, Memeli Hayvansal, Ailesel, vb. Her bir Altdünya ayrıca belli bir yaratılış frekan-

sıyla, enerji değişimlerinin meydana geldiği frekansla ilişkilidir. Tüm düzeylerde, enerji değişimleri yedi Gündüz ile altı Gece arasındaki değişmelerin (sırasıyla birbirlerinin yerini almalarının) sonuçlarıdır. Bir örnek olarak, Altı-Gök-Tanrısı ismiyle bilinen bir tanrının hükmettiği altıncı düzeyin (Büyük Devre ya da Ulusal Altdünya) ulusal bilinç çerçevesini geliştiren enerji değişimleri her baktun'da (394 yılda) meydana gelir. Şekil 5.5'te, Bölgesel, Ulusal ve Gezegensel Altdünyaların, her biri belli bir frekansla meydana gelen farklı enerji değişimleri doğru bir karşılaştırmalı ölçekte gösterilmiştir. Bu karşılaştırmada Ulusal Altdünya'nın Bölgesel Altdünya'nın yedinci Gündüzü oluştuktan belli bir süre sonra başladığını ve sonra tüm Gezegensel Altdünya'nın Ulusal Altdünya'nın yedinci Gündüzü içine düştüğünü görüyoruz. Şekil 5.5'te kullanılan ölçekte en

Dönemin Maya İsmi	Ruhsal Kozmik Zaman	Fiziksel Dünya Zamanı
Kin	1 kin	1 gün
Uinal	20 kin	20 gün
Tun	1 tun	360 gün
Katun	20 tun	7200 gün ya da 19,7 yıl
Baktun	20^2 tun	144.000 gün ya da 394 yıl
Piktun	20^3 tun	2.880.000 gün ya da 7900 yıl
Kalabtun	20^4 tun	158.000 yıl
Kinchiltun	20^5 tun	3,15 milyon yıl
Alautun	20^6 tun	63,1 milyon yıl
Hablatun	20^7 tun	1,26 milyar yıl

Şekil 5.4. Tunlara (360-günlük yıllara) bağlı zaman devrelerinin ve fiziksel zamanda onlara karşılık gelen sürelerin özeti.

Şekil 5.5. Bölgesel, Ulusal ve Gezegensel Altdünyalar arasındaki, doğru bir zaman ölçeğiyle sunulan ve değişim frekansının artışını gösteren ilişkiler. Tüm devreler yedi Gündüz ve altı Gece içerir ve tohumdan meyve-vermeye doğru gelişimi taşır. Bu ölçekte en aşağıdaki Altdünya (Hücresel) en az kırk kilometre uzunluğunda olacaktır.

uzun yaratılış devresi, Hücresel Altdünya kırk kilometre uzunluğunda olurdu. Bu, evrimin giderek hızlanmakta olduğu fenomeninin iyi bir örneğidir.

Ben bu kitabı yazarken (2003), biz Sekizinci, yani Galaktik Altdünya'nın yaratılışının Üçüncü Gündüzü'ne girmiş bulunuyoruz (bkz. s. 174, şek. 7.1), ki o da Gezegensel Altdünya'ya dayanmaktadır. Şimdi yaratılışın en yüksek düzeyine erişmek için geçilecek iki Altdünya daha vardır: Galaktik (12,8 yıl) ve Evrensel (260 gün). Bu hiyerarşik yapıda, farklı bilinç çerçeveleri (Bölgesel, Ulusal, Gezegensel, vb.) birbirinin yerini almaz veya birbirini izlemez. Onun yerine, onlar birbirlerine eklenirler, böylece tüm Altdünyaların yaratılışı ve dokuz-katlı kozmik piramide tırmanış aynı zamanda tamamlanacaktır: Gregoryen takvimine göre, 28 Ekim 2011'de. Az sonra anlatacağım gibi, her bir Altdünya ayrıca belli bir yin/yang kutupluluğu içerir.

Yaratılış böylece dokuz farklı Altdünya vasıtasıyla kozmosun evrimini meydana getirir; bu evrim, bilincin evriminin -galaktik madde ve biyolojik türler gibi- fiziksel biçimlerde tezahür ettiği daha aşağı Altdünyalardan başlayıp, daha yüksek Altdünyaların gittikçe daha eterik ya da ruhsal olan ifadelerine doğru gelişir. Kozmik piramidin yükselişine modern bilginin perspektifinden baktığımızda, her biri belli bir Altdünya ile ilişkili farklı bilinç çerçevelerinin bir sırasını tanımlayabiliriz. Bu çerçeveler Hücresel'den Evrensel'e doğru genişlediklerinden, yaratılışın amacı her Altdünya ile birlikte bu çerçeveyi genişletip yükseltmek, sonuçta Evrensel İnsan'ın gelişini mümkün kılmak gibi görünür.

BÜYÜK PATLAMA

Dokuz Altdünya'nın birincisi, on üç hablatun tarafından üretilen Hücresel Altdünya 16.4 milyar yıl önce başladı. Bu, zamanda Büyük Patlama için tahmin edilen noktaya çok yakındır; Büyük Patlama modern fizikçilerin yaratılışın başlangıcını tanımlamak için kullandıkları terimdir. Bu Birinci Altdünya yaratılışın geriye kalanı için maddesel temeli sağladı: Madde, galaksiler, güneş sistemleri ve hücreler. Bu Altdünya'nın şekil 5.3'te (s. 123) Hücresel olarak adlandırılmasının nedeni, onun yedinci Gündüzü'nün başlangıcında ortaya çıkan daha yüksek hücrelerin onun en yüksek bilinç düzeyini temsil etmesidir. Diğer Altdünyalar da benzer bir biçimde isimlendirilmiştir.

Birinci Altdünya'nın gelişiminin Büyük Patlama ile başlamasının, fark edilmeden geçilmemesi gereken çok uzak-erimli sonuçları vardır. Birincisi, biz Mayaların tun'a-dayalı takvim sistemlerinin astronomik devinimlere ya da biyolojik döngülere dayanmadığının kesin kanıtına sahibiz. Bu takvim sistemi yaratılış sürecini hiçbir güneş sisteminin, hatta galaksinin var olmadığı bir zamandan itibaren tanımlamak için kullanılabilir. Tun'a-dayalı takvim sistemi böylece tüm maddesel tezahür-

lerinden önce gelen ve çok büyük bir ölçekte tasarlanmış ilahi yaratılış süreçlerini tanımlar. Tun'a-dayalı sistemin tanımladığı süreçler Tanrı'nın Sözü'nün bu yaratılışı başlattığı -ya da Maya terminolojisinde, İlk Baba'nın titreşen Evrensel Dünya Ağacı'nı aktive ettiği- bir zamana dek dayanır. (3. bölümde anlatılan Dünya Ağacı sadece, Evrensel Dünya Ağacı'nın bizim gezegenimizdeki yerel temsilcisidir.)

Kuşkusuz, Mayaların ilk yaratılış hakkında, olayları ayrıntılı mekanik gözlemlerle saniye saniye tanımlayabilen günümüz fizikçileriyle aynı tip bilgiye sahip olmuş olmaları pek olası değildir. Zaten böyle fiziksel bir bilgi Maya bilgelerini pek ilgilendirmiyor olabilir, çünkü bu bilgilerin bazıları sadece, bizim ilahi bir amaca sahip bir yaratılış içinde yaşadığımız gerçeğini gözden saklar. Ancak, Mayalar yaratılışın özel bir ritimle geliştiğini ve her biri belli bir bilinç Altdünyası'nı yaratan dokuz farklı büyük yaratılış devresinin var olduğunu biliyorlardı ve bu bilgiye Kutsal Takvim'i derin bir biçimde anlayarak ulaşmışlardı.

İkincisi, Birinci Altdünya Büyük Patlama'dan beri geçen tüm zamanı kapsadığından, şimdi var olduğunu bildiğimiz her şey -tüm yaratılış- her biri On Üç Üstdünya vasıtasıyla gelişen bu Dokuz Altdünya'nın ürettiği yaratılış süreçlerinin bir sonucudur. Şekil 5.6'da gösterildiği gibi, bu Altdünyaların her birinin geliştirdiği fenomen tipleri çok farklı ve her bir Altdünya'ya özgüdür.

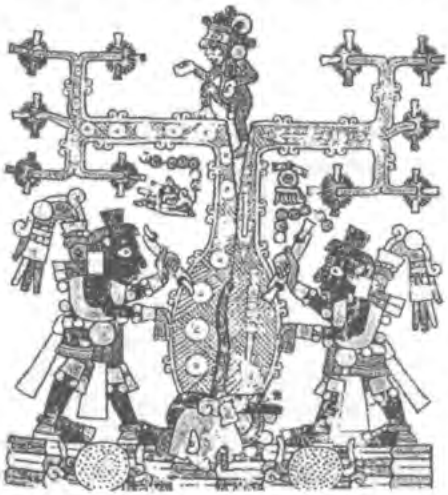
İNSAN

Burada ayrıntılı olarak sunulamasa da, dört en-aşağı Altdünya incelenerek, canlı organizmaların, halen biyolojiyi yöneten yeni-Darwinci ekolün dediği gibi kazara var olmadıkları kanıtlanabilir. Biyolojik evrim Maya takviminin tanımladığı ilahi yaratılış devrelerinin bir sonucudur. Üç daha-aşağı Altdünya'nın meydana getirmiş olduğu biyolojik evrimin üzerine kurulan

Altdünya	Süresi	Bilinç Düzeyi Evrimleşen Fenomen Yaşam Çerçevesi
Evrensel (Dokuzuncu)	13 uinal	**Kozmik bilincin evrimi** Sınırlayıcı düşünceler yok, sonsuzluk Düzenleyici sınırlar yok
Galaktik (Sekizinci)	13 tun	**Galaktik bilincin evrimi** Maddi yaşam çerçevesini aşmak, Telepati, ışıkla beslenmek, genetik teknolojisi Galaksiler halinde düzenlenme
Gezegensel (Yedinci)	13 katun	**Küresel bilincin evrimi** Materyalizm, sanayicilik, Amerikancılık, demokrasi, cumhuriyetler, elektro-teknoloji Gezegenler halinde düzenlenme
Ulusal (Altıncı)	13 baktun	**Uygar bilincin evrimi** Yazılı dil, büyük yapılar, tarihî dinler, bilim, güzel sanatlar Uluslar halinde düzenlenme
Bölgesel (Beşinci)	13 piktun	**İnsan bilincinin evrimi** Karmaşık aletler yapabilen *Homosapiens*, sözlü dil, sanat, ilk din Bölgesel kültürler halinde düzenlenme
Kabilesel (Dördüncü)	13 kalabtun	**İnsansı bilincin evrimi** Karmaşık aletler yapan ve ilkel sözlü iletişim kuran insanlar (*Homo*) Kabileler halinde düzenlenme
Ailesel (Üçüncü)	13 kinchiltun	**İnsanımsı bilincin evrimi** Dik yürüyebilen ve araçlar kullanabilen maymun türleri Aileler halinde düzenlenme
Memeli Hayvansal (İkinci)	13 alautun	**Memeli hayvansal bilincin evrimi** Çok-hücreli organizmaların evrimi, cinsel kutupluluk, daha yüksek yaşamı destekleyecek bir kıtasal yapı ve bitkiler âlemi Daha gelişkin memeli hayvanlar
Hücresel (Birinci)	13 hablatun	**Hücresel bilincin evrimi** Fiziksel evrenin adım-adım evrimi: galaksiler, yıldızlar, gezegenler; kimyasal elementlerin evrimi Daha gelişkin hücreler

Şekil 5.6. Altdünyaların süreleri ve geliştirdikleri ana fenomenler. Yedi aşağı Altdünya'daki yedinci Gündüz'e erişmiş bulunuyoruz, 2011 Şubatı'nda Dokuzuncu ve sonuncu Altdünya'ya gireceğiz.

dördüncü, yani Kabilesel Altdünya ilk insanların ortaya çıkışlarıyla başladı. Antropolojik araştırmaya göre, insanlar ilk kez iki milyon yıl önce Orta Afrika'da ortaya çıktılar. Dünya Ağacı'nın merkezinin biraz doğusunda insan türünün gerçek üyelerinin en eski kalıntıları, *Homo habilis* bulundu ve onların insansı öncelleri orta-çizgiye daha da yakın bir yerde (Çad) bulundu. Öyleyse ilk insanın Dünya Ağacı'ndan doğduğunu söyleyen kadim Maya mitosunu anlayabiliriz. (Aynı fikir, İskandinavya mitosunda da tekrarlanır, bu mitosta ilk insanın, Ask'in, Yggdrasil adlı Dünya Ağacı'ndan doğduğu söylenir.)

Şekil 5.7. Bir insan Dünya Ağacı'ndan tekrar doğarken.

Dördüncü Altdünya'nın üzerine kurulan Altdünyalarda, insanlar daha aşağı Altdünyalarda çoktan yaratılmış olan maddeyi yaratıcı biçimde dönüştürdüler; ve sonra, her daha yüksek bilinç düzeyiyle birlikte giderek artan bir biçimde, Yaradan ile birlikte-yaratanlar olmaya doğru geliştiler. Bu bakımdan en önemli dönüm noktasını temsil eden, 102.000 yıl önce

başlamış olan Beşinci (ya da Bölgesel) Altdünya'dır. Bu Altdünya'da insanlar çeşitli diller konuşmaya ve gelişkin aletler ve sanat eserleri yaratmaya başladılar.

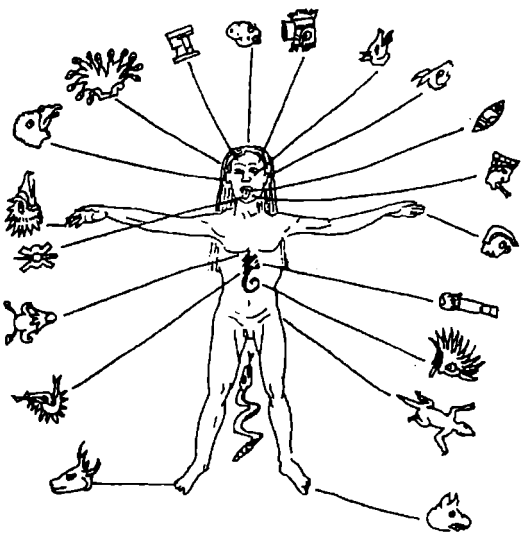
Evrenin doğuşu, Büyük Patlama ve insanların doğuşu kozmik evrimde büyük olaylardır. Öyleyse eğer ilk insan uygarlıklarının ortaya çıkışının büyük bir yaratılış devresinin, Büyük Devre'nin başlangıcıyla aynı zamana rastladığını düşünürsek, bu Dokuz Altdünya'nın her birinin gerçekten çok önemli bir yeni bilinç düzeyini geliştirmeye hizmet ettiği aşikâr olur (s. 128, şek. 5.6).

Böyle örneklerden, Maya takviminin gerçekten -sadece, önceki bölümde görüldüğü gibi, dünyanın farklı dinleri ve spiritüel gelenekleri arasında değil, spiritualite ve bilim arasında da- anlayış köprüleri kuran bir araç olduğunu anlıyoruz. Çünkü ilahi yaratılış devrelerinin geçerliliği evrim hakkındaki bilimsel olgular tarafından doğrulanabilir. Artık evrim ve yaratılış arasında bir çelişki yoktur. Bunlar sadece aynı sürece iki farklı bakış biçimidir.

Böylece insanın kendisi tzolkin tarafından birçok farklı biçimde kalıplandırılmış kozmik yaratılışın bir sonucudur. Örneğin, insan bedeninde on üç farklı büyük eklem vardır, bunların yedisi belin üstünde, altısı belin altındadır ve insanın toplam yirmi el ve ayak parmağı vardır. İnsanda, proteinleri hücresel metabolizmanın vasıtalarını oluşturan yirmi farklı amino asit ve 260 farklı hücre tipi vardır.

Bu sayıların bazıları insanlara özgüdür. Hiçbir hayvanın bir yılda on üç döllenme dönemi ya da 260 hücre tipi yoktur ve hepsinin on üç eklemi ve toplam yirmi el ve ayak parmağı yoktur. Bu büyük olasılıkla insanın, diğer türlerden daha çok, tasarımında tzolkin yaratılış kalıbını temsil etmesi anlamına gelmektedir. Bu nedenle insan Kutsal Takvim ile olağanüstü derecede rezonans geliştirebilir ve onun temel enerji kalıbını izleyen kozmik yaratılış devrelerine uyumlanabilir. Bu rezonans

gün işaretlerinin enerjileri ile insanın beden kısımları arasında bağlar bulunduğu şeklindeki kadim Mezoamerikan düşüncesinin -onların tıbbının esasını oluşturan bir kavramın- ardında bulunuyordu (şek. 5.8).

Şekil 5.8. Çeşitli beden kısımları ve yirmi gün işaretleri arasındaki ilişkiler.

İnsan ile Maya takvim sistemi arasındaki bir başka çok önemli paralelliği de dikkate almalıyız. İnsanların bireyler olarak gelişimlerinde geçtikleri aşamalar kozmosun dokuz bilinç düzeyinin yaratılışını yansıtır. Ana-babanın orgazmı ve bunu izleyen döllenme -kozmosun görünmeyen erkek ve dişi kuvvetlerinin birleşmesi- Hücresel Altdünya'nın işleyişi yoluyla ilk hücrelerin ortaya çıkışına yol açmış olan Büyük Patlama'ya paraleldir. İnsan cenini balıkları ve hayvanları andıran çeşitli aşamalardan geçerken, onun gelişimi Memeli Hayvansal Altdünya esnasında yaratılmış olanı yansıtır, vb; doğumdaki ve ilk çocukluktaki insan bilinci Bölgesel Altdünya'nın Taş Devri insanlarının aydınlanmış bilincine karşılık gelir. Üç yaşından

yedi yaşına kadar, bir çocuk okumayı ve yazmayı öğrenirken, iyi ile kötü arasındaki farkları görmeye başlar, böylece kendisini ve başkalarını yargılamaya başlar ve -doğal bir gelişim olarak- bir Düşüş'ü deneyimler. Bu Ulusal Altdünya'nın dualist (ikilikçi) bilincine erişmeye karşılık gelir, vb. 8. bölümde Altdünyalar boyunca bireysel tırmanışlarımıza geri döneceğiz.

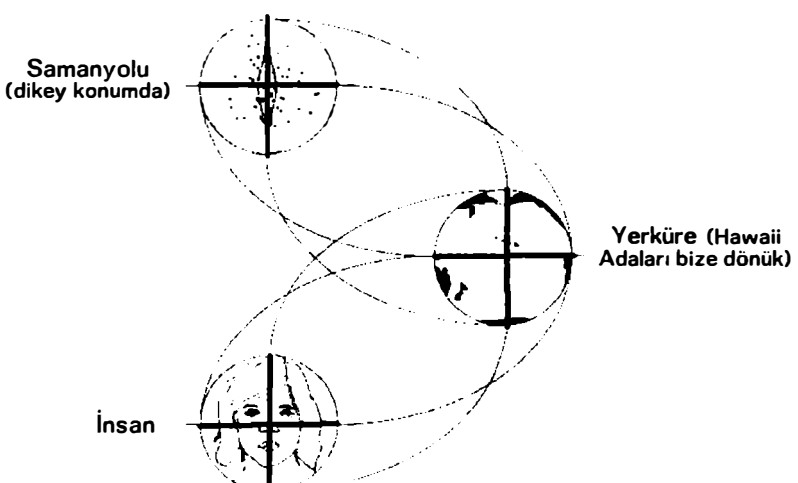
TANRI'NIN DÜŞÜNCELERİ VE İNSAN TEMSİLCİ

Einstein, bilime duyduğu ilginin Tanrı'nın düşüncelerini anlama arzusundan kaynaklandığını söylemişti. Öyleyse Maya takvimi Tanrı'nın düşüncelerini tanımlamamıza nasıl yardımcı olabilir? Şekil 5.9 kozmostan bize holografik bilgi aktarımının bir modelidir. Sarmal bir galaksi, beyinlerimiz gibi, iki farklı yarıküreye ayrıldığından, bizim holografik rezonans yoluyla Tanrı'nın düşüncelerini, hem galaksiyi hem de yerküreyi aktarıcılar olarak kullanan bir Evrensel Dünya Ağacı tarafından üretilen kozmik bilgiyi almamız mümkündür. Evrene neden kutuplulukların -cinsiyetler kutupluluğunun, beyinler kutupluluğunun ve bilinç kutupluluğunun- hükmettiğinin açıklaması, kısmen, bu kutuplulukların ilahi kaynaktan bilgi aktarmak için gereken bir mekanizma olmalarıdır. Rezonans için kutupluluk gerekir; ve beyinlerimizin yarıküreleri arasında var olan kutupluluktan dolayı, onlar yeni bilginin alınması için antenler görevi görebilirler.

Güneşin dünyaya yaratıcı kozmik bilgi aktarıcısı görevi görmesi de tamamen mümkündür. Güneşin kendi ekseni etrafındaki dönüşünün hızı yüzünden, onun yüzeyindeki bir leke yaklaşık on üç gün boyunca yerküreye bakar. Trecena böylece güneşin üzerindeki görünmeyen bir Dünya Ağacı'nın yansıması olabilir, bu da yerkürenin on üç gün boyunca değişen enerjilere maruz kalmasına yol açar. Bunlara, kısmen, güneş rüzgârının yerkürenin çeşitli ortak-merkezli tabakalarıyla (bölüm 3) etkileşmesi aracılık ediyor olabilir. Güneşin yüzey ısısının yerkürenin çe-

kirdeğindeki ısıyla aynı olması (6000 derece) bir rastlantı olamaz.

Varoluşumuzun burada sunulan görüşünde, insan beyni fiziksel-olmayan Üstdünyalardan fiziksel dünyaya bilgi aktarılması için bir arayüzey olarak hizmet eder. İnsan beyni sadece bilgiye değil, o bilgiyi işlemden geçirme aracına da "kanallık eder." Böyle programların "aktarılmasına" uygun olan dönemler Maya takvimi tarafından tam olarak tanımlanır. Bu küresel ve insan ölçeklerinde paralel olarak işleyen yarıküresel tercihin birtakım veçheleri olması olgusu tarafından da sergilenir. Bunun örnekleri, insanların yüzde doksanından fazlasında beynin sol yarıküresi tarafından geliştirilen dil ve yazma becerileridir. Bu insanlığın -ışığın gezegenin Batı Yarıküresi'ni aydınlattığı- bir dizi küresel Ruhsal dalganın (Büyük Devre'deki Gündüzlerin) sonucunda gelişmiş olan yazılı iletişim kapasitesine paraleldir. (S. 53'deki şek 2.7'yi, s. 72'deki şek. 3.11 a ve şek. 5.9 ile birleştirin!)

Şekil 5.9. Galaksi ile bir insan arasındaki, yerkürenin aktarıcı olarak hizmet ettiği holografik rezonans.

(Bu kitapta anlatılmayan) matematik aynı evrim plânını izler, çünkü o beynin sol yarıküresinin aracılık ettiği soyut bir düşünme biçimidir. Öyleyse son dört yüzyıl (Onüçüncü Üstdünya) boyunca kapitalizmin -değerlerin niceliklere soyutlanmasına dayanan ekonomik sistemin- itici gücünün Batı, ilk başta Hollanda ve İngiltere, daha sonra da ABD olması şaşılacak bir şey değildir. Bu soyut ekonominin iniş çıkışlarının Maya takviminin enerji değişimlerini çok kesin biçimde yansıtmasında da şaşılacak bir şey yoktur. Bu yüzden, ekonomik devreler ayrıca küresel Dünya Ağacı'ndan yayılan bilinç devrelerinin de yansımalarıdır (bkz. Ek A bölümü).

Yazma ve soyut hesaplamalar fiziksel-olmayan etki bölgesinden beyinlerimiz tarafından aktarılan yarıküresel bilgi tercihinin sadece iki örneğidir. Bunun daha pek çok örneği vardır. Tanrı'nın düşünceleri Ruhsal arketipleri (temel modelleri) sağlar, beyinlerimiz On Üç Üstdünya'nın ve Dokuz Altdünya'nın tam zaman programına göre bu arketiplere aracılık eder. Bunlar Tanrı'nın ışığı tarafından yapılan kozmik projeksiyonlar olarak düşünülebilir.

Burada sunulduğu gibi, Maya takvimi esasen bilincin evriminin zaman programıdır. *The Mayan Factor* adlı kitabında Jose Argüelles bu temel fikre öncülük etmiştir. Argüelles, modern zamanlarda tzolkin'in sembolizmini ilk ciddiye alan, Gün Tanrılarının insanlık tarihinin akışını Ruhsal yapıda arketiplerle etkilediklerini öne süren ilk kişiydi. Bu kitaba dek, Maya takvimini inceleyen araştırmacıların çoğu Büyük Devre'nin varsayılan bitiş tarihine odaklanmışlar ve bu Maya takvim sisteminin çok sınırlı bir görüşünü üretmişti. Bitiş-tarihindeki fiziksel olaylar hakkında çıkarılan sonuçların, Maya takviminin, bilinç evriminin bir tanımlanışı olarak sahip olduğu muazzam açıklayıcı gücü küçümsediğine inanıyorum. Bu aydınlanmaya giden yolun bütün anlamının yitirildiği anlamına gelmişti.

Özellikle Batı'da, bütünsel bir dünya-görüşü yönündeki

genel bir ilerlemeye rağmen, birçok metafiziksel-yönelimli kişi hâlâ dünyada neler olup bittiğiyle ilgili böyle fiziksel açıklamalara güvenmektedir. Bilincin maddeden önce geldiğini ve bilinç evriminin her şeyi yönlendirdiğini anlamak yerine, birçokları hâlâ -bu ister foton kuşağı, ister yerkürenin presesyonu (Maya kaynaklarında hiçbir yerde 26.000 yıllık bir döngüden söz edilmemektedir), Niburu ya da Maldek gibi varsayımsal gezegenler, manyetik kutup kayması, ya da olayların akışını açıklayan benzer bir şey olsun- fiziksel bir temelin bazı son damlalarını tutmaya çalışmaktadırlar. Bu sürüp giden yaratılışın 16 milyar yıl geriye, maddesel herhangi bir şeyin varoluşundan önceye dayandığını kabul ettiğimizde, dingin bir bilincin, herşeyi-kaplayan bir zekânın tüm evrimin esas kaynağı olduğunu da kabul etmemiz gerekir.

Yeni Çağ (New Age) topluluğunda öne sürülen fiziksel fenomenler, elbette, akademik topluluğun kabul ettiklerinden her zaman farklıdır (aksi takdirde onlar mistik çekiciliklerini yitirirlerdi). Ancak bu iki topluluk çoğunlukla bu aynı tersine çevrilmiş neden-sonuç şemasını, yani maddenin bilinçten önce geldiği görüşünü paylaşır. Bu şema, kabul edilebilir bir bilim teorisinin temelde madde açısından açıklanabilir olmasını gerektirir. Ancak şimdiki Galaktik Altdünya'da daha çok desteklenen, dünyayı, var olan her şeyin süren bir bilinç evriminin ürünleri olarak görüldüğü şekilde algılamaktır. Bu evrim, Maya mitosunda söylendiği gibi, başka her şeyden önce var olan görünmeyen Dünya Ağacı tarafından üretilmektedir. Bu dünya-görüşünü benimsemeye gönüllü olanlar için dünyanın anlaşılması çok daha kolay olacaktır.

Elbette, bu daha önce Maya takvim sistemiyle ilgili olarak öne sürülmüş olan aynı temel önermedir. Kozmik planı anlamak için, Ruhsal ve fiziksel zaman devrelerini birbirinden ayırt etmemiz gerekir; bilinç evrimini astronomik döngülere bağlama girişimleri gerekli anlayışı sağlayamaz. Maya yaratı-

lış devrelerinin çok geriye, sadece dingin bir bilincin bulunduğu bir zamana dayanması, bu dingin bilincin yaratılışın tüm maddesel tezahürlerinden önce geldiğini açıkça göstermelidir.

Kozmik bilginin eter yoluyla aktarılması görünüşe göre ışık hızıyla sınırlı değildir ve bu yüzden yin/yang kutupluluğundaki değişimlerin (sırasıyla birbirinin yerini almalarının) evrenin tüm yapılarında -galaksilerde, güneş sistemlerinde, gezegenlerde, organizmalarda, hücrelerde, atomlarda ve nükleonlarda- aynı zamanda meydana geldiğini varsaymalıyız. Bilinci şekillendiren bilgi, fraktal genişleme de denebilecek, holografik rezonans yoluyla yayılır. Sonuçta, tüm bilinç değişimleri Evrensel Dünya Ağacı tarafından üretilir, ki bu Ağaç, tahminen, evrenin galaksilerini tek bir birleşik yapı olarak düzenler. (Bu yapıyı henüz tam olarak anlayamıyoruz, çünkü sabit ışık hızı bizim bütün evreni görme yeteneğimizi sınırlıyor. Ne yazık ki, bilim adamları genelde, genişleyen bir evrenle ilgili tartışmalarını gördüğümüz bölümün bütün evren olduğu varsayımına dayandırıyorlar.) Evrensel Dünya Ağacı'nın merkezinde ezoterik geleneklerde Merkezî Güneş denen şey bulunuyor olabilir. Spiritüel arayışçı için, eterik yin/yang alanlarının doğasını fiziksel açıdan anlamak o kadar önemli olmayabilir. Ancak, bunun her şeyin evrimini tanımladığını fark etmek ve onun kehanetsel imalarını anlamak için Maya takvimi hakkında yeterince şey öğrenmek önemlidir.

Öyleyse, bu Evrensel Dünya Ağacı, Maya geleneğinde Hunab-Ku denen ve doğru olarak, "Sınırların ve Enerjinin Tek Kaynağı" diye çevrilebilecek olan ile aynı şeydir (şek. 5.10). Sınırlar aslında (örneğin, dünyadaki gezegensel orta-çizgi gibi) yin/yang kutupluluklarını yaratan sınırlardır. Enerji, Merkezî Güneş'ten yayılan yaratıcı enerjidir. Belirtildiği gibi, Evrensel Hunab-Ku bizim algı alanımızın ötesindedir, ama galaktik ve dünyevi mikrokozmoslar algı alanımızın içindedir ve her birimiz Hunab-Ku'nun bireysel bir ifadesiyiz.

Şekil 5.10. (Gerçekte Hun Ahau, yani "tek tanrı" olan) Hunab-Ku, Mayaların Evrensel Dünya Ağacı'nın Merkezî Güneşi için kullandıkları yin/yang sembolü, Sınırların ve Enerjinin Tek Kaynağı.

Yeni Üstdünyaları, Tanrı'nın yeni düşüncelerini alışımız bizi ilahi plânın temsilcileri olarak Altdünyaların inşasına katılmaya iter. Birçok kişi böyle düşünmekten hoşlanmasa da, biz şimdiye dek daha çok yaratılış sürecinin kuklaları gibi olmuş olabiliriz. Ama yaratılışın nasıl işlediğiyle ilgili farkındalığın yayılması ve aydınlanmaya giden yolu bulmak tam bizi böyle kuklalar olmaktan kurtarmak ve yaşamlarımızda seçimin rolünü genişletmek için gereken şey olabilir. Aslında, eğer piramidin bir sonraki basamağına çıkmak istiyorsak, bu farkındalığı özümsememiz gerekir. Eğer amacımız Tanrı'nın suretinde yaratılmaksa, kuklalar olarak kalamayız. Bu zamanda, Galaktik Altdünya'da Tanrı'nın suretinde yaratılmak, giderek yaratanlar olmaktır; ve yaratmanın kozmik piramitte çıkılacak ayrı bir basamak olduğunu anlamaktır. Tanrı ile bir birlikte-yaratan olarak sorumluluk üstlenmek, yaratılışın nasıl işlediğinin temel bir anlayışını gerektirir.

Evrenin burada sunulan holografik modeli şimdi bizim *eşzamanlılıklar* fenomenini anlamamızı mümkün kılmaktadır; *eşzamanlılık*, ilk kez İsveçli ruhbilimci Carl Jung'un, anlamlı olarak deneyimlenen ve istatistiksel olarak "rastlantısal" olamayacak olayları tanımlamak için kullandığı bir terimdir. Üstdünyalar, yani Tanrı'nın düşünceleri hepimizi aynı zamanda etkilediğinden, Üstdünyalarda bir değişim meydana geldiğinde, farklı bireyler aynı zamanda birbirlerinden bağımsız olarak aynı fikirlerle ortaya çıkacaklardır. Takvim değişimlerinde bilinci etkileyen arketipleri otomatik olarak değiştiren bir kozmik projektörle, aslında fikirlerin farklı yerlerde eşzamanlı olarak ortaya *çıkmamaları* çok daha şaşırtıcı olurdu.

Başka birçok tipte eşzamanlılık vardır. Bunun bir örneği, tam bir kişiyi düşünürken onunla karşılaşmanızdır. Böyle bir olay, eğer iki kişi aynı Üstdünya ile rezonanstaysa, anlaşılabilir. Olması gereken rastlantısal karşılaşmalar, takvim değişimlerinde belli yönlere odaklanan ilahi ışık akışlarından kaynaklanan süreçlerin bir parçası oldukları için vuku bulurlar. Onlar böylece Tanrı'nın düşüncelerinin sonuçlarıdır ve doğal olarak birçok insan böyle eşzamanlılıkları ilahi bir rehberlik kaynağı olarak kullanır. İlahi yaratılışın frekansı şimdi hızlanmakta olduğundan, böyle istatistiksel olarak olanaksız olaylar olağan hale gelmiştir ve iş başında daha büyük bir plânın olduğuyla ilgili en azından bilinçaltı bir farkındalık giderek büyümektedir.

Yine de çok azımız eşzamanlılıkların garip ve olağanüstü olduğu fikrini aşabilmiştir. Bu tutum bizi kuşatan materyalist dünya-görüşünün mantıksal bir sonucudur. Bu çoğu insanın bilincin evrimi için ilahi bir plânın bulunduğu gerçeğini yadsımasını da içerir. Bir balık için içinde bulunduğu su neyse, bilinç çerçevemiz de bizim için öyle olduğundan, bilincin varlığını yadsıma eğilimi gösterir ve ilahi plân gelişirken bu bilincin geçirdiği değişimleri hiçe sayarız. Bu plân varoluşumuzun tüm veçhelerini yönetir, ki buna "rastlantılar" üreten bilinç değ-

şimleri de dahildir, böylece fiziksel evrendeki birçok olayın istatistik yasalarını çiğnemesi beklenebilir. Ancak, kendi bilincimize karşı kör olduğumuzdan, gerçek olanın maddesel dünya olduğu illüzyonuna kapılırız. Böyle bir illüzyonla, eşzamanlılıklar hep garip ve açıklanamaz olarak görünecektir. Sezgiyi geliştirmek Tanrı'nın düşüncelerine uyumlanmak, materyalizm perdelerinin ötesine bakmak ve eşzamanlılıkların bizim için sergilenmesine izin vermektir.

İNSAN YAŞAMININ KAPSAMINI GENİŞLETMEK: TELEKOMÜNİKASYON VAKASI

Daha-aşağı Altdünyalar hakkındaki bu kısa yorumlardan sonra, Kozmik Piramit'e tırmanmaya devam edebiliriz. 13x400= 5200 tun uzunluğundaki Ulusal Altdünya'nın üzerinde yaratılmış olan Altdünya, Gezegensel Altdünya idi. Her bir yeni Altdünya'nın yaratılışı bir alttaki Altdünya'nın yaratılışından yirmi kere daha hızlı olarak gerçekleştirildiğinden, Gezegensel Altdünya'nın yaratılışı 13x20=260 tun'da, bir başka deyişle, 256,4 fiziksel dünya yılında gerçekleştirildi. Bu Altdünya 24 Temmuz 1755'de hükmetmeye başladı ve onun kendi Gündüzleri ve Geceleri, her biri 20 tun ya da 19.7 yıldan oluşan katun dönemleridir (şek. 5.11).

Şekil 5.11. Gezegensel Altdünya'nın on üç Üstdünyası ve onlara hükmeden tanrılar. Karşılık gelen katunların süreleriyle birlikte, ışık tanrıları yukarıda ve karanlık tanrıları aşağıda gösterilmiştir.

Bu Gezegensel Altdünya'nın onsekizinci yüzyılın ortasındaki başlangıcı çok büyük değişimlerin meydana geldiği bir zamandı. Yeni bir çağın, yeni bir uygarlığın -gezegensel sanayicilik uygarlığının- tohumları ekilmişti. Avrupa'da bu devrenin başlangıcı Aydınlanma'nın ve ilk kozmopolitlerin -sadece kendi uluslarıyla değil, bir bütün olarak insanlıkla özdeşleşen kişilerin- ortaya çıkışını gördü. Gezegensel Altdünya'nın birinci Gündüzü ayrıca siyasi ve felsefi olarak önemli olan Amerikan Devrimi'nin başlangıcını gördü. Ancak, en önemlisi, bu Sanayi Devrimi'nin -genelde James Watt'ın 1769'da buhar makinesini icat ettiği tarihe dayandırılan- başlangıcıydı. Gezegensel Altdünya daha sonra birçok teknik buluş geliştirdi, ancak, yakın zamana dek çok az kişi bunların kozmik bir plânın sonuçları olduğunu düşünebilirdi.

Bu kitap Maya takviminin bilincin evrimsel dalga hareketlerini nasıl tanımladığıyla ilgili sadece birkaç örnek vermektedir: Yazı, dinler, ekonomi (Ek A) ve şimdi de telekomünikasyon. Bu kısalığın nedeni örneklerin kıtlığı değil, bu kitabın amacının Maya takviminin tüm yönlerini tanımlamaktan çok, temel fikirlerini vurgulamak olmasıdır. Evrimleşen her şey yedi Gündüz ve altı Gece kalıbı tarafından kuvvetle etkilenmiş ve en direkt olarak bu kalıba itaat etmiştir.

Gezegensel Altdünya'da hem teknolojinin hem de gezegensel bir bilinç çerçevesinin evrimini görmenin berrak bir yolu telekomünikasyonun gelişimini izlemektir. Ulusal Altdünya'yı anlatırken, yazının onun gelişimindeki önemli rolüne işaret etmiştim. İnsanlar -oldukça yavaş, baktun'a dayalı bir ritimde evrimleşen- ulusal bir ortamda yaşadıkları sürece, yazılı mesajlarla haberleşme yeterince hızlıydı. Uluslar genelde o kadar küçüktü ki ulaklar tüm bölgelere birkaç gün içinde erişebilirlerdi ve bundan daha hızlı haberleşmek nadiren gerekli olurdu. Ancak, Gezegensel Altdünya'da yaratılış sürecinin hızı ve dolayısıyla teknolojik gelişimin hızı yirmi kat hızlanıp katun'a

dayalı bir ritme eriştiğinden, mektuplar artık yeterince hızlı bir iletişim vasıtası olamazdı. Gezegensel bilinç çerçevesinin evriminin ve onun artan frekansının bir sonucu olarak, bütün gezegen yavaş yavaş ortak bir iletişim ağına doğru gelişti. Bu süreçte telekomünikasyon -Ulusal Altdünya'da bilinmeyen elektrik alanını kullanarak- hâkim bir rol oynamıştır.

Şekil 5.12, telekomünikasyonun gelişiminin ileri doğru en büyük adımlarını Gezegensel Altdünya'nın -tek sayılı Üstdün-

Büyüme Aşaması Gündüz ve Üstdünya Sayısı Hükmeden Tanrı	Zaman Süresi	Buluş ya da Gelişim
Tohumun Ekilmesi 1.Gündüz, 1. Üstdünya ateş ve zaman tanrısı	1755-1775	**Telgraf teorisi** Anonim (1753) Bozolus (1767)
Tohumun Çimlenmesi 2. Gündüz, 3. Üstdünya su tanrıçası	1794-1814	**Optik telgraf** Chappe, Paris-Lille (1794) İsveç (1794)
Filizlenme 3. Gündüz, 5. Üstdünya sevgi ve çocuk-doğumu tanrıçası	1834-1854	**Elektrikli telgraf** Morse (1835) Washington-Baltimor hattı (1843)
Çoğalarak Büyüme 4. Gündüz, 7. Üstdünya mısır ve yiyecek tanrısı	1873-1893	**Telefon** Bell'in patent başvurusu (1876) İlk telefon istasyonu (ABD'de, 1878)
Tomurcuklanma 5. Gündüz, 9. Üstdünya ışık tanrısı	1913-1932	**Radyo** İlk düzenli yayın (ABD'de, 1910; Almanya'da, 1913)
Çiçeklenme 6. Gündüz, 11. Üstdünya doğum tanrıçası	1952-1972	**Televizyon** İlk genel yayın (İngiltere'de, 1936) İlk renkli TV yayını (ABD'de, 1954)
Meyve Verme 7. Gündüz, 13. Üstdünya İkili-Yaratıcı Tanrı	1992-2011	**Bilgisayar ağları** İnternet (1992) Küresel televizyon kanalları Cep telefonları

Şekil 5.12. Gezegensel Altdünya'nın Gündüzlerinde telekomünikasyonun telgrafın teorisinden (tohum), cep telefonu ve İnternet'e (meyvelere) doğru evrimi.

yalar olan- Gündüzlerinin başlangıçlarına çok yakın tarihlerde attığını göstermektedir. Bu farklı telekomünikasyon tiplerinin sağladığı küresel iletişim potansiyelinin Gündüzlerde genişlemiş olduğunu da fark edebiliriz. Adım adım, telgraf fikrinin tohumu gelişip İnternet meyvesine dönüşmüştür, bu gelişimi insan yaratıcılığının yeni bir düzeyini destekleyen bir dalga hareketi sağlamıştır. Şekildeki tablonun içerdiği bilgi göz önüne alındığında, kimin haklı olduğunu merak edebiliriz. Bugün teknolojik gelişimin rehbersiz ve plânsız olduğunu, sadece şanslı insan yaratıcılığının bir sonucu olduğunu düşünen ortalama insan mı, yoksa tarihi farklı tanrıların (enerjilerin) hükmettikleri yaratılış devrelerinin bir sonucu olarak görmüş olan Mayalar ve Aztekler mi? Öyle görünüyor ki ilk Batılılar çok haklılar!

Şekil 5.12'de evrimsel bir süreç böylece doğrulanmış bulunuyor, ki o (s. 53'deki) şekil 2.7'de tanımlanan sürece direkt bir paraleldir, sadece bir başka düzeyde tekrar yaratılmıştır. Yazı, kil tabletlere kazınan ilk sembollerden başlayıp günlük gazetelere dek, bir ulus içinde uygun olan iletişim vasıtalarını geliştirmiştir.

Telekomünikasyon ise telgrafın ilk fikrinden başlayıp İnternet'e ulaşmıştır. Bunların ikisi de iletişimlerin hızında muazzam bir artışla sonuçlanmıştır, ama İnternet iletişim vasıtalarının tüm bir gezegenin bütünleşmesine hizmet eden bir evrimini temsil eder. Bunda iki Altdünya'nın, Ulusal ve Gezegensel Altdünyaların nasıl iki farklı bilinç çerçevesine karşılık geldiklerini açıkça görebiliriz. Ancak, her ikisi de yedi yaratılış Gündüzü'nde meydana gelen ve tohumdan olgun meyveye doğru olan aynı temel evrim kalıbını izler.

Şekil 5.11'de gösterildiği gibi, Gezegensel Altdünya'nın on üç katunu'na hükmedenler ile Ulusal Altdünya'nın on üç baktunu'na hükmedenler, aynı enerjileri yansıtan aynı on üç tanrıdır (bkz. s. 49, şek. 2.5). Tüm Altdünyalar için ortak olan bu

kalıp Maya takviminin kehanetinin temelidir. Farklı Altdünyalarda aynı tanrılar -ve enerjiler- sırası tekrarlandığından, gelecek hakkında kehanetlerde bulunmak mümkündür, ki bu konuda daha sonra daha çok şey göreceğiz.

FREKANS ARTIŞI VE ZAMANIN HIZLANIŞI

Dünya Ağacı Gündüzler ve Geceler arasındaki değişimlerin temel üretecidir. Ve böyle değişimlerin frekansının her daha yüksek Altdünya ile birlikte yirmi kat arttığını fark edebiliriz. Zamanı deneyimleyişimiz böylece kozmik piramidin her bir bilinç düzeyinde belli bir frekansla ilişkilidir. Örneğin, farklı iletişim vasıtalarının hızları (bkz. s. 53, şek. 2.7 ve s. 141, şek. 5.12) bu frekansların tezahürleridir. Böylece, her bir Altdünya'ya bilincin evrimi için temel bir frekans hükmeder ve bu frekanslar dokuz-katlı piramide tırmanılırken en düşük 1/hablatun'dan en yüksek 1/uinal'e doğru artarlar. Temel yaratılış tonlarındaki (kesinlikle birtakım yüksek-tonlar da vardır) bu 25 milyar kat artış çeşitli Altdünyalar tarafından üretilen fenomenlerin tipini etkiler. Böylece Görünmeyen Haç, giderek daha yükselen frekans tonlarının önceden oluşturulmuş bir kalıpla ortaya çıktığı kozmik bir senfoniyi üretmek için programlanmış bir enstrüman olarak görülebilir. (Bir senfoniden daha iyi bir mecaz, bir şefin orkestrayı yönetmeye başladığında önce davulları çaldırtması ve sonra o sırada çalan enstrümanlara art arda yeni enstrümanlar katması olabilir.)

Yaratılış frekanslarının bu piramitsel yapısı zamanın şimdi çok daha (bazen yok olmuş görünecek kadar) hızlı geçtiği şeklindeki ortak deneyimin nedenidir. Her düzey, piramidin her taraçası belli bir bilinç düzeyine karşılık gelir, ama o açıkça belli bir değişim frekansına da karşılık gelir (bkz. s. 125, şek. 5.5). Kozmik yaratılış piramidinin her daha-yüksek düzeyiyle birlikte, Ruhsal zaman yirmi kat hızlanır. Gündüzler ile Geceler arasındaki değişmeler daha sıklaştıkça, değişim frekansı da

daha yükselir ve insanlar zamanın daha hızlı geçtiğini hissederler. Böylece, örneğin, Galaktik Altdünya'da bir tun'da (360 günde), Gezegensel Altdünya'da bir katun'da (19.7 yılda) ya da Ulusal Altdünya'da bir baktun'da (394 yılda) meydana gelmiş olan değişim kadar çok değişim meydana gelmelidir.

Bugün zamanın hızlanışının bu kökeninin farkında olmalıyız. Fiziksel ve duygusal olarak bitkin düşme, tükenme fenomeni insanların görünüşte çevrelerindeki hızlı çalışma temposu yüzünden stres yaşadıkları birçok ülkede çarpıcı bir biçimde artmıştır. Gerçekte tükenmek, materyalist Gezegensel Altdünya tarafından üretilmiş bilinç ile yeni ortaya çıkmakta olan, daha ruhsal Galaktik Altdünya tarafından yaratılan bilinç arasındaki giderek daha belirginleşen birçok çatışmanın bir sonucudur. Sonuç olarak, tükenmenin semptomları da giderek daha ciddileşmektedir. Bunun tek gerçek devası yaşamlarımızı aydınlanmaya giden kozmik evrime uyumlamak ve tüm varoluşumuzu -düşünüşümüzü, davranışımızı ve oluşumuzu- bunun üzerinde odaklamaktır. Kozmik plânda geri dönüş yoktur. Gezegensel Altdünya'nın değerleri yerlerini, şu ya da bu biçimde, Galaktik Altdünya'nın değerlerine bırakmalıdır.

Temelde, stres fenomeni bireyde kozmik, ilahi zaman ile fiziksel zaman arasındaki çatışmadan kaynaklanır. Birçokları sıradan bir kol saati kullanmanın zaman akışına uymayı engellediğini görmüşlerdir; bu alet olmadan, eşzamanlılıklar daha kolayca vuku bulurlar. İlahi zaman tun'a-dayalı Maya takvimine göre aydınlanmaya doğru götüren Galaktik Altdünya'nın zaman akışıdır, oysa fiziksel, ölçülü zaman fiziksel süreçlere bağlıdır. Saat zamanı ölçen mekanik bir alettir ve bizi Gezegensel Altdünya'nın sanayileşmiş dünyasına özgü bir dizi yaşam kuralının emrine sokar. Birey ilahi zaman akışına uymak isterken, fiziksel zamana dayalı olan saat ona bunun aksini yapmasını söylediğinde, stres dolu bir çatışma ortaya çıkar.

Ancak, prensipte bu çatışma bir yandan -onun nasıl ayla-

ra bölünmüş olduğuna bakmayarak- güneş yılını izlerken, öte yandan Maya takvimini izlemek arasındaki çatışmadan hiç farklı değildir. Saatin mekanik hareketleri astronomik döngülerin mekanik hareketlerine doğrudan bağlıdır ve bu döngüler de insanların ilahi zaman akışına uymalarını destekleyen bir düşünce-yapısı yaratmak yerine, onları fiziksel realitenin emri altına sokar. İnsanların frekans artışının, stres gibi, olumsuz etkilerinden kurtulmaları, aydınlanmaya götüren doğal, fiziksel-olmayan, ilahi yaratılış akışına girmeleri meselesidir. Bugün daha önce hiç olmadığı kadar çok, insanlar yaşamlarını fiziksel zamanın emrine vermenin stres dolu etkilerinin farkına varıyorlar.

Gregoryen, Müslüman ya da Musevi takvimleri gibi fiziksel zamana dayanan takvimler, ya da aynı nedenden ötürü astroloji, zamanın şimdiki hızlanışını ve stresin artışını açıklayamazlar. Geçen milyonlarca yılda güneş yılının süresi çok değişmemiştir. Sadece, gökcisimlerinin devinimlerine değil de Dünya Ağacı'nın salınımlarına bağlı olan, hiyerarşik, tun'a-dayalı Maya takvimi zamanın hızlanışını açıklayabilir. Bu takvim sistemiyle, zamanın hızının giderek artması mantıklı bir sonuç olur.

Sonuçta, sadece on-üç-tun-uzunluğunda olan Galaktik Altdünya'nın taşıdığı frekans artışı tzolkin'in ve Maya takviminin şimdiki yeniden-canlanışının nedenidir. Ancak Gündüzler ile Geceler arasındaki değişmeler çok yüksek bir frekansta vuku bulurken, insanlar daha geniş bir ölçekte, insan yaratıcılığının değişen gelgitinin ardında Ruhsal kozmik etkenlerin bulunduğunun farkına varırlar. Bu değişimler şimdi bu kadar sık olarak -her 360 günde- vuku bulduğundan, öyle görünüyor ki birçokları, en azından bilinçaltı bir düzeyde, onların farkına varıyorlar. Bu frekans artışı, Galaktik Altdünya daha hükmedici olurken, giderek daha belli olacak, hele Evrensel Altdünya yaklaşırken daha da aşikâr olacaktır. Bu konuda daha sonra daha çok şey anlatılacaktır.

GEZEGENSEL IŞIK DOLANIMI VE KOZMİK PİRAMİDİN YÜKSELİŞİ

Kozmik bilinç piramidini oluşturan dokuz farklı Altdünya artık sunulmuş bulunuyor. Ancak, henüz bu kozmik piramidin insanlığı aydınlanma haline eriştirebileceği konusunda hiçbir şey ima edilmemiştir. Maya takvim sisteminin kapsamına dahil edilmesi gereken çok önemli bir prensip daha vardır: Gezegensel Işık Dolanımı.

Bu prensip der ki, Dokuz Altdünya'nın her birine belli bir yin/yang (karanlık/ışık) kutupluluğu hükmeder ve bu kutupluluklar Altdünyalar arasında belli bir kalıba göre değişirler. Kozmik plân insanlığı aydınlanmaya uzanan yoldan götürebilmek için böyle bir kalıp içermelidir. Bu değişen kutuplulukların varlığının temel nedeni açıkça şudur: Eğer Dokuz Altdünya'nın hepsi belli bir yarıküreyi kayırsaydı, dünyadaki olayların dengesi uzun bir zaman önce bozulmuş olurdu. Bunu önlemek için, Gezegensel Işık Dolanımı değişik Altdünyaların etkilerini dengelemeye hizmet eder. Bu, eğer bir Düşüş bizi hâlâ etkiliyor olsa bile, birçok dinsel ve spiritüel geleneğin vaat ettiği gibi, bundan çıkıp muhteşem bir geleceğe uzanan bir yolun da bulunmasının temel nedenidir.

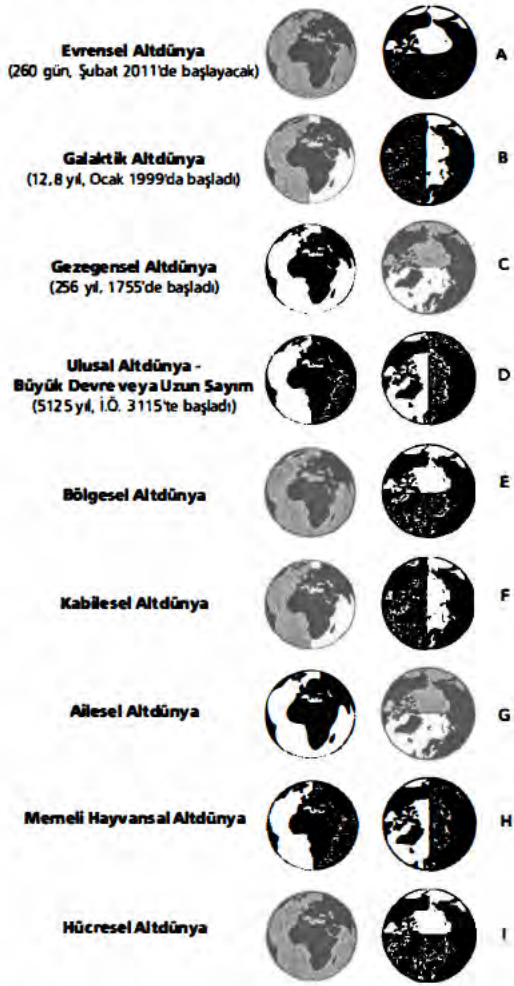
Maya takvimini anlamak için yapılan önceki girişimlerin ortak yanı, onların bu takvim sisteminin dokuz Altdünya'daki bilinç evrimini tanımladığını fark edememeleridir. Bu Altdünyalardaki On Üç Üstdünya'nın enerjileri arasında kıyaslamalar yaparak, bu enerjiler hakkında bir şey öğrenebiliriz; ancak Dokuz Altdünya'nın birlikte ele alınması Maya takvimini aydınlanmaya giden yolda kehanetsel bir rehber kılabilir. Maya takvimi Dokuz Altdünya tarafından inşa edilen tüm yaratılışı kapsar. Maya bölgesindeki en önemli piramitler hâlâ bu Altdünyaların öneminin kanıtı olarak ayakta dururlar. Bu piramitlerin esas mesajını anlamak için, yapmamız gereken tek şey hemen belli olan şeye bakmaktır: Onlar dokuz düzeylidir.

Gezegensel Işık Dolanımı'nın yin/yang kutuplulukları şekil 5.13'de resmedilmiştir, burada yerküre sırasıyla "arka taraf"tan (yani, Pasifik Okyanusu'nun karşı tarafında bulunan, gözler ve yüz ile rezonansta olan "taraf"tan) ve Kuzey Kutbu' nun üzerinden gösterilmektedir. Dokuz-katlı piramide tırmanırken, her yeni bilinç düzeyiyle birlikte yin/yang kutupluluğu 90 derece sola doğru döner. Dünya Ağacı, yani kutupsal eksen etkilerini (biri 12 derece Doğu boylamı olan) dikey yönlerde salınan dalgalarla uyguladığından, değişen yin/yang kutuplulukları yla eterik yaratılış alanları üretir. Daha önce belirtildiği gibi, burada sunulan model yerkürenin iç çekirdeğinin sekiz-yüzlü bir yapı içerdiği varsayımıyla tutarlıdır. Böylece her yeni Altdünya ile birlikte Dünya Ağacı'nın ürettiği ayrılık çizgisi 90 derece döndüğünde, yeni bir yin/yang kutupluluğu daha önce var olanlara eklenir.

İnsanların beyinleri ve zihinleri yerküreyle holografik rezonans içinde olduğundan, kozmik piramit yükselirken, insanların bilinç çerçevelerine de o yükselişe karşılık gelen yin/yang kutuplulukları hükmedecektir.

Bu yin/yang kutupluluklarının bazıları insanların beyin yarıkürelerinin işleyişleri arasında ayrılık yaratır ve böylece dualist bir zihin yaratır (realite dualist bir filtreyle algılanır), diğer kutupluluklar ise birlikçi bir zihin yaratırlar (realite birlik içinde algılanır). Dualist Altdünyalar realitenin ya Batı/sol-beyin yarıküresi tarafından algılanan veçhelerini ya da Doğu/sağ-beyin yarıküresi tarafından algılanan veçhelerini filtreleyebilirler. Birlikçi Altdünyalara gelince, bunların bazıları insanların gözlerini bağlar, diğerleri ise onları aydınlatır. Ancak, bu kitaptaki diğer birçok iddia gibi, bu Işık Dolanımı için de deneysel kanıt sunacak yer yoktur; bu yüzden okuru bu perspektifi deneyip, bunun kendi sezgisine uyup uymadığını görmeye davet ediyorum.

Gezegensel Işık Dolanımı'nı kısaca incelemek için, Bölge-

Şekil 5.13. Gezegensel Işık Dolanımı'nda farklı Altdünyaların yin/yang kutuplulukları. Kozmik piramidin her yeni ve daha yüksek düzeyiyle birlikte, kutuplular, kutup ekseninden görüldüğü gibi 90 derece değişir. Solda, yerküre "arka taraf"tan görülmekte, sağda ise Kuzey Kutbu'nun üzerinden görülmektedir.

Şekil 5.14. Quetzalcoatl beş-katlı bir piramide çıkıyor, ki bu Dokuz Altdünya boyunca yukarı çıkıp aşağı inmek anlamına geliyor olabilir. Doğu'da kutsal yapılar, bu piramit gibi, beş katlı olarak inşa edilirdi. Ahauob, yani Mayaların şaman-kralları törenlerini yapmak için dokuz-katlı piramitlerin tepesine çıkarlardı. Böyle yaparak, en azından sembolik olarak ya da bir trans hali içinde, evrensel bilinç düzeyine yükselmeye ve böylece kozmosla birliğe ulaşmaya çalışırlardı.

sel Altdünya'nın birlikçi bilinciyle başlayalım. (Bu incelemede başınızın yerküre tarafından çevrelendiğini hayal etmenizin yararı olur, bu imgelemede gözleriniz gezegenin "yüzü" olan Pasifik Okyanusu'na bakmalıdır. Farklı Altdünyalarla birlikte ying/yang kutuplulukları değiştiğinde, realite farklı filtrelerle algılanacaktır.) Bölgesel Altdünya, aşağı yukarı, Buzul Çağı'nda rengeyiği sürüsü güden, mağara resmi çizen ve bazı karmaşık aletler yapan ilk kültürlü insanlara karşılık gelir. Bunlar tahminen güçlü anaerkil ağırlıklı demokratik toplumlarda yaşayan insanlardı. Bu Altdünya'da onlar kendileri ile ilahi, canlı kozmos arasında hiçbir ayrılık görmeyen aydınlanmış insanlardı. Erkek ile kadın, insanlar ile doğa arasında da bir ayrılık

yoktu. Bu bilinç düzeyi sembolik olarak Cennet Bahçesi olarak tanımlanmıştır. O bilinç düzeyinde insanlar tümüyle şimdiki zamanda yaşar, geçmişi ya da geleceği düşünmezlerdi. O zamanlar firavunlar ve köleler yoktu, ama toprağı sulama sistemleri ve herhangi bir konfor da yoktu. Bu çok sınırlı bir bilinç çerçevesi içindeki bir aydınlanmış haldi. Ancak, Gezegensel Işık Dolanımı yoluyla, ilahi takdirin insanlığın kaderi için daha büyük plânları vardı.

Ulusal Altdünya'nın başlangıcı, Düşüş ile ve modern zihnin temelini oluşturan dualist bilincin ortaya çıkışıyla aynı anlama gelir. Sağ-beyin yarıküresine ilişkin insan nitelikleri filtrelenip bastırılmış ve böylece modern zihin yaratılmıştı. İnsanlara farklı değerler verilir olmuştu; bu bilinç çerçevesinde kadınlar, çocuklar, ağır işçiler ve hayvanlar daha aşağı görülmüş ve yin (karanlık) algı alanına indirilmişlerdi. Yine de insanlar hâlâ "yarı-aydınlanmış" haldeydiler ve içsel gözleri en azından ışığın yarısını görebildiğinden, Ruhsal bir realiteye inanmayı sürdürüyorlardı. Ama tanrısal-olan ile canlı temas yavaş yavaş kayboldu ve Ruhsallık dine dönüştü. Batı/sol-beyin yarıküresi ve onun ifadeleri -bilim, Protestan Hıristiyanlık ve kapitalizm- giderek daha çok kayrılıp desteklendi.

Sonraki düzeyle, Gezegensel Altdünya ile birlikte insanlar, bilmeden, aynı zamanda birlikçi ve gözü-bağlı olan bir bilinç edindiler. Gözü-bağlı olduğundan, insanlar artık ilahi realiteyi göremiyorlardı ve bunun sonucunda güçlü bilinmezci (agnostik) ve tanrıtanımaz (ateist) eğilimler gelişti. İnsan varoluşu üretim, tüketim ve sanayinin maddi kazançları için mücadele üzerinde odaklandı. Bu bilinç çerçevesi içinde insanlar realitenin sadece maddesel veçhesini görebiliyorlardı; eğer din bütünüyle yok olmadıysa bile, biçimsel ritüelin biraz daha fazlasına indirgenmişti. Ancak, bu Altdünya'nın taşıdığı bilinç çerçevesi aynı zamanda birlikçiydi de ve bu yüzden insanlar arasında ayrım yapma eğiliminin en güçlü ifadelerinin bazıları

yumuşamaya başladı. (Temel hiyerarşik yapı varlığını sürdürdü, ama bir dereceye kadar eşitlik ortaya çıktı, çünkü gözübağlı bilinç artık eşitsizliği projekte etmiyordu.) Böylece onsekizinci yüzyılın ortasında, kadınlar ilk kez siyasi bir güç olarak ortaya çıktılar ve çocukların özel gereksinimleri kabul ve tasdik edildi. Demokrasi ortaya çıktı, Avrupa'da kölelik yasaklanmıştı ve miras alınan ayrıcalığa dayanan güç ve servet ortadan kaybolmaya başladı. İnsanlık tarihinde ilk kez, barış - nadiren uygulansa da- bir ideal oldu.

Galaktik Altdünya'nın kısa bir süre önce başlamasıyla birlikte, insanlık şimdi Doğu/sağ-beyin yarıküresini kayıran bir bilinç çerçevesi ediniyor. Bunun hem Doğu ile Batı, hem de sağ ve sol-beyin yarıküreleri arasında bir denge yaratmasını bekleyebiliriz. Ulusal Altdünya'nın Onüçüncü Üstdünyası'nın meydana getirdiği Batı/sol-beyin yarıküresinin dört yüzyıllık dünya hâkimiyeti sona erecektir. Ancak, ortaya çıkan Galaktik Altdünya dualist bir bilinç taşıdığından, onun başlangıçta Doğu ile Batı arasındaki düşmanlıklarda çarpıcı bir artışa neden olmuş olmasında şaşılacak bir şey yoktur. Bu ayrıca "yarı-aydınlanmış" bir bilinçtir, bu da realitenin Ruhsal veçhelerinin bir kez daha tanınacağı anlamına gelir. Bu bilinç çerçevesinin empozisyonu, varoluşumuzun tüm veçhelerini etkileyecek bir değişim anlamına gelir. Beyin yarıküreleri arasında biraz daha iyi bir iletişime sahip olan kadınlar (ki bu bir dereceye kadar eşcinsel erkekler tarafından da paylaşılır) realiteyi algılamanın bu yeni yollarını birçok bakımdan ilk özümseyenler olacaklar.

Evrensel Altdünya'nın başlamasıyla birlikte, insanlık en nihayet, daha-aşağı Altdünyaların yarattığı dengeye dayanan, hem birlikçi hem de aydınlanmış bir bilince erişecektir (eğer Bölgesel, Ulusal, Gezegensel ve Galaktik Altdünyaların dört yin/yang kutupluluğunu üst üste koyarsanız, onlar birbirlerini dengeler). Evrensel Altdünya, zaten eşitlenmiş tüm daha-aşağı çerçevelerin en üstüne aydınlatıcı bir yin/yang kutupluluğu

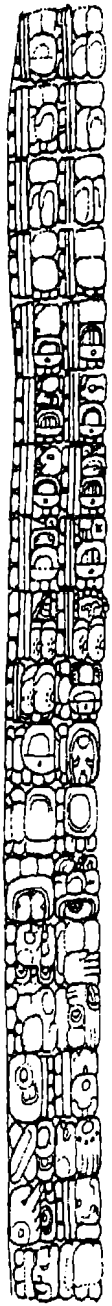
eklemek anlamına gelir. Bu hem dışsal hem de içsel düzeylerde kalıcı bir barış anlamına gelecektir. Bu ayrıca insanlar ile tanrısal-olan arasındaki ayrılığın sona ermesi ve tersine döndürülemeyecek bir aydınlanma haline erişmek anlamına gelecektir. Bu birçok dinde kehanet edilmiş olan, zamanın sonundaki cennettir. Dünya Ağacı, yani enerjilerin üreteci artık yarıküreler arasında algılanan bir bölünme çizgisi yaratmayacağından, tarih -ve zamanı deneyimleyişimiz- sona erecektir.

Bir insan olmanın anlamı bir Altdünya'dan diğerine çok değişir, çünkü insan doğası Altdünyaların değişen kozmik enerjileri ve yin/yang kutuplulukları tarafından derin bir biçimde etkilenir. Bu yin/yang kutuplulukları, realiteyi algıladığımız filtreleri sağlayan bilinç çerçevelerimizi belirler. İnsan doğasından sabit bir şeymiş gibi söz etmek realiteye gerçekten uygun düşmez. İnsanın evrimi (tekâmülü) de sadece düşünüşteki yüzeysel değişikliklerle açıklanamaz. Farklı Altdünyalarda yaşayan insanlar arasındaki bilinç farklılıkları gerçektir ve işte bu yüzden tarihi yargılamaktan kaçınmalıyız. Yin/yang kutupluluklarının değişimi kadim insanların bizim artık göremediğimiz şeyleri görebilmelerinin ve bizim şimdi Maya takviminden öğreneceğimiz bir şeylerin olmasının nedenidir. (Ayrıca, modern insanların görebilip de, kadim insanların görememiş oldukları bazı şeyler de vardır.)

Kozmik piramitte daha yüksek bir Altdünya'ya tırmanırken, bilinç çerçevemiz dönüşüm geçirir. Öyleyse, aydınlanmaya giden yol Evrensel Altdünya'nın en yüksek bilincine çıkışın gerektirdiği dönüşümdür. Maya takvim sistemi aydınlanmaya tam ve kesin bir anlam vermemizi sağlar, ki bu realiteyi deneyimleyişimize -dışsal ya da içsel çatışmalar üreten- bir yin/yang kutupluluğunun hükmetmediği sonsuz bir kozmik bilinçtir. Evrensel Altdünya'nın ve dolayısıyla bütün bu yaratılışın amacı, aydınlanmış bir bilinç geliştirmektir. Bu dönüşüm süreci için Maya takvimi değişen Ruhsal bölgeleri ve realite algılarını ta-

nımlayan paha biçilmez bir zaman haritası, en yüksek bilinç düzeyine çıkışımızın bir haritasıdır. Aydınlanmayı yollarının odağı olarak seçmiş olanlar bu haritayı gerçekten paha biçilmez bulacaklardır.

Yerli Amerikan efsanelerinde, yin/yang kutuplulukları genellikle iki erkek kardeş ya da bir çift ikiz tarafından simgelenirdi. Örneğin, Mayalar arasında Hunaphu/Xbalanque ve Aztekler arasında Quetzalcoatl/Tezcatlipoca adlı ikizler yang ile yin arasındaki kutupluluğu simgelerdi. Benzer şekilde, Hopi Kehaneti'nde Işık Ağabey'in, Gerçek Beyaz Ağabey'in Doğu'dan dönüp kardeşinin Batı'yı arındırmasına yardımcı olacağı söylenir. Bu tam olarak, şimdi Galaktik Altdünya ile birlikte ortaya çıkan belli yin/yang kutupluluğunun bir tanımlanışı gibi geliyor. Doğu'dan gelen bu yeni ışık dünyayı şimdiki *Koyaanisqatsi*, yani dengesizlik hali içinden çıkarıp, tek gücün, Yaradan'ın altında toplanan tek ulusa götürecektir. Değişimin işaretini vermek için, dans eden bir kachina (Hopiler arasında tanrılaştırılmış bir ruh) maskesini çıkaracaktır, bu dünyanın yüzündeki karanlığın ortadan kalkması anlamına gelecektir, ki bu Evrensel Altdünya'nın aydınlanma hali ortaya çıktığında olacak olanın bir sembolüdür.

6

Tzolkin

UZUN DEVRELERDE NASILSA KISALARDA DA ÖYLEDİR

Yaratılışın daha uzun dalgalarının ve kozmik piramidin değişen yin/yang kutupluluklarının ürettiği aydınlanma tırmanışının bu kısa taslağından sonra, tzolkin'in incelenmesine geri dönüyoruz. Bu Kutsal Takvim hem tüm yaratılış için birleştirici bir kalıp sağlayan bir ana takvimdir, hem de Maya takvim sisteminin merkezidir. Olayların şimdiki ve gelecekteki yönünü anlamaya çalışanlar onun temel kalıbı hakkında bilgi edinmelidirler. Şimdiye dek tzolkin'den sadece ara ara söz edilmiş olmasına karşın, o aslında Maya takvim sisteminin kehanetsel içeriğinin temelini oluşturan yapıdır.

Büyük Devre'nin yedi Gündüzü ve altı Gecesi'nin tzolkin'in 13x20 kalıbını içerdiği şekil 4.5 (s. 109), daha büyük yaratılış devrelerinin tzolkin çizelgesiyle ilişkisini gösteriyordu. Tzolkin, ilahi yaratılış sürecinin enerjilerinin bir matriksidir. Günlük tzolkin'i anlamak için Hermetik zaman prensibi denilebilecek şeyi anlamamız önemlidir: "Uzun devrelerde nasılsa, kısalarda da öyledir." Bu prensip, tüm Dokuz Altdünya'da deneysel olarak doğrulanabilen yedi Gündüz ve altı Gece'lik temel enerji kalıbının günlük tzolkin'de de bulunduğu anlamına gelir.

Tzolkin Çizelgesi 4
(Uinallerle birlikte)

Maya Gün İşaretleri														*Aztek Gün İşaretleri*
Imix	1	21	41	61	81	101	121	141	161	181	201	221	241	Cipactli
Ik	2	22	42	62	82	102	122	142	162	182	202	222	242	Ehecatl
Akbal	3	23	43	63	83	103	123	143	163	183	203	223	243	Calli
Kan	4	24	44	64	84	104	124	144	164	184	204	224	244	Cuetzpallin
Chicchan	5	25	45	65	85	105	125	145	165	185	205	225	245	Coatl
Cimi	6	26	46	66	86	106	126	146	166	186	206	226	246	Miquiztli
Manik	7	27	47	67	87	107	127	147	167	187	207	227	247	Mazatl
Lamat	8	28	48	68	88	108	128	148	168	188	208	228	248	Tochtli
Muluc'	9	29	49	69	89	109	129	149	169	189	209	229	249	Atl
Oc	10	30	50	70	90	110	130	150	170	190	210	230	250	Itzcuintli
Chuen	11	31	51	71	91	111	131	151	171	191	211	231	251	Ozomatli
Eb	12	32	52	72	92	112	132	152	172	192	212	232	252	Malinalli
Ben	13	33	53	73	93	113	133	153	173	193	213	233	253	Acatl
Ix	14	34	54	74	94	114	134	154	174	194	214	234	254	Ocelotl
Men	15	35	55	75	95	115	135	155	175	195	215	235	255	Cuauhtli
Cib	16	36	56	76	96	116	136	156	176	196	216	236	256	Cozcacuahtli
Caban	17	37	57	77	97	117	137	157	177	197	217	237	257	Ollin
Etznab	18	38	58	78	98	118	138	158	178	198	218	238	258	Tecpatl
Cauac	19	39	59	79	99	119	139	159	179	199	219	239	259	Quiahuitl
Ahau	20	40	60	80	100	120	140	160	180	200	220	240	260	Xochitl

Şekil 6.1. Yedi ışık uinalli ve altı karanlık uinalli Tzolkin çizelgesi. Bu, şekil 4.5'deki (s. 108) Ulusal Altdünya'ya uygulanmış olan kalıptır.

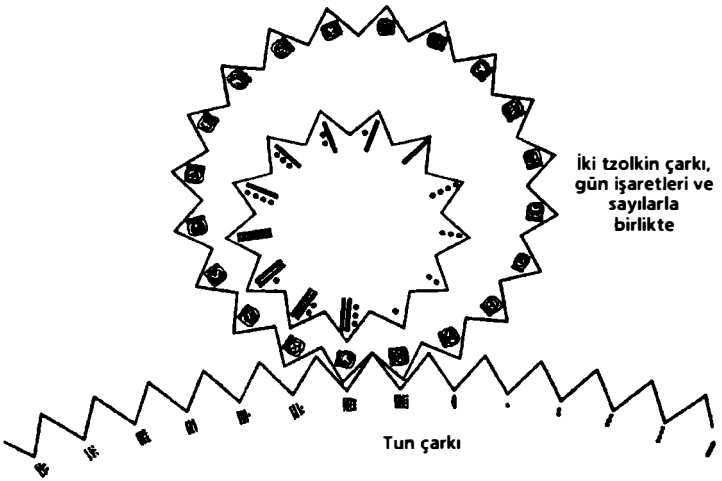
Göreceğimiz gibi, şekil 6.1'deki yedi Gündüz ve altı Gece kalıbı tzolkin kalıbının en temel veçhesidir. Bu temel alt-kalıp bilincin evrimini sağlayan dalga hareketini -şekil 6.2'de gösterildiği gibi- on üç aşamada üretir. Bu kalıp, onları hangi Altdünya geliştirmiş olursa olsun, tüm evrim süreçlerinde yer alır. Böylece, mikrokozmos makrokozmosu zaman boyutunda da yansıtır.

260-günlük tzolkin döngüsü, tzolkin döngülerinin enerji değişimlerinin kalıbını yansıtan daha uzun yaratılış devrelerinin şimdiki zamana ait mikrokozmosudur. Gerçekte tzolkin'in -tun'a dayalı sistemde 260 ardışık eşit zaman dönemlerinin farklı dizilerine uygulanabilen- ışık kalıbı tüm Altdünyalardaki yaratılış sürecini tanımlar. Böylece tzolkin kalıbı bir bilinç çerçevesinin gelişimine derinlemesine bağlıdır ve belli bir tzolkin enerjisi daima o bilincin evrimindeki belli bir noktayı temsil eder. Tzolkin gerçekten ilahi ışığın bir filtreleme kalıbıdır. Bu kalıp zamanın ötesindeki bir âlemde, Tanrı'nın zihninde bulunur. Böylece tzolkin kendi başına, bir takvim olmaktan çok, yaratıcı enerjinin gelişimi için bir kalıptır.

Daha önce belirtildiği gibi, tzolkin birbirine bağlı iki dişliçark olarak da hayal edilebilir (bkz. s. 36, şek. 1.8). Benzer şekilde, tüm yaratılışa bakmanın bir yolu, onu birbirine kenetlenerek birlikte işleyen bir dizi dişli-çark olarak imgelemektir (şek. 6.3). Ancak, bu dişli-çarklar birbirlerine belli kurallara göre uyumlanırlar. Örneğin, tun'un on sekiz uinali'nin her biri, bir tzolkin döngüsünü oluşturan on üç uinal'in her birine tam olarak uymalıdır. Tun'a-dayalı sistemde (tunlar, katunlar, baktunlar, vb.) her bir çark içteki çarkın dişlilerinden yirmi kat fazla dişliye sahip olduğundan, dıştaki bir çark bir kere dönene dek, aynı zaman süresi içinde, içteki bir çark yirmi kere dönecektir. Bu yolla, her bir zaman devresinin kendi dönüş frekansı olduğu ve bu frekansın farklı Altdünyalarda değişik olduğu açıkça görülebilir. Böylece, evrende Ruhsal zamanın tüm

Üstdünya ve Hükmeden Aztek Tanrısı	Gündüz/ Gece	Bilincin ya da Fenomenin Gelişimindeki Aşama
1.Üstdünya **Xiuhtecuhtli** ateş ve zaman tanrısı	1. Gündüz	**Tohumun ekilmesi** Yeni bilincin ilk ifadeleri
2.Üstdünya **Tlaltecuhtli** toprak tanrısı	1. Gece	Yeni bilincin içsel özümsenişi
3.Üstdünya **Chalchiuhtlicue** su tanrıçası	2. Gündüz	**Tohumun çimlenmesi** Yeni bilincin genişleyici itişi
4.Üstdünya **Tonatiuh** güneş ve savaşçılar tanrısı	2. Gece	Yeni bilince karşı tepki
5.Üstdünya **Tlacolteotl** sevgi ve çocuk-doğumu tanrıçası	3. Gündüz	**Filizlenme** Yeni bilincin yerleşmesi
6.Üstdünya **Mictlantecuhtli** ölüm tanrısı	3. Gece	Yerleşmiş yeni bilincin içsel özümsenişi
7.Üstdünya **Cinteotl** mısır ve yiyecek tanrısı	4. Gündüz	**Çoğalarak büyüme** Yeni bilinç eski bilinci dengeler Yeni bilincin en ilgili ifadesi
8.Üstdünya **Tlaloc** yağmur ve savaş tanrısı	4. Gece	Yeni bilincin genişlemesine hazırlayan köprü kurmak
9.Üstdünya **Quetzalcoatl** ışık tanrısı	5. Gündüz	**Tomurcuklanma** En ilgili ifadenin atılımı
10.Üstdünya **Tezcatlipoca** karanlık tanrısı	5. Gece	Yıkım
11.Üstdünya **Youhalticitl** doğum tanrıçası	6. Gündüz	**Çiçeklenme** Rönesans, yeni bilincin en yüksek ifadesinin proto-formu
12.Üstdünya **Tlahuizcalpantecuhtli** şafaktan önceki tanrı	6.Gece	Dinlenme ve yeni bilincin proto-formunun ince-ayarlanışı
13.Üstdünya **Ometeotl** İkili-Yaratıcı Tanrı	7. Gündüz	**Meyve verme** Yeni bilincin en yüksek ifadesinin tezahürü

Şekil 6.2. On Üç Üstdünya'nın enerjilerinin içinden geçen bir fenomenin evrimindeki aşamalar. Bu evrimsel ilerleme Dokuz Altdünya'nın hepsine uygulanabilir.

Şekil 6.3. On üç sayıyı ve yirmi gün işaretlerini bir tun çarkıyla birleştiren dişli modeli.

devreleri birbirine bağlıdır. Hiçbir şey büyük-ölçekteki kozmik plânın dışında, ondan ayrı olarak vuku bulmaz ve her şey aynı zaman devrelerine-döngülerine tabîdir.

Şimdi Maya takvim sisteminin iç içe devrelerden oluşan ve daha ayrıntılı günlük olay akışının daha kısa devrelerin enerjileri tarafından koşullandırıldığı bir sistem olduğu da aşikâr olmuştur. İlahi yaratılışta her şey birbiriyle ilişkilidir ve bu yaratılışın evrimini tanımlayan çeşitli takvimsel devreler birbirleriyle açıkça belirlenmiş biçimlerde ilişkilidirler.

Bu, tzolkin'in yirmi-günlük uinalleri ya da on-üç-günlük trecenaları gibi daha kısa dönemler, Büyük Devre'nin ve daha da uzun süren diğer Altdünyaların ürettiği tonların yüksek frekanslı tonlarıdır. Yani, uzun devrelerde nasılsa, kısalarda da öyledir. İnsanlık tarihine bakarak bu daha uzun yaratılış devrelerini geliştiren dalga hareketlerinin gerçek olduğunu bildi-

ğimizde, bu devrelerin mikrokozmik yansımaları da gerçek olmalıdır. Tzolkin'in daha uzun devrelere hükmeden aynı yüksek-frekanslı enerji kalıbı 260-günlük devrelerde tekrar yaratılır. Bunun sonucunda, Maya "astrolojisi" ve kehanet bilimi gerçek bir temele dayanmaktadır, ki bundan Ek B bölümünde söz edilecektir.

Tzolkin'in öncelikle Ruhsal bir enerji kalıbı olarak doğası Mayaların ve Azteklerin tanrıları tzolkin kombinasyonlarıyla simgelemeleri olgusunda da aşikârdır. Örneğin, Quetzalcoatl 9 Rüzgâr idi. Tzolkin ilk başta bir 13x20 düzenli gün sayımı olarak tanımlanmış olsa da -ki o öncelikle böyle bilinir- bu gerçekten çok sınırlı bir görüştür. Kadim Chilam Balam'ın Kitapları'nda, tzolkin'in 260 kombinasyonu bazen -ilerleyişi evrenin yaratılışının bir düzeyini tanımlayan- katunlara bağlanır. Bu kitapta geliştirilen model bununla tamamen aynı çizgidedir. Yaradan, tzolkin'in en iyi yaratılış kalıbı, her şeyin evriminin ardındaki kalıp olduğu sonucuna varmış görünmektedir. Mayaların ve Azteklerin tzolkin'in evreni kaplayan ve birçok farklı düzeyde ifadeler arayan bir ışık filtreleme kalıbı olduğunu idrak etmiş olmaları, bu idrak, onların insanlığın Ruhsallığına yaptıkları en büyük katkılardan biridir.

Sonuçta, tzolkin Dünya Ağacı'nın salınımları için önceden-oluşturulmuş ilahi bir programı, uzayın ve zamanın ötesinde tasarlanmış olan bir programı tanımlayan bir şifredir. Tzolkin herhangi bir ay devresinden, biyoritimden ya da güneş evresinden çok daha derindir. Daha derin bir düzeyde, tzolkin zaman-ötesidir, ebedidir. Eğer onun değişen enerjileri bizim zaman deneyimimizi yaratıyorsa, zamanın bir illüzyon olduğu ve ilahi yaratılıştan bağımsız bir varlığa sahip olmadığı da aşikâr olmalıdır. Tzolkin, başka her şeyden daha çok, tüm ritimlerin ve enerjilerin tüm düzenlenişinin ardındaki kalıptır.

DOĞRU TZOLKİN SAYIMI

Dişli çark modelinin (şek. 6.3) çok önemli bir sonucu vardır: Kozmos boyunca sadece tek bir doğru tzolkin sayımı olabilir. Örneğin, on üç günlük bir ardışıklıkta, tüm farklı Altdünyaların (hepsine Tlaloc enerjisinin hükmettiği) Sekizinci Üstdünyası ile rezonansta olan tek bir gün bulunabilir. Bu, tzolkin sayımının on üç sayısı içinde 8 sayısının verildiği gündür. Böylece belli bir güne sadece tek bir tzolkin kombinasyonu hükmeder. Yüksek-tonlar tonlarla uyumlu ilişkilere sahip olmalıdır. Eğer bir baktun, katun ya da tun, tzolkin'in bir uinali olarak tam aynı günde sona ermeseydi, tzolkin döngüleri daha uzun devrelerin enerjilerinin tam mikrokozmik yansımaları olmazdı. Ayrıca, tzolkin ve tun'a-dayalı sistem daima birbirine uyumlu olmalıdır.

Mayalar arasında 2500 yıldır kullanılan klasik sayım daha büyük devrelerle uyumlu bir ilişki içindedir. (Bu sayımın tzolkin döngülerinin ilk günleri, 1 Imix, *kin* 1, s. 174'deki şekil 7.1'in orta sırasında görülebilir.) Ancak, zaman içinde birkaç küçük Maya grubu çeşitli nedenlerle klasik sayımı kaybetmiş ve onun yerine yenilerini geçirmiştir. (Mayalar arasında hâlâ kullanılan tzolkin sayımından genellikle 584.283 sayımı olarak söz edilir, bu bazen İnternet'teki Maya takvimi hesaplayıcılarına bağlanması gereken bir sayıdır.)

Ayrıca, İnternet'te yaygın olan, başta Dreamspell denen sayım gelmek üzere, bir dizi icat edilmiş tzolkin sayımı kafa karıştırmaktadır. Dreamspell sayımı on yıl kadar önce icat edilmişti ve Mayalar tarafından asla kullanılmamıştır. Bu sayımın kritik bir özelliği, her dört yılda bir, bir tzolkin enerjisinden yoksun olan bir artık güne -Gregoryen takvimi tarafından tanımlandığı şekliyle, 29 Şubat'a- sahip olmasıdır. (Sanki yaratılış o sırada duraklamış gibi) bir gün işareti tarafından yönetilmeyen böyle bir güne sahip olmak Maya gün kayıtçılarına çok yabancıdır. Dreamspell sayımı günleri atladığından, Büyük

Devre'nin On Üç Üstdünyası da dahil olmak üzere, Dokuz Altdünya'nın tun'a-dayalı sistemiyle stabil bir ilişkiye sahip değildir. Bu nedenle, o bu kitapta tanımlandığı şekliyle bilincin evriminin yeterli bir yansıması değildir.

Tzolkin genellikle yaratılışın merkezî odağı olarak tanımlanır. Mayaların onu bu kadar çok önemsemelerinin ve bu güne dek eksiksiz ve değişmeden korumalarının nedeni bu olabilir. Tzolkin'i değiştirmek epey kafa karışıklığı yaratabilir ve büyük olasılıkla materyalist bir zaman fikrine yol açabilir. En azından, yanlış bir tzolkin sayımını kullanan biri doğduğu günün gerçek tzolkin enerjisini belirleyemez ve ilahi yaratılış akışına uymayı öğrenemez.

TZOLKİN'İ TEKRAR BÖLMEK: İLAHİ IŞIĞIN FİLTRELEME KALIPLARINI KATLARA AYIRMAK

On üç sayılık devrenin anlamı oldukça geniş biçimde anlatılmış ve bunların tohumdan olgun meyveye doğru evrimsel bir ilerlemeye nasıl karşılık geldiklerini gösteren birkaç örnek verilmiş bulunuyor. Ancak, yedi ışık uinali ve altı karanlık uinali, yaratıcı enerjinin tzolkin kalıbı tarafından bölünmesinin en basit yoludur (s. 155, şek. 6.1).

Tzolkin ayrıca birkaç önemli alt-kalıba bölünebilir ve onun 260 birimi şu şekilde çarpanlara ayrılabilir: 2x130, 4x65, 5x52, 10x26, 13x20, 20x13, 26x10, 52x5, 65x4 ve 130x2. Böyle her bir çarpanlara-ayırma ilahi ışığın bir alt-kalıbını yaratır, böylece tzolkin'in tüm enerji matriksi ancak tüm bu alt-kalıplar birleştiğinde ortaya çıkar. Günümüze dek kalmış Maya kitapları, özellikle Dresden El Yazması tzolkin'in bu alt-kalıplarının nasıl üretildiğini kapsamlı olarak anlatır ve aynı şey Borgia El Yazması gibi fetih öncesi Aztek el yazmalarının bazıları için söylenebilir. Ancak tüm bunlar üst üste koyulduğunda tzolkin'in ışık filtreleme kalıbının bütünü ortaya çıkar.

Şekil 6.4'de yedi ışık uinali ve altı karanlık uinali'nden

oluşan temel filtreleme kalıbının yirmi trecena'lık bir alt-kalıpla nasıl birleştiğini görüyoruz. Her bir trecena'nın enerjisinin onun birinci gün işareti tarafından yönetildiğine inanılır, bu yüzden bunlar bu tzolkin kalıbının içine sokulmuştur.

Şekil 6.5'deki tzolkin kalıbı daha da gelişkin ve ayrıntılıdır. Bunda her bir trecena'nın içindeki Gündüzler ve Geceler arasında değişen enerjiler üst üste koyulmuştur, böylece bu gerçeğe şekil 6.1 ve 6.4'dekinden daha da yakındır. Sonraki kısımda iki üst-üste-koyulan kalıp daha anlatılacaktır, bunlar dört ve beş Dünya kalıbıdır.

Tzolkin'in ve ilahi yaratılışın her karmaşıklık düzeyinde incelenebileceği aşikâr olmalıdır. Aslında, doğru olarak anlaşılabilmesi için, kozmik tarihteki birçok evrimleşen fenomen yedi Gündüz ve altı Gece kalıbından daha karmaşık bir tzolkin kalıbını gerektirir. Ne ilginçtir ki, eğer farklı çarpanlarına-ayırmaların tüm alt-kalıpları tzolkin'in üzerine serilseydi, 260 birimin her birinin kendi özgün enerjisine sahip olacağı matematiksel olarak gösterilebilir.

DÖRT VE BEŞ DÜNYA

Tzolkin'in olası çarpanlarına-ayrılmaları arasında, 4x65 (şek. 6.6) ve 5x52 (şek. 6.7) birimleri en önemlileri olabilir. Bu çarpanlarına-ayırmalar, genellikle Mezoamerikan ve Yerli Amerikan kehanet geleneklerinin bir parçası olan dört (ya da beş) Dünya'yı üretir. El Yazmalarına bakıldığında, dört eşit kısma bölünerek (4x65=260), dört Dünya ile sonuçlanan (şek. 6.7) bir tzolkin kadim zamanlarda çok önemli bir rol oynamış gibi görünmektedir. Bu dört Dünya arasındaki enerji değişimlerinin önemi yüzünden, onların kendi zaman süreleri şekil 6.8'de dört farklı Altdünya'da verilmiştir.

Tzolkin Çizelgesi 4
(Uinaller ve Trecenalar ile birlikte)

Maya Gün İşaretleri														Aztek Gün İşaretleri
Imix	1	21	41	61	81	101	121	141	161	181	201	221	241	Cipactli
Ik	2	22	42	62	82	102	122	142	162	182	202	222	242	Ehecatl
Akbal	3	23	43	63	83	103	123	143	163	183	203	223	243	Calli
Kan	4	24	44	64	84	104	124	144	164	184	204	224	244	Cuetzpallin
Chicchan	5	25	45	65	85	105	125	145	165	185	205	225	245	Coatl
Cimi	6	26	46	66	86	106	126	146	166	186	206	226	246	Miquiztli
Manik	7	27	47	67	87	107	127	147	167	187	207	227	247	Mazatl
Lamat	8	28	48	68	88	108	128	148	168	188	208	228	248	Tochtli
Muluc	9	29	49	69	89	109	129	149	169	189	209	229	249	Atl
Oc	10	30	50	70	90	110	130	150	170	190	210	230	250	Itzcuintli
Chuen	11	31	51	71	91	111	131	151	171	191	211	231	251	Ozomatli
Eb	12	32	52	72	92	112	132	152	172	192	212	232	252	Malinalli
Ben	13	33	53	73	93	113	133	153	173	193	213	233	253	Acatl
Ix	14	34	54	74	94	114	134	154	174	194	214	234	254	Ocelotl
Men	15	35	55	75	95	115	135	155	175	195	215	235	255	Cuauhtli
Cib	16	36	56	76	96	116	136	156	176	196	216	236	256	Cozcacuahtli
Caban	17	37	57	77	97	117	137	157	177	197	217	237	257	Ollin
Etznab	18	38	58	78	98	118	138	158	178	198	218	238	258	Tecpatl
Cauac	19	39	59	79	99	119	139	159	179	199	219	239	259	Quiahuitl
Ahau	20	40	60	80	100	120	140	160	180	200	220	240	260	Xochitl

Şekil 6.4. Üst üste koyulmuş iki kalıptan oluşan tzolkin çizelgesi: Yedi ışık ve altı karanlık uinali'nden oluşan kalıp ve yirmi trecena'lık kalıp, her biri başlatıcı işareti tarafından gösterilmiş ve kalın bir çizgiyle ayrılmıştır.

Şekil 6.8'de Ulusal Altdünya'da bu dört Dünya'nın üçüncüsünün bu Altdünya'nın orta-noktasında, İ.Ö. 552'de başladığına dikkat edin. Daha önce belirtildiği gibi, bu zamanda dünya çapında olağanüstü güçlü bir dinî düşünce patlaması yaşanmıştı (bkz. s. 111, şek. 4.6). Tam tersine, bu Dünyaların İ.S. 730'da başlayan dördüncüsünde zıt bir etki yapan bir bilinç yürürlüğe koyulmuş (bkz. s. 148, şek. 5.13) ve bu insanlığı -ancak 1775'de gerçekten tezahür etmeye başlayan- materyalizmi ve sanayiciliği ile Gezegensel Altdünya'ya hazırlamaya başlamıştı.

AZTEK TAKVİM TAŞI

Azteklerin kozmolojisi önemli biçimlerde tzolkin'e dayandırılmıştı. Bu onların Mexico City'deki Antropoloji Müzesi'nde sergilenen Takvim Taşı'na bakıldığında açıkça görülebilir. Bu taş Aztek ulusunun en ünlü sembollerinden biridir ve onun güneş ve savaşçılar tanrısı Tonatiuh'un yüzünü çevreleyen değişik çemberlerdeki sembollerinin anlamını anlamak için epey araştırma yapılmıştır. Meksika'ya giden turistler bu Takvim Taşı'nın kopyalarıyla bombardıman edilirler ve bu taş bazen Maya takvimiyle karıştırılır.

Takvim Taşı (şek. 6.9) Azteklerin kozmolojisinin bir tanımıdır; onlar Dünya'ya-dayalı bir yaratılış plânına inanırlardı, ki bu plânda şimdiki Beşinci Dünya'dan önce geldiğine inanılan dört Dünya vardı. Onların görüşüne göre, Tonatiuh ve tzolkin sembolü -Mayaların 4 Cabanı (deprem) ile aynı olan- 4 Ollin (hareket) merkezdeki şimdiki Dünya'ya hükmediyordu. Bu merkezin çevresinde dört farklı tzolkin sembolü vardı: 4 Ocelotl (4 Jaguar/Ix), 4 Ehecatl (4 Rüzgâr/Ik), 4 Quiauitl (4 Yağmur-fırtınası/Cauac) ve 4 Atl (4 Su/Muluc). Azteklere göre, bu tzolkin sembollerinin her biri bir tür felaketle yok olan önceki bir Dünya'ya karşılık geliyordu. Birinci Dünya tzolkin enerjisi 4 Jaguar ile başlamış ve jaguarlar onun dev sakinlerini

Tzolkin Çizelgesi 5
(Uinaller, Trecenalar, Gündüzler ve Geceler ile birlikte)

Maya Gün İşaretleri | **Aztek Gün İşaretleri**

Maya Gün İşaretleri														Aztek Gün İşaretleri
Timsah	1	21	41	61	81	101	121	141	161	181	201	221	241	Timsah
Rüzgar	2	22	42	62	82	102	122	142	162	182	202		242	Rüzgar
Gece	3	23	43	63	83	103	123	143	163		203	223	243	Ev
Tohum	4	24	44	64	84	104	124		164	184	204	224	244	Kertenkele
Yılan	5	25	45	65	85		125	145	165	185	205	225	245	Yılan
Ölüm	6	26	46		86	106	126	146	166	186	206	226	246	Ölüm
Geyik	7		47	67	87	107	127	147	167	187	207	227	247	Geyik
Tavşan	8	28	48	68	88	108	128	148	168	188	208	228		Tavşan
Su	9	29	49	69	89	109	129	149	169	189		229	249	Su
Köpek	10	30	50	70	90	110	130	150		190	210	230	250	Köpek
Maymun	11	31	51	71	91	111		151	171	191	211	231	251	Maymun
Yol	12	32	52	72		112	132	152	172	192	212	232	252	Çayır
Kamış	13	33		73	93	113	133	153	173	193	213	233	253	Kamış
Jaguar		34	54	74	94	114	134	154	174	194	214	234	254	Leopar
Kartal	15	35	55	75	95	115	135	155	175	195	215		255	Kartal
Akbaba/ Baykuş	16	36	56	76	96	116	136	156	176		216	236	256	Akbaba
Toprak	17	37	57	77	97	117	137		177	197	217	237	257	Hareket
Çakmaktaşı	18	38	58	78	98		138	158	178	198	218	238	258	Bıçak
Yağmur fırtınası	19	39	59		99	119	139	159	179	199	219	239	259	Yağmur
Işık/Tanrı	20		60	80	100	120	140	160	180	200	220	240	260	Çiçek

Şekil 6.5. Şekil 6.4'dekiler gibi üst üste koyulmuş kalıpları ve trecenalar içinde ışık ve karanlık arasındaki günlük değişimleri içeren Tzolkin çizelgesi.

Tzolkin Çizelgesi 6
(Dört Dünya ile birlikte)

Maya Gün İşaretleri													Aztek Gün İşaretleri
Imix	1	21	41	61	81	101	121	141	161	181	201	221	241	Cipactli
Ik	2	22	42	62	82	102	122	142	162	182	202	222	242	Ehecatl
Akbal	3	23	43	63	83	103	123	143	163	183	203	223	243	Calli
Kan	4	24	44	64	84	104	124	144	164	184	204	224	244	Cuetzpallin
Chicchan	5	25	45	65	85	105	125	145	165	185	205	225	245	Coatl
Cimi	6	26	46	66	86	106	126	146	166	186	206	226	246	Miquiztli
Manik	7	27	47	67	87	107	127	147	167	187	207	227	247	Mazatl
Lamat	8	28	48	68	88	108	128	148	168	188	208	228	248	Tochtli
Muluc	9	29	49	69	89	109	129	149	169	189	209	229	249	Atl
Oc	10	30	50	70	90	110	130	150	170	190	210	230	250	Itzcuintli
Chuen	11	31	51	71	91	111	131	151	171	191	211	231	251	Ozomatli
Eb	12	32	52	72	92	112	132	152	172	192	212	232	252	Malinalli
Ben	13	33	53	73	93	113	133	153	173	193	213	233	253	Acatl
Ix	14	34	54	74	94	114	134	154	174	194	214	234	254	Ocelotl
Men	15	35	55	75	95	115	135	155	175	195	215	235	255	Cuauhtli
Cib	16	36	56	76	96	116	136	156	176	196	216	236	256	Cozcacuahtli
Caban	17	37	57	77	97	117	137	157	177	197	217	237	257	Ollin
Etznab	18	38	58	78	98	118	138	158	178	198	218	238	258	Tecpatl
Cauac	19	39	59	79	99	119	139	159	179	199	219	239	259	Quiahuitl
Ahau	20	40	60	80	100	120	140	160	180	200	220	240	260	Xochitl
	Yılanın Birinci Dünyası			Köpeğin İkinci Dünyası			Kartalın Üçüncü Dünyası			Güneşin Dördüncü Dünyası			

Şekil 6.6. Dört Dünya'nın filtreleme kalıbının kapladığı Tzolkin çizelgesi. Dört Dünya sonuncu günlerinin işaretleriyle isimlendirilir.

Tzolkin Çizelgesi 7
(Beş Dünya ile birlikte)

Maya Gün İşaretleri															Aztek Gün İşaretleri
Timsah		1	21	41	61	81	101	121	141	161	181	201	221	241	 Timsah
Rüzgar		2	22	42	62	82	102	122	142	162	182	202	222	242	 Rüzgar
Gece		3	23	43	63	83	103	123	143	163	183	203	223	243	 Ev
Tohum		4	24	44	64	84	104	124	144	164	184	204	224	244	 Kertenkele
Yılan		5	25	45	65	85	105	125	145	165	185	205	225	245	 Yılan
Ölüm		6	26	46	66	86	106	126	146	166	186	206	226	246	 Ölüm
Geyik		7	27	47	67	87	107	127	147	167	187	207	227	247	 Geyik
Tavşan		8	28	48	68	88	108	128	148	168	188	208	228	248	 Tavşan
Su		9	29	49	69	89	109	129	149	169	189	209	229	249	 Su
Köpek		10	30	50	70	90	110	130	150	170	190	210	230	250	 Köpek
Maymun		11	31	51	71	91	111	131	151	171	191	211	231	251	 Maymun
Yol		12	32	52	72	92	112	132	152	172	192	212	232	252	 Çayır
Kamış		13	33	53	73	93	113	133	153	173	193	213	233	253	 Kamış
Jaguar		14	34	54	74	94	114	134	154	174	194	214	234	254	 Leopar
Kartal		15	35	55	75	95	115	135	155	175	195	215	235	255	 Kartal
Akbaba/ Baykuş		16	36	56	76	96	116	136	156	176	196	216	236	256	 Akbaba
Toprak		17	37	57	77	97	117	137	157	177	197	217	237	257	 Hareket
Çakmaktaşı		18	38	58	78	98	118	138	158	178	198	218	238	258	 Bıçak
Yağmur fırtınası		19	39	59	79	99	119	139	159	179	199	219	239	259	 Yağmur
Işık/Tanrı		20	40	60	80	100	120	140	160	180	200	220	240	260	 Çiçek

Şekil 6.7. Beş Dünya'nın filtreleme kalıbının kapladığı tzolkin çizelgesi. Bu beş Dünya'ya çeşitli mitolojik temalar hükmediyordu: Birinci Dünya'ya yaratılış, İkinci Dünya'ya su, Üçüncü Dünya'ya yanan su, Dördüncü Dünya'ya büyüyen savaş ve Beşinci Dünya'ya da zıtların birleşmesi hükmediyordu.

	Ulusal Altdünya (İ.Ö.3115-2011)	Gezegensel Altdünya (1755-2011)	Galaktik Altdünya (1999-2011)	Evrensel Altdünya (2011)
1. Dünya	İ.Ö.3115-1834	1755-1819	5 Ocak 1999-20 Mart 2002	11 Şubat 2011-16 Nisan 2011
2. Dünya	İ.Ö. 1834-552	1819-1883	20 Mart 2002-2 Haziran 2005	16 Nisan 2011-20 Haziran 2011
3. Dünya	İ.Ö.552-İ.S.730	1883-1947	2 Haziran 2005-15 Ağustos 2008	20 Haziran 2011-24 Ağustos 2011
4. Dünya	730-2011	1947-2011	15 Ağustos 2008-28 Ekim 2011	24 Ağustos 2011-28 Ekim 2011

Şekil 6.8. Ulusal, Gezegensel, Galaktik ve Evrensel Altdünyalarda Dört Dünya'nın zaman süreleri.

yediklerinde sona ermişti. İkinci Dünya, 4 Rüzgâr, rüzgâr tarafından yok edilmiş ve onun sakinleri maymunlara dönüşmüşlerdi. 4 Yağmur-fırtınası tarafından yönetilen Üçüncü Dünya ateş tarafından yok edilmiş ve onun sakinleri hindilere dönüşmüşlerdi. 4 Su tarafından yönetilen Dördüncü Dünya seller tarafından yok edilmiş ve onun insanları balıklara dönüşmüşlerdi. Sonra 4 Ollin (hareket) tarafından yönetilen şimdiki Beşinci Dünya yaratılmıştı ve bu dünyanın -onun tzolkin işaretinin de ima ettiği gibi- kıtlık ve depremler tarafından yok edileceği kehanet ediliyordu.

Biz bu bilgiden ne anlıyoruz? Aztekler tzolkin'i bir kehanet aracı olarak kullanmaya çalışmışlar, ama Takvim Taşı'ndaki kehanetsel bilgi çok fazla karıştığından bunu çok başarılı bir biçimde yapamamışlardı. Aztekler Maya takviminin gerçek anlamını anlamaya çalışırken bugün bizim bulunduğumuz aynı durumdaydılar. Onlar takvimsel bilgilerinin çoğunu kitaplarını yakmış oldukları Tolteklerden almışlardı.

Daha derin bir düzeyde, Azteklerden gelen bilginin yüzeysel değeriyle alınamayacak olmasının nedeni, İ.S. 730'da, Büyük Devre'nin gerçek Dördüncü Dünyası'nın başlamasıyla bir-

Şekil 6.9. Aztek Takvim Taşı: Ortadaki güneş tanrısı Tonatiuh önceki dört Dünya'nın gün işaretleriyle çevrelenmiştir.

likte dünyada zaman bilincinin değiştirilmiş olmasıdır. Bu Dördüncü Dünya'da Mayalar bile Ruhsal zaman enerjilerini net biçimde göremezlerdi, böylece takvimler materyalist illüzyonlara direnemeyip yenik düşmüşlerdi. O noktadan itibaren Mezoamerika'daki takvimler bozulmuştu. Büyük Devre'nin Dördüncü Dünyası, Gezegensel Altdünya'nın gözü-bağlı bilincine doğru bir ilk dalga anlamına geliyordu (bkz. s. 148, şek. 5.13). Sonuçta, Uzun Sayım terk edilmiş ve tun'a-dayalı sistemin yerini yavaş yavaş fiziksele-dayalı elli-iki-yıllık takvim döngüleri almıştı ve bu ne yazık ki Mezomerikan takvim sistemini tem-

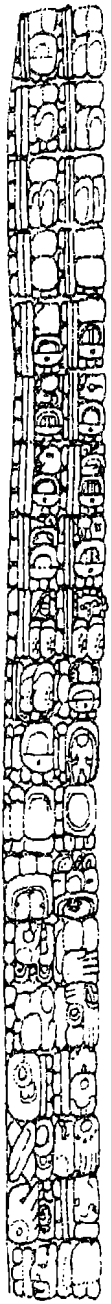
sil ediyordu. Bu yüzden takvimsel bilgi üzerindeki -Büyük Devre'nin Dördüncü Dünyası'nın yol açmış olabileceği- karıştırıcı etkiye karşı dikkatli olmalıyız. Bu Dördüncü Dünya'da epey yaşamış olan Aztekler kehanetsel anlayışa kısa süreler için erişmiş olsalar da, bugün kozmik plânın güvenilir bir tanımlanışı olarak görebileceğimiz bir takvim geliştirmemişlerdi. Aztekler in Takvim Taşı'ndaki bilginin nasıl karıştırılmış olduğunun tipik bir örneği, Beş Dünya'yı gösteren tzolkin kombinasyonlarının bazıları arasında elli iki birim varken, diğerlerinin arasında altmış beş birim bulunmasıdır. Takvim Taşı kozmolojisi aslında her biri altmış beş birimden oluşan Dört Dünya ile her biri elli iki birimden oluşan Beş Dünya'nın bir karışımını yansıtır görünmektedir.

Azteklerden gelen bilginin nasıl karıştırılmış olduğunun bir başka örneği, bu önceki Dünyaların nasıl tarihlendirildiğidir. Birinci Dünya güya (Gregoryen takviminde) İ.Ö. 955'den 279'a kadar devam etmiştir; İkinci Dünya İ.Ö. 279'dan İ.S. 85'e dek, Üçüncüsü 85'den 397'ye dek ve Dördüncüsü de 397'den 1073'e dek devam etmiş ve sonra şimdiki 4 Ollin Dünyası başlamıştır. Bu onların Birinci Dünya'nın on üç elli-iki-yıllık devre kadar sürdüğünü, İkincisi'nin yedi elli-iki-yıllık devre kadar, Üçüncüsü'nün altı elli-iki-yıllık devre kadar ve Dördüncüsü'nün yine on üç elli-iki-yıllık devre kadar sürdüğünü düşündükleri anlamına gelir. Yani, bu Dünyalara-bölme eşit olarak yapılmamıştı.

Bu şema açıkça doğru bir kehanete ait değildir, çünkü o elli-iki-yıllık devreye dayanıyordu ve bu sadece daha sonraki klasik-sonrası Mayalar ve Aztekler arasında önemli bir rol oynamıştır. Bu elli-iki-yıllık devre kısmen tzolkin'e dayanmakla birlikte, esasen 365-günlük *haab* yılına dayanıyordu ve bu yüzden kehanetsel değildir. Aztekler böylece kehanet açısından klasik Mayalar ile modern dünya arasında ortadaki bir konumda bulunuyorlardı. Onlar tzolkin'den bazı kehanetsel bil-

gileri ve takvimsel tanrılarının enerjilerini barındırıyorlardı. Ama -bugünün dünyasına neredeyse tamamen hükmeden- fiziksel devrelerin hükmetmeye başlaması onları doğru yoldan saptırdı ve böylece kozmik zaman plânını tam olarak tanımlayamadılar.

Bununla birlikte, Aztek senaryosundan elde edilebilecek ilginç bir bilgi vardır: İkinci ve Üçüncü Dünyalar 7+6=13 denklemine dayanır. Böylece Aztekler burada bize On Üç Üstdünya'nın yedi Gündüz ve altı Gece'ye bölünebileceği olgusuyla ilgili bir fikir vermektedirler. İkinci Dünya'nın ışık tanrısı Quetzalcoatl tarafından ve Üçüncü Dünya'nın şimdi karanlığın bir temsilcisi olarak bildiğimiz Tlaloc tarafından yönetilmesi önemlidir. Bu, Azteklerin On Üç Üstdünya'nın yedi ışık ve altı karanlık devresine bölünebileceğini de bildiklerini göstermektedir. Bu ışık dalgalarını bölmenin yöntemi ve onların tarihlendirilmeleri doğru olmayabilir, ama yine de bu bir başka kadim halkın ilahi yaratılışın temel ritminin sezgisel olarak farkında olduğunu göstermektedir.

7

Galaktik Altdünya

ORTAYA ÇIKAN GALAKTİK ALTDÜNYA

"On üç tun'luk bu devre 1999'da başlayacaktır. Yazılı dilin 13x20 [2] tun önce insan nüfusunun sadece küçük bir bölümü tarafından kullanılmış olması ve ancak bugün tüm dünyada kullanılıyor olması gibi, aynı şekilde, 1999'da ortaya çıkacak olasılığın nispeten az fark edilen bir başlangıç yapacağını ve sonra hızla dünyaya yayılarak 2011'deki devre sonunu hazırlayacağını söyleyebiliriz."

CARL JOHAN CALLEMAN, *MAYA HİPOTEZCİSİ*

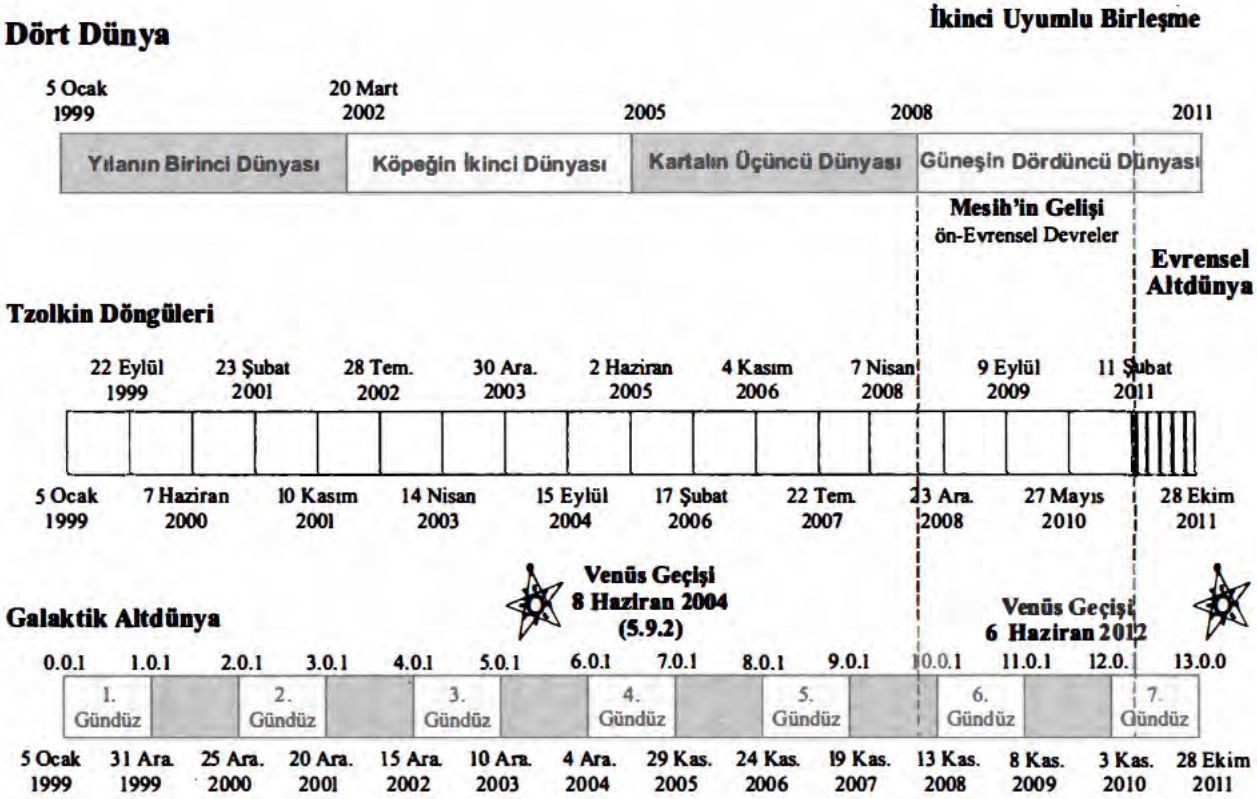
5 Ocak 1999'da insanlık Galaktik Altdünya'ya girdi (şek 7.1). Bu, Dokuz Altdünya'nın, bilinç çerçevesinin 13 tun' luk=4680 günlük bir sırayla geliştiği sekizincisidir. Daha önce gördüğümüz gibi bu, hükmeden yin/yang kutupluluğu yüzünden, Doğu'yu güçlendirecek ve insan psişesinin sağ-beyin yarıküresine bağlı veçhelerini geliştirecek olan bir Altdünya'dır. Öyleyse bu devrede ne tür fenomenler gelişecektir? Güneşin altında hiçbir şey tümüyle yeni olmadığından ve çoğu fenomen önceki devreler tarafından hazırlanmış olduğundan, bu sorunun yanıtını öğrenmenin iyi bir yolu, Gezegensel Altdünya'nın Dördüncü Dünyası'nın 4 Ekim 1947'deki başlangıcı civarında ortaya çıkan fenomenleri incelemektir (bkz. s. 168, şek.6.8).

Dördüncü Dünya Galaktik Altdünya'nın zeminini hazırlamıştır, bu yüzden Dördüncü Dünya'nın başlangıcına bakarak Galaktik Altdünya'ya hükmedecek fenomenlerin embriyonik formlarını keşfedebiliriz.

Galaktik Altdünya'nın Dördüncü Dünya'nın başlangıcına dek izinin sürülmesi kolay olan bir veçhesi şimdiki enformasyon teknolojisi (ET) uygarlığıdır. İlk bilgisayarlar 1946-1948' de icat edilmişti, ama ancak Galaktik Altdünya'nın Birinci Gündüzü'yle birlikte (5 Ocak- 30 Aralık 1999), ortaya çıkanın "yeni bir ekonomi" ve yeni bir uygarlık tipi olduğu fikri geniş çapta yayıldı. ET devriminin meydana getirdiği değişimlerin onsekizinci yüzyılın ortasındaki Sanayi Devrimi'nin meydana getirdiği değişimlere eşit bir ölçekte olduğu ilan edildi. Maya takviminin perspektifinden, iki devrim arasındaki bu paralellik çok uygun görünür, çünkü her ikisinin tohumları da iki farklı Altdünya'nın birinci Gündüzleri başladığında Xiuhtecuhtli tarafından ekilmiştir. ET, yazının ya da telgrafın icadı kadar, kozmik plânın bir parçasıdır.

ET uygarlığı halen Batı'da en görünür olan Galaktik Altdünya'nın veçhelerinden biri olabilir. O, Ulusal ve Gezegensel Altdünyalarda özellikle Batı Yarıküre tarafından geliştirilmiş olan bilim ve teknoloji tipine dayanır. Yine de, Galaktik Altdünya'ya özgü olan sağ-beyin yarıküresi özellikleri güçlü bir sihir unsuruna sahip ET fenomenlerinde de açıkça görülür. Bu fenomenler Ulusal Altdünya'nın geleneksel bilimsel yönteminden daha sezgisel olan yaratıcı bir süreç vasıtasıyla gelişmiştir ve ET dünyasının gençler için çekiciliği herkes için aşikârdır. Dalga dalga, bu alandaki büyük yenilikler ve "yeni ekonomi"nin çıkışları Gündüz dönemlerinde uygulanacaktır. Ancak, bu noktada (2003) biz hâlâ bu Altdünya'nın gelişiminde (örneğin, s. 141, şek. 5.12'deki optik telgrafa karşılık gelen) çok erken bir noktada bulunuyoruz.

Galaktik Altdünya tarafından taşınacak bir başka tekno-

Şekil 7.1. Tzolkin döngülerine (orta sıra) ve Dört Dünya'ya (üst sıra) paralel gelen Gündüzleri ve Geceleri ile Galaktik Altdünya.

loji genetik teknolojisidir ve onun ilk başlangıcı 1940'ların sonlarındaki ilk DNA transfeksiyonu deneylerine dayanır. İnsan Genomu Projesi'nin tamamlanışı şimdiki Altdünya'nın erken bir ifadesidir ve genetik etkilemenin kullanımları kesinlikle hararetli bir tartışma konusu olarak kalacaktır.

Medya, en çok, ortaya çıkan Galaktik Altdünya'nın teknolojik ve ekonomik olarak önemli veçhelerine odaklanmıştır. Ancak, bundan bunların en önemli veçheler oldukları sonucunu çıkarmak vahim bir hata olur. Bu Altdünya'nın Gündüzlerinde bazı teknolojiler gelişmeyi sürdürecek olsa da, bunların birçok kişi üzerinde sahip olduğu muazzam çekici gücün, biz bu Altdünya'da daha çok ilerledikçe, azalması beklenebilir.

Galaktik Altdünya, teknolojiden çok, telepati ve sezgiyle ilgilidir ve birçoklarının değişime direnecek olmalarına rağmen, gelecek -Gezegensel Altdünya'nın tersine- nesneleri ve aletleri daha az vurgulayacak ve önemseyecektir. Gezegensel Altdünya'ya hükmeden gözü-bağlı bilinç yüzünden, tüm doğanın sadece insanların -sol beyin yarıküresinin ekonomik hesaplarına dayanarak- sömürmeleri için var olduğu varsayılıyordu. Galaktik Altdünya'da sağ-beyin yarıküresinin sezgisi gerçekten teknolojik ilerlemelere yol açacak olabilmesine karşın, insan çabasının genel vurgusu şimdi değişmek üzeredir. İnsanlığın şimdiye kadar olan muazzam teknolojik ilerlemelerine karşın, onun içsel bir mutluluk haline erişmekte kaydettiği ilerlemeler çok küçük olmuştur ve bu giderek daha çok aşikâr olacaktır. Şimdiki Altdünya'nın esas amacı bu dengesizliği düzeltmektir. Şimdi ortaya çıkmakta olan bilinç çerçevesi bizim canlı bir kozmosun varlığını yadsımamıza izin vermeyecektir. Eğer yadsırsak, buna karşı güçlü bir tepki olacaktır. Maya takviminin mesajını aktarmanın acilliğinin nedeni budur.

Bu Altdünya'nın yin/yang kutupluluğunun doğası yüzünden, onun Gündüzleri insan zihninin analitik değil, sezgisel ifadelerini yaratacaktır. Böyle ifadeler nadiren dar bir rasyonel

zihin tarafından tahmin edilebilir olacaktır ve genelde birdenbire, hiç yoktan ortaya çıkar görünebilir. Yine de, büyüleyici bir kozmosa geri dönüşü göreceğiz ve giderek daha açılan duyularımızla, onun gerçek Ruhsal enerjisine duyarlı hale geleceğiz. Ancak, Dünya Ağacı'yla ilişkili olarak farklı yerlerinden ötürü, dünyanın farklı yerleri Galaktik Altdünya tarafından farklı bir biçimde etkilenebilir. Böylece, en azından başlangıçta, Batı Yarıküre'de Galaktik Altdünya'nın yeni teknolojiye ve yeni ekonomiye karşı bir çekicilik üretmesini, Doğu'da -Hindistan, Çin ve Rusya'da (çekici güç tedricen kuzeye yönelecektir)- ise odağın daha çok ruhsal aydınlanmaya yönelmesini bekleyebiliriz. Galaktik Altdünya ilerledikçe, farklı tunlar -yaratılıştaki Gündüzler ve Geceler- arasındaki enerji değişimlerinin etkileri giderek daha çok belirginleşecektir.

Ortaya çıkan Galaktik Altdünya hakkında şimdiye dek söylenenler ona hükmeden yeni yin/yang kutupluluğuna dayanır (bkz. s. 148, şek 5.13). Bu Altdünya'nın bir başka veçhesi, insan bilincinin çerçevesinin genişlemesidir. Siyasi ve ekonomik birimler olarak uluslar ortadan kalkmaktadır. Galaktik Altdünya'da insan bilincinin çerçevesi günbegün genişleyecek ve daha aşağıdaki Altdünyalardan kaynaklanan sınırlayıcı yapılar aşılacaktır. Sınırları olmayan bir dünyada, milliyetçilik gereklerinin içi giderek boşalacaktır. "Galaktikleşme" sürecinin bu veçhesi bugün, geleneksel anlamda bireysel ulusların artık neredeyse yok olduğu Avrupa'da en hızlı biçimde gelişmektedir. Avrupa Birliği ulus-devletleri belki de yurttaşlarının çoğunun düşünmek isteyeceğinden çok daha yüksek bir derecede massetmiştir. Orada ulusluk hali esasen farklı futbol takımları, özel bayramlar, vb. vasıtasıyla ifade edilir, ama siyaset ve ekonomi dünyasında ulusluğun artık pek bir anlamı kalmamıştır. Kuşkusuz, ulusal sınırlar yok olurken, farklı uluslar arasında silahlı çatışmalar ve savaşlar çok daha azalacaktır; aynı şey, hangi ülkede yaşıyor olurlarsa olsunlar farklı enerjilerle rezo-

nansta olan gruplar (yani, Batı'ya karşı uygulanan devletsiz terörizm) için de geçerlidir.

Böylece her şey giderek büyüyen bir ölçekte meydana gelmektedir. Artık uluslar küresel siyaset alanında en önemli oyuncular değildir. Galaktik Altdünya'nın birinci Gündüzü'nde, 1999'da Seattle'da başlayan bir dizi protesto Dünya Ticaret Örgütü, Uluslararası Para Fonu, Dünya Bankası, G-8, Avrupa Birliği, (küresel siyasi arenada geleneksel anlamda bir ulus olmayan) ABD, NATO ve çok-uluslu şirketlerin küresel siyasi arenada en güçlü oyuncular olarak ulusların yerini aldıklarını vurgulamıştır. Yeni karşı-harekete çoğunlukla küreselleşme-karşıtı hareket dense de, ortaya çıkan Galaktik Altdünya'nın ışığında bu belki, dünyamıza materyalist değerlerin hükmetmesine karşı bir hareket olarak daha iyi tanımlanabilir.

Eğer Doğu Yarıküre şimdiki Altdünya'nın Gündüzlerinde güçlenecekse, bu sağ-beyin yarıküresinin niteliklerinin kayrılacağı ve böylece sol-beyin yarıküresinin ve Batı Yarıküre'nin şimdiki küresel hâkimiyet ve üstünlüğünün sona ereceği anlamına da gelir. Bu değişim, her nerede yaşıyor olurlarsa olsunlar, herkesi etkileyecektir. Hepimiz bir'iz ve aynı ilahi yaratılış sürecinin ürünleriyiz, bu yüzden son zamanlarda dünyanın her yanındaki insanların sezgilerini geliştirerek beynin iki yarıküresini dengelemeye çalışmalarında şaşılacak bir şey yoktur. Sol-beyin yarıküresinin gerileyen hâkimiyetinin bir sonucu olarak, onun taşıdığı kontrol-edici zihniyetler de sona erecektir. Beyin yarıküreleri eşit olduğunda, insanlar da eşit olacaklar ve bunun sonucunda hiçbir ruh bir başka ruha hükmedemeyecektir. Galaktik Altdünya ilerledikçe, genelde, bütünlüğe doğru tersine çevrilemez bir evrim meydana gelecek ve bu süreçte -siyasi, dinî ya da başka türlü- hâkimiyet ve üstünlüğe dayanan tüm hiyerarşiler şu ya da bu biçimde yıkılacaktır. Söylemeye gerek yok, bu süreç hiç de yumuşak biçimde ge-

lişmeyecek ve kurulu dünya düzeninin direnciyle karşılaşacaktır.

Galaktik Altdünya'ya dualist bir bilinç çerçevesi hükmettiğinden, o şiddetli çatışmalar ve savaşlar potansiyeli de barındırmaktadır ve sağ kalanların sayısını kimsenin bilemeyeceği olumsuz bir terörizm ve terörizme karşı terör sarmalına girmiş de olabiliriz. Galaktik Altdünya, Gündüzlerinin esasen sağ beyni ve Doğu Yarıküre'yi güçlendireceği, Geceler esnasında ise sol beynin ve Batı Yarıküre'nin daha önce kaybettiği safları yeniden ele geçirir görüneceği bir dalga hareketiyle gelişecektir. Şimdiki materyalist uygarlık çökecektir, bu yüzden eski yollara tutunmak güvenlik sağlamayacaktır. Epey kargaşa beklenebilir, çünkü her tun'da (360 günde) önemli bir enerji değişimi meydana gelecek ve dünyayı yeni bir yöne doğru çekecektir. Dahası, Galaktik Altdünya yüksek, tun'a-dayalı bir frekansta gelişir, bu süreçte daha aşağı Altdünyaların ürettiği hiyerarşilerin dünyaya hükmedişleri -on yıl gibi- çok kısa bir sürede sona erecektir. Eşitliğin nihai sonuç olacak olmasının nedeni, bu Altdünya sona ererken, ışığın tüm dünyaya eşit olarak yayılacak olmasıdır.

TARİHÎ BENZERLİKLERİN REHBERLİĞİ

Kuşkusuz, Galaktik Altdünya'nın yeni yin/yang kutupluluğunun mutlaka terör eylemlerinde ya da savaşlarda tezahür etmesi gerekmez. Ama, dünyanın her neresinde yaşıyor olurlarsa olsunlar, esasen bu iki yarıküreden biriyle rezonansta olan insanlar arasında çatışmaların vuku bulmasını beklemek için nedenimiz var. Buna şöyle de bakabiliriz: Ortaya çıkan yin/yang kutupluluğu her bireyde varoluşumuzun sol ve sağ-beyin yarıkürelerinin aracı olduğu veçheleri arasında bir çatışma olarak ifade edilebilir. Söylemeye gerek yok, bir kıyamet-günü senaryosu için potansiyel vardır ve büyük olasılıkla III. Dünya Savaşı çoktan başlamıştır; sadece o önceki savaşlar gibi görün-

memektedir. Ancak, daha sonra anlatacağım gibi, zıt kutuplulukları birleştirme olasılığı vardır ve insanlık için umut böyle bir niyetten gelmektedir. Büyük bir bilinmeyen, insanların ilahi yaratılış sürecini ve onun -Maya takviminin sağladığı- zaman plânını ne derecede ve ne kadar çabuk fark edecekleridir. Tek başına bu farkındalık olayların akışını çok derin bir biçimde etkileyebilir.

Maya takvimi bizim tarihî benzerliklere dayanarak gelecek hakkında kehanetlerde bulunmamızı sağlar. Böyle kehanetlerin mümkün olmasının nedeni, bir Altdünya'nın On Üç Üstdünyası yoluyla ilerlemeyi yöneten on üç tanrının (enerjinin) hep aynı olmalarıdır. Bu tam olarak Chilam Balam Kitapları'nda tanımlanan Maya kehanet sanatının dayandığı prensiptir. Böylece on üç tanrının farklı ve daha-aşağı Altdünyalarda hükmettiği dönemler arasındaki paralelliklere bakarak, şimdiki ve gelecekteki olayların akışını anlayabiliriz (şek. 7.2).

Ancak, tarihî benzerliklerden öğrenmek, her bir Altdünya'nın başlangıç ve bitiş tarihlerinin doğru olarak saptanmasını gerektirir. Gündüzler ve Geceler arasındaki değişimlerin her tun'da (360 günde), yani çok sık meydana geldiği şimdiki Galaktik Altdünya'da bu -örneğin, enerji değişimlerinin her baktun'da (394 yılda) meydana geldiği ve bitiş tarihinde küçük bir hatanın o kadar önemli olmadığı Ulusal Altdünya'dan- daha da çok önem taşır. Eğer Galaktik Altdünya'nın bitiş tarihi yanlışsa, Maya takvimine dayanarak bilinç değişimlerini önceden tahmin etme olanağı tamamen kaybolur ve onun pratik kullanımı anlamsız hale gelir. (Aynı şey ilahi yaratılışın doğru bir yansıması olmayan bir tzolkin sayımını kullanmanız durumunda da geçerlidir.) Bitiş tarihi söz konusu olduğunda bir yılın farkı, kozmik evrimin dalga hareketine uyumlanmaya çalışanlar için ya hep ya hiç anlamına gelir. Ancak, benden başka, belki sadece Solara ve Ken Carey meseleye araştırmacı değil, sezgisel bir bakış açısından yaklaşarak, birliğe erişilecek zamanın

Gündüz/Gece Süresi	Hükmeden Aztek Tanrısı - Büyüme Aşaması Fenomen ya da Kehanet
1.Gündüz 5 Ocak 1999- 30 Aralık 1999	**Xiuhtecuhtli - Tohumun ekilmesi** Enformasyon Teknolojisi devrimi; ışıkla beslenme; Batı'nın Irak ve Sırbistan ile savaşları; küresel materyalist güce karşı (Seattle'da) ilk protestolar
1.Gece 31 Aralık 1999- 24 Aralık 2000	**Tlaltecuhtli** ET devrimine karşı tepki; Galaktik Altdünya'nın birinci gündüzünün ardından dinlenme dönemi
2.Gündüz 25 Aralık 2000- 19 Aralık 2001	**Chalchiuhtlicue - Tohumun çimlenmesi** Küresel materyalist güce karşı devam eden protestolar; Dünya Ticaret Merkezi ve Pentagon'a terörist saldırıları; Batı'nın Afganistan'da savaşı
2.Gece 20 Aralık 2001- 14 Aralık 2002	**Tonatiuh** Derin ekonomik durgunluk; Batı'nın yeniden hâkimiyet kurması; Galaktik Altdünya'nın yüksek frekansının ifadelerinin çoğuna karşı tepki; kültürel olarak kadim kültürlerde çözümler arama
3.Gündüz 15 Aralık 2002- 9 Aralık 2003	**Tlacolteotl - Filizlenme** Batı'nın Irak'ta savaşı; Küresel materyalizm gücüne karşı hareketin güçlenmesi; yeni spiritualite ifadesinin oluşturulması: Sezgiye-dayalı yaşama, Maya takviminin canlanması, spiritüel şifa
3.Gece 10 Aralık 2003- 3 Aralık 2004	**Mictlantecuhtli** 4. Gündüz'ün birleştirici sentezinin hazırlanması için çok önemli olan İlk Venüs geçişi (8 Haziran 2004)
4.Gündüz 4 Aralık 2004- 28 Kasım 2005	**Cinteotl - Çoğalarak büyüme** Doğu ile Batı ve spiritualite ile rasyonalite arasında esas birleştirici sentezin oluşturulması (bkz. s. 111, şek. 4.6)
4.Gece 29 Kasım 2005- 23 Kasım 2006	**Tlaloc** Birleştirici sentezin yayılması
5.Gündüz 24 Kasım 2006- 18 Kasım 2007	**Quetzalcoatl - Tomurcuklanma** Birleştirici sentezin yeni, gelişmiş formunun atılımı (Galaktik Mesih bilincinin tezahür edişi)
5. Gece 19 Kasım 2007- 12 Kasım 2008	**Tezcatlipoca** Küresel materyalist kültürün derin krizi; yıkıcı tepki; "Mahşer Günü"; dramın merkezinde Avrupa Birliği ve Almanya
6.Gündüz 13 Kasım 2008- 7 Aralık 2009	**Yohualticitl - Çiçeklenme** Gelişkin birleştirici sentezin rönesansı; Doğu ile Batı'nın ve yeni spiritualite ile küresel materyalist gücün kalıntılarının gergin birlikte-varoluşu
6.Gece 8 Kasım 2009- 2 Kasım 2010	**Tlahuizcalpantecuhtli** Doğu ile Batı arasında dengeye erişilmesine hazırlık olarak dinlenme dönemi; İkinci Uyumlu Birleşme (27 Mayıs 2010), galaktik bir kozmik bilinç dalgasının ilk deneyimlenişi
7.Gündüz 3 Kasım 2010- 28 Ekim 2011	**Ometeotl - Meyve verme** Doğu ile Batı arasında dengeye erişilmesi; bir ruhun diğer ruha hükmetmesinin sonu; Evrensel Altdünya'nın başlaması (11 Şubat 2011) ve birlikçi bir kozmik bilincin gelişimi

Şekil 7.2 Galaktik Altdünya boyunca kehanetsel ilerleme.

2011'in sonunda geleceğini açıkça belirtmişlerdir.

Burada verilen yaratılışın tamamlanma tarihinin (28 Ekim 2011), Maya Uzun Sayımı'nın bitiş tarihinden (21 Aralık 2012) farklı olduğuna dikkat edin. İkinci tarih hâlâ en yaygın olarak işittiğimiz tarihtir ve o arkeolojiye göre gerçekten doğrudur. Bu tarihler arasındaki farklılığı anlamak için, Uzun Sayım'ın bitiş tarihinin -Mayalar tarafından saptanmış olan- başlangıç tarihine dayandığına dikkat edin. Kadim Maya yazıtları Uzun Sayım'ın sonunda ne olacağını değil, onun başlangıcında, İlk Baba Dünya Ağacı'nı aktive ettiğinde ne olduğunu anlatırlar. Bu gün İ.Ö. 11 Ağustos 3114'dü, ancak bu tarih Uzun Sayım' ın icat edildiği Izapa bölgesindeki eski bir geleneğe dayanır görünmektedir. Bu geleneğe uygun olarak, zaman yılın 11 Ağustos'a karşılık gelen gününde, güneş bu bölgede zirvesindeyken başlamıştı.

Uzun Sayım'ın ilk döneminde, güneş yılındaki bu gün çoktan ("zamanın başladığı") sorgulanamaz kutsal bir gün olmuştu (İsa'nın o gün doğmadığı kuşkuya yer bırakmayacak şekilde kanıtlansa bile Noel tarihini değiştirmenin ne kadar zor olacağını düşünün). Eğer Uzun Sayım'ın kesin başlangıç tarihi Izapa'daki çok yerel bir geleneğe dayanıyorsa, o Maya takvimini küresel bir ölçekte uyguladığımızda geçerli olmaz. Ben bu kitabın kapsamı dışında bulunan oldukça geniş bir araştırmayla, yaratılışın tamamlanma tarihinin, doğru tarihin -13 Ahau enerjisini içeren- 28 Ekim 2011 olduğu sonucuna vardım. Bir tzolkin döngüsünün son günü olan bu 13 Ahau, ışığın insanlık ile Tanrısal Olan arasında teması engelleyen herhangi bir karanlık filtresi olmadan tüm Altdünyalardan geçeceği zamandır.

İlahi yaratılış sürecinin bu tamamlanış tarihine dayanarak, tarihî benzerliklerden, Galaktik Altdünya'nın on üç yaratıcı tanrısı vasıtasıyla dalga hareketi hakkında bir şey öğrenmek mümkündür.

Bu Altdünya'da yeni bilincin evrimi, tüm diğerlerinde olduğu gibi, Gündüzler (dışsal değişim, yaratıcılık) ile Geceler (içsel değişim, dinlenme) arasında değişen bir dalga hareketi tarafından meydana getirilecektir. Bu Altdünya'nın Gündüzlerinde sezgisel düşünme ve davranma biçimleri güçlenirken ya da görünür hale gelirken, Gecelerde Ulusal ve Gezegensel Altdünyalardan zaten tanıdığımız sol-beyin düşünüşü tekrar ortaya çıkacaktır. Tanımı gereği, bu dalga hareketi, evrimin lineer olmayacağı anlamına da gelir. Sadece eğilimleri (trendleri) geleceğe lineer bir biçimde projekte ederek olayların akışını anlamak asla mümkün değildir.

Her Gündüz'le birlikte yeni galaktik bilinç çerçevesi daha sınırlı gezegensel ve ulusal çerçeveler pahasına güçlenecektir. Galaktik Altdünya'nın gelişimi sadece Doğu ile Batı arasında değil, daha-aşağı Altdünyalar tarafından geliştirilmiş olan ile Galaktik Altdünya ile birlikte ortaya çıkan fenomenler arasında çatışma potansiyelini de içerir. Galaktik Altdünya tarafından geliştirilen fenomenler dalgamsı GündüzbeGündüz kalıbına göre ilerleyecektir, ki bunun daha-aşağı Altdünyalardan bazı örnekleri bu kitapta verilmiştir. Aradaki Geceler esasen önceki Gündüzlerin dalgalarının özümsenişine ve gelecek dalgaya hazırlanmaya hizmet eder ve dolayısıyla tefekküre dalmak için çok iyi olabilirler. Galaktik Altdünya'ya daha derinlemesine girdikçe, Gündüzler ile Geceler arasındaki bu enerji değişimleri giderek daha belirgin olacak ve benim araştırmama dayanan (daha kolay bir tanımlama olmadığı için Calleman Matriksi dediğim) matriksi kullanan tarihî benzerliklerden gelen rehberliği daha belli kılacaktır.

Eğer Gezegensel Altdünya başladığında ortaya çıkan kargaşa ve şiddet miktarını -Yedi Yıllık Savaş, Amerikan ve Fransız Devrimleri ve Napolyon'un Savaşları- düşünürsek, yeni bir Altdünya'nın başlangıcının sürtüşmesiz ve sarsıntısız geçmeyeceği aşikârdır. Öyleyse On Üç Üstdünya'nın enerjileriyle il-

gili bilgimize dayanarak, şimdi ortaya çıkan Galaktik Altdünya'nın gelişiminden neler bekleyebiliriz?

2001'in başlarında yayınlanan ama Galaktik Altdünya'nın başlangıcından önce yazdığım *The Mayan Calendar* adlı kitabımda Altdünyalar arasındaki karşılaştırmalara dayanan birkaç kehanette bulunmuştum.

Birincisi, bu yaratılış devresinin giderek sıklaşan değişiminden ötürü (ışık ile karanlık arasındaki değişimler artık her 19,7-yıllık katun'da değil, her 360-günlük tun'da meydana gelmektedir) zamanın hızlanıyor olarak algılanacağını söylemiştim. Olaylar böylece daha önce deneyimlenenden daha hızlı olarak gelişecekti. Birçok insan zamanın böyle hızlanmakta olduğunu hissediyordu.

İkincisi -en azından Kuzey Yarıküre'de- dünyanın üç ana bölüme ayrılacağı kehanetinde bulunmuştum: (1) İngiltere de dahil olmak üzere, Batı Yarıküre; (2) Dünya Ağacı'nın gövdesinin altındaki Orta Avrupa; ve (3) Rusya da dahil olmak üzere, Doğu Yarıküre. Bu yeni bölünme Galaktik Altdünya'nın birinci Gündüzü'nün ilk birkaç haftası içinde, İngiltere ve ABD birlikte Irak'a saldırdıklarında tezahür etti. Bu ittifakı Taliban'a karşı girişilen savaşta da gördük. Batı'nın fikri böylece şimdi daha belirli ve Dünya Ağacı ile daha açıkça ilişkili olmaktadır. Bu farkı daha da çok vurgulamak için, Orta Avrupa Avrupa Birliği içinde birleşmeye doğru çok hızla ilerliyordu ve en azından şimdilik İngiltere'nin para birimini değiştirip bu birliğin tam olarak bir parçası olma ihtimali düşük görünüyor.

Yaptığım üçüncü kehanet, şimdiki Altdünya'nın dualist olacağı, bu yüzden Doğu ile Batı arasında çatışmalar üreteceği idi. Bu, insanlık tarihinde şimdiye dek en barışçıl dönem olan 1992-1999 dönemiyle tezat oluşturur. O dönemde farklı uluslar arasında savaşlar yoktu (sadece iç savaşlar vardı). O dönemin nispeten bu kadar barışçıl olmasının nedeni, 1992'de (birlikçi bir Altdünya olan) Gezegensel Altdünya'nın yedinci Gün-

düzü'ne girmiş olmamızdı ve dualist Galaktik Altdünya henüz başlamamıştı. 1999'dan sonra Doğu ile Batı arasında çatışmaların giderek artacağı kehaneti o zamandan beri sadece Galaktik Altdünya'nın birinci Gündüzü'nde NATO'nun Yugoslavya ile savaşında değil, ikinci Gündüz'de Müslüman teröristlerin ABD'deki Dünya Ticaret Merkezi'ne ve Pentagon'a saldırılarında, Batı'nın Afganistan'daki savaşında ve İsrail-Filistin çatışmasının şiddetlenmesinde doğrulanmıştır. Doğrulanan bir başka kehanet de bu savaşların Gece değil Gündüz dönemlerinde tezahür etmiş olmalarıdır. Üçüncü Gündüz'de Batı'nın Irak'taki savaşı (bkz. Ek D) bunu daha da çok doğrulamıştır. Maya takviminden anladığımız kadarıyla, bunun nedeni Gündüzlere çatışma potansiyeli içeren yeni yin/yang kutupluluğunun hükmetmesidir.

Böylece Galaktik Altdünya, Batılı Kaldani-Musevi-Hıristiyan tektanrıcılık geleneği ile onun Doğulu Müslüman karşılığı arasındaki çatışma da dahil olmak üzere, Doğu ile Batı arasındaki çatışmaların şiddetlenmesiyle başlamıştır. Ancak, daha sonra anlatacağım gibi, bu iki yarıkürenin kadim spiritüel geleneklerinin bazılarının bir bütünleşmesine de götürebilir. Avrupa o zaman, Dördüncü Gündüz'den (Yedinci Üstdünya' dan) itibaren bu kutupluluğu birleştirmekte özel bir rol üstlenebilir. Sol ve sağ-beyin yarıkürelerinin bütünleşmiş ifadeleri Avrupa'da ortaya çıkacak ve Dünya Ağacı yoluyla yayılacaktır. Dünya Ağacı'nın Gezegensel Altdünya'da görünmeyen etkileri Galaktik Altdünya'da tekrar aşikâr olacaktır.

Dolayısıyla, *ışık* ya da *Gündüz* ille de "iyi" ve *karanlık* ya da *Gece* ille de "kötü" anlamına gelmez. O bundan daha karmaşıktır. Daha-aşağı Altdünyalarda birçok savaş ya da şiddetli çatışma Gündüzlerde, yani ışık dönemlerinde patlamıştır. Böylece dualist Ulusal Altdünya'da savaşlar tüm Gündüzlerde tezahür etmiştir. En azından bir barış idealinin ortaya çıkmaya başladığı Gezegensel Altdünya'da hem Napolyon'un Savaşları,

hem de I. Dünya Savaşı Gündüz dönemlerinde, İkinci Gündüz (1794-1814) ve Beşinci Gündüz'de (1913-1932) vuku bulmuştur. Bu nasıl olabilir? Yanıt, kısmen, Üstdünyalar arasındaki bir değişimle ilişkili enerji değişiminin daima dünyevi güç dengesini değiştirme potansiyeli içermesidir. Buna ek olarak, tarihî olaylar daima kaynaklandıkları belli Altdünya'nın amacı açısından anlaşılmalıdırlar. İlahi yaratılış süreci Hindu tanrısı Şiva gibi iş görür, Şiva -insanlar neyi arzuluyor olurlarsa olsunlar, daha yüksek amacı yaratmak için yok eden- Yaratıcı ve Yok Edici'dir. Sonuçta, olayların akışı kozmik plânın amaçlanan -2011'de tezahür edecek- nihai sonucunun emrindedir.

Örneğin, Gezegensel Altdünya'nın amacı, kısmen, demokrasiyi geliştirmekti, bu ancak Evrensel Altdünya sona ererken erişilecek şeye, tüm insanların tam eşitliğine doğru bir ilk adımdı. Eşitlik Ulusal Altdünya'da tamamen reddedilmişti, bu Altdünya'da insan esasen durağan olan, ilerleme veya gelişme göstermeyen bir sınıflı toplumda doğardı, bu insanların -dualist Ulusal Altdünya'nın başlangıcından beri insan toplumlarına hükmetmiş olan Düşüş'ün neden olduğu- bir ayrılmalarıydı. Gezegensel Altdünya'nın perspektifinden, hem Napolyon'un savaşlarının hem de I. Dünya Savaşı'nın, trajedilere ve kaybedilen insan yaşamlarına rağmen, yeni demokratik yönetim sistemine doğru önemli adımların atılmasına fırsat yarattığını görmek kolaydır, bu Ulusal Altdünya'nın sabit sınıflı toplumundan uzaklaştıran bir ilk adımdı. İkinci Gündüz'deki Napolyon savaşları, Fransız Devrimi'nden kaynaklanan bu savaşlar Avrupa'nın kraliyet hanedanlarının kurulu düzenini öylesine sarsmıştı ki, o düzen bir daha asla garantili bir düzen olarak görülememişti. Napolyon, özellikle o zamanlar kaybedecek en çok şeyi olan kraliyet aileleri tarafından terörist olarak, hatta, daha kötü görülmüştü (o zamanlar yayınlanan kraliyet gazetesinde Napolyon "Adam Yiyen" "Kurt Adam" ve "Canavar" gibi isimlerle anılıyordu).

Beşinci Gündüz'deki I. Dünya Savaşı, on milyonlarca insanın yaşamını yitirdiği bu savaş, kurulu düzenin daha kesin bir biçimde çökmesi anlamına geliyordu. Dünyaya hükmeden otokratik imparatorlukların birçoğu -Rus, Çin, Osmanlı, Avusturya ve Alman İmparatorlukları- sona erdi ve bu savaşın sonucunda Avrupa'da demokrasiler kuruldu. Eğer savaş bu imparatorlukların saltanatına son vermeseydi bu demokrasilerin yine de kurulup kurulmayacağı çok sorgulanabilir bir şeydir. Bu Napolyon'un ya da I. Dünya Savaşı'nın generallerinin demokrasi veya eşitlik adamları olarak tanımlanabilecekleri anlamına gelmez, sadece kozmik plânın bazen amacına başka hedeflere sahip insanlar vasıtasıyla ulaştığı anlamına gelir.

Ve böylece, hükmeden tanrılar arasındaki paralelliklere dayanarak, örneğin, Galaktik Altdünya'nın İkinci ve Beşinci Gündüzü'nün tetiklediği değişimlerin de bu Altdünya'da şiddet üretebileceğini söyleyebiliriz. İkinci Gündüz'de (25 Aralık 2000-19 Aralık 2001) bunun örneklerini zaten gördük. Bu zaman dönemine de, Gezegensel Altdünya'daki dönem (1794-1814) gibi, On Üç Üstdünya'nın aynı tanrısı (Chalchiuhtlicue) hükmettiğinden, Napolyon Bonapart ile Usame Bin Ladin arasındaki paralellikleri tartışmak doğaldır. Birincisi, iki bireyin ihtiraslarının ölçüsü birbirinden çok farklı görünmemektedir. Napolyon'un ihtirası Fransız Devrimi'nden kaynaklanan kendi imparatorluğunun dünyayı fethetmesiydi ve Bin Ladin'in de İslamiyet'in aynı şeyi yapmasını istediği varsayılmaktadır. Napolyon'un savaşlarında milyonlarca insan ölmüştür ve Bin Ladin'in terör saldırılarında binlerce masum sivil ölmüştür; her iki adam da, eğer bu onların ideallerine hizmet ediyorsa, hem kendi taraflarında hem de düşman tarafında insan yaşamlarının yitirilmesini umursamaz görünmektedir.

Bu benzerliklerden daha da önemli olabilecek bir şey, her iki adamın onlara hükmeden kendi Altdünyalarının ilk dalgalarında (İkinci Gündüz) sörf yapmalarıydı. Böylece, onlar bu

Altdünyaların sonuçta geliştirmeleri amaçlanan fenomenlerin çok çarpık ifadelerini taşıyorlardı. Napolyon, Fransız Devrimi'nin bir çocuğu olduğu halde, bir imparator olarak o devrimin demokratik ideallerine ihanet etmişti. Bir başka deyişle, Napolyon'un, yolunu açtığı ve daha sonra gelişecek olan demokrasi türüyle pek bir ilgisi yoktu. Benzer biçimde, Bin Ladin de Doğu'yu ve sağ-beyin yarıküresini güçlendirmeye hizmet eden bir sürecin parçası olabilir, ama o ve Taliban, gelişimi Galaktik Altdünya'nın nihai amacı olan küresel birlik ve cinsiyetler (kadın ve erkek) arasında eşitlik ideallerini açıkça benimsememişlerdir. Tıpkı Napolyon'un Gezegensel Altdünya'nın İkinci Gecesi başladığında kendi Waterloo Savaşı (1815) ile karşılaşması gibi, Bin Ladin de aynı zamanda, Galaktik Altdünya'nın İkinci Gecesi 20 Aralık 2001'de başladığında siyasi olarak ortadan kaybolmuştur (ve öldürülmüş olabilir). Yine de, her ikisi de kendi Altdünyalarının İkinci Gündüzü'nde kurulu düzeni sarsmışlardır.

Gezegensel Altdünya'da, İkinci Gece (1814-1834) "Tepki" denilen tarihî dönemdi. Napolyon'un düşüşünün ardından, Avrupa'nın büyük güçleri 1815'de Viyana Konferansı'nda bir araya geldiler. Orada, yaşanan tüm kargaşadan önce Avrupa'ya hükmeden kraliyet hanedanlıkları yeniden kuruldu. Bu hem Sanayi Devrimi'nin, hem de Amerikan ve Fransız Devrimlerinin çok kısa bir zaman döneminde yaratmış olduğu önceki tüm değişimlere bir tepkiydi. Kültürel olarak, o devrenin İkinci Gecesi'nin ayırt edici özelliği, Gezegensel Altdünya'nın getirdiği yeniliklere bir tepki olarak, Romantizm idi, mitolojik bir geçmişe dönme arzusuydu. Bu, diğer şeylerin arasında, sanayi dönemi öncesi Avrupa'nın destanlarının tekrar okunmaya başladığı dönemdi.

Galaktik Altdünya'nın İkinci Gecesi'nde de paralel fenomenler ortaya çıktı. Batı'nın eski ekonomik, askeri düzeni ve medya hâkimiyeti sağlam bir biçimde tekrar kurulmuştu ve

insanlar Enformasyon Teknolojisi'nin, terörizmin, vb. korkutucu bir hızda üretmiş olduğu tüm değişikliklerden önceki zamanı özlüyorlardı. Örneğin, yeni Gece'nin ilk günü tüm dünyada gösterime giren *Yüzüklerin Efendisi: Yüzük Kardeşliği* ve ondan bir hafta önce gösterime giren *Harry Potter ve Büyücü'nün Taşı*, her ikisi de Galaktik Altdünya'nın Romantizmi'nin -ya da daha kesin olarak ifade edersek, Tonatiuh'un Romantizmi'nin- ifadeleriydi (bkz. s. 44, şek. 2.2). Ayrıca ekonomik bir durgunlukla ve ekonomik büyümenin artık geçmişte kaldığı idrakiyle birlikte insanlığın kadim kültürlerinde çözümler aranmaya başlamıştı.

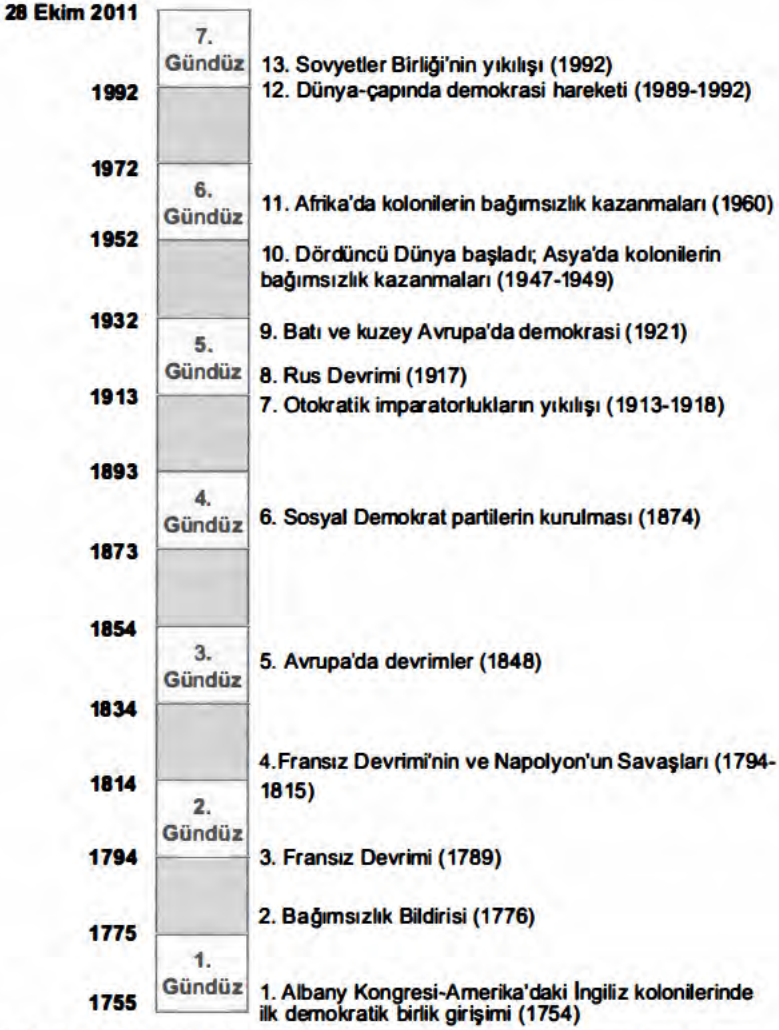
Tüm Altdünyalarda Üçüncü Gündüz onların geliştirdikleri fenomenlerin fiziksel realiteye gerçekten demirlendiği zamandır. Galaktik Altdünya'da bu enerji 15 Aralık 2002'den 10 Aralık 2003'e dek olan dönemi kapsıyordu. Evrimsel ilerlemelerin daha önce verilen örnekleri arasında, Musa'nın tektanrıcılığı, alfabetik yazı ve elektrikli telgraf Üçüncü Gündüz'ün bilincinin ifadeleriydi. Üçüncü Gündüz (Tlacolteotl'un enerjisi) böylece bir Altdünya'nın yedi Gündüzü arasında kalıcı -ve bazen pratik olarak yararlı- çözümlerin tezahür ettiği enerjidir. Aslında, Üçüncü Gündüz'ün tezahürlerinin yukarıda verilen örnekleri bugünün dünyasının hâlâ bir parçasıdır, oysa önceki Gündüzlerin -çiviyazısı ve optik telgraf gibi- ifadeleri artık kullanılmamaktadır. Böyle kıyaslamalar ayrıca bize hâlâ Galaktik Altdünya'nın başlarında bulunduğumuzu ve bir Altdünya'nın Üçüncü Gündüzü'nden önce geliştirilen ifadelerin gelecekte ortaya çıkacak ifadelere kıyasla gerçekten çok ilkel olduklarını anlatır.

Sağ-beyin yarıküresinin, Batı Yarıküre'deki insanları da içerecek şekilde, daha geniş biçimde ifade edilmesi olası görünmektedir. Bir düzeyde Üçüncü Gündüz'ün ilk yarısında en önemli olay Batı'nın bir başka savaşı kazanması gibi görünebilir, ama bu savaşın kalıcı etkisi -geleneksel olarak Batı'nın

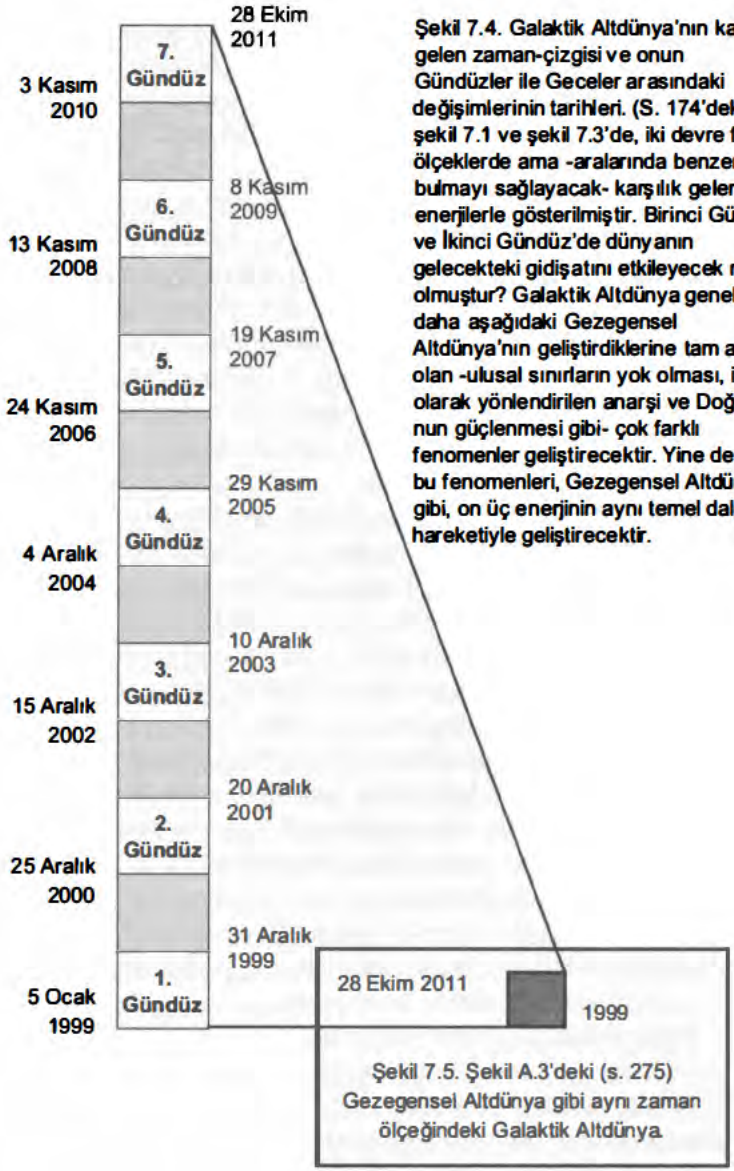
müttefikleri olarak görülen ülkeler arasında bile- ona karşı en büyük karşı çıkış olabilir. Yine, gerçek ayrıntılı gelişmeler önceden tahmin edilebilir olmasa bile, Maya takviminden şunu biliyoruz ki, şu ya da bu biçimde Doğu Yarıküre'nin zihniyeti bu dönemde kendini gösterecektir, çünkü bu yeni bir Gündüz' dür. Dahası, Galaktik Altdünya'nın Üçüncü Gündüzü'nde o kendini öyle bir şekilde gösterecektir ki Batı'nın dünyaya hükmetmesi artık geçmişe ait bir şey olarak görülmeye başlayacaktır. Dünyanın her yanındaki insanlar yeni bir realitede, yeni bir Altdünya'da yaşadıklarını fark edeceklerdir. Birçok eski değer yıkılacaktır.

Galaktik Altdünya'nın tüm On Üç Üstdünyası'ndan neler bekleyebileceğimizi söylemek çok ileri gitmek olur. Okura Altdünyalar arasındaki paralellikleri bir temel olarak kullanarak kendi incelemelerini yapabileceği araçlar sunulmuştur. Şekil 7.3 ve 7.5'de Gezegensel ve Galaktik Altdünyalar onlara karşılık gelen zaman dönemleriyle enerji bakımından eşleştirilmiştir. Gezegensel Altdünya'nın evriminden kullandığım örnekler onun Gündüzlerinde demokrasinin gelişiminde atılan bazı önemli adımlardır. Okur, Galaktik Altdünya'nın paralel sırasını güneş sistemi dışındaki uygarlıklarla temasların evrimindeki, Doğu zihniyle bütünleşmedeki ya da diğer gelişimlerdeki adımları doldurmak için kullanabilir.

Ancak, ben Maya takviminin dinî kehanetle nasıl ilgili olabileceğiyle ilgili birkaç örnek daha vereceğim. Şimdiki Galaktik Altdünya'da olayların akışını izlemek için tarihî benzerliklerin kullanılmasının Mesih'in dönüşü kehanetiyle de bir ilgisi olabilir. İncil'de kehanet edildiği gibi Mesih'in geri dönmesini beklemek için bir neden var mıdır? Maya takviminin perspektifinden, İsa'nın öğretileri ve Hıristiyanlığın yükselişi esasen Büyük Devre'nin Beşinci Gündüzü'nün, ışık tanrısı Quetzalcoatl'ın hükmettiği bir Gündüz'ün ürettiği bilincin bir işleviydi. Quetzalcoatl Üstdünyası'nın meydana getirdiği bilinç değişimi

Şekil 7.3. Gezegensel Altdünya'da demokrasinin dalgamsı gelişimi. Bu Altdünya'nın Gündüzlerinin birçoğu beklenmedik ve apayrı olaylarla tezahür etmiş görünse de, yine de Gündüzler boyunca, kralların saltanatının yerini demokrasilerin, cumhuriyetlerin ve eski kolonilerin ulusal egemenliğinin aldığı açık bir hareket vardır.

Şekil 7.4. Galaktik Altdünya'nın karşılık gelen zaman-çizgisi ve onun Gündüzler ile Geceler arasındaki değişimlerinin tarihleri. (S. 174'deki) şekil 7.1 ve şekil 7.3'de, iki devre farklı ölçeklerde ama -aralarında benzerlikler bulmayı sağlayacak- karşılık gelen enerjilerle gösterilmiştir. Birinci Gündüz ve İkinci Gündüz'de dünyanın gelecekteki gidişatını etkileyecek ne olmuştur? Galaktik Altdünya genelde daha aşağıdaki Gezegensel Altdünya'nın geliştirdiklerine tam aykırı olan -ulusal sınırların yok olması, ilahi olarak yönlendirilen anarşi ve Doğu' nun güçlenmesi gibi- çok farklı fenomenler geliştirecektir. Yine de, o bu fenomenleri, Gezegensel Altdünya gibi, on üç enerjinin aynı temel dalga hareketiyle geliştirecektir.

Şekil 7.5. Şekil A.3'deki (s. 275) Gezegensel Altdünya gibi aynı zaman ölçeğindeki Galaktik Altdünya

insanların Mesih'in mesajını kabul etmelerini sağladı. Buna karşılık gelen zaman döneminde, Galaktik Altdünya'nın Beşinci Gündüzü'nde (2007 yılında) Mesih-bilincinin yeni bir ifadesinin ortaya çıkmasını bekleyebiliriz. Buna Mesih'in geri dönüşü denilebilir, ama belli bir bireyin (İsa'nın) görünmesinden çok, enerji değişimini vurgulamak daha bilgece görünmektedir. Ancak, Galaktik Altdünya'da Beşinci Gündüz Ulusal Altdünya'dakine zıt olan bir yin/yang kutupluluğu taşıyacaktır. Böylece Galaktik Altdünya'da sevme güdüsü onun dualist bilinci tarafından üretilmeyecektir. Onun yerine, Galaktik Mesih-bilinci iki yin/yang kutupluluğunun etkilerini birleştirecek ve bizi, bireysel ve tüm insanlık olarak bütünleştirmeye hizmet edecektir. Bu güdü, bu itilim kesinlikle Doğu'dan kaynaklanacaktır.

Gözü-bağlı Gezegensel Altdünya'da bazı bireylerin kozmik plânın enerjilerine duyarlı olduklarını ve sezgisel olarak doğru tarihî benzerlikler kurabildiklerini gösteren bazı ilginç vakalar vardır. Böyle bir örnek Yehova Şahitleri'dir ve diğeri Winston Churchill'dir. Yehova Şahitleri, İsa'nın 1914 yılında dünyaya döneceğini kehanet etmişlerdi. Onun yerine, bildiğimiz gibi, dünya I. Dünya Savaşı'nı, onun ardından Rus Devrimi'ni gördü ve Yehova Şahitleri kehanetleri gerçekleşmediği için takipçilerinin büyük bir bölümünü yitirdiler. Ama Maya takviminin perspektifinden, Gezegensel Altdünya'nın Beşinci Gündüzü (Mesih-bilinci) aslında 1913'de başladı ve bu anlamda onların kehaneti esasen doğruydu, ama Gezegensel Altdünya'da insanların gözü-bağlıydı ve Quetzalcoatl'ın bilinci -demokrasinin, bilimin ve kitlesel iletişimlerin önemli gelişimleri gibi- çok daha materyalist biçimlerde tezahür etti.

Diğer örnek II. Dünya Savaşı sırasında radyo konuşmalarında "Hitler ve onun Hunlarından" söz eden Winston Churchill'dir. Buradaki ilginç paralellik, Ulusal Altdünya'nın (karanlık tanrısı Tezcatlipoca'nın hükmettiği) Beşinci Gecesi (İ.S.

434-829) başladığında, Hunların Orta Avrupa'yı istila etmiş olmalarıdır. Daha sonra, Gezegensel Altdünya'nın Beşinci Gecesi (1932-1952) başladığında, Hitler aynı bölgede bir diktatör oldu. Ulusal Altdünya'da karanlık tanrısının yönetimi (Beşinci Gece) Karanlık Çağları üretirken, Gezegensel Altdünya'da o Büyük Bunalım'ı, Nazizm'i, Stalinizm'i, Soykırım'ı, II. Dünya Savaşı'nı, Kore Savaşı'nı, atom ve hidrojen bombalarını üretti. Bu iki Altdünya'nın taşıdığı fenomenler farklı karakterlere sahip olsalar da, 1932-1952 döneminin modern tarihteki (Ulusal Altdünya'nın Karanlık Çağlarına karşılık gelen) en karanlık dönem olduğu açıkça görülmektedir. Böylece Galaktik Altdünya'da Beşinci Gece'nin (2008) çok zor bir zaman olmasını beklemek için nedenimiz vardır.

Beşinci Gece'de vuku bulan yıkım Altıncı Gündüz'ün başlangıcında yeni çiçeğin açmasına fırsat yaratsa da, Galaktik Altdünya'da Tezcatlipoca'nın yönetimi hazırlanılmasının akıllıca olacağı bir dönemdir. Galaktik Altdünya'ya sadece ekonominin perspektifinden bakarak, Gecelerin ekonominin giderek daha aşağı doğru bir trend izleyeceği, Gündüzlerin ise "yeni ekonomi"nin biraz daha başarılı olacağı zamanlar olmalarını bekleyebiliriz. Beşinci Gece'nin başlangıcı, Ulusal Altdünya'da Roma ekonomisinin çöküşüyle ve Gezegensel Altdünya'da Büyük Bunalım'la olduğu gibi, ekonominin aşağı doğru büyük bir trend izleyeceği bir zaman olacaktır. Bu, Galaktik Altdünya'nın İkinci Gecesi'nde görülmüş olduğu gibi sadece kapitalist ekonomide büyük bir iniş anlamına gelmeyecektir, bu daha çok, uluslararası para sisteminin tam bir çöküşü ve sol beynin aracılık ettiği değerlerin-nicel-soyutlanmasının sonunun başlangıcı olacaktır (bkz. Ek A).

Tezcatlipoca'nın hükmetmesi (Beşinci Gece) daima, daha önce hükmeden Altdünya'nın yönetimine geri dönmeye çalışan kuvvetlerin son bir yıkıcı girişimi anlamına gelir. Böylece Ulusal Altdünya'da, bu göçebe Hunların ve çapulcu Alman ka-

bilelerinin kabilemsi dünyasına, daha-aşağıdaki Bölgesel Altdünya'ya hükmetmiş olan toplumsal yapıların çarpıtmalarına geçici bir dönüş anlamına geliyordu. Gezegensel Altdünya'da, bu yeni bir kılıkta (Hitler), güçlerini güya "üstün olan kan"a dayandıran otokratik hükümdarlara bir geri dönüş anlamına geliyordu. Prensip olarak Hitler'in idealleri Ulusal Altdünya boyunca güçlerini damarlarında akan "mavi kan"a dayandıran kraliyet hanedanlarının ideallerinden farklı değildi. Benzerlik kurarak, Tezcatlipoca'nın Galaktik Altdünya'daki yönetiminin Gezegensel Altdünya'nın materyalist değerlerine geri dönmeye çalışan kuvvetlerin son bir şiddetli saldırısı anlamına gelmesini bekleyebiliriz. Ve bu Altdünya'da Beşinci Gece'nin mücadelesi büyük olasılıkla Orta Avrupa'da odaklanacaktır.

Yehova Şahitleri'nin kehaneti bir noktayı daha sergiler: Bu grubun Quetzalcoatl'ın, Mesih-bilincinin enerjisine sezgisel olarak erişmiş olmaları mümkün olsaydı bile, bu enerji farklı Altdünyalarda farklı biçimlerde ifade edilir. Gezegensel Altdünya'da Quetzalcoatl enerjisi gözü-bağlı bir çerçeveyle ifade edilmişti. Galaktik Altdünya'da Quetzalcoatl enerjisi büyük olasılıkla, Doğu Yarıküre'yi aydınlatan yeni ışık dalgasının Batı'yı zaten aydınlatan ışık dalgasıyla bütünleşmesiyle ifade edilecektir. Dolayısıyla, Galaktik Altdünya'da bu Mesih-bilinci enerjisi, Vahiy Kitabı gibi Ulusal Altdünya'nın gözleriyle geliştirilmiş bir kehanetten beklenebilecek olandan çok farklı bir biçimde ifade edilebilir.

Galaktik Altdünya'nın Dördüncü Dünyası'nın 15 Ağustos 2008'deki başlangıcından sonra -Beşinci Gece'nin sonuna doğru- aydınlanma yolunu arayanlar için durum çok daha pürüzsüz bir biçimde gelişmeye başlayacaktır. O noktada Evrensel Altdünya'nın bazı embriyonik ifadeleri tezahür etmeye ve tünelin ucundaki ışığı görmemizi sağlamaya başlamış olacaktır. Altıncı Gece Dördüncü Dünya'nın bir parçası olacağından, Beşinci Gece kadar yıkıcı olmayacaktır.

GALAKTİK SPİRİTUALİTE

Galaktik Altdünya'nın dünyamız üzerinde yapacağı etkilere ek olarak, bilinç çerçevemizin genişlemesinin dünyamızın galaksimizin uygarlıkları arasındaki yerini görüş biçimimizi etkilemesini de bekleyebiliriz. UFO'larla ilgili ilk gerçek raporlar 1947'de, yani Gezegensel Altdünya'nın Dördüncü Dünyası'nın başlangıcında geldi. Böyle raporların diğer gezegenlerden gerçek ziyaretleri yansıttığına inanmasam da, onlar yine de başka güneş sistemlerinde uygarlıkların bulunma olasılığına doğru bir odak değişimini yansıtıyordu. Galaktik Altdünya'nın Gündüzleri özellikle bu konuda daha fazla bilgi sağlayacaktır. Birinci Gündüz'de, Ağustos 1999'da, güneş sistemi dışında başka gezegenlerin bulunduğuyla ilgili ilk kesin kanıt sunulmuştu ve İkinci Gündüz'de, 2001'de, böyle bir gezegenin üzerindeki kimyasal bir elementi tanımlamak mümkün oldu. Doğal olarak, devrenin Üçüncü Gündüzü'nde, 2003'de, güneş sistemi dışındaki bir gezegende oksijenin -yani, yaşamın- kanıtının bulunacağı kehanet edilebilir. Bu noktadan itibaren, galaktik anlayışımız dalga dalga, yani Gündüzler boyunca artacaktır. Galaktik Altdünya'nın genişlemiş bilinç çerçevesi vizyonumuzu galaksiyle temas kurmamızı sağlayacak yöne yönlendirecektir.

Güneş sistemi dışındaki ne tip gezegenlerde yaşam olduğundan kuşkulanabiliriz? Bu konuda Maya takviminin söyleyeceği bir şey olabilir. Yaşam barındıran tüm gezegenlerin Büyük Patlama'ya dayanan aynı yaratılışın ürünleri olduklarını varsayarak, tüm güneş sistemlerindeki yaşamın şimdi eşzamanlı olarak Galaktik Altdünya'ya girdiğini ve hep birlikte aydınlanmaya yaklaştığını kabul edebiliriz. Eğer güneş sistemi dışındaki tüm uygarlıklarda bilincin evrimi aynı tun'a-dayalı ilahi yaratılış süreci tarafından üretiliyorsa, o zaman insansı bilince sahip varlıkları barındıran gezegenlerin kendi yıldızlarının çevresinde yaklaşık 360 günde döndüklerini düşünebiliriz. İkincisi, hepsi değil ama birçok güneşsi yıldızın yirmi ila

yirmi iki yıllık tam bir güneş-lekesi döngüsü vardır. Eğer bu periyodiklik gerçekten bizim güneşimizin ve diğer birçok yıldızın kozmik bilgiye bir katun (19.7 yıl) frekansıyla aracılık ettiği olgusunu yansıtıyorsa, bu, aynı güneş-lekesi döngüsüne sahip yıldızların çevresinde bizim gezegenimizdekine benzer bir bilinç evrimi bulabileceğimiz anlamına gelir. (Fiziksel döngülerin bazen, onların temelini oluşturan bilinç devrelerinin kusurlu yansımaları olduklarını da hatırlayalım. Örneğin, bizim fiziksel yılımız tun'dan birkaç gün daha uzundur. Aynı şekilde, son yüzyılda yirmi yıla inmiş olan ve 2011'de azamiye erişecek olan tam güneş-lekesi döngüsü katun frekansının kusurlu bir yansıması olabilir.)

Dünya-dışı yaşam bağlamında, Gezegensel Altdünya'da insanlar gözü-bağlı bir bilince sahip olmuş olduklarından, onların spiritualite görüşleri bazı bakımlardan garip hale gelmişti. Bu Altdünya bazı şeylerin Ruhsal, spiritüel sayılabilmesi için normal-ötesi, acayip olmaları gerektiği fikrini üretmişti ve böylece uzaylılar, kan içici sürüngenlerin komploları, Lemuryalılar, vb., çoğunlukla herhangi bir deneysel doğrulama olmadan dikkat çekiyordu. Bu Altdünya'nın gözü-bağlı bilincinin böyle fikirler üretmiş olması anlaşılabilir bir şeydir. O zamanlar gerçek dünyanın Ruhsal boyutu aşikâr olmadığından, onun "bir başka yerde," gizli bir âlemde bulunduğu varsayılmak zorundaydı.

Bunun sonucunda, Gezegensel Altdünya boyunca (1755' den itibaren) bir dizi peygamber ya da sözde peygamber tarafından hayalî bir ezoterik dünya geliştirilmişti. Ezoterik gelenek Ruhsal bir boyutun varlığının bilgisini savunmuş olsa da, bu geleneğin tipik özelliği, kozmik plân hakkındaki fikirlerin gerçek dünyadaki olayların evrimine dayanmamasıydı. Bunun tam tersine, Galaktik Altdünya ile birlikte ortaya çıkan spiritualite bizim algılayışımızda -hem ruhsal hem de maddesel realite boyutunu görmemizi sağlayacak- bir değişimle ilgili ola-

caktır. Galaktik Altdünya ile birlikte, sadece geleneksel materyalist bilimin ve örgütlü aşırı-dinciliğin çoğu değil, ezoterik geleneklerin birçoğu da sona erecektir.

Galaktik Altdünya'da meydana gelebilecek yerküre değişiklikleri hakkında da bir söz söylemek istiyorum. Maya takvimi jeofiziksel süreçler hakkında çok az şey söylüyor gibi görünebilir, ama eğer güneşimiz galaktik merkezden gelen bilgiye aracılık ediyorsa, güneşin şimdi halen zihinlerimizi etkileyen Galaktik Altdünya'nın tun dönemine de aracılık etmeye başlamasını beklemeliyiz. Bizzat güneş-lekesi devresi hava durumunu ve iklimi açıkça etkilediğinden, bir tun (360-gün) frekansıyla işleyen benzer bir devre de iklimimizi etkilemeye başlayabilir. Sonuçta, eğer her şey her-şeyi-kaplayan görünmez bir eter vasıtasıyla birbiriyle ilişkideyse, evrensel bilinç alanındaki şimdiki değişimin fiziksel etkiler de yapmaması şaşırtıcı olurdu.

Böylece kozmosun şimdi geçirmekte olduğu yüksek-frekanslı bilinç değişiminden ötürü en azından bazı küçük yerküre değişiklikleri (depremler, seller, hortumlar, volkanik patlamalar) olabilir. Ama neden ve sonucu tersine çevirip, böyle yerküre değişikliklerini bu yaratılış aşamasının amacı olarak sunan bir hüküm-günü görüşü üretmek savunulamaz. Tüm olası fiziksel etkiler sadece bilinç alanındaki değişimlerin yan-ürünleri olarak görülmelidir ve iklim değişimlerinin çoğuna, büyük olasılıkla, dünyayı jeofiziksel değişikliklerle yıkmayı amaçlayan sinsi bir ilahi plân değil, karbondioksit yayılımları neden olacaktır.

Yerküre değişiklikleri hakkındaki tartışmaların birçoğu ünlü Amerikalı psişik Edgar Cayce'e kadar dayanır; bir psişik okuma yaparken kendisine 2000-2001 yıllarında dünyada ne olacağı sorulduğunda Cayce şöyle yanıtlamıştı: "Kutuplar yer değiştirecek. Ya da yeni bir devre başlayacak." Şimdi Maya takviminden öğrendiklerimize dayanarak, Cayce'in sezgisel olarak

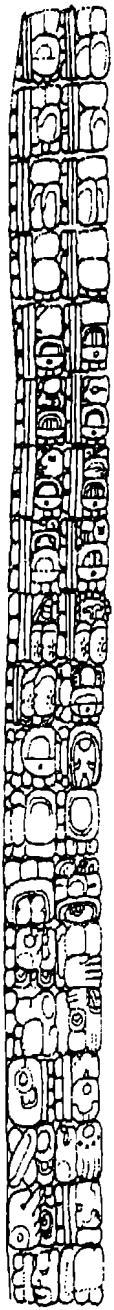
gördüğü şeyin yerkürenin manyetik kutuplarının değişmesi değil, bilincin yin/yang kutupluluğunun değişmesi ve Galaktik Altdünya'nın ("yeni devre"nin) başlaması olması çok olası görünmektedir. Ezoterik gelenekler böyle -algılandıkları zamanlarda hüküm süren düşünüşün yetersizlikleri yüzünden- yanlış yorumlanmış doğru sezgilerle dolu olabilir. Bir örnek olarak, teosofici Helena P. Balavatsky'nin insanlığın evriminde yedi kök ırktan geçtiği fikri, insanlığın evriminin yedi aşamayla, yedi Işık dalgasıyla geliştiği olgusunun doğru bir sezgisi ile Balavatsky'nin zamanının genel fikirlerine uyan materyalist bir yorumun (farklı ırklar) bir birleşimi olabilir. Gezegensel Altdünya'nın çeşitli ezoterik geleneklerinde neyin doğru neyin yanlış olduğunu bulmak için uygulayabileceğimiz tek bir kriter vardır: Deneysel kanıt.

Genel olarak konuşursak, insanlığın ve evrenin geleceğini tartışırken "fiziksellik tuzağı"na düşmekten kaçınmak için özen göstermenin zamanıdır. Önümüzdeki zamanda zorluklar, hatta felaketler, doğal felaketlerden çok, bir bilinç değişiminin sonucunda sona eren eski değerlerin toplumsal, ruhsal ve psikolojik sonuçlarıyla ilgili olacaktır. Evrimde neden olarak sürekli fiziksel etkenleri göstermek, bilimin idealinin her şeyin fiziğe indirgenmesi olduğu gözü-bağlı Gezegensel Altdünya'ya kadar dayanır. Yakında, Galaktik Altdünya'ya biraz daha girdiğimizde, fizik bilimi kozmosun -bilincin evrimine dayanan- birleşik bir anlayışının emrine girecektir. Böyle bir birleşmenin gerçekleşmesi için, Dünya Ağacı'nın salınımlarının çizelgesinin çıkarılması çok önemlidir.

Son olarak da, Galaktik Altdünya'nın, Hıristiyan terminolojisinde Apocalypse denen, Vahiy Kitabı'nda mecazi olarak anlatılan, yaratılışın son aşamasında yaşanacak olan senaryo ile aynı şey olduğunu düşünmek için her türlü nedene sahibiz. Bu, büyük olasılıkla, Vahiy'de birçok kez (elli iki kere) sözü edilen 7 sayısına dayanır görünmektedir: Yedi melek, yedi ruh,

yedi boru sesi, vb. Bu yedi ardışıklıkları dalga dalga ilerleyen adımlar olarak anlatılmakta ve hepsi aynı zamanda, 28 Ekim 2011'de tamamlanacak farklı Altdünyaların yedi Gündüzü'nün ardışıklığıyla aynı görünmektedir. Bu konudaki yaygın kanının tersine, Apocalypse dünyanın sonu değildir ya da en azından olması gerekmez. İnsan bilincinin büyük-ölçekteki evrimini tamamen kozmik plân belirlediğinden, Canavar mücadeleyi kazanamaz ve böylece Vahiy Kitabı acı ve ıstıraptan kurtulmuş bir dünya ile *-tanıdığımız* dünyanın sona erişiyle- biter.

Yaratılışın Dokuz Altdünyası'nın bir anlayışıyla, Vahiy'in esas mesajı -yani, Tanrı'nın en sonunda kötülüğü yeneceği- sadece anlamlı gelmez, mantıklı bir sonuç da olur. Kötülük, dualist bilinç çerçevelerinin dışsal projeksiyonları tarafından, gören-kimsede yaratıldığından, bu çerçeveler aşıldığında kötülük de sona erecektir. Kuşkusuz, insanlık tarihinin ve şimdiki insan yaşamının "kötülük"le, etkilenenler için acı verici sonuçlar yaratan olaylarla dolu olduğu doğrudur, ama yine de kötülüğün ve iyiliğin "dışarıda" bağımsız bir mevcudiyete sahip olmadığını idrak etmek çok önemlidir. Kötülük eylemleri sadece dualist algıların projeksiyonları tarafından üretilen olumsuz eylem sarmallarının sonuçlarıdır. Bu konuda yaratılan Hollywood mitolojisine rağmen, iyilik ve kötülük kuvvetleri yoktur ve paradoksal bir biçimde, böyle görüşleri destekleyenler dünya üzerinde süren ıstıraba katkıda bulunmaktadırlar.

8

İnsan Zihninin Tarihçesi

MODERN ZİHİN VE ONUN AŞILMASI

Şimdi yeni bir Altdünya'ya girmekte ve böylece kozmik piramidin daha yüksek bir düzeyine çıkmakta olduğumuzdan, bireysel yaşamlarımız için koyduğumuz hedefleri ve onlara erişmek için geliştirdiğimiz stratejileri yeniden incelememiz uygun olabilir. Birçok durumda, Gezegensel Altdünya'nın tipik hedefleri, örneğin bir kariyerin peşine düşmek artık geçerli olmayabilir. Birçokları yaşamlarını eskisi gibi sürdürmek isteyebilirler, ama özellikle Galaktik Altdünya'daki yüksek değişim frekansı dikkate alındığında, bu mümkün olmayacaktır. İlahi yaratılış sürecinin şimdi meydana getirdiği -ya da bize empoze ettiği- bilinç değişimini yadsıyan ve sezgilerini ona göre geliştiremeyenler er ya da geç kendilerini çıkmaz bir sokakta bulacaklardır. Eğer biz Kozmik Piramit'in tepesine tırmanmak üzereysek, tek gerçekçi hedef kendimiz ve başka herkes için Evrensel Altdünya'nın kozmik bilincini aramaktır. Bunu hedeflemeyen tüm hedefler birkaç yıl içinde çağdışı olacaktır.

Benim görüşüme göre, girdiğimiz Altdünya, Galaktik Altdünya esasen şifayla, hem küresel hem de bireysel ölçekte denge yaratmakla ilgilidir. Doğu ile Batı'yı,

sezgi ile mantığı, ruh ile maddeyi birleştirmekle ilgilidir. Ayrıca, beden ile ruhu birleştirmek ve şimdiki anda tam olarak bulunmamızı engelleyen travmaları iyileştirmekle ilgilidir. Bunun olmasını sağlamak için, bu Altdünya'nın dalgamsı evrimiyle tutarlı olan yolları seçmeliyiz. Böylece bize yeni enerjileri özümseme ya da onlara karşı koyma seçimi sunulmaktadır.

Ancak, tüm şifada olduğu gibi, ilk baştaki etki hastanın durumunun kötüye gitmesi olabilir. Galaktik Altdünya'nın şifalandırıcı etkileri de ilk başta hem bireysel hem de toplumsal ölçekte böyle bir sonuç yaratabilir. Böyle ilk başta kötüye gitmeler bazen uyanış çağrıları rolünü oynar. Bu çağrıları alanların seçimlerinin temeli olarak kozmik plânın bir anlayışına sahip olmaları çok önemlidir. Aksi takdirde, umutsuzlukla sonuçlanan olumsuz sarmallar kolayca meydana gelebilir.

Bir kişinin hem bireysel hem de küresel zihnin (holografik rezonans içinde olduklarından bunlar birbirlerinden ayrılmazlar) dengesizliklerinin etkilerini iyileştirmek için ne yapabileceğinden söz etmeden önce, modern zihnin doğasını kısaca inceleyelim. İnsan varoluşunun iki veçhesi, zihin ile yüksek Benlik arasındaki fark Doğu'nun ruhsal tekâmül ve şifa felsefeleri için çok önemlidir. Benlik sonsuz ve ebedi olarak görülürken, zihin zaman ve uzayla sınırlıdır. Zihin düşüncelerimizi düzenlemek, sürekli bir gevezelik, yorumlar, değerlendirmeler, kıyaslamalar ve yargılamalar akımı üretmek için oluşturulmuş bir yoldur. Bu yargılar ve değerlendirmeler modern zihni hep kendinizde, başkalarında ya da o durumda bir yanlışlık aramaya götürür. Zihin şimdiki anda kalamaz; onun yerine geçmiş ile gelecek arasında gider gelir ve daima bazı şeyleri değiştirmenin yollarını arar. Olmaya değil, olmakta-olmaya niyetlidir ve bu yüzden huzur ve doyuma hiç yer bırakmaz. Bu modern zihin böylece duyusal deneyimlerde hiçbir değer görmez, onları sadece kendi amaçları için kullanmaya çalışır. Belki Hin-

distan'da daha çok, diğer yerlerde çok az sayıda aydınlanmış kişi hariç, bu zihniyet şimdi yaşayan herkese hükmetmektedir.

Maya takviminden çıkardığımız bilgiye dayanarak, modern zihnin Ulusal ve Gezegensel Altdünyaların bilinç çerçevelerinin bir ürünü olduğunu görebiliriz. Bu Altdünyaların yaratılış alanlarıyla ortak rezonansımız yoluyla bu dualist ve kişisel-ötesi zihin (bkz. s. 72, şek. 3.11) her insana empoze edilmiştir. Böylece düşüncelerimizi düzenleyen zihin kişisel değildir. Farklı kalıplar olsa da, hepimiz esasen aynı zihnin emri altında bulunuyoruz.

Bu durumun bir parçası olarak, varoluşumuzdan duyduğumuz temel doyumsuzluğun sadece yarım olmamızdan kaynaklandığını görmek kolaydır. Ulusal Altdünya'nın -Düşüş'ün- başlangıcından beri, deneyimimizin yarısı, sezgisel sağ-beyin yarıküresinin aracılık ettiği o yarı giderek daha çok filtrelenmiş ve dışlanmıştır. Ancak, bu "yarımlığı" herkeste gören birçokları bunun doğal, hatta ebedi bir durum olduğunu ve insan olmanın böyle bir şey olduğunu düşünürler. Birey zihni doğal bir şey olarak kabul ettiğinden, onun yarımlığı bireyi ya kendisinde ya da başkalarında bir yanlışlık bulunduğu sonucuna götürecektir. Bir şey hep eksik görünmektedir, ama onun ne olduğu belli değildir. Ulusal Altdünya'nın dualitesinin hâkimiyeti bizi kendimizle ve başkalarıyla ilgili sürekli kıyaslamalarda, yargılamalarda ve değerlendirmelerde bulunmaya da sevk eder, böylece tam varlıklar olarak ve tam olarak var olamayız. Bir balık içinde bulunduğu suyu nasıl göremezse, birey de zihni öyle göremez. Hükmeden bilinç çerçevesinin ürettiği yarımlığa zihnin verdiği karşılık, bireye "olacağı" ya da dış dünyada "değiştireceği" şeyleri önermektir. Bu öneri huzura kavuşmak değildir.

Bu dualist temele Gezegensel Altdünya'nın sağladığı gözü-bağlı bilinç eklenmiş, bu da bizi maddi dünyada yarımlığımıza deva olacak ya da onu telafi edecek bir şey aramaya sevk

etmiştir. Böylece, Gezegensel Altdünya'da tipik bir yaşam stratejisi bir kariyer ya da servet yapmak olmuştur. Ama "bir şey olmaya," dualitenin ışık veçhesine geçmeye bu odaklanış, Altdünyaların belirli bir kombinasyonu ile rezonans içinde gelişmiş olan bir zihnin ürünüdür sadece. Böyle yaşam hedeflerine erişmekten geçici kazançlar elde edebilsek de, onlar asla tam bir doyum getirmeyecektir. Çünkü onlar Benliğe ait değildir ve bütünlükten yoksun bir zihni telafi etmek için üretilmişlerdir. Dahası, bu kısmi zihin, daima kozmik plânın enerjileri tarafından dönüşüme uğratıldığından, kalıcı olmayacaktır. "Başarıya ulaşmış" görünenlerimizde bile, kalıcı olmayan bir yin/yang dualitesinden ötürü ışıktaki yerimizin asla garanti kabul edilemeyeceği olgusuna bağlı olan güçlü bir bilinçaltı korku vardır. Kendini iyi hissetmek, mutlu olmak ya da "ışıkta yaşamak" aydınlanmış olmakla aynı anlama gelmez. O sadece, en azından geçici olarak, kendimizi zihnimize hükmeden kutupluluğun yang veçhesinde bulunuyor olarak algıladığımız anlamına gelir.

Modern zihnin Ulusal Altdünya'nın temeldeki kutupluluğundan kaynaklanan "yarımlığı," modern insanların karşı karşıya bulundukları en ciddi sorunların birçoğunun kökeninde bulunur. Eşitsizliğe dayanan hiyerarşiler ve ilişkiler yarım olan bir bireyin, bunun her ikisini de bütün kılacağı illüzyonuyla, kendi yarımlığını bir başka bireyin yarımlığıyla tamamlayarak bütün olma arzusuna dayanır. Yarımlıktan kaynaklanan bu yoksunluk duygusu gerçekten de, demokratik ya da değil, tüm hükmedici hiyerarşilerin çimentosudur. Daha kişisel bir düzeyde, bu ayrıca bireyler arasındaki birçok işlevsiz, sağlıksız ilişkinin de çimentosudur. Ortak-bağımlılık ilişkilerinde, partnere esasen diğer bireyin bütünlüğü deneyimlemesine yardımcı olmak gibi olanaksız bir görev verilir ve onlardan biri bütünlüğe giden bir yolu aramaya başlar başlamaz ilişki yıkılmaya başlar.

Dualist bilinç çerçevesinin yarımlığı insanlarda, az ya da çok, kalıcı bir yoksunluk duygusu yaratır. Bu daha büyük bir ölçekte, algılanan bir "büyüme" gereksinimiyle ilgili fikirler üretir. Bunu daha yoksul ülkelerdeki nüfus artışında görürüz, burada itici güç her zaman çocuk sahibi olma arzusu değil, anababaların yarımlık deneyiminin ürettiği yoksunluk duygusundan kaçmaya çalışmalarıdır. Bunun sonucunu birçok modern toplumun, sanki o kendi başına bir amaçmış gibi, "ekonomik büyüme"ye tutkun olmasında da görürüz. Gerçek insan gereksinimlerine bakmayarak, ekonominin soyut büyümesine duyulan bu tutkunluk modern zihnin çok tehlikeli bir veçhesidir. Bazılarının "büyüme"yi idealleştirerek yarımlık duygusunu hafifletme tutkusu, yerkürenin ekolojik sistemini ve insanoğlunun onun içindeki yerini yok etme tehdidini içerir.

Eğer biz zihnin sağladığı böyle gözlükleri -özellikle bilmeden- takıyor idiysek, dünyanın gözümüze göründüğü biçimde görünmesi şaşılacak bir şey değildir. Yaptığımız her şey temelde zihnin bir ifadesi olduğundan, entelektüel ve maddesel, tüm insan-ürünü yaratımlar bu gözlüklerle yapılmıştır. Böylece tüm insan yaratımları onları yaratan kişinin zihninin sınırları tarafından koşullandırılmıştır. Bu yarımlıktan, 5200 tun önceki Düşüş'ten beri insan yaşamında neden bu kadar çok doyumsuzluk ve korku olageldiğini de anlayabiliriz. Ancak tüm bunların anlaşılmasında umut da vardır. Eğer her şey zihinden kaynaklanıyorsa ve bütün olan bir zihin şimdi yaratılmak üzereyse, eğer biz Galaktik Altdünya'nın yeni ışığına açık olursak, hem bireysel hem de tüm insanlık olarak şifa bulabiliriz. Eğer biz bu yeni dalgaların üzerinde sörf yapmayı öğrenebilirsek, dünya değişip daha iyi hale gelecektir.

Ancak son yirmi-otuz yıl içinde Batılılar daha tam bir yaşama giden böyle bir yolun bulunduğunu ve modern zihnin pençelerinden kurtularak daha derin bir doyuma götürecek adımların atılabileceğini fark etmeye başladılar. Batı'da böyle

bir etkinin ilki Zen meditasyonu idi; Zen meditasyonu anlaşılması güç koanlarıyla zihne kısa-devre yaptırmayı amaçlar. Bunu Transandantal Meditasyon, Silva Zihin Kontrolü, elektroşok terapisi, Hare Krişna, t'ai chi, yoga ve diğer birçok yaklaşım izledi. Birçok meditasyon yönteminin modası geçerken, topluma yeni meditasyon yöntemleri sunuldu. Benim burada amacım bu farklı hareketlerin ve pratiklerin uygulamalarını ve etkilerini kıyaslamak ya da tartışmak değil. Onların ortak yanı, şu ya da bu biçimde, geçici olarak olsa bile, modern zihnin - onu aşarak ya da ona kısa devre yaptırarak- pençelerini gevşetmeye çalışmalarıydı. Bu tür geçici bir deneyim bile bireye Benliğin ruhsal bir duygusunu verebilir. Tüm bu hareketler bizi bütün ve dengeli olan bir bilinç çerçevesine hazırlayabilecek yöntemleri geliştirdiler.

Ancak, çok az insanın fark ettiği şey, Batı'da ve Avrupa' da insanların meditasyon yöntemlerini öğrenmeye başlamalarının, bu fenomenin -Maya takviminden anlaşılabilecek- ilahi plândaki bir enerji değişiminin bir yansıması olduğuydu. Bu, Gezegensel Altdünya'nın Dördüncü Dünyası'nın 1947'deki başlangıcına ve bunun Doğu ile Batı arasındaki ve beyin yarıküreleri arasındaki ilişkilerde yarattığı ilk değişime dayanır. Bu Dördüncü Dünya bilinçte -şimdi Galaktik Altdünya tarafından geliştirilen- çok daha derin değişime hazırlamış olan genel bir etkidir; orada yin/yang kutupluluğundaki ışık sağ-beyin yarıküresini aydınlatmıştır. Doğu'da bu Dördüncü Dünya'nın başlamasının etkileri Hindistan'ın (1947), Endonezya'nın (1948) ve Çin'in (Halk Cumhuriyeti, 1949) bağımsızlıklarını kazanmalarında açıkça görülmüştü. İlk başta bu uluslar kırılgan ve ekonomik olarak zayıf olmakla birlikte, Dördüncü Dünya, dünya nüfusunun yaklaşık yarısının Batı'nın direkt kontrolünden kurtulmasına ve Doğu'nun küresel uygarlık üzerindeki etkisinin başlamasına yol açtı.

Batı'da, bu Dördüncü Dünya'nın başlaması en çabuk bir-

takım yeniliklerde göründü, henüz ilk aşamasındaki bu yenilikler maddesel ile ruhsal, beden ile zihin, vb. arasındaki bariyerleri yıktı, ki bu daha sonra daha bütünsel bir dünya-görüşüne doğru götürecekti. Bu daha bütünsel görüşler modern yaşamla ilişkilendirilen zorluklara karşılık olarak ortaya çıktı. Örneğin, stres araştırmasının öncüsü ve stresin yaratılmasında zihin-beden bağlantısını kurmuş olan Hans Selye, 1946'da ilk kez *stres* terimini kullandı. Psikolojik fenomenlerin fizyolojik stres tepkilerine katkıda bulunabileceği fikri günümüzün alternatif, hatta geleneksel tıp uygulayıcılarına aşikâr görünse de, bu o zamanlar böyle görülmüyordu. Bu, psikolojik bir durumun bedende olumsuz bir hale neden olabileceğinin ilk büyük kabulünü temsil ediyordu. Ve böylece Dördüncü Dünya başladığında, beden ile ruh arasındaki -Ometeotl/Omecinatl 1617'de Ulusal Altdünya'da hükmetmeye başladığında insanlığa empoze edilmiş olan- Cartesien bölünmenin giderilmesinin ilk işaretlerini gördük.

Bu zihin-beden bağlantısının ilk önce stres alanında tanınmış olması bir rastlantı değildir. Dördüncü Dünya'nın başlamasının bir sonucu olarak, zihin -ancak şimdi Galaktik Altdünya'da tam olarak gelişen- daha yüksek, tun değişim frekansı tarafından etkilenmeye başladı. Bu, Gezegensel Altdünya'ya hükmetmiş olana kıyasla, değişim frekansının yaklaşık yirmi-kat yükselmesi anlamına geliyordu. Sonuçta, stres modern yaşamın çok-tartışılan ters bir etkisi haline geldi. Dördüncü Dünya'nın başlangıcından itibaren -o sırada kimse Maya takviminin bu konuda söyleyecek bir sözü olduğunu ileri sürmediği halde- bir kişinin genel yaşam durumu, değişim frekansı ve kişinin sağlık durumu arasındaki bağlantı artık görmezden gelinemezdi.

Öyleyse *stres* nedir? O gerçekte modern yaşamın bir ürünü değildir. Eski zamanlarda insanlar bugün bizim sahip olduğumuz konforlardan yoksundular ve çok daha uzun saatler

boyunca çalışmak zorundaydılar. Ama yine de o zamanlar stresten hiç söz edilmiyordu. Stres modern zihnin bir ürünüdür ve iki farklı Altdünya'ya bağlı iki farklı bilinç çerçevesinin birey üzerinde yaptığı ve birbiriyle çatışan etkileri yansıtır. Galaktik Altdünya'nın bilinci kendini 1947'de düşük bir derecede ve daha sonra -1999'da gerçekten başladığında- çok daha belirgin bir biçimde hissettirdiğinde, yüksek-frekanslı Ruhsal ışık dalgaları sağ-beyin yarıküresine akmaya başladı. Bundan habersiz insanlarda bu dalgaların etkisi Gezegensel Altdünya'nın çoktandır hükmeden materyalist değerleriyle bir çatışma yarattı. Bu bazen fizyolojik sonuçlar da yaratan bir stres deneyimine yol açtı.

Bugün tükenmişlik hali büyük bir ters durum haline gelmiştir ve bu durumu çekenlerin sayısı hızla artmaktadır. Galaktik Altdünya'nın hızla gelişen daha yüksek bilinci ile Gezegensel Altdünya'nın değerlerinin hükmettiği toplum arasındaki çatışma şimdi kolayca bir felç haline yol açabilir. Tükenmişlik durumu ayrıca birçok insanın şimdi Gezegensel Altdünya' nın bilincini aşmayı (bilinçaltı olarak) arzuladığının bir işaretidir. Beden bireye ilahi plâna uyumlu olmadığını söyler ve devam etmeyi reddeder gibi görünmektedir. Tükenmişlikten mustarip olanlar tembel değil, kendilerini yeni Altdünya'nın yüksek-frekanslı dalgalarının etkilerinden koruyamayan şefkatli bireylerdir. Birçokları için, gelen şifalandırıcı enerjilerden kaynaklanan ve ilk başta kötüye götürür gibi görünen tükenmişlik durumu onları Ruhsal realite boyutlarını araştırmaya sevk eden bir uyanış çağrısı olabilir.

Doğu'nun meditasyon yöntemleri ilk başta Zen, daha sonra özellikle Maharishi Mahesh Yogi'nin öğrettiği Transandantal Meditasyon ile Batı'ya sunulmaya başladığında, bu yöntemlerin stres durumuna hitap etmiş olmaları şaşılacak bir şey değildir. Neden mi? Çünkü stres zihnin bir durumudur. Onun etkilerini hafifletmenin bir yolu, modern zihnin -bu duruma

ilk başta yol açmış olan- pençelerinden, yani kontrolünden kurtulmaktır; ve bireyin zihnin sınırlamalarını fark etmesini sağlayan meditasyon tam olarak bu amaca hizmet eder.

Beynin sol ön lobunun belli bir alanındaki faaliyetin meditatif bir haldeyken azaldığı gösterilmiştir. Bu alanın insanın fiziksel varlık deneyimi için çok önemli olduğu ortaya çıkmıştır, çünkü o bedenin birçok bölümünden gelen sinirsel tepileri bütünleştirir. Meditasyon yapan kişiler, beynin bu alanındaki faaliyetin azalmasının bir sonucu olarak, varlıklarının Ruhsal veçheleriyle daha güçlü bir biçimde özdeşleşir ve sezgisel yetilerini geliştirirler. Fiziksellik deneyimini yaratan alanın sol ön lopta bulunması dikkate değerdir, öyleyse onun rolünün sağ beyinde ortaya çıkan ışık tarafından dengelenmesini bekleyebiliriz. Böylece, Dördüncü Dünya'nın yarattığı bilinç değişiminin bir kötüye gidiş -stres ve daha sonra tükenmişlik- anlamına geldiğini, ama aynı zamanda devalar, yani Doğu'dan gelen ve sağ beynin aracılık ettiği bilgiyi destekleyen, daha Ruhsal bir dünya-görüşü üreten yöntemler anlamına da geldiğini anlayabiliriz.

Ama Dördüncü Dünya'nın yeni enerjileri, sağ-beyin yarıküresini aydınlatırken, Batı'da da daha genel bir etki yapmıştır. Bu 1947 yılı civarında doğan ve tüm yetişme dönemleri boyunca Dördüncü Dünya'nın genel etkisine maruz kalan kuşağın hippi hareketi (ya da II. Dünya Savaşı sonrasındaki bebek-patlamasının başkaldırısı) idi. O zaman esasen kuşaklar arasında bir çatışma olarak görülen bu başkaldırı, Maya takvimi açısından gerçekte Dünyalar arasında bir çatışmaydı. Dördüncü Dünya tarafından etkilenenler, 1967-1968'de olgunluk çağına eriştiklerinde, bir kariyer yapma fikrine isyan ettiler, zihin-genişletici uyuşturucu maddeleri, vb. denediler. 1968 yılında, Berkeley'den Pekin'e kadar, arada özellikle Paris'le, anti-otoriter bir hareketin farklı ifadeleri benzeri görülmemiş bir eşzamanlılıkla dünyaya yayıldı. Daha önce hiç görülmediği ka-

dar, bir Maya takvimi devresinin, Dördüncü Dünya'nın etkilerinin dünya-çapında bağımsız ve eşzamanlı yankılar yaptığı görülebildi. Ve bugün biz hippi hareketini -ya da dünyanın diğer yerlerindeki daha siyasi başkaldırıları- toy ya da gayri-gerçekçi olarak görsek de, onun amaçları modern zihnin empoze ettiği sınırlamalara ilişkin erken bir doyumsuzluğu ve gerçekleşmemiş bir aydınlanma arzusunu yansıtmıştır.

Genelde, Batı'da Dördüncü Dünya'nın etkisi sezgisel beyin yarıküresine dayanan bir varoluş biçimini güçlendirdi. Barış, bütünlük, mistisizm, vb. ideallerini getirdi. Ayrıca kadın hareketi, ekoloji hareketi, Yeni Çağ hareketi ve yerli halkların kültürlerinin katkılarının takdir edilmesi için genel bir zemin sağladı. Bunlar beyin yarıkürelerinin ilk birleşmesinin sonuçlarıydı. Bu hareket, çok geçmeden sol-beyin yarıküresinin ve Gezegensel Altdünya'nın kuvvetleri tarafından bastırılmış olsa da, yine de Galaktik Altdünya'da tamamen yeni bir biçimde ifade edilecek fenomenlere bir girişti.

Maya takviminin kozmik plânı tanımlayışından, hippi hareketinin ortaya çıkışının neden Hopi Kehaneti'nde bildirilen daha sonraki işaretlerden biri olduğunun bir yanıtını da buluruz. Hopi halkının şamanları ya da kâhinleri kozmik zaman plânının enerjileriyle rezonansa girebiliyor ve onun hangi yönde ilerleyeceğini "görebiliyorlar"dı. Onlar kozmosun, sağ-beyin yarıküresinin aracılık ettiği veçhelerine doğru bir değişim görmüşlerdi. Koyaanisqatsi'den bir adım uzakta olarak, "çiçek çocukları"nın (hippilerin) gelişini de önceden görebilmişlerdi. Böyle kehanetlerin, öngörülerin, önsezilerin ve mucizevi biçimde gerçekleşen fikirlerin mümkün olabilmesinin tek nedeni kozmik bir plânın var olmasıdır. Kozmosun evrimi için kesin bir zaman plânı bulunmasaydı, olaylar rasgele vuku bulur ve önceden tahmin edilemez olurlardı.

Zihnin Maya takvimi tarafından tanımlanan bir tarihçesinin olduğu tüm zamanların en önemli keşiflerinden biri ola-

bilir ve onun imaları tam olarak anlaşılmalıdır. Bu insan düşüncelerinin ve fikirlerinin -herkes için az ya da çok aşikâr olan- bir tarihçesi olduğu fikriyle karıştırılmamalıdır. Zihnin bir tarihçesinin olduğunu söylemek, insan düşüncelerini ve fikirlerini düzenleyen zihinsel yapının kesin bir zaman programına göre değiştiğini söylemektir. Böylece aşkın bir dünyadan insan beyni vasıtasıyla aktarılanın da bir tarihçesi vardır. Bu keşif esasen bir umut nedenidir. İlahi yaratılış süreci insan zihnini içsel bir huzur haline, dolayısıyla dışsal çatışmaların yokluğuna götürmek üzere tasarlanmıştır.

ZİHNİN BİRLİĞİ VE DIŞSAL BARIŞ

Genelde, insanlara en direkt olarak hükmeden Altdünya onların yaşama bakışlarının dualist mi yoksa birlikçi mi olacağını, böylece onların çatışma ya da barışla ne derecede meşgul olacaklarını çok derin bir biçimde etkiler; bu Gezegensel Işık Dolanımı'yla ilgili olarak kısaca anlatılmıştı. Savaşın mı barışın mı olacağını ayrıca etkileyen şey, insanların dualist ya da birlikçi bir zihin tarafından yönetildiklerinin ne derecede farkında olduklarıdır. Eğer biz zihnimizin doğasının farkındaysak, en azından onunla ilgili bir seçime sahip oluruz. İnsanlığın bir barış binyılı fikrine inancını yitirmiş olmasının nedeni, onun -zihinlerimizin ona göre değiştiği- bir kozmik plânın varlığını görememesidir. Fiziksel devrelere-döngülere dayanan takvimlerden farklı olarak, Maya takvimi bize yaratılışın sonunda birlikçi bir zihin tarafından yönetileceğimizi, ya da Hopilerin dedikleri gibi, Yaradan'ın altında tek bir dünya, tek bir ulus olarak toplanacağımızı söyler. Böylece barışa giden yol, büyük ölçüde, zihinlerimizi birlikçi aydınlanmış bir bilinç çerçevesine dönüştüren ve -böyle bir yolu seçtiğimizde- hepimizin bir olduğumuz idrakini derinleştiren bir yoldur. Öyleyse kozmik zaman plânı ve Maya takviminin kullanımıyla ilgili bilgiyi yaymak da barışı yaratmanın bir yoludur.

Maya takviminin perspektifinden, barışa erişilecek son tarih 28 Ekim 2011'dir ve dünya üzerinde barışı yaratma olasılığıyla ilgili şimdiki inançsızlığın ve bazen de illüzyoni fikirlerin çoğu aslında kozmik zaman plânının anlayışından yoksun olmaktan kaynaklanır. Eğer plânın tamamlanış tarihinde barışa erişilmemişse, bu dünya üzerindeki insan türü erişmesi amaçlanan bilinç düzeyine erişmemiş olacak ve belki de kendi kendini yok edecektir.

Böylece, kozmik plânın perspektifinden, kesin ve değişmez bir "insan doğası" diye bir şey yoktur. Onun yerine, insanların nasıl düşünüp davranacaklarını, yaşadıkları sırada onlara hükmeden Üstdünya ve Altdünya belirler. Savaşlar esasen farklı enerjiler ve bilinç düzeyleri tarafından yönetilen insan grupları arasındaki çatışmaların sonucudur. Bir devre değişimi yüzünden enerjide önemli bir değişim olduğu her seferinde, bu bilinç düzeylerine dayanan toplumsal yapılar ve hiyerarşiler arasındaki denge bundan etkilenir. Silahlı ya da silahsız çatışmalar neredeyse daima enerjiler değiştiğinde ortaya çıkarlar.

İşte bu yüzden dünya üzerinde hâlâ barış yoktur. İnsanlığın büyük çoğunluğu hâlâ dualist bilinç çerçeveleri tarafından yönetilmektedir. Daha da kötüsü, şimdiki Galaktik Altdünya'da dualiteler de öyle yüksek bir frekansta değişmektedir ki, durumu daha da kötüleştirmekten kaçınmak için onları aşmak bir gereklilik olmuştur. Savaşları ve silahlı çatışmaları yaratan şey, ortak zihni yöneten değişken dualitelerdir. İnsanlık tarihinde bu noktayı tasvir eden sayısız örnek vardır. Örneğin, 3. bölümde tanımlanan şiddet hareketleri kalıbını düşünün. Savaşlar genellikle kışkırtıcılarının ya da katılımcılarının vurguladığı nedenlerden ötürü yapılmaz; savaşların nedeni daha çok, yeni Üstdünyaların ve Altdünyaların insan zihnine hükmetmeye başlamaları ve böylece dünyevi güçte değişimler üretmeleridir. Ortaya çıkan bir Altdünya'nın dalgaları üzerinde sörf yapanlar genellikle muzaffer olarak çıkarlarken, eski Altdün-

ya'nın dalgaları üzerinde sörf yapanlar yenilgiye uğrarlar. Sonucun kimin "haklı" kimin "haksız," ya da kimin "iyi" kimin "kötü" olduğuyla çok az ilgisi vardır. O daha çok belli bir anda kimin ilahi yaratılış sürecinin rüzgârını arkasına almış olduğuyla ilgilidir. Böylece, tarih boyunca insanlar Ruhsal kozmik kuvvetlerin kuklaları, Tezcatlipoca, Quetzalcoatl, vb. enerjilerinin kuklaları ve -daha da derin bir biçimde- onlara hükmeden belirli Altdünya'nın yin/yang kutupluluğunun kuklaları olmuşlardır.

Genelde, yeni bir Altdünya'ya geçildiğinde yeni bir dizi değer sunulur ve bu değerler tamamen yeni tiplerde çatışmalar yaratır. Bölgesel Altdünya'da, organize savaşlar neredeyse hiç yoktu ve Yaratılış Kitabı'nda anlatıldığı gibi, "iyi" ve "kötü" algısı ilk kez Düşüş'le birlikte ortaya çıktı. Dünyaya dualist bakış biçimi o zaman, Dünya Ağacı'nın İ.Ö. 3115'de yin/yang kutupluluğunu oluşturmasıyla ortaya çıktı ve biz bu zaman civarında ilk organize savaşın başladığını biliyoruz. O noktadan itibaren, savaşlar "biz" (ışık bölmesine yerleştirilenler, "iyiler") ile "onlar" (karanlık bölmesine yerleştirilenler, "kötüler") arasında yapıldı. Bir kez insanın kötüyü algılayışı dışsal realiteye projekte edildiğinde, kötü kolayca bir yansıma olarak tezahür ettirildi.

Ulusal Altdünya'da, savaşlar en çok kralların ve ulusların şan ve şerefi için ya da bazı dinler adına yapılıyor olarak algılanmıştı. Kendi ülkem İsveç'i bir örnek olarak ele alabilirim. Onun Otuz Yıllık Savaş'a katılan orduları kendilerini kralların şan ve şerefi ve Protestan mezhebinin varlığını sürdürebilmesi için savaşıyor olarak görüyorlardı. Gerçekte, Ulusal Altdünya'nın Onüçüncü Üstdünyası başladığında sunulan yeni dualite tarafından sevk ediliyorlardı. Onlar Ometeotl/ Omecinatl enerjisinin kuklalarıydı ve böylece o zamanda tarihin rüzgârı onların yelkenlerini şişiriyordu. Ometeotl/Omecinatl'ın getirdiği dualite sonra yavaş yavaş Batı'nın dört yüzyıl sürecek

hâkimiyetini yarattı; bu hâkimiyet esasen kapitalizm, bilim, Protestanlık ve modern ulus-devlet fenomenleriyle ifade edildi.

Hükmeden tanrılar arasındaki değişimlerde, yeni enerjiyi arkalarına alan insanlar o değişimi misyonları için ilahi ilham olarak deneyimlediler. O sırada, İsveçliler Tanrı'nın onlarla birlikte olduğunu, onların kilisesini kayırdığını ve papalığa karşı olduğunu düşündüler. Ancak onlar fiziksel realitede şu ya da bu biçimde -esasen Dünya Ağacı'yla ilgili olarak özel bir yerde yaşadıkları için- olması gerekeni tezahür ettiriyorlardı. Benzer şekilde, Ometeotl/Omecinatl 1620'de Massachusetts'e ayak basan -ve oradan yavaş yavaş Batı'yı ele geçirecek olan- göçmenlere de rüzgâr vermişti. Savaşları kazananlar ya da ülkeleri fethedenler zaferlerini ulusal, siyasal, ırksal ya da dinsel üstünlükle açıklarlar, ama gerçekte olan şey, Bacablardan (bkz. s. 61, şek. 3.1), yani Mayaların yön tanrılarından birinin Ruhsal rüzgârını geçici olarak arkalarına almalarıdır.

Gezegensel Altdünya'nın yeni enerjileri ABD'nin dünyaya hükmetmesine yol açtı. Bu Altdünya bu ülkeyi ulusal birliğin ilk kez oluşturulduğu 1754'deki Albany Kongre'sinden alıp, 1992'deki katun değişiminden bir ay önce Sovyetler Birliği'nin yıkılmasıyla birlikte tek süper-güç olarak ortaya çıkışına dek getirdi. ABD'nin dünyadaki şimdiki rolü bu enerjilerin bir ürününden başka bir şey değildir. Gezegensel Altdünya'nın gözübağlı bilinciyle, savaşlar esasen fiziksel realitenin, doğal kaynakların, vb. kontrolünü ele geçirmek için yapıldı. Ve bazıları böyle güdülerin sadece savaşların nedenleri olduğunu düşünseler de, onlar gerçekte sadece, bu Altdünya'nın ürettiği belli bilinç çerçevesinin ifadeleridir; bu, görmüş olduğumuz gibi, realitenin sadece maddesel veçhelerini görmemize izin veren ve ruhsal olanı "başka bir yere" yerleştiren bir çerçevedir.

Yakın zamana dek, dinî güdülerle yapılan savaşlar Gezegensel Altdünya'da ortadan kalkmıştı. Ancak, yeni başlayan Galaktik Altdünya'da Müslüman intihar bombacılarının orta-

ya çıktıklarını gördük (aslında böyle eylemler İslamiyet'e aykırıdır). Bu şiddet eylemleri, Ulusal Altdünya'da olduğu gibi, bir ulusun ya da kralın şan ve şerefi için yapılmamaktadır. Onlar doğal kaynakların kontrolünü ele geçirmek için de yapılmamaktadır. Galaktik Altdünya'da şiddet eylemleri için yeni bir güdü, yeni bir neden oluşturulmuştur: Eylemcilerin bireysel olarak hiçbir kazanç elde edemeyecekleri bir biçimde, Batı'yı ve onun maddi üstünlüğünü, hâkimiyetini zayıflatmak. Temelde, tüm çatışmalar realiteyi algılama biçimlerinin değişmesinin sonuçlarıdır ve bunlar bu Altdünya tarafından geliştirilen ve Doğu'yu kayıran bilincin ilk ifadeleridir. Ancak şunu da belirtmeliyiz ki, Batı ile şiddetle çarpışan Doğululara sol-beyinleri güçlü bir biçimde hükmetmektedir; yazma ve okuma merkezleri sol-beyinde bulunduğundan, yazılı kutsal kitaba kökten-dinci bir biçimde inananlar tipik olarak sol-beynin hâkimiyeti altındadırlar.

Ancak, özünde Galaktik Altdünya dünyayı şifalandırmakla ilgilidir. Eğer son beş bin yıldır insanlığa hükmetmiş olan beyin yarıküresi üzerindeki ışığın şimdi diğer yarıküre üzerindeki ışıkla tamamlanabileceğini düşünürseniz, bunu açıkça görebilirsiniz. Galaktik Altdünya'nın gerçekten getirdiği, bir dizi yeni "şey" değil, realiteyi Doğu Yarıküre'yi kayıran bir dualitenin ürettiği yeni bir biçimde algılamaktır. Böylece Galaktik Altdünya'nın yapısında Doğu ile Batı arasında olası görüş çatışmaları vardır. Ancak, kuşkusuz, yaratılışın yin ile yang'i birbirinden keskin bir biçimde ayrılmaz. Yin'de biraz yang ve yang'de biraz yin vardır, bu yüzden gezegensel orta-çizgi keskin bir ayırıcı çizgi olmaktan çok uzaktır. Hem Batı'daki hem de Doğu'daki bireyler ve toplumlar sağ-beyin yarı-kürelerini kayıran yeni ışık dalgalarından etkileneceklerdir. Toplumsal olarak sağ-beyin yarıküresinin bütünsel perspektifini benimseyebildiğimiz ölçüde, dualiteler eşitlenecek ve dünyadaki bölünme ortadan kalkacaktır.

Öyleyse, Batı'nın enerjisini temsil eden ABD dünyadaki liderlik rolünü kesinlikle kaybetmek üzeredir. O bir süre daha askeri, teknolojik ve medya üstünlüğünü sürdürebilir, ama artık dünyanın geriye kalanına ilham veremez. Şimdi ortaya çıkan Altdünya'da, maddi üstünlük artık gerçek liderliği ihsan edemez ve kozmik plânın ürettiği tarih rüzgârlarına uzun süre karşı koyabilecek dünyevi bir kuvvet yoktur. Galaktik Altdünya'da Ruhsal ilham Doğu'dan gelecektir, çünkü şimdiki zamanda bu denge ve bütünlüğün gelebileceği tek yöndür. Esas Ruhsal liderlik başlangıçta Hindistan'dan gelecek, ama daha sonraki aşamalarda Çin ve Rusya da bu bakımdan önemli olacaktır. Gelişkin teknolojik düzeyinden ötürü bir süredir az ya da çok Batılı bir ulus olarak görülen Japonya yakında birçok Asya ulusundan biri olarak görülecektir. En azından kültürel olarak, ABD Avrupa'dan giderek daha çok ayrı ve farklı görülecek ve bir boşanma yönünde hareket sürdürülecektir. Dünya Ağacı ikisi arasında uzaklık yaratırken, Avrupa yeni enerjilerin koordinatörü ve aktarıcısı olarak giderek daha önemli bir rol oynayacaktır. Bu Avrupa'nın koloni devrinde yaptığı gibi yine hükmedici bir rol üstleneceği anlamına gelmez; Galaktik Altdünya'nın tüm süreci hükmetmeye, üstünlüğe ve dengesizliğe son vermekle ilgilidir. Bu sona ererken, küresel bir lider olmayacaktır ve dünya, ekonomi de dahil olmak üzere, tüm bakımlardan gerçek kardeşliğe ve eşitliğe hazırlanacaktır. Kozmosu kendi anayurdu olarak bilen aydınlanmış kişi için, vatanseverlik ve milliyetçilik yabancı şeylerdir.

Kozmik enerjiler kozmik plâna karşı gelenleri cezalandıracak değildir, ama eğer uzun-vadeli Ruhsal rüzgârlara karşı koyarsak başarılı olamayacağımızdan emin olabiliriz. Eğer kozmik plâna karşı olan bir şeyi denemekte ısrar edersek, örneğin Gezegensel Altdünya'nın oluşturduğu dünya düzenine tutunmaya çalışırsak, kesinlikle güçlü bir tepkiyle karşılaşacağız. Kozmosun işleyişine göre, böyle bir güçlü tepki birçok fark-

lı biçimde gelebilir, bazen ona neden olan süreçle hiç ilgisiz görünen biçimlerde gelebilir. Eğer doğal felaketler ya da savaşlar olursa, sorulacak en iyi soru şudur: Kozmik plânın bize bu tepkiyi göstermesine neden olan ne yapıyoruz? Bugün sadece Gezegensel Altdünya'nın maddi değerlerine odaklanan ve kozmik plânın amacının gerçekleştirilmesi gereken bir son-tarihin bulunduğunu bile bilmeyen büyük kitleleri göz önüne alırsak, kozmik plânın bize -belki de çok büyük bir ölçekte- tepki göstereceğine inanmak için her nedenimiz vardır. Şu ya da bu biçimde, kozmik plân yaratılışın gitmesi gereken yönün yolunu açmaktadır ve bunu değiştirmeye insanın gücü yetmez. Ancak, biz kozmosun nihai amacına daha çok uyumlandıkça, onun gelişimine bağlı daha az çatışma olacaktır. Bu hepimizin, Maya takvimine ve evrimin tüm veçhelerinden gelen deneysel kanıta dayanarak, kozmik plânın amacını ciddiyetle ve dikkatle araştırmamızı ve tartışmamızı gerektiren temel bir prensiptir.

Yaşama birlikçi bir açıdan bakan ("hepimiz bir'iz") bir kişi, eğer dünya üzerinde barış yoksa, her bireyin bununla bir ilgisi olduğunu anlar. Böyle bir çıkış noktasından, her birimiz aydınlanma haline erişmek için gösterdiğimiz kararlı çabalarla, dışsal olarak, barışın yaratılmasına da katkıda bulunabiliriz. Maya takvimi bize tüm dışsal tezahürlerin zihnin ürünleri olduğunu öğretir, dolayısıyla, eğer halen kozmik plânın bize empoze ettiği bilinç değişimine sakin ve yapıcı biçimde uyumlanabilirsek, barışa katkıda bulunabiliriz. Öte yandan, yaşama dualist bir açıdan bakmak dışarıda gerçekten "iyi" ile "kötü" nün bulunduğu fikrini yaratır. Ve böyle bir bakış açısıyla barış için mümkün olan tek strateji "kötü"yü yok etmektir. Ama eğer bunu yaparsanız, o zaman kendinizi neye dayanarak "iyiler" arasına dahil edeceksiniz? Dualist bir bakış açısı asla barışa götürmez, çünkü o dikkatini şiddeti ilk başta yaratmış olan şeye -dualist zihne- vermez.

Bugün Mısır'dan, Hindistan, İsrail, Filistin, Irak, Afganistan ve Pakistan'a dek en çatışma dolu bölgenin dünyanın -Mısır, Sümer, İran ve İndus Vadisi gibi- en eski uygarlıklarının doğduğu bölge olması bir rastlantı değildir. Bu çok uzun bir zaman boyunca dualist bir bilinç çerçevesinin hükmettiği ve bunun sonucunda güçlü bir ataerkil zihniyetin beslendiği bölgedir. Halen, Galaktik Altdünya'nın yeni enerjilerinin başlamasıyla birlikte, bu bölgenin derin bir biçimde etkilenmesi şaşırtıcı değildir.

Mevcut durumla ilgili iyi bir şey, bizim adım adım daha birlikçi bir bakış-açısı üretecek bir Altdünya'da yaşıyor olmamızdır ve bu yüzden iki zıt dualitenin, kendi üstünlük oyunlarını oynamak yerine, birleşmelerine izin vermemiz gerekmektedir. Bu olumsuz düşünmeyi olumluya çevirmekle ya da barış hakkında iyimser olmakla ilgili bir şey değildir, bu daha zor bir şeyle, realiteyi onlar vasıtasıyla deneyimlediğimiz yin/yang kutupluluğunu bütünüyle aşmakla ilgili bir şeydir. Barışa giden yol kendi içimizde, kendi beyin yarıkürelerimiz arasında barış yaratmayı ve sonra bu barışı dış dünyaya yansıtmayı içerir. Bu yolla, sadece dış dünyada çatışmaları önlemeyi ve kontrol etmeyi içermeyen bir barış yaratılabilir.

Bu barışın etkileri hiçbir yerde Kudüs'te, İbrahim Peygamber'e dayanan üç dinin kutsal kentinde olduğundan daha aşikâr olmayacaktır. Dördüncü Dünya'nın 1947'deki başlangıcı sadece Asyalı büyük uluslara bağımsızlık ve soğuk savaşı getirmedi, ayrıca Doğu ile Batı arasına bir çatışma tohumu da ekti; Birleşmiş Milletler'in 1947'de Filistin'i bölmesi ve 1948' de İsrail devletinin kurulması sonucunda burası o zamandan beri bir çatışma bölgesi oldu. Ortadoğu'da halklar hâlâ Ulusal Altdünya'nın Tlacolteotl bilincinin (Üçüncü Gündüz, Musevilik), Quetzalcoatl bilincinin (Beşinci Gündüz, Hıristiyanlık) ve Tezcatlipoca bilincinin (Beşinci Gece, İslamiyet) ürettiği dinî düşüncelere güçlü bir biçimde bağlıdırlar ve bu bilinç filtreleri

tarafından yönetilmektedirler. Onların dinleri Gündüzler tarafından üretilmiş olduğundan, Musevileri ve Hıristiyanları aynı tarafta buluruz, İslamiyet ise bir Gece'nin enerjisini yansıtır. Bu, Gündüzlerin düşünceleri ile Gecelerin düşünceleri arasındaki bir çatışmadır. Bu ayrıca insanların zihinlerine hükmeden tanrılar (enerjiler) arasındaki bir mücadele olarak da görülebilir. Böyle bir perspektif kışkırtıcı görünebilir, ama bu gerçeğe birçoklarının düşündüğünden daha yakındır.

Bu çatışan dinlerin Kudüs'teki mevcudiyeti göz önüne alınırsa, burası belki de dünyada insanların barış olasılığı hakkında en kötümser oldukları yerken, Vahiy Kitabı neden yaratılışın sonunda belirecek parlak dünyayı Yeni Kudüs olarak tanımlar? Eğer biz zoraki bir barış anlaşmasından değil de, derin ve karşılıklı bir birlik arzusu anlamında barıştan söz ediyorsak, olasılıklar daha da kötü görünecektir. Ancak, bir başka deyişle, Kudüs'te hiç barışın olmamasının nedeni kökenleri dualist bir Altdünya'ya dayanan üç farklı dinin ve iki ulusun orada iyice yerleşmiş, kemikleşmiş olmalarıdır. Eğer Kudüs'te barış olursa, hiç kuşkusuz tüm dünyada barış olur, çünkü Kudüs daha-aşağı Altdünyaların dualitelerinin aşılmasının en zor olacağı yerdir. Ve eğer o en zor yerse, oraya barışın gelebilmesinin tek yolu, tüm dünyanın birlik ve aydınlanma arzusuyla bu dualiteleri aşması ve sonra bunu Küdüs'e getirmesidir. Böylece eğer dünya yeni bilinç çerçevesine erişirse, buna Yeni Kudüs'ün yaratılışı dahil olacaktır ve İncil'deki kehanet böyle anlaşılabilir. Yeni Kudüs gerçekte Yeni Aydınlanmış Zihin'dir.

Bu, perspektifi biraz değiştirir. Bu grupların dışındaki kişiler İsrail-Filistin çatışmasına kolayca müdahale edemeseler de, bütün dünya kendi yaşamlarında, kendi bölgelerinde ve dünyadaki tüm çatışmalarda Evrensel Altdünya'nın bilincine erişmeye uzanan bir yola odaklanarak Kudüs'teki barışa katkıda bulunabilir. Eğer kozmik bir barış bilincine erişmek tüm

dünyada gerçek bir olasılık olarak görülürse, bu Kudüs'te de görülecektir. Kudüs'teki durum modern zihni aşamamanın ve insanlığın aydınlanma yolunda ne kadar az bir ilerleme kaydetmiş olduğunun küresel bir göstergesidir. Biz Yeni bir Kudüs'e sahip olduğumuzda, Yeni bir Aydınlanmış Dünya'ya da sahip olacağız, çünkü ancak hepimiz aydınlandığımız ve dualist zihinlerimizi aştığımız ölçüde Yeni bir Kudüs olacaktır.

BÜTÜNLÜK VE SEVGİ: GALAKTİK ALTDÜNYA'NIN ŞİFALANDIRICI ETKİLERİ

Böylece, Galaktik Altdünya'nın sunduğu ana yol bütünlüğe ve sevgiye doğru gitmektedir ve bu yolun haritası bilinç düzeyinde çıkarılır. Ancak, herkes daha yüksek bilinç düzeylerine tırmanışa katılmak istemeyebileceğinden, olumsuz olarak görülebilecek çatışmalar ve olaylar da meydana gelebilir. Kişisel bir düzeyde, kendileri ve başkalarıyla ilişkilerinde, insanlar yeni Altdünya'nın başlamasından derin bir biçimde etkilenmektedirler. Bu Altdünya'nın nasıl sevgi ve bütünlük getireceğini görmek için, en iyisi, Dördüncü Dünya'nın şekillendirmiş olduğu kuşak içindeki ilişkilere bakarak başlamaktır.

Dördüncü Dünya geleneksel aile yapısını derin bir biçimde sarstı ve önemli biçimlerde yıktı. 1968'de dünya çapında başkaldıran Dördüncü Dünya kuşağının çoğu en sonunda toplumun hiyerarşik yapılarına geri dönmüş olsa da, sağ-beyin yarıküresini aydınlatan yeni ışık çok farklı ve daha demokratik bir aile yapısı yarattı. Erkekler ve kadınlar arasındaki ilişkilerde çok derin bir değişim meydana geldi. Çocukların rolüyle ilgili çok farklı idealler de geliştirildi. Alice Miller'ın kitaplarını okumuş ya da yirminci yüzyılın başlarında yetişmiş herhangi bir kişi, o zamanlar çocukların kendi başlarına büyük bir değere sahip olarak görülmedikleri olgusunu doğrulayabilir. İstisnalar olsa bile -ve daha yakın kuşaklarda bile- birçok insan çocukluğunda yaşadığı olumsuz olayların etkilerinden kurtul-

mak için yaşamının sonuna dek şu ya da bu biçimde uğraşır.

İnsanlığın zihnine farklı Altdünyaların hükmettikleriyle ilgili şimdiki perspektifimiz bu konuda ne diyebilir? Öncelikle, aile ve ilişkiler topluma hükmeden aynı zihin ve aynı dualiteler tarafından yönetilirler. Düşüş'ten beri var olan tipik aile yapısı -kocanın geleneksel olarak yönetici ya da aileyi geçindiren kişi olduğu- aynı hiyerarşik yapıya dayanmıştır. Hiyerarşiler ve insanlar arasında eşitsizlikler üretmek Ulusal Altdünya' nın dualist zihninin doğasında vardı ve ailede çocuklar ile kadınlar yin kategorisindeydiler. Ancak, yavaş yavaş, Gezegensel Altdünya'nın Dördüncü Dünyası başladıktan sonra, bu aile yapısı giderek daha işlevsiz hale gelmişti. Bugün bir aile reisinin yönettiği tipik dört kişilik aile, mevcut bir realiteden çok, reklamlarda kullanılan bir arketipsel anıdır.

Dördüncü Dünya ile birlikte, sol ve sağ-beyin yarıküreleri arasında bir dengenin başlaması, erkekler ile kadınlar ve yetişkinler ile çocuklar arasında bir dengenin başlamasına neden oldu. Değişen denge birçok boşanmaya da neden oldu, bunun nedeni kısmen, birçoklarının bu dengeye uyum sağlayamamaları ya da sağlamak istememeleriydi ve bu çok farklı bir aile yapısına yol açtı. Bu bilinç değişimi kesinlikle eşitliği besledi, ama bu ayrıca şifalandırıcı enerjilerin dünyaya akışının nasıl karmaşık sonuçları olabileceğinin iyi bir örneğidir. Bir yandan, yeni denge bütünlüğü destekleyebilir, ama öte yandan dualist zihne dayanan toplumsal yapıların çöküşü çoğu durumda kolay olmayan boşanmalara da yol açmıştır. Galaktik Altdünya'nın ilişkiler kargaşasını yoğunlaştırması olasıdır. Galaktik Altdünya'nın her tunu'nda (360 günde) Gündüzler ile Geceler arasında hızla değişen enerjiler tüm ilişkileri kuvvetle sarsabilir ve hükmetmeye dayanan birçok ilişkinin bozulması beklenebilir. Yine, tükenmişlik durumunda olduğu gibi, dünyaya gelen yeni ışığa en duyarlı olanlar bundan ilk etkilenenler olacaktır.

Ama ilişkilerimiz aşamalardan geçerler ve bilincin evriminin yaşam boyunca bireysel gelişimimizi nasıl etkilediğine daha derinlemesine bakmamız gerekir. Çocuklar dünyaya Tüm Var Olan ile bir birlikle girerler, ki ilk başta bu anne formunu alır. Bireyin gelişiminde, bu birlik, insanların Tüm Var Olan ile benzer şekilde bir birlik içinde yaşadıkları Bölgesel Altdünya'nın bilincine sahip olmaya karşılık gelir. O zamanlar bu böyle isimlendirilmemiş olsa da, bu büyük olasılıkla Tabiat Ana ya da Dünya Ana formunu almıştı. Sonra, esasen üç ila yedi yaşları arasında bir dizi aşamayla, çocuklar Ulusal Altdünya' ya karşılık gelen bilinci edinirler. Annelerinden ayrı olduklarını fark eder ve -"doğru" ve "yanlış" gibi- her türlü ayrımı, ayrıca okuma ve yazmayı öğrenirler. Bir başka deyişle, bireyselliğimizin bir parçası kozmik piramide tırmanırken, dualist bir zihin ediniriz. On beş ila on sekiz yaşları arasında, insanlar Gezegensel Altdünya'nın bilincini edinmeye başlar, örneğin bu Altdünya'nın tipik özelliği olan (onun orta-noktasında, 1884' de icat edilen) araba gibi makineleri kullanmayı öğrenirler. Bundan sonra birey, halen Gezegensel Altdünya'nın maddi değerlerine göre işleyen topluma girmeye hazır olur.

Bugün, Galaktik Altdünya'nın başlamasının bir sonucu olarak, değişimler insanların bireysel gelişimlerinde farklı Altdünyaların bilinç düzeyleriyle rezonansa girdikleri yaşlarda meydana gelmektedir. Kuşkusuz, birçok çocuk bu Galaktik Altdünya'nın enformasyon-teknolojisi realitesine çok erken bir yaşta girmektedir. Şimdi ayrıca bazı insanlar İndigo çocuklardan söz ediyorlar, bunların kozmosla şimdiden çok ileri bir rezonansa ve "psişik" yeteneklere sahip oldukları söyleniyor. (*İndigo*'nun, Galaktik Altdünya tarafından geliştirilen yeni bir çakra'nın rengi olduğu varsayılmaktadır.) Bir bütün olarak, öyle görünüyor ki, bugün yetişen çocuklar kişisel gelişimlerinde daha-yüksek Altdünyalara öncekine kıyasla daha erken bir yaşta girmektedirler. Görünüşe göre, bu çocuklar daha-aşağı Alt-

dünyalarda çok zaman harcamayı reddetmektedirler.

Şifa konusuna geri dönersek, şifa bulmaya muhtaç çoğu travma ilk çocuklukta, dualist zihin bize hükmetmeye başladığı zamanda vuku bulur görünmektedir. Öyleyse şifa bulmak genelde bu dualitenin etkilerini ortadan kaldırmakla ilgilidir. Birçok insan, yaşamında daha sonraki zamanlarda, kaybettiği (dualist Ulusal Altdünya'nın bilincine girmeden önceki) çocukluk masumiyetini özlediğini hisseder. Kötü muamele görmemiş iki ila yedi yaş arasındaki çocuklar bile genelde neden bir noktada ayrı hale geldiklerini açıklayacak travmalar icat ederler. Ama diğer birçok durumda ayrılığa neden olmuş travmalar çok gerçektir. Bireysel gelişimimiz insanlığın kozmik piramide tırmanışına paralel olduğundan, biz bu noktada kişisel olarak Cennet Bahçesi'nden kovuluruz (birçoklarının tüm insanlığın paylaştığı bir "ilk günah"a inanmış olmaları şaşırtıcı bir şey değildir).

Şu ya da bu biçimde, dualist zihnin empozisyonu ayrılık yaratır, bu bizim şimdi, son iki Altdünya'da aydınlanmaya giden yolumuzun bir parçası olarak, ortadan kaldırmamız gereken bir ayrılıktır. İlk çocukluğumuzdaki travmatik olay o zaman gerçekten acıya neden olmuştur, ama ilk çocukluğun bir travmasının bizi hâlâ etkilemesinin tek nedeni onun zihin tarafından kullanılmasıdır. Çünkü modern zihin geçmişimizin şimdiki zamanımıza hükmetmesine izin verir.

Dördüncü Dünya'nın getirdiği bilinç değişiminden önce, çocukluk travmasını hatırlayan bir yetişkinin az ya da çok otomatik tepkisi, travmayı yaratanın -genellikle bir ebeveynin- perspektifini üstlenmekti: "Dayak yemek beni hiç incitmedi." Size, Üçüncü Dünya'daki insanlara olduğu gibi, tamamen dualist bir zihin çerçevesi hükmettiğinde, bir travmayla iyi ilişki kurmanın en kolay yolu o travmayı yaratan otorite figürüyle özdeşleşmek ve onu zihnin yang (ışık) kategorisine yerleştirmek, böylece sizi ve otorite figürünü "haklı" çıkarmaktı. Ör-

neğin, azınlıkların cinsel olarak istismar edilişi çok nadiren ortaya çıkmış ve toplumsal olarak tartışılmamıştır. Ancak Dördüncü Dünya'nın sonraki bölümünde bunun dualist filtrelerden geçmesine izin verilmiştir. 1947'den önce, dualist zihnin hâkimiyeti sorununa dikkat verilmediğinden, psikolojik terapilerin herhangi bir derin sonuç yarattığı kuşkuludur. Örneğin, psikoanaliz yöntemleri çocuğun ayrımlar yapabildiği ve konuşabildiği zamanın çok öncesine nadiren gidebiliyordu. Düşüş-öncesi bilinç düzeyinin -iyileşmeyi mümkün kılan- bütünlüğüne asla erişilemiyordu.

Ancak, 1947'de sadece zihinsel olmayan terapiler geliştirildi. 1940'ların sonlarında Fritz Perls -"Burada ve şimdi" ana kavramlarına sahip olan ve duygusal süreçleri vurgulayan- Gestalt terapisine öncülük etti. Birkaç yıl sonra LSD terapileri uygulayan Stanislav Grof, araştırmaları sonucunda çok erken bir yaşta, hatta doğumda meydana gelen olayların travmatik etkiler yapabileceğini keşfetti; ayrıca terapisini Doğu'nun felsefeleriyle bütünleştirmeye çalıştı. Böylece ilksel (primal) terapi, sinirsel-dilsel programlama (NLP), yeniden-doğuş (rebirthing) gibi ve şimdiki zamanda duygusal bütünlenmeyi vurgulayan daha birçok yöntem için bir açıklık yaratıldı. Bugün Galaktik Altdünya'dan kaynaklanan daha güçlü terapilerden biri, Brandon Bays'in Yolculuğu'dur (bu aslında Bölgesel Altdünya'ya yapılan bir yolculuktur). Tüm bu terapiler esasen bilincimizin Düşüş-öncesi düzeylerine, bireyin gelişimindeki erken döneme erişerek "içimizdeki çocuğun," hatta, daha önceki yaşamların travmalarını iyileştirmeyi ve sonra oradan yeni bir başlangıç sağlamayı hedefler.

Şimdiki perspektifimizden, bu yeni şifa yöntemleri dalgası sağ-beyin yarıküresini aydınlatan bir Dünya'nın başlangıcı tarafından üretilmişti. İnsanın içindeki çocuğu şifalandırması fikri pat diye ortaya çıkmış öylesine bir iyi fikir değildi. O insanlığı aydınlanma haline erişmeye hazırlamak için şifalandır-

mayı amaçlayan bir kozmik plândan kaynaklanıyordu. Şifa bulmak esasen yaşamımızda dualist zihnin hükmetmeye başladığı zamanın öncesindeki bir noktaya dönmekle ilgilidir. Bu zihin yargılamalarla ve değerlendirmelerle meşgul olduğundan, bir "haklı" ve "haksız" evreni yaratır; o geçmiş ve onun travmatik olayları konusunda "haklı" olmalıdır ve böylece insan başkalarını ya da kendisini bağışlayamaz. Bağışlamak en çok modern zihnin kontrolünü aşmayı ve geçici olsa bile, birlikçi Altdünyalarda bulunan şifalandırıcı güçlere erişmeyi gerektirir.

Sağ-beyin yarıküresinin nitelikleri bağışlamayı iki önemli biçimde destekler. Birincisi, onlar sizin -sağ beyin yarıküresine ait- kendi sezginize güvenmenizi sağlar. Sezginize güvenmek gerçekte, bazen diğerlerinin mantıklı görünen savları ve zihninizin sürekli gevezeliği karşısında kendinize, tüm varlığınıza güvenmekle ilgilidir. İkincisi, onlar yaşamınızdaki olayları bir neden-sonuç şemasına göre zamanda lineer biçimde düzenleyen sol-beyin yarıküresinin hâkimiyetini dengeler. Daha geniş bir perspektifte, travmatik bir olay sol-beyin yarıküresinin sabitlendiği neden-sonuç şemasında yer almamış olabilir ve daha geniş bir perspektifte olaylar farklı bir anlama sahip olabilir. Dolayısıyla, eğer biz sol beynin lineer zamanını aşabilirsek şifa mümkündür. Böyle bir aşma tam olarak Galaktik Altdünya'nın destekleyeceği şeydir. Öyleyse şifa uygulamaları hakkında sorulacak bir soru şu olacaktır: Onlar benim Kozmik Piramit'e tırmanmama yardımcı olabilirler mi?

Herkes bu Altdünya'nın getireceği artan şifa olanakları karşısında heyecan duymayacaktır. Hem ailelerdeki hem de toplumdaki birçok birey, herkesin şifa bulmasına izin vermek yerine, hükmetmenin ve eşitsizliklerin yararlarından zevk alacaktır. Bazı durumlarda, bir insanın şifayı aramasının sonucu, piramide tırmanışa katılmak istemeyenlerden ayrılmak olabilir. Bazıları, genellikle bunu yaptıklarının farkında olmadan,

daha-aşağı Altdünyaların pençesinde kalmayı seçecek, diğerleri ise, şimdiki zihnimizin birçok sınırlayıcı düşüncesi karşısında bile, daha yüksek düzeylere tırmanma mücadelesini göze alacaklardır.

Böylece, dünyanın çoğu için Galaktik Altdünya'nın "iyi" olduğunu söyleyebiliriz. Bu sizin yaşamınızın hedefinin ne olduğuna bağlıdır. Ancak, bu Altdünya bir insanın diğerine hükmetmesine son verecek ve Düşüş'ün neden olduğu bölünme ve ayrılığı ortadan kaldıracaktır. Bu anlamda bireysel iyileşmeyi aramak egoistçe bir çaba değildir. Şimdiki zamanda, aydınlanma yolunda yürüyen ya da aydınlanmaya erişen her birey tüm insanlığa yardım eder. Bireysel iyileşme, dualist zihnin beş bin yıl önce ilk kez hükmetmeye başladığından beri kuşaklar boyunca bir ailede, ya da aslında tüm insanlıkta birikmiş olabilecek "olumsuz karma"yı boşaltarak tüm insanlığı özgürleştirmeye yardımcı olur.

Dualist zihnin sevgi akışını engelleyen yargılayıcı bir yanı da vardır. Eğer siz ve başka herkes sürekli olarak bu zihin tarafından yargılanıyorsa, kendinizin ve başkalarının tam olarak oldukları gibi olmalarına nasıl izin verebilirsiniz? Ayrı olmak ve ayrılıklara neden olmak üzere tasarlanmış bir dualist zihinle, kendinizi bir yana bırakın, bir başkasını nasıl tam olarak kabul edebilir ve sevebilirsiniz? Yarım olan bir kişi kendisini tam olarak sevebilir mi? Kendi değeriniz zihnin yang kategorisinde olmaya bağlıyken, kendinizi tam olarak sevebilir misiniz? Kendi zihninizde, hatta ortak zihinde bu pozisyona erişmiş olsanız bile, onu kaybetme korkusuyla yaşamak zorunda kalırsınız. Bazen yüzeyin üzerine yükselip başka bir şeyi görebilsek bile, çoğumuz zamanın çoğunda çamurlu sularda yüzmekteyizdir. Sadece bütünlük -gerçekten birleşmiş ve bütün olan bir zihin- gerçek sevgiyi getirebilir. Sadece, tamamen kendisi olmasına izin verilmiş olan ve zihin tarafından yargılanma korkusuyla herhangi bir veçhesini kapatması gerekme-

yen bütün-kişi kendini gerçekten sevebilir. Sadece, kendini sol-beyin yarıküresinin hâkimiyetinden kurtarmış olan kişi bütün kişinin ve bütün dünyanın var olabilmesine izin verebilir. Gerçek şu ki, şimdiki zamanda hükmeden dualist zihin sevgi getirmez.

Buradaki amaç herhangi bir insanın sevecen ilişkiler açısından başarmış olabileceği şeyi küçümsemek değil, sadece, eğer zorluklar varsa, bunların genelde düşünüldüğü gibi kişisel olmayabileceklerini söylemektir. Amaç ayrıca, kozmik piramide tırmanmayı isteyenlerin tepede şu anda bilinmeyen bir bütünlüğü bulabileceklerini işaret etmektir. Sonuç bu tırmanışa girişen herkesin Galaktik Altdünya'nın ışığına erişerek kendisini ve ilişkilerini şifalandırmaya çalışması olabilir. Bu tırmanış kısmen sezginizi geliştirmeyi içerir, ki bu her şeyin birliğinin farkında olarak In Lak'ech felsefesini uygulamaya koymaktır. Halen, bu konuda bulunabilecek bir çok yaklaşım vardır, örneğin hayvanlarla, bitkilerle, doğa ruhlarıyla, vb. nasıl iletişim kurulacağını öğreten kurslar vardır. Telepatiyi ve sezgiyi geliştirmek bizi, Evrensel Altdünya'ya hükmedecek olan birliğe, Tüm Var Olan ile birliğe hazırlayacaktır.

Kozmik piramide tırmanışın bir başka veçhesi, insanlığın aydınlanmasına hizmet edecek bir eylem yolu oluşturmaktır. Sevgi ve bütünlük buna herkesi dahil etmeyi ve bu hedefe doğru diğerleriyle birlikte çalışmayı gerektirir. Maya takvimi kozmik zaman plânının her şeyi kapsayan bir amacı olduğu anlamına gelir ve bu yüzden potansiyel olarak hepimizin tüm insanlığa hizmete yönelik misyonları, eylem yolları vardır. Herkesin yaşamında başaracağı belli bir Tanrı-vergisi bireysel misyonu olmasa da, bir kez kozmik plânın amacından emin olduğunuzda bu plâna hizmet edecek bir misyonu her zaman yaratabilirsiniz. Ancak, böyle bir eylem yolu gerçekleşebileceği doğru zaman çerçeveleri içinde geliştirilmelidir ve bu çerçeveleri sadece Maya takvimi sağlayabilir. Birçok proje bu takvimin sağ-

ladığı perspektif olmadan algılanamayan bir tür kozmik acillik içerir. Sizin eylem yolunuz sadece sizin kozmik piramide tırmanışınız için değil, aynı şeyi yapmak isteyen diğerleri için de çok önemli olabilir. Onların başarısı sizin başarı şansınızı da artıracaktır.

KADER VE SEÇİM

Modern dünyaya gözü-bağlı bir bilinç çerçevesi hükmettiğinden, birçokları illüzyoni bir özgürlük duygusu kazanmıştır. Gerçekte, şimdi görmeye başlayabileceğimiz gibi, hem bireysel hem de toplumsal olarak insan yaşamı temelde ilahi bir plânın enerjileri tarafından koşullandırılır. Modern dünyada ve özellikle Batı'da bize hep seçimler sunulur göründüğünden, bu seçimlerin Gezegensel Altdünya'nın bilincinin sınırları içinde üretilmiş olduğu gerçeğini kolayca gözden kaçırabiliriz. Bu Altdünya'nın üretmiş olduğu materyalist algı yüzünden, özgürlük genelde satın alacak farklı şeyler arasında seçim yapma özgürlüğü olarak görülür. Bu sadece çok sınırlı bir özgürlük tanımı değildir, bunun bu dünyada gerçek kaderimizi gerçekleştirmemizle, kozmik piramide tırmanışımızla da büyük ölçüde ilgisi yoktur.

Böylece kozmik bir zaman plânının varlığı insanların özgür iradelerine ve bu plânın birlikte-yaratanları olarak rollerine ilişkin kritik sorulara neden olur. Burada sunulan genel perspektif -yani, insanların esasen kozmik plânın enerjilerinin kuklaları gibi oldukları, bu enerjilerin onların düşünme ve davranma özgürlüğüne güçlü sınırlamalar koyduğu- halen çok popüler olan bir fikre, insanların istedikleri şeyi yaratacak güce sahip oldukları fikrine aykırı düşer. Bu popüler görüşe göre, bilincin evrimi için ilahi bir zaman plânı yoktur, en azından insanların düşüncelerinin ya da imgelemelerinin gücüyle geçersiz kılamayacakları bir plân yoktur.

İnsan yaratıcılığının bir sınırının olmadığı fikri Gezegen-

sel Altdünya'nın bilinci tarafından üretilmiştir. Kozmik bir plânın yadsınması Fransız Devrimi'ne, daha direkt olarak da ondokuzuncu yüzyılın ortasında yaratılan Darwinci illüzyona dayanır. Bu yadsıma yapay bir özgürlük duygusu üretmiş ve insanların kendilerini her-şeye-kâdir hissetmelerini sağlamıştır. Sonuçta, eğer yeni-Darwincilerin söyledikleri gibi, insanların DNA'da tesadüfen meydana gelen mutasyonlar yüzünden var oldukları doğruysa, o zaman biz Yaradan ile temel bir önem içeren bir ilişkiye sahip değilizdir. Öyleyse o bizim Yaradanımız olamaz ve biz burada onun plânını gerçekleştirmek üzere bulunuyor olamayız. Dolayısıyla, dünyayı istediğimiz gibi yaratmakta tamamen özgür oluruz. Maya takviminden bildiklerimize dayanarak, bu görüşle ilgili sorunun onun gerçeğe uymaması olduğunu söyleyebiliriz. Bazılarına, bizim yaratılmış varlıklar olduğumuz, yaşamlarımızı kozmik zaman plânının tanımladığı bilinç evriminin sınırlamaları içinde yaşadığımız görüşü bir sürpriz olarak gelebilir.

Şimdi ortaya çıkan gerçek, Maya takviminin tanımladığı enerjilerin insan yaratıcılığının sınırlarını her zaman belirlemiş olduklarıdır. Bu enerjiler yaşamın belli bir Üstdünya ve Altdünya birleşiminde nasıl yaşanacağının kurallarını koyarlar. Yine de, kozmik zaman plânına geçici olarak hükmeden enerjiler öncelikle bu plânın nihai sonucunun, aydınlanmanın emrindedirler ve biz her ne düşünürsek düşünelim ya da her ne imgelersek imgeleyelim, bu gerçeği değiştirecek bir şey yapamayız. Böylece, kozmik plân insanın yönlendirebileceği alanın ötesindedir. Dahası, eğer insanın düşünce ve eylemleri bu plânın amaçlanan nihai sonucuna uyumlanmamışsa ya da ona karşı koyuyorsa, kozmik enerjiler şu ya da bu biçimde güçlü bir tepki göstereceklerdir.

Kozmik zaman plânının insanın yaratıcılığına her zaman sınırlar koyması, düşüncelerin yaratıcı olmadığı ya da duaların ve imgelemelerin işe yaramadığı anlamına gelmez. Öyle

görünüyor ki, Tanrısal-Olan ile dualar, imgelemeler ve diğer yollarla iletişim kurmak, bir bireyin ya da bir toplumun arzu ladığı şeyi yaratmasına gerçekten yardımcı olabilir. Ama herhangi bir zamanda yaratılabilecek olanın sınırları vardır ve bu sınırları kozmik zaman plânının çerçeveleri belirler. Durumu biraz daha karmaşık hale getirecek şekilde, sınırlar farklı devreler arasında da değişir. Böylece, örneğin, eğer egotizm (benlikçilik) Ulusal Altdünya'daki insanın az ya da çok ayrılmaz bir parçası olmuşsa ve maddi servet edinmek Gezegensel Altdünya'ya çok uygun düşmüşse, bu şimdi tersine dönmek üzeredir. Salt egotistçe nedenlerle ya da başkalarına hükmedebilmek için maddi servet edinmek Galaktik ve Evrensel Altdünyaların enerjilerine uygun düşmeyecektir. Daha sonra anlatacağım gibi, şimdi gelişen yin/yang dualitesinde, egotistler en sonunda nesli tükenmekte olan bir tür haline gelecektir. Bu ahlakçı vaazlara karşılık olarak değil, bilinç düzeyinde kozmik plân böyle tasarlandığı için vuku bulacaktır.

Ama eğer hepimiz az ya da çok kozmik enerjilerin kuklaları gibiysek, onlar hakkında bilgilenmek neye yarar? Eğer olayların akışı kozmik plân tarafından önceden belirlenmişse, bunu bilmek ne fark yaratır? Sonuçta, insanlar binlerce yıldır ilahi yaratılış sürecinin kuklaları olmuş, ama yine de varlıklarını sürdürmüşlerdir.

Yanıt şudur: Kozmik plânı anlamak, Tanrısal-Olan ile birlikte-yaratanlar olmaya doğru evrimleşmemizin bir parçasıdır. Birlikte-yaratanlar olmak için, üzerinde çalışacağımız tuvalin neye benzediğini ve onun formatının ne olduğunu bilmemiz gerekir. Eğer kozmik plânın üzerinde sörf yapmayı seçiyorsak, onun ne olduğunu bilmemiz gerekir. Bu birlikte-yaratma meselesi daha aşağı Altdünyalarda önemli olmamış olabilir, çünkü onlar insanları sözcüğün tam anlamıyla birlikte-yaratanlar yapmak üzere tasarlanmamışlardı. Ama Galaktik Altdünya tam olarak bununla ilgilidir. Biz kozmik piramide tır-

manırken, giderek daha çok Tanrısal-Olan'ın suretinde yaratılıyor ve kendimizi yaratıyoruz. Eğer piramidin tepesine çıkarsak, sonuç bu olacaktır. Birlikte-yaratan olma sürecinin bir parçası, kozmik zaman plânını bilmektir. Onun üzerinde sörf yapmak ve amaçlanan nihai sonucuna uygun bireysel hedefler oluşturmak, ilahi yaratılış sürecinin ritimlerinin ve işleyişlerinin farkında olmayanlar için çok daha zor olacaktır. Halen Maya takvimi bu plân hakkında bilgi sağlamakta anahtar bir rol oynamaktadır ve onun yayılması durumun insanlık için nasıl sonuçlanacağı konusunda kritik bir öneme sahiptir.

Kozmik plânın ana hatları netleşirken, insanlara kozmik piramide tırmanıp tırmanmama konusunda bir seçim sunulmaktadır. Her birimiz bu seçimi bireysel olarak yapmalıyız ve bu en aziz tuttuğumuz fikirlerimizin birçoğunu tepetaklak etmemizi gerektirebilir. İnsanlığın toplu olarak yaptığı seçimler bu dünyadaki yaratılışın sonucunu belirleyecektir. Sonuç önceden belirlenmiş değildir. İlahi plân bilinç düzeyinde tamamen önceden belirlenmiş olsa bile, insanların yaşamlarını onun amaçlanan nihai sonucuna ne derecede uyumlamayı seçecekleri önceden belirlenmemiştir. Bu konuda gerçekten özgür bir iradeye, özgür seçime sahibiz. Bu ayrıca Batılılar ve Doğulular için biraz farklı görünen ayartılarla ilgili bir seçimdir. Batılılar için bu daha aşağı Altdünyalardan miras aldıkları gibi dünyaya hükmetmeyi sürdürmeye çalışma ya da birliği arama seçimidir, Doğulular içinse bu Batı ile yüzleşip çatışma ya da birliği arama seçimidir. Dünya Ağacı'nın altındakiler, yani gezegensel orta-çizgi boyunca yer alan bölgedekiler için seçim biraz daha kolay olabilir, ama orada da aydınlanma haline doğru nihai tırmanışı yapmak yerine Gezegensel Altdünya'nın rahatlığına razı olma ayartısı güçlü olacaktır.

Elbette ki kozmik piramide tırmanıp tırmanmama seçimi bir kerelik bir seçim değildir. Bu, kozmik plân gelişirken azar azar yaptığımız bir seçimdir. Birlik ile dualite arasında seçim

bize birçok şekilde ve birçok kere sunulacaktır ve bu seçimleri yaparken berraklığa yardımcı olarak, Maya takvimi yol almamız gereken suların çok değerli bir haritası olacaktır. Ancak, daha derin bir düzeyde, öyle görünüyor ki nihai yol seçimini Galaktik Altdünya'nın Dördüncü Gündüzü'nde (2005'te) yapmamız gerekecek. Bu, Dünya Ağacı'nın yaydığı dalgaların etkilerinin daha aşikâr olacağı ve böylece bizi dualiteye karşı birlik seçimiyle daha keskin bir biçimde karşı karşıya bırakacağı Gündüz'dür. Kuşkusuz, Galaktik Altdünya daha çok ilerledikçe, aydınlanmaya giden yola başlamak giderek daha zor olacak, ama sonunda seçim yapmaktan kaçınmak olanaksız olacaktır.

Bu seçimler yapma sürecinde, bireysel yollarımız ile ortak yol arasında bir etkileşim de vardır. Kozmos ancak adım adım evrimleşebileceğinden, aynı şey bizim için de geçerlidir ve bu yüzden "zaman kilitleri" denilebilecek şeyler vardır. Zaman kilitleri, yollarımızın veçhelerini yeni bir takvimsel enerji onların ifade edilmelerine izin verene ve yaşam yolumuzda yeni bir unsur yaratana dek gizlerler. Eğer bizim böyle zaman kilitlerimiz olmasaydı, ilahi itilimleri aşırı hızlı izleyebilir ve sonunda bir duvara çarpabilirdik. Zamanda, Maya takviminin belirlediği ve daha geniş bir bilincin kapılarının belli bir birey için açılabileceği kritik noktalar vardır. Maya takviminden çok şey öğrenebilsek de, yollarımızın bazı veçheleri hâlâ çoğumuzdan gizlenir, yeni enerjiler onları açığa çıkarana dek gizli bir bölmede kilitli kalırlar.

Bu bir tür Hüküm Günü senaryosudur, ama bazı bakımlardan o dualist Ulusal Altdünya'nın ürettiği tarihî dinlerin senaryolarından farklıdır. "İyi" ile "kötü" arasında, yaşamlarımızda kaç tane ahlaki puan biriktirdiğimize dayanan bir ayrılık olacak gibi görünmemektedir; bu daha çok, doğru zamanda doğru yerde olmak için sezgimizi geliştirme, ilahi yaratılış sürecinin dalgaları üzerinde onun amaçlanan nihai sonucuna,

yani birlik, barış ve aydınlanmaya, Yeni Kudüs'e doğru sörf yapmayı seçme meselesidir. Böyle bir seçimi yapanlar diğerlerinden ille de "daha iyi" ya da daha değerli değildirler. Onlar sadece bu seçimi yapanlardır.

Yine de aydınlanma haline doğru tırmanmayı seçenlerin daha sevecen bireyler oldukları, birçok ters etkileriyle birlikte dualiteyi ve hükmetmeyi sürdürmeyi seçenlerin ise kozmik enerjilere -uyumlanamayacak kadar- çok kapanmış oldukları söylenebilir. Piramide tırmanmaya karar verenlerin sırf sevgiden ötürü bu tırmanışa mümkün olduğunca çok insanı katmak istemeleri beklenebilir. Bu dünyanın bir yeryüzü cennetiyle mi, yoksa felaketle mi sona ereceği kozmik plânın tasarımına değil, bu tırmanışı kaç kişinin seçtiğine bağlı olacaktır.

Böylece özgür iradenin rolü daha önce düşünüldüğünden hem daha büyük, hem de daha küçüktür. Bir yanda, kozmik zaman enerjilerinin birinci olarak mevcudiyetine ilişkin bir söz sahibi değiliz. Dolayısıyla insanlığın ortak kaderini yaratmakta özgür değiliz, bu kader kozmik plân tarafından yaratılmaktadır. Bu arada, bu Yüzüncü Maymun Etkisi diye bir şeyin olmadığı anlamına da gelir. Morfogenetik alanları insanlar değil, Dünya Ağacı ve Dünya Dağı yaratır! Öte yanda, yaratılış dalgalarının üzerinde sörf yapmayı isteyip istemediğimize karar vermekte özgür iradeye sahip görünüyoruz. Bu bakımdan seçimimizin önceden belirlendiğini ya da "seçilmiş varlıklar"ın bulunduğunu gösteren çok az şey vardır. Hangi dine inandığımız da önem taşımayacaktır.

Yine de bireylerin piramide tırmanış hızları arasında, sınırlar içinde, farklılıklar olacaktır. Bazıları tepeye diğerlerinden daha önce varacaklar. Tüm kozmosun adım adım hazırlanması ve kozmik plâna uygun olarak hazır olması gerektiğinden, ortak süreç tamamlanana dek inişlerin ve çıkışların olmasını da beklemeliyiz. Bu zaman plânını değiştirmek ve tüm evrenin bugün cennete-benzer bir hale erişmesini sağla-

mak için yapabileceğimiz bir şey yoktur; en azından toplu olarak, onun emri altındayız. Ayrıca, plân olduğu haliyle kusursuz olduğundan, onun tüm adımları zaman gerektirir ve hiçbiri atlanıp geçilemez. Ama kozmik plânı seçsek ve Maya takviminin uygun kullanımıyla kozmik zaman akışına girsek bile, bu kendi başına aydınlanma haline erişmemizi garanti etmez. Bunun olabilmesi için, ona erişmek amacıyla bireysel stratejiler geliştirmeliyiz.

9

Kozmik Plânın Tamamlanışı

AYDINLANMA

Aydınlanma genelde Doğulu geleneklerle ve özellikle Budizm ile ilişkilendirilir; Budizm'in kurucusu Sidarta Buda, Maya Büyük Devresi'nin orta-noktasında aydınlanma haline erişmiştir. Onun doğum yılı değişik olarak İ.Ö. 563, 552 ve 534 olarak verilmiştir ve böylece onun misyonunun, şimdi hızla sonuna yaklaştığımız bu devrenin nihai amacıyla ilgili olduğu aşikâr görünmektedir. Buda'nın öğrencileri arasında çok azı aydınlanma haline erişmiş olsa da, onun geliştirdiği Orta Yol felsefesi Doğu felsefesinde çok önemli bir rol oynamıştır. Ancak, hem Hindistan hem de Çin'de büyük bir felsefe haline geldikten sonra, İsa'dan sonraki birinci binyılda etkisinin çoğunu yitirmiştir.

Budizm'in insanlığın geleceği için en önemli olmuş olabilecek veçhesi onun önemli bir tohumu, aydınlanma haline erişme fikrini ekmiş olmasıdır, ki Doğu düşüncesinin çoğunda bu yaşamın nihai amacı olarak görülür. Maya takvimine dayanan şimdiki perspektifimizden bakıldığında, Budizm'in etkisinin azalmış ve çok az takipçinin ruhsal hedefine gerçekten erişmiş olması da şaşırtıcı değildir; çünkü Batı'da olduğu gibi, Doğu'da da Ulusal Altdünya dualist dinlerin ve felsefelerin ortaya çıkı-

Şekil 9.1. Gelecekteki Buda, Maitreya, yaratıcı ve yok edici Hindu tanrısı Şiva'nın 108 (9x12) değişim-dönüşümünü tamamladıktan sonra aydınlanma haline erişiyor.

şını desteklemiştir. Kozmik plân hakkında şimdi bildiklerimize dayanarak, o sırada zamanın insanların bu felsefenin amaçladığı hale erişmeleri için henüz hazır olmadığını dikkate almalıyız.

Bugün aydınlanma üzerinde odaklanma Budistler ile sınırlı değildir, çok daha geniş bir insan grubu tarafından paylaşılmaktadır ve bu odaklanma kişisel gelişimi, şifa bulmayı ya da ruhsal tekâmülü amaçlamaz. Aydınlanma tüm ruhsal arayışa son vermekle ilgilidir, bu yüzden bu hedefe erişmek üzere tasarlanmış süreçler farklı bir doğaya sahiptirler. Aydınlanmayı Galaktik Altdünya'nın önceki bölümde anlatılan çeşitli şifalandırıcı etkilerinden farklı kılan şey, onun -daha fazla tekâmül etme arzusunun kalmadığı- sürekli ve sarsılmaz bir sevinç ha-

li üretmesidir. Bu hal içinde, gelişerek bir başka şey olma arzusu hiç yoktur ve benim karşılaşmış olduğum aydınlanmış insanlar tamamen yaşadıkları anda bulunuyor ve sevinç yayıyorlardı. Onlar hem son derece gelişkin bir kozmik bilgeliğe ve Tanrısal-Olan ile direkt temasa sahiplerdi, hem de içsel çatışmalardan tamamen kurtulmuşlardı. Kendilerini geçmişin hâkimiyetinden kurtarmış oldukları için, egoya-dayalı duygusal tepkileri tetikleyebilecek hassas noktalardan da yoksun görünüyorlardı. Batı'da popüler olan kalıplaşmış örnekten uzak olarak, onlar Himalaya dağlarının tepelerinde oturup yaşamlarını meditasyonla geçirmez, insanlığın mutluluğunu ve aydınlanmasını desteklemekle şevkle ilgilenirler.

Avrupa'da ve Batı'da şimdiden bazı aydınlanmış insanlar bulunsa da, şimdiki zamanda bu hale çoğunlukla Doğu'da erişilecek olması doğal bir durumdur. Doğu'nun insanları Doğu Yarıküre'nin ışığıyla açıkça daha çok rezonans içindedirler. Bu ışık, Galaktik Altdünya'nın çabalarıyla, Batı Yarıküre'ye hükmeden ışığa eklendiğinde, ilk büyük aydınlanmış insan grupları Doğu'da ortaya çıkacaktır. Dünyanın en eski ve parçalanmamış spiritüel geleneklerinin bazılarının taşıyıcısı olan Hindistan, büyük olasılıkla, tüm dünyanın aydınlanmasında kritik bir rol oynayacaktır. Büyük ölçüde bu geleneklere bağlı kalarak, Gandi, Hindistan'ın barışçıl yollardan bağımsızlığa erişmesini sağlamak gibi muazzam bir misyonu başarmıştı. Dünya Ağacı'nın gövdesinden çok uzakta bulunduğundan, Hindistan ayrıca modern zihnin pençesinin en güçsüz olduğu bölgelerden biridir.

Aydınlanma kozmik piramidin düzeylerinden biridir, dokuzuncu düzeydir ve her zaman olduğu gibi, o bazılarının diğerlerinden daha önce erişecekleri bir düzeydir. Bazıları, aydınlanmanın bir tarihçesi olduğu görüşünü kabul edilmiş doktrinlere aykırı bulabilirler. Ancak, zihnin bir tarihçesi olduğunu -aslında, ilahi plânın bir veçhesi olarak grafiği tam olarak

çıkarılabilecek bir tarihçesi olduğunu- idrak etmekte muazzam bir güç vardır. O zaman insanlığın barış ya da daha iyi toplumlar yaratmayla ilgili önceki fikirlerinin birçoğunun neden başarısız olduğu kolayca anlaşılabilir. Birçok fikir zihin konusunu ele almadığı için gerçekleşememiştir ve daha önce zihnin bütünlüğüne doğru çalışmak pek mümkün değildi, çünkü yaratılışın sonu çok uzak bir gelecekte yer alıyordu.

Maya takvimiyle ilgili bilgimize dayanarak, kozmik plânın tamamlanışına yaklaşırken aydınlanmış insanların sayısının büyük ölçüde artacağından emin olabiliriz. Bu anlamda, zihnin bir tarihçesi olduğunun -Maya takviminden gelen- kanıtı insanlığa büyük bir umut sunmaktadır. Modern zihni aşmaya yönelik Doğulu yöntemler özgün biçimleriyle ya da -daha önce sözü edilen- modern Batılı çeşitlemeleriyle Batı'ya getirildiklerinde, zihnin esasen durağan bir görüşünü sunmuşlardı. Zihnin doğası değişmez bir doğa olarak, insanların tasarlanış biçimi olarak alınmıştı. Şimdi bu görüşün doğru olmadığı ve insan bilincinin kozmik bir zaman plânının belirlediği bir evrim geçirdiği aşikâr olmaktadır. İnsanlığın geleceğiyle ilgili tüm değerlendirmelerde artık bu zaman plânı hesaba katılmalıdır.

Sadece böyle bir yolu seçenler için aydınlanmaya erişmenin gerçekçi hale gelmesinden dolayı umut yoktur, ayrıca eğer insanlığın başına bela olan tüm sorunlar -şiddet, savaşlar, stres, düşük öz-saygısı, çevresel bozulma, eşitsizlikler, hem yerel hem küresel güç ve para hiyerarşileri, hem de erkekler ile kadınlar, yetişkinler ile çocuklar, insanlar ile hayvanlar arasındaki hiyerarşiler- dualist zihin tarafından yaratılmışsa, o zaman insanlar için bu zihnin değişim-dönüşümüne bağlı olarak bir Altın Çağ'ın gelmesini beklemek gerçekçi hale gelmektedir. İlahi kaynaktan -dualist zihin çerçevesinin neden olduğu- ayrılık, bilincin evriminin bir sonucu olarak ortadan kalkacaktır ve bu ayrılığın insanın ıstırabının tek nedeni olduğu söylenmiştir. Yine de bu kendiliğinden ya da olumlu düşünme-

nin sonucunda meydana gelmesini bekleyebileceğimiz bir şey değildir; *insan zihni düşüncelerinden çok daha güçlüdür*. İlahi plân bizden Galaktik Altdünya'nın mümkün kıldığı bütünlük yolunu yaşamlarımızda somut biçimde tezahür ettirmemizi talep edecektir. Söylemeye gerek yok, yaratılışın -bu kitapta sunulan gibi- entelektüel bir anlayışı aydınlanma ile aynı şey değildir. Ama o aydınlanmanın yolunu açmaya yardımcı olur.

Elbette, insanın kendini aydınlanma haline erişmeye hazırlayabileceği farklı yollar olabilir, ama bunlar bazılarının düşündükleri kadar çok olmayabilir. Doğru, bizim farklı eylem yollarımız ve bireysel görevlerimiz olabilir, böylece sayısız yol varmış gibi görünebilir. Ancak, eğer hepimiz aynı zihni paylaşıyorsak, hepimizde dönüşüme uğratılması gereken bu aynı zihindir ve bunu sağlayacak sonsuz sayıda yöntem yoktur. Zihin kendi rızasıyla ortadan kalkmak istemeyecektir, bu yüzden bizi kolayca yanıltarak çoktan aydınlanmış olduğumuzu düşündürtebilir.

Güney Hindistan'da bir aydınlanma avatarı olan Kalki' nin çevresinde bazı kehanetler ortaya çıkmıştır; bu kehanetlere göre, insanlığın, varlığını sürdürebilmesi için, 2012 yılına dek aydınlanma haline erişmiş olması gerekmektedir. Böylece, biz Galaktik Altdünya'ya girerken, bir misyon oluşturulmuştur ve bu misyon diğer ülkeleri kapsayacak şekilde genişlemektedir. Bu misyonun Gandi'nin barış misyonu ve Hindistan'ın - Dördüncü Dünya'nın 1947'deki başlangıcında- kavuştuğu bağımsızlığın çerçevesi içinde görülmesi gerektiğine inanıyorum. Daha büyük tabloda, Gandi'nin Hindistan'daki misyonunun amacı, Kalki'nin dünyadaki misyonuna hazırlık yapmak olabilir.

Kalki'nin sutraları ana unsur olarak kullanan öğretisi direkt olarak aydınlanma üzerinde odaklanan bir süreç sunmaktadır. Böylece onun tasarımı zihni geçici olarak aşmaya ya da zihne geçici olarak kısa-devre yaptırmaya yardımcı olmayı

amaçlayan yaklaşımlardan farklıdır. Doğu'nun diğer felsefelerinden farklı olarak, onun öğretisi aydınlanma misyonunu başarmak için kesin bir son tarihin (2012) bulunduğunu bildirmesi açısından kozmik zaman plânının realitesine dayanmaktadır. Aydınlanmak artık bireyin kendi hayrına bir arzudan dolayı peşine düştüğü bir şey değildir. Onun yerine, o ilahi plânı gerçekleştirmek ve tüm insanlığın hayrı için peşine düşülmesi gereken bir şeydir. Benim gördüğüm kadarıyla, bu geçici bir hevesten çok, bir gereklilik olmak üzeredir.

Maya takviminin perspektifinden, Doğu'da bu gelişimin belli veçheleri dikkate değerdir. Birincisi, Kalki bir 13 Ahau gününde (7 Mart 1949'da) doğmuştu, ki Maya takviminde bu çok-kehanet-edilmiş bir aydınlanma enerjisidir. İkincisi, Kalki'nin insanlığın aydınlanması için son tarihin 2012 yılı olduğuyla ilgili öğretisi, Maya takviminin kozmik plânın tamamlanışı için verdiği son tarihin geçerliliğinin bağımsız olarak ortaya çıkan bir doğrulamasıdır. Batı'nın ve Doğu'nun en ileri kadim gelenekleri, Maya ve Veda gelenekleri insanlığın geleceğini anlamak için ortak bir çerçevede birleşmiştir. Batı'nın Kutsal Zaman Evreni, Doğu'nun ebedi Benliği ile birleşmiştir. Dahası, bu birleşme bu kitapta sunulduğu gibi, modern bilimin ve tarihî araştırmanın temel olguları tarafından desteklenmektedir. Deneysel kanıtın yokluğunda bile, iki geleneğin bir noktada birleşmesi dikkate değerdir ve kehanetsel Maya takvimi için güçlü bir destek sağlamaktadır. Bu insanlığın her bir üyesi tarafından ciddiye alınmalıdır. Medyada manşetlerde yer almasa bile, şu anda gerçekten tarih yazılmaktadır. Doğu ile Batı arasında en az beş bin yıldır var olan yarık kapanmaya başlamaktadır.

Kadim geleneklerin bu birleşmesinde Batı'nın zaman hakkındaki bilgiyle katkıda bulunması ve Doğu'nun ebedi bilgeliği sağlaması bir rastlantı değildir. Doğu ile Batı'nın zaman ile ilişkilerinde bir farklılık vardır ve bu karşılık gelen beyin

yarıkürelerinin işlevlerine de yansır. Sol beyin yaşamdaki olayları lineer bir neden-sonuç matriksine göre, ardışık olarak düzenler. Dünyanın kadim gelenekleri arasında Batı'da, Mayalar ve Aztekler arasında, zamana en büyük önemin verildiğini ve en gelişkin takvimleri gördüğümüz de tartışılmazdır. Doğu' daki takvimler asla çok gelişkin değillerdi ve Çin'de takvimler imparatorluk hanedanlıkları gibi çok dünyevi fenomenlere bağlıydılar. Sağ beyin "yaşanan" zamanın bir deneyimine aracılık eder, ki bu zamanın net bir yönü yoktur. Hindistan'da, Yuga dönemlerine karşılık gelen uzun-vadeli takvimler vardı, ama bunlar kozmik plânın kesin tanımlamaları değildi. Doğu'da ruhsal odak daha çok ebedi Benlik ve dinginlik, sadece "olmak" olmuştur. İşte bu yüzden yaratılışın sonuna, genelde, zamanın sonu denmiştir. Sol-beyin yarıküresinin hâkimiyeti sona erdiğinde, lineer zaman deneyimi de sona erecektir. Sadece şimdiki-an bulunacaktır ve aydınlanma hali içinde yaşamın ortasında dinginlik olacaktır.

Batı Yarıküre tarafından üretilmiş analitik bir araç olan Maya takvimi, kozmik plânı incelememizi sağlayan en önemli aracımızdır. Böyle bir aracı bulmak için zamanda bu kadar geriye gitmeliyiz, çünkü modern Batı bilimi Gezegensel Altdünya'nın gözü-bağlı bilincinin bir ürünüdür. Bu kozmosun evriminin bilimsel incelemesine herhangi bir Ruhsal veçhenin girişini engellemiş ve böylece bilim parçalanmış bir halde kalmıştır. Ancak biz Galaktik Altdünya'ya girerken birçoklarının vizyonu kozmik plânın ürettiği olayların akışını incelemek için Maya takvimini kullanacakları derecede değişmektedir. Bu aydınlanmaya götüren kozmik zaman akışına girmemize yardımcı olabilir.

Doğulu uygarlıklar böyle ileri bir fiziksel-olmayan takvim sistemi geliştirmemiş olmalarına rağmen, kozmosun bir plâna tabî olduğunun uzun bir zamandır farkındadırlar. Maya takvim sistemi ile direkt bir bağlantıyı, Doğu'da bütünlüğü ve ta-

mamlığı simgeleyen kutsal 108 sayısı sağlamaktadır. Bu sayı birçok şekilde uygulandığı Hindu, Budist ve Çin geleneklerinde hâkim bir rol oynamıştır. Örneğin, Budist geleneğinde bir tespih (ideal olarak, altında Buda'nın aydınlandığı bodi ağacının tohumlarından yapılan) 108 boncuktan oluşur ve evrenin merkezi olarak bilinen Kutsal Kailas Dağı'nın çevresini 108 kere dolaşan birinin aydınlanmış nirvana haline erişeceği söylenir. Çin'de t'ai chi'de ve birçok dövüş sanatı geleneğinde 108 hareket vardır ve Hindular birçok tanrıyı 108 farklı isimle adlandırırlar. Yaratılışın yaratıcı ve yok edici tanrı Şiva'nın 108 değişim-dönüşümünden geçtiği varsayılır. Bu, ilahi yaratılışın -her biri Üstdünyalar arasında on iki dönüşüm geçiren- Dokuz Altdünya'dan geçtiğine atıfta bulunuyor gibidir, bunlar toplam 9x12=108 eder, bu Maya takvim sisteminde semavi enerjiler arasındaki dönüşümlerin toplam sayısıdır. Bu sayıyla Doğulular, bu enerjilerin hükmettiği zaman dönemlerini kesin olarak tanımlayan bir takvim geliştirmemiş olsalar da, her şeyin 108 dönüşümle ya da hareketle, 108 zaman enerjisiyle gelişen aynı kozmik plânın bir parçası olduğunu ifade etmişlerdir. Her şeye rağmen, 108 sayısının kutsallığı Doğu'nun spiritüel gelenekleri ile Maya takvim sistemi arasındaki önemli bir bağdır.

Mayaların Batılı perspektifiyle, aydınlanmaya kesin bir anlam vermek de mümkündür: Aydınlanma tüm değişik Altdünyalardaki 13 Ahau enerjisine karşılık gelen bilinçtir. Bu kitapta sunulan tzolkin çizelgelerine bakarak, 13 Ahau'nun kozmik Işığın geçişini engelleyen hiçbir filtrenin bulunmadığı enerji olduğunu görebiliriz. Ve bu yüzden, tüm Altdünyalar 13 Ahau tzolkin enerjisine erişirken, insanlar bu aydınlatıcı enerjiyle rezonansa gireceklerdir. Eğer lineer zaman sona ererken bunu tezahür ettirebilirsek, bu aydınlanma haline erişmekle aynı şey olacaktır. Yollarımızda bu hale doğru ilerlerken, her yeni Altdünya ile, her yeni Üstdünya ile ve tzolkin'in her yeni

enerjisiyle birlikte insanların Tanrısal-Olan'ın kanalları ve ifadeleri olabilmeleri olasılığı artacaktır. Her bir Altdünya'nın (Galaktik ve Evrensel Altdünyaların) On Üç Üstdünyası'ndan geçiş, ilahi ışığın geçişini engelleyen filtrelerin ve bariyerlerin birer birer ortadan kalkacağı anlamına gelir.

108 değişim-dönüşümden sonraki aydınlanma hali daha önceki herhangi bir noktada görünmüş olabileceğinden farklı olacaktır. Bu kısmen, yakında herkesin onu paylaşacak olmasından, kısmen de, bir kez ilahi yaratılış süreci tamamlandıktan sonra bunu tersine çevirmenin mümkün olmamasından kaynaklanacaktır. Artık öğrenilecek bir ders ve dualitelerin ya da onların yarattığı korkuların hükmettiği bir varoluşa sahip olma arzusu kalmayacaktır. Başkalarına projekte edilen hiçbir içsel çatışma kalmayacak ve bunun sonucunda hem içsel hem de dışsal uyum ve barış olacaktır. Buda'nın zamanından farklı olarak, uygun niyetle, herkesin aydınlanma haline erişmesi mümkün olacaktır, çünkü bu zamanda kozmos böyle bir hali desteklemektedir. Aydınlanma artık şanslı bir azınlığın başına az ya da çok tesadüfen gelen bir hal olmayacaktır. O bilerek ve isteyerek tutulabilecek bir yoldur; birçokları şimdiden bu mutluluk ve stabilite haline yaklaşmaktadırlar.

Şimdiki evrim aşamamızda geçilecek sadece iki Altdünya kalmıştır. Birincisi, Galaktik Altdünya, esasen hazırlanmaya ve birleşmeye hizmet eder; ikincisi, Evrensel Altdünya, aydınlanma haline gerçekten erişmekle ilgilidir. Dokuz-katlı kozmik piramidin her yeni düzeyiyle birlikte, biz Yaradan'ın suretinde daha gerçekten yaratılıyor ve aslında kendimizi giderek daha çok böyle yaratıyoruz. Doğu ile Batı arasında yeni ortaya çıkan bu uyum sadece gerçek'ten daha fazlasını sağlar; bu ayrıca umut da verir. Eğer modern Batı ve modern Doğu birlikte var olmakta sorunlar yaşıyorlarsa, birleşmiş bir görüş bulmak için en azından onların kadim spiritüel kökenlerine geri dönmek mümkündür. O zaman modern insanlar bu görü-

şü oradan gerçek eşitlik ve küresel birliğin yeniden kurulabileceği bir çıkış noktası olarak alabilirler.

CANLI EVRENİ YENİDEN KAZANMAK

Galaktik Altdünya ilerledikçe, insanlar Gezegensel Altdünya'nın gözü-bağlı bilinci tarafından onlardan gizlenmiş Ruhsal enerjilerin giderek daha çok farkına varacaklar. Bu enerjilerin keşfedilmesi şimdiden, evrenin sadece ölü şeylerden oluşur olarak görülmediği yeni bir dünya-görüşünün ortaya çıkışına katkıda bulunmaktadır. Ruhun maddeden önce geldiği ama onunla ayrılmaz bir biçimde birleşik olduğu anlaşılmak üzeredir. Ortaya çıkmakta olan dünya-görüşünde evren farklı hiyerarşik düzeylerdeki yaratıcı, birbirine bağlı zaman ve uzay enerjilerinin bir ağı olarak görülmektedir.

Modern insanlar genelde çeşitli tanrıların ya da Ruhsal varlıkların insan yaşamında roller oynamalarıyla ilgili kadim öykülerden hoşlanmazlar. Ama bugün vuku bulduğunu gördüğümüz şey, Quetzalcoatl, Tezcatlipoca, vb, gibi çeşitli enerjilerin geri dönmekte oluşudur. Bu enerjiler insanlarla, kadim efsanelerde anlatılanlara benzer biçimde, gerçekten etkileşime girer, bizi belli şeyleri yapmaya yönlendirirler. Eğer insanlar bu enerjilerin kuklalarıysa, belki kadim efsanelerde ve bu tanrılarla iletişim kurmak için geliştirilmiş ritüellerde bir gerçek vardır.

Bizim incelememizle zaman enerjilerinin göze hemen görünenden daha çok şey içerdiği aşikâr olmuştur. Eğer Maya takvimini bir ana-kalıp olarak kullanırsak, farklı Altdünyalardaki değişen (birbirinin yerini alan) zaman enerjilerini deneysel olarak doğrulayabiliriz. İnsanların şimdi Maya takviminin enerjilerine giderek daha çok duyarlı olmalarının nedeni, bizim Galaktik Altdünya'ya girmiş olmamızdır, çünkü bu Altdünya'da artık kozmosun evriminde itici etkenin Tanrısal-Olan olduğu gerçeğini görmezden gelemeyiz. Eğer bu kozmik evrimin bu dalgaları üzerinde sörf yapmayı gerçekten istiyorsak,

fiziksel realiteye dayanan takvimlerin yerine Maya takvimini geçirmemiz de gerekecektir.

Yer enerjileriyle ilişkilerimizde de spiritualite, ruhsallık yeniden kazanılmaktadır ve orada da Maya takvimi gezegenin en önemli enerji ağını sağlayan Dünya Ağacı'nın yerini saptamaya yardımcı olmuştur. Ruhsal zaman enerjilerine bağlı olan birçok hiyerarşik düzeyin ve karmaşıklığın bulunduğu gibi, aynı şekilde, bunlarla ilişkili Ruhsal yer enerjilerinin birçok düzeyi vardır. Böylece birtakım farklı türde enerji çizgileri vardır, bunların içinde en tanınmışı 1950'lerin başlarında (Dördüncü Dünya onlara karşı bir duyarlılık yarattığında) çatal-çubukla yeraltını araştıranlar tarafından saptanmış olan Curry ve Hartmann çizgileridir. Elektromanyetik yapıda olmayan böyle enerji çizgilerine gösterilen ilgi, Maya takvimine gösterilen ilgiye paralel olarak son yıllarda epeyce artmıştır.

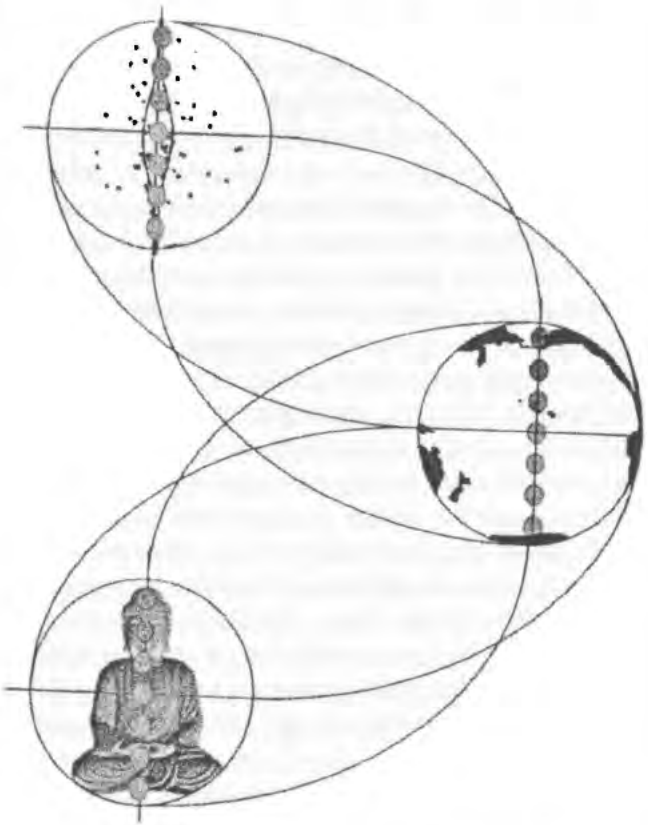
Öyle görünüyor ki, doğudan batıya ve güneyden kuzeye uzanan Hartmann çizgileri Dünya Ağacı'nın mikro-rezonanslarıdır; ve onlara 45 derecelik bir açıyla uzanan Curry çizgileri aynı sistemin bir parçası olabilir. Gezegensel Altdünya onsekizinci yüzyılın ortasında başladığında, evlerin inşa ediliş biçiminden insanların o zaman bu çizgilere olan duyarlılıklarını yitirdiklerini görebiliriz. Böylece, Curry ve Hartmann çizgileri Maya Altdünyaları ile ilişkili görünmektedir. Ayrıca, İsveç'teki bazı mezarlarda bulunan, Vuotan Haçı denen -Amerikan Yerlilerinin Büyülü Güç Çarkı gibi, gerçekte Dünya Ağacı'nı temsil eden- kadim Güneş Çarkı resimlerinin (bkz. s. 77, şek. 3.12), tam Hartmann çizgilerinin kesişme noktalarında yer aldıkları keşfedilmiştir, ki bu o kesişme noktalarının Dünya Ağacı'nın mikro-rezonansları olarak görüldüklerini göstermektedir. Bu enerji çizgilerinin zaman içinde Maya takviminin enerji değişimleriyle ilişkili olarak nasıl değiştikleri hâlâ önemli bir inceleme alanıdır ve halen insanların bu çizgilere duyarlılıklarının arttığı aşikârdır.

Eğer Curry ve Hartmann çizgileri gerçekten Dünya Ağacı tarafından üretiliyorlarsa, onların elektromanyetik olarak tanımlanamamaları şaşırtıcı değildir, çünkü Dünya Ağacı tarafından üretilen yaratılış alanları her türlü fiziksel alandan önce gelir. Ayrıca hiç kimsenin Dünya Ağacı'nın yin/yang kutupluluklarından etkilenmekten kaçınamayacağı da anlaşılır hale gelir, çünkü Dünya Ağacı'nın alanı tüm gezegeni kaplar ve o gerçekten bir ilahi yaratılış alanıdır.

Mayaların görüşüne göre, merkezî yaratıcı prensip olan Dünya Ağacı kozmosun birçok farklı düzeyinde bulunur ve bu kitapta anlatılanlar, yani küresel beyin ve insan beyni onlardan sadece ikisidir. Bunlar hem evrensel, hem galaktik, hem de güneşsel bir Dünya Ağacı'nın mikrokozmoslarıdır. Bildiğimiz kadarıyla, tüm evren kozmosun yaratılış alanlarıyla ilişkili olan görünmez bir enerji çizgileri ağı tarafından birleştirilir. Bu çizgiler ağının varlığı sayesinde enerji değişimleri kozmosun her yanında Maya takviminin tanımladığı değişim noktalarında aynı anda vuku bulur. Biz canlı ve ilahi yaratılış enerjileri vasıtasıyla birleşmiş, nabız gibi atan bir kozmos görüşünü yeniden kazanmaya başlıyoruz. Her şey birbiriyle ilişkilidir ve ruh ile madde artık birbirinden ayırılamaz.

Dünya Ağacı'nın ayrıca insan bedeni üzerinde birtakım holografik mikro-projeksiyonları vardır, o bedende Doğulu tıp sistemlerinin çakra ve meridyen sisteminin temelini oluşturur. Yedi farklı çakra, Dünya Ağacı projeksiyonunun insan beyni, tepe çakrası düzeyinde prizmatik bir genişlemesi olarak görülebilir. Bedenin birkaç enerji sistemi bu önemli enerji noktaları tarafından üretilir, bunlar bir ışık beden oluştururlar. Dünya Ağacı vasıtasıyla, geleneğe göre *ki* ya da *prana* denen bu yaşam enerjisi tüm evrenin yaratıcı alanlarıyla ilişkidedir. Galaktik Altdünya'nın yeni yin/yang kutupluluğu bilinç çerçevemize hükmetmeye başlarken, enerjilerine olan sezgisel duyarlılığımızı artırırken, biz varlığımızın Ruhsal veçhelerini görebile-

cek hale geliyoruz. Doğulu şifa sistemlerinin etkisi ve genel olarak bütünsel tıp çarpıcı bir biçimde artmıştır. Yakında bunu geleneksel tıptan ayırmak artık mümkün olmayacaktır. Galaktik Altdünya, beden ile ruhun Cartesian bölünmesini sona erdirirken, geleneksel ve alternatif tıp arasındaki bölünme de sona erecektir.

Şekil 9.2. Dünya Ağacı'nın çakra sistemine holografik projeksiyonunun -galaksi tarafından üretilen ve yerküre tarafından aktarılan- prizmatik genişlemesi.

Eğer tepe çakramız bireysel Dünya Ağacımız ile aynı şeyse, bu çakranın ışık kutuplulukları, frekansları ve çakra sistemindeki tüm prizmatik genişlemesi farklı zaman devrelerinde değişik olacaktır. Çakra sisteminin enerjileri, bir dereceye kadar, Maya takvimiyle eşzamanlı olarak evrimleşecektir. Şimdi Sekizinci Altdünya'ya girdiğimizden, bazıları Kutsal Zaman Evreni'nde sekizinci bir çakranın ortaya çıkmakta olduğunu, ışık bedenimizin ya da ruhsal enerji bedenimizin evrimleştiğini düşünmekteler. Böylece doğum günümüze, enkarne olmayı seçtiğimiz güne hükmeden tzolkin enerjisinin üzerimizde -kaderimizi şekillendiren özgün bir ışık beden yaratan- bir enerji damgası oluşturmuş olduğunu anlayabiliriz. Işık bedenimizin bu veçhesi bireysel gün işaretlerimize bağlı kişilik özelliklerimizin nedenidir (bkz. Ek B ve Ek C).

Kozmosun farklı hiyerarşik düzeylerindeki enerji sistemlerinin holografik ilişkileri insanın insan sağlığını etkileyen enerji alanlarını inceleme konusunda çok sınırlı bir birim olabileceğini gösterir gibidir. İnsanlar daima daha büyük bir enerjiler bütününün bir parçasıdır. Bu insandaki belli rahatsızlıkları ve hastalıkları belli tipte yerküre enerjileriyle ilişkilendiren çatal-çubukçular tarafından çoktan öne sürülmüştür. Daha büyük enerji alanları Doğu'da sistematik olarak incelenmiştir; yine, şimdi sağ beyin yarıküresini kayıran yin/yang dualitelerinin yaydıkları dalgalarla, bu Ruhsal enerji alanlarının varlığı her yerdeki insanlara daha aşikâr olmaktadır. Çin'deki feng shui ve Hindistan'daki Vastu gibi kadim Doğulu sistemler çevremizi Ruhsal enerji alanlarımızla uyumlu kılmak amacıyla Batı'da giderek daha çok uygulanmaktadır.

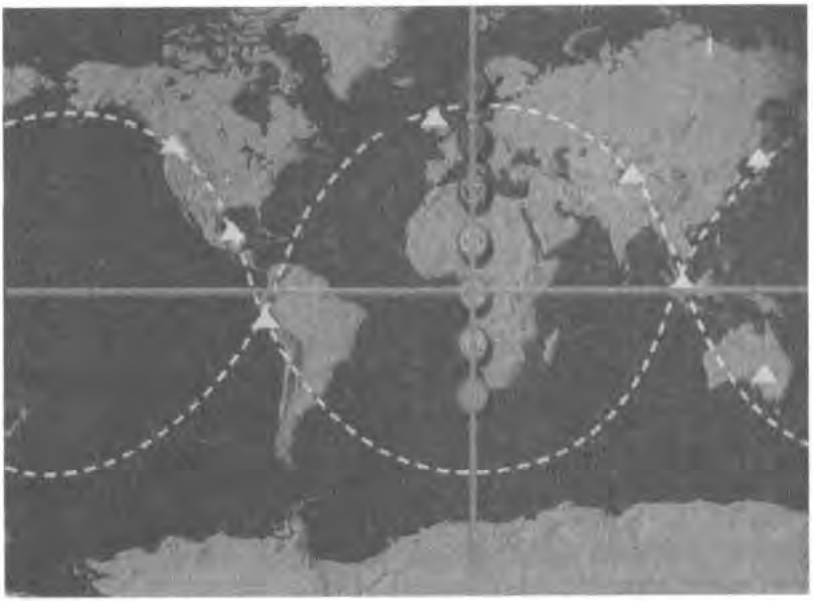
Eğer bu alanların çoğu Dünya Ağacı'nın mikro-rezonanslarıysa ve Dünya Ağacı -geliş ve gidişleri Maya takvimi tarafından tanımlanan- değişik yin/yang kutuplulukları üretiyorsa, insan hastalıkları ve onların iyileştirilmesi değişen zaman enerjilerine doğrudan bağlı olabilir. Bu, takvime dayanarak şi-

fa uygulamalarının zamanlamasına karar veren Maya şamanlarının uygulamasını destekler. Biz Galaktik Altdünya'ya daha derinlemesine girdikçe ve böyle meselelere karşı duyarlılığımız arttıkça, hastalıkların iyileştirilmesi ve Maya takviminin enerjileri arasındaki ilişki daha ayrıntılı olarak araştırılabilir. Biz Galaktik Altdünya'da ilerlerken, ilahi ışığı engelleyen filtreler ortadan kalkacağından, birçok hastalığın iyileşmesi çok daha kolay olabilir. Biz en nihayet tüm Altdünyalarda 13 Ahau enerjisine eriştiğimizde, ilahi ışık içimizden hiç engellenmeden geçecektir. Bu halen mümkün olduğundan çok daha derin bir şifa potansiyeli içermektedir.

İnsanın Ruhsal doğası için geçerli olan şey dünya gezegeni için de geçerlidir. Yerküreye, maddesel var oluşundan önce gelen bir enerji alanı -bir yaratılış alanı veya ışık beden- hükmeder. Bu enerji alanı esasen, büyük olasılıkla 12 derece Doğu boylamındaki Dünya Ağacı'nın gövdesi boyunca sıralanan küresel çakra sistemi tarafından düzenlenir, ama ley çizgileri, Curry ve Hartmann çizgileri, vorteksler, düğümsel noktalar, enerji yılanları, vb. aynı Ruhsal bedenin meridyenlerini oluştururlar. Kuşkusuz, giderek daha çok fark edeceğimiz gibi, gezegenin bu yaratılış alanı tüm evrenin yaratılış alanının bir mikrokozmosundan başka bir şey değildir.

Yine de galaktik yaratılış alanından bilgi almamız antenlerin kutuplarının saflığına ve dengesine bağlıdır. Kendi beyinlerimizin dengesi çok önemlidir, ama yerkürenin dengesi de çok önemlidir, çünkü o kozmik bilginin en direkt aktarıcısıdır. Bu yüzden ekolojik bir perspektifle yerküreyi kozmik bilginin kirletilmemiş bir aktarıcısı haline getirmek çok önemlidir. Bir anlamda, mevcut medya teknolojisi sezginin ve telepatik alanların gelişimini engelliyor olabilir. Yerküreye ve insanlığın onun üzerinde yaşamını sürdürebilmesine yönelik en büyük tehdit, Gezegensel Altdünya'nın yerküreyi sol-beyin yarıküresinin ekonomik hesaplarıyla sömürülecek ölü bir madde

olarak gören gözü-bağlı bilincidir. Bu tutum yerkürenin esas yaratılış amacını yadsıdığından, yerküre ancak geri tepebilir. Kirletilmemiş bir yerküre derken, bununla sadece toksinlerden arınmış güzel, uyumlu bir yerküreyi değil, enformasyon aktarımına hizmet eden birtakım "zararsız" radyasyonlardan kurtulmuş bir yerküreyi de kastediyorum. Kökeni Gezegensel Altdünya'ya dayanan, yayın için elektromanyetik dalgaları kullanan ve dünyanın çarpıtılmış materyalist bir görüşünü sunan çoğu medya, kozmosun -ilahi yaratılış alanlarının aracılık ettiği- gerçek Ruhsal enerjilerini alabilmemizi engellemeye büyük bir katkıda bulunmaktadır. Medya bunu esasen üzerinde odaklandığı şey ve onu sunuş biçimiyle yapmakta, ama bir anlamda atmosferi de radyasyonla gerçekten kirletmektedir.

Şekil 9.3. Dünya Ağacı'nın gövdesi boyunca sıralanan olası küresel çakra sistemi. Robert Coon tarafından bununla ilişkili olarak ileri sürülen çift enerji yılanı da gösterilmiştir.

Gezegensel çakra sisteminin esas düzenleyicisi olan Dünya Ağacı, Maya takviminin tanımladığı bir ritimle nabız gibi atarak dalga yayar ve onun vasıtasıyla Ruhsal gezegensel meridyen sistemi ve ilahi yaratılışın ritimleri birbirlerine direkt olarak bağlıdır. Çok gerçek bir anlamda, Dünya Ana'nın iç çekirdeği Üstdünyalar arasındaki değişim frekansına karşılık gelen bir kalp atışına sahiptir. Bu, gezegenimizin -Maya takviminin tanımladığı- evriminin nabız atışıdır. Bu perspektifte, "Dünya Ana'yı dinlemek" yeni bir anlam kazanır. Artık Dünya Ana sadece, bizim altımızda bulunan ve lütfederek özen gösterdiğimiz bir şey değildir. O aynı zamanda bizden daha büyük olan ve aydınlanmaya doğru evrimleşebilmek için rezonans içinde olmamız gereken bir şeydir. Yerküre ile ilişkimiz sadece, onun varlığını sürdürebilmesi için "gezegeni kurtarma" meselesi değildir. Bu, kozmik bilince doğru yükselişimizi kolaylaştıran enerjilere aracılık edebilecek güzel, uyumlu ve dengeli bir dünya yaratma meselesidir.

Quiche-Maya Konseyi'nin büyüğü Don Alejandro Oxlaj'ın anlattığı bir kadim kehanet şöyle demektedir: "12 baktun ve 13 Ahau zamanı hızla yaklaşmaktadır ve onlar burada sizin aranızda Dünya Ana'yı savunmak için bulunacaklardır." Dolayısıyla biz 13 Ahau tzolkin enerjisine eriştiğimizde, Dünya Ana ile rezonansımız tamamen gelişmiş ve varlığımızı sürdürmemiz garanti edilmiş olacaktır.

Neden o zaman 13 Ahau enerjisi dünyayı kurtarabilecek? Çünkü şimdiki zamanda gerçekten değişmekte olan şey, bizim realiteyi algılayışımızdır, çünkü biz kimsenin yerküreye sadece sömürülecek bir madde olarak görmesine izin vermeyecek bir bilince doğru götürülüyoruz. Doğayı ve yerküreyi Ruhsal bir ağın parçası olarak görmek, bu yeni bakış biçimi, 13 Ahau enerjisiyle birlikte değiştirilemez biçimde oluşturulacaktır. Görüşümüzde benzer bir değişim güneş ve Venüs gezegeniyle ilişkimizde meydana gelecektir. Kozmosla ilgili anlayışın bu de-

gişimine aracılık etmesi ve Maya takvimine geçiş açısından çok önemli olan bir olay yaklaşmaktadır.

BİR'LİK KUTLAMASI: MAYA TAKVİMİNE VENÜS GEÇİŞİ

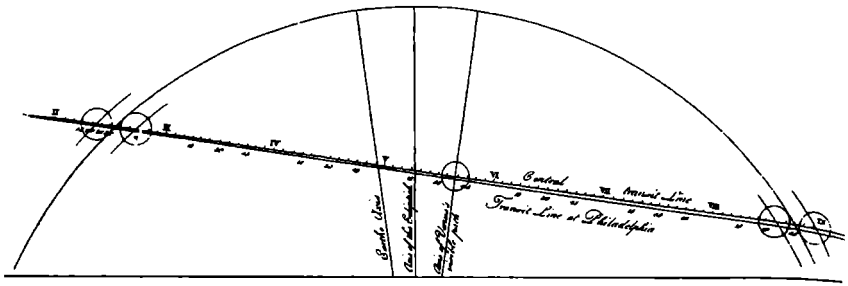
Venüs'ün Güneş'in üzerindeki görüntüsü şimdiye dek astronominin sağlayabildiği en yüce görüntüdür.
EDMUND HALLEY, KRALİYET ASTRONOMU, 1691

Bu yaşam kaynağına derin bir yakınlık duyan Mayalar ve tüm kadim halklar güneşe daima büyük bir saygı göstermişlerdir. Güneş, insanlık bu dünyada yaşamaya başlayalı beri ona daima ışık ve ısı sağladığından ve karşılığında hiçbir şey talep etmediğinden, bir koşulsuz sevgi sembolü ve ifadesi olagelmiştir. Eğer burada olmanızın gerçekten amaçlanmış olduğundan kuşku duyarsanız, bakacağınız yer güneştir. Güneş, görünüşe göre, kozmik ve galaktik bilgi de aktarmış, güneş sistemindeki tüm canlıların bilincinin evrimini koşullandırmıştır. Biz bir ışık çağına, 13 Ahau güneş çağına yaklaşırken, bunun güneş ile ilişkimizde ne anlama geleceğini merak edebiliriz.

Mayalar Venüs'ü ve evrelerini de çok dikkatle incelediler ve örneğin, 584 günlük beş kavuşumsal Venüs döngüsünün dünyada sekiz yıla eşit olduğunu (eksi iki gün) biliyorlardı. Venüs, bir zamanlar kendisini -ateşe atıp bu gezegene dönüşerek- kurban etmiş olan Quatzelcoatl'ın bir tezahürü olarak görülüyordu. Mayalar Venüs'ün deviniminin tzolkin'e nasıl bağlı olduğunu çeşitli yollardan anlamaya çalışmışlardı. Örneğin, Maya el yazmalarının en iyisi olan Dresden El Yazması'nda Venüs tabloları önemli bir rol oynar. Mayaların Venüs'e duydukları ilginin çoğu onun evrelerinin ölüm ve yeniden doğuş süreçlerinin bir sembolü olarak görülmesinden kaynaklanıyordu. Venüs'ün akşam yıldızı olarak gözden kayboluşu ile sabah yıldızı olarak belirişi arasındaki sekiz günde Quetzalcoatl'ın Altdünya'ya geri döndüğü düşünülüyordu.

Biz şimdi Evrensel Altdünya'nın aydınlanmış bilincine yaklaşırken, realiteyle ilgili algımız ve anlayışımız değişmektedir ve bu güneşe bakışımızı da içerecektir. Güneş, yüzyıllar boyunca fiziksel bir nesne olarak görüldükten sonra şimdi bir tanrı olarak canlanacak değildir. Daha çok, insanların bilinci maddesel her şeyin tekrar Ruhsal olarak da tanınacağı şekilde değişecektir. Bir anlamda biz Düşüş-öncesindeki aydınlanmış bilincimizi hatırlayacak ve Cennet Bahçesi'ne geri döneceğiz. Tüm nesneler ve fenomenler bizim de bir parçası olduğumuz kozmosu kaplayan canlı ilahi kuvvetin ifadeleri olarak görülecektir. Şimdikinden çok daha derin bir düzeyde, kozmos Tanrısal Olan'ın bir ifadesi olarak tanınacaktır. Görüşümüzü engellemiş olan tüm filtreler ortadan kalktığında, Evrensel Altdünya sona ererken ve tüm yaratılışa kalıcı olarak 13 Ahau, 13 Işık, 13 Tanrı ya da 13 Güneş enerjisi hükmetmeye başladığında, kozmos gerçekten canlı olarak algılanacak ve deneyimlenecektir.

İnsan zihninin bir ışık zihnine nihai dönüşümü, yaşayan hiç kimsenin daha önce tanık olmadığı bir astronomik olay tarafından müjdelenecektir, bu Venüs'ün güneşin önünden geçişidir (şek. 9.4). Venüs geçişleri genelde çift olarak gerçekleşir ve bu geçişler astronomlar tarafından son kez 1761/1769 ve 1874/1882'de gözlemlenmişti. Bu zamanda, ilk Venüs geçişi 8 Haziran 2004'de (Maya takvimine göre, 5.9.2 6 Ik), ikincisi ise 6 Haziran 2012'de (2 Ik) vuku bulacaktır. Modern medya sayesinde, insanlığın çoğu bu olayların farkında olacaktır. Bir güneş tutulmasından farklı olarak, bir Venüs geçişinin belli bir yerden gözlemlenmesi gerekmez ve ilk geçiş Doğu Yarıküre'de ve ABD'nin Doğu Kıyısı'nda direkt olarak (çok koyu camlı gözlüklerle) görülebilecektir. Venüs gezegeninin güneş diskinin önünden bu yedi-saatlik geçişi sırasında, güneş insanlık için kozmik bir ayna görevi görecektir. Bu, bizim insanlığın aydınlanması ve Maya takvimine geçiş üzerinde odaklanan bir

Şekil 9.4. Venüs'ün güneşin önünden geçişi. 1769'daki bu geçişin çizimi J. Ewing tarafından Amerikan Felsefe Cemiyeti için yapılmıştır. Güneş diskinin önünden böyle bir geçiş yaklaşık yedi saat alır.

meditasyonda birleşmemiz için, ilahi plân tarafından programlanmış ideal bir vesiledir. Bu insanlığın Ruhsal bir'liğinin bir kutlaması olacaktır: Bir'lik Kutlaması.

Bu olay Galaktik Altdünya'nın Üçüncü Gecesi'nin ortanoktasından (4 Ahau, 6 Haziran 2004) iki gün sonra gerçekleşecektir. O görünmeyen Dünya Ağacı'nın geri dönüşünü bildirecektir. Bu dönüşün açık tezahürleri Dördüncü Gündüz'de ortaya çıkacaktır. Bu Venüs geçişi, insanlığın ortak bilincinin, temel Ruhsal bir'liğimizi ve şimdi kozmik plânın bizi götürmesi tasarlanmış aydınlanmaya giden bir yolda bulunduğumuz içgörüsünü özümsemesi için bir fırsattır. Quetzalcoatl'ın, yani Maya takvimini icat ettiği söylenen tanrının Altdünya'ya bu dönüşü, geleneksel Maya takviminin, yani kadim Yerli Amerika kozmolojisinin en kesin ve ileri ifadesinin geri dönüşü anlamına da gelir. Ortak bilgimizin küresel kültürü bütünleştirecek bir rehber görevi görecek bir bölümü yeniden canlanacaktır. Dünyanın her yanındaki insanlar, hangi ırktan, cinsiyetten, dinden ya da ulustan olurlarsa olsunlar, bu olaya katılacaklardır.

Quetzalcoatl'ın dönüşü, Doğu Yarıküre'nin ışığı Batı Yarıküre'yi çoktandır aydınlatan ışığa daha somut biçimlerde ek-

lenirken, insanlığın bütünlüğünün geri dönüşü anlamına da gelecektir. Aydınlanmış bir yolu arayanlar için, amaç varoluşumuzun iki veçhesini bireysel bir düzeyde birleştirmek ve iki yarıkürenin aracılık ettiği düşünce, davranış ve varoluş biçimlerini bütünleştirmek olacaktır. Böylece, bu vesileyle ilgili küresel meditasyon birlik üzerinde odaklanmalıdır. Odak, Batı ile Doğu'yu bütünleştirmek ve her ikisi de toplumsal ve bireysel olarak bizi aydınlanmaya giden yoldan saptırabilecek dualiteleri aşmak üzerinde olmalıdır.

Bu yüzden bu kutlama, genelde düşünüldüğü gibi, astrolojiyle ilgili değildir. Bu Venüs'ün otomatik olarak dünya üzerinde bir şeyin vuku bulmasına neden olacağını beklemekle ilgili değildir. Daha çok, kozmos o zaman insanlığın aydınlanma yolunda bir adım daha atarken kendi yansımasını görebileceği eşsiz bir ayna, bir fırsat sunacaktır. Venüs geçişi, kullanılmadıkça bir şey ifade etmeyen bir fırsattır. Onun ana rolü, Maya takviminde önemli bir dalga değişiminden iki gün sonra yer alan bir "bir'lik için toplanma noktası" olmaktır.

Venüs geçişi üzerinde yapılacak bir meditasyon, bir Gaia meditasyonu şeklinde olabilir. Bu şu anlama gelir ki, siz başınızı yerkürenin iç çekirdeğinin içinde, aslında o çekirdek olarak imgeleyebilirsiniz. Sonra gözlerinizi imgelenen yerkürenin Hawaii Adaları'nda konumlandırmalısınız, öyle ki sol beyin-yarıküreniz Batı Yarıküre'ye ve sağ-beyin yarıküreniz Doğu Yarıküre'ye karşılık gelmelidir. Bu şekilde Dünya Ağacı'nın düzenlediği küresel yaratılış alanının etkisine tam açık olur ve meditatif bir halde onunla rezonansa girebilirsiniz. Bunu bir adım daha ileri götürerek, başınızın galaktik küre tarafından çevrelendiğini ve onun orta çizgisinin beyninizin iki yarıküresini ayırdığını imgeleyebilirsiniz.

Materyalist takvimlerin kültürel transını kırmanın en güçlü yolu, Maya takvimindeki önemli enerji değişimlerini güçlü törenlerle ya da tüm dünyada aynı anda yapılan meditasyon-

larla vurgulamaktır. Onların ritmi bir zamanlar Maya şaman kralları (ahaub) tarafından izlenmiş olanla aynı ritim olmalıdır (bkz. s. 31, şek. 1.5). Onlar gerçek tzolkin takvimindeki Ahau günlerinde, yani, tun değişimlerinde ve yarı-tun değişimlerinde yapılmalıdır (şek. 9.5). Eğer 4 Ahau gününden -6 Haziran 2004'ten- başlayarak ve her 180 günde bir tekrarlanarak, böyle bir ritim oluşturulabilirse, bu insanlığın aydınlanma haline erişmesine muazzam bir katkıda bulunacaktır. Maya takviminin ritminin küresel ölçekteki bir atılımı geleceğe doğru bir rehber görevi görecektir. Bu meditasyona katılımın belli bir dine, felsefeye ya da spiritüel geleneğe bağlılığı -ya da bunların dışlanmasını- gerektirmediğini söylemeye gerek yok. Venüs geçişleri vasıtasıyla, kozmos dünya üzerindeki herkesi ortak bir birlik zihninin yaratılmasına katılmaya ve böylece ebedi kozmik bilince erişmeye hazırlanmaya davet eder.

Maya takvimi Ruhsal kozmik akışın bir takvimi olduğundan, esasen ilahi plân ile rezonans takvimidir. Bütünlüğü arayanlar için, takvim değişimi, Maya takvimine Venüs geçişi, kozmik zaman plânındaki enerji değişimlerine sezgisel olarak erişmekle ilgilidir. Böyle meditasyonları düzenlemek ve onlara katılmak insanlar arasında bir sezgi ve telepati alanının ortaya çıkışına katkıda bulunacaktır. 4 Ahau gününden (6 Haziran 2004) başlayarak, sahneyi iki gün sonraki (6 Ik, yayılma günü) Venüs geçişinin kutlamasına hazırlayarak, küresel meditasyonlar (şekil 9.5'de) verilen zaman plânına göre, tun'a-dayalı olarak düzenlenebilir. Bu -hep birlikte dünyanın 13 Ahau günündeki, yani 28 Ekim 2011'deki aydınlanmasına odaklanarak- kozmik zaman plânının akışını tanımaya yardımcı olacaktır. Maya takvimine ve tun'a-dayalı ilahi yaratılış sürecine geçiş, bir dizi meditasyona katılma ve böylece Galaktik Altdünya'nın büyük enerji değişimlerine uyumlanma şeklini alır.

6-8 Haziran (2004) günleri Maya takvimine Venüs geçişinin başlangıcını işaret edecektir, ki bu Venüs geçişlerinin baş-

Tarih	Hükmeden Enerji	Tun Sayımı	Aşama
6 Haziran 2004	4 Ahau	5.9.0	Üçüncü Gece'nin orta-noktası
3 Aralık 2004	2 Ahau	6.0.0	Dördüncü Gündüz'ün başlangıcı
1 Haziran 2005	13 Ahau	6.9.0	Dördüncü Gündüz'ün orta-noktası
28 Kasım 2005	11 Ahau	7.0.0	Dördüncü Gece'nin başlangıcı
27 Mayıs 2006	9 Ahau	7.9.0	Dördüncü Gece'nin orta-noktası
23 Kasım 2006	7 Ahau	8.0.0	Beşinci Gündüz'ün başlangıcı
22 Mayıs 2007	5 Ahau	8.9.0	Beşinci Gündüz'ün orta-noktası
18 Kasım 2007	3 Ahau	9.0.0	Beşinci Gece'nin başlangıcı
16 Mayıs 2008	1 Ahau	9.9.0	Beşinci Gece'nin orta-noktası
12 Kasım 2008	12 Ahau	10.0.0	Altıncı Gündüz'ün başlangıcı
11 Mayıs 2009	10 Ahau	10.9.0	Altıncı Gündüz'ün orta-noktası
7 Kasım 2009	8 Ahau	11.0.0	Altıncı Gece'nin başlangıcı
6 Mayıs 2010	6 Ahau	11.9.0	Altıncı Gece'nin orta-noktası
2 Kasım 2010	4 Ahau	12.0.0	Yedinci Gündüz'ün başlangıcı
1 Mayıs 2011	2 Ahau	12.9.0	Yedinci Gündüz'ün orta-noktası
28 Ekim 2011	13 Ahau	13.0.0	Yedinci Gündüz'ün tamamlanışı

Şekil 9.5. Maya takvimine Venüs geçişi. Yukarıda Galaktik Altdünya' nın yeni yarı-tunlarından ve tunlarından önce gelen Ahau günlerine karşılık gelen Gregoryen tarihleri gösterilmiştir. Bu Ahau günleri aydınlanmaya doğru ilahi plânla küresel eşzamanlılık sağlayan meditasyonlar yapmak için çok önemli fırsatlardır.

ta gelen önemidir. Gregoryen 6 Haziran tarihi 4 Ahau günündeki çok önemli bir yarı-tun değişimini işaret eder, bu enerji (4 Ahau) gücünün bir kısmını İsa'nın öğretilerini doğuran enerji olmasından alır (bkz. s. 111, şek. 4.6). Gücünden ötürü bu

tzolkin enerjisine Maya geleneğinde Yakıcı Gün denir ve bu gün Guatemala'da hâlâ kutlanır. Bu ayrıca geleneksel Uzun Sayım'ı bitiren enerjidir. 4 Ahau enerjisi 6 Ik, yayılma gününde (6 Ehecatl, Quetzalcoatl'ın ilham verici rüzgâr tanrısı veçhesi), yani Venüs geçişi gününde dünyaya daha da güçlü bir biçimde yayılacaktır. 4 Ahau, 5 Imix ve 6 Ik enerjilerindeki faaliyetler her birimizde hem erkek ve dişi veçhelerin, hem de Doğulu ve Batılı veçhelerin bütünleştiği bir bilinç yaratmalıdır.

Maya takvimine geçiş, 1582'de Gregoryen takvimini çıkaran papalık kararnamesi gibi resmî bir kararla gerçekleşemez. Enerji değişimlerinin deneyimlenmesi gerekir. İnsanların kozmik plânın gelişiminin bir parçası olarak bilinçaltında deneyimledikleri enerji değişimlerini tanımak için daha geniş insan gruplarının yardımına ihtiyaç vardır ve işte Bir'lik Kutlaması'nın sağlayabileceği şey budur. Çok az insan ilahi plânın dalga hareketlerini ve takvimin -bu kitapta sunulanlar gibi- ayrıntılarını tanımaktadır. Ancak, Maya takvimine geçiş insanlığın aydınlanmaya giden yolunu yaratmaktan ayrı olarak görülebilecek bir proje değildir. O insanlığın geleceğiyle ilgili olarak alacağı en önemli rehberliklerden biridir. *Klasik Maya takviminin kullanımı için esas gerekçe onun aydınlanmaya giden yolu işaret etmesidir.* Hem bireysel hem de tüm insanlık olarak, bir zamanlar Mayaların yaptıkları gibi ilahi tun'a-dayalı takvim sistemini izlemek, aydınlanma kaderimiz üzerinde ve aydınlanmanın bir yan ürünü olarak barış üzerinde odaklanmanın bir yoludur. Maya takvimi, aydınlanmaya giden yolu işaret ettiği ölçüde, bir barış takvimidir de.

Birinci Venüs geçişinin 6 Haziran 2012'deki ikinci Venüs geçişini sabırsızlıkla beklediğini unutmamalıyız, ki o "zaman" da kozmik plân tamamlandıktan sonraki bir noktada vuku bulacaktır. Bu tarihin Maya takviminde bir anlamı olmasa da, ikinci Venüs geçişi insanlığın aydınlanması için bir fener olarak tutulabilir. 2012'deki Venüs geçişi güneşe ve ilahi plâna

şükranlarımızı ifade etme fırsatı olarak kullanılabilir ve böylece aydınlanma halini stabilize etmeye yardımcı olabilir. O zaman kozmik bir aynanın anlamını hep birlikte anlayabiliriz.

EVRENSEL ALTDÜNYA

Sonra büyük beyaz bir taht ve tahtın üzerinde oturan O'nu gördüm.
VAHİY 20:11

Hüküm Günü'nün hangisi olduğunu nasıl anlayacaksınız?
O hiçbir ruhun bir başka ruha şefaat edemeyeceği
ve şefaatin tamamen Allah'a ait olacağı bir gündür.
SURE 82:17-19, KUR'AN

Spiritüel varlıklar Yaradan'ın gücü altında tek bir dünya,
tek bir ulus yaratmak üzere bu dünyada kalacaklar.
HOPİ KEHANETİ

2011'de başlayacak olan Evrensel Altdünya tüm yaratılışın beklediği şeydir, tüm yaratılışın amacıdır. Bu her şeyin bir araya getirildiği ve tüm çatışan var oluş, davranış ve düşünüş biçimlerinin herkesin herkesi ve her şeyi bir anda anlamasını mümkün kılan bir ışıkta çözüleceği ve birleştirileceği bir zaman olacaktır. Tüm sınırlayıcı düşünceler ortadan kalkacaktır. Dokuzuncu Altdünya Tanrı'nın bir armağanı olarak görülebilir, çünkü o sadece denge yaratmakla değil, ilahi inayetin bir ifadesi olarak insanlığa sunulan aydınlanmayla da ilgilidir. İşte o zaman kozmik plânın neden öyle tasarlandığını tam olarak anlayacak ve Yaradan'a duyduğumuz şükranla dolup taşacağız. Aynı zamanda, kendi tanrısallığımızı da tanıyacağız, çünkü o zaman Yaradan'ın tanrısallığı ile bizimki arasında hiçbir ayrılık kalmayacaktır.

Şaşırtıcı olmayan bir biçimde, dünyanın değişik bölgelerinde Dokuz Dünya'dan söz eden birçok mitos vardır. İskandinav geleneğinde, kozmosun Dokuz Dünya'dan oluştuğuna ina-

nılırdı ve Hopilere göre de Dokuz Dünya vardır. Bilimin ve mitosun şimdi meydana gelen birleşmesinde, bunların ve diğer mitosların Mezoamerikan geleneğinin Dokuz Altdünyası'ndan söz ettikleri anlaşılabilir. Maya takvimini özgün kılan şey sadece, onun kesinliğidir.

Şekil 9.6. Hepimiz bir'iz. Evren, galaksimiz, gezegenimiz ve tüm canlı tezahürler, hepsi aynı yaratılış yasasına bağlıdır ve tzolkin'in tanımladığı enerji değişimlerine senkronize edilmiştir. Kaderimizi Evrensel Altdünya'nın Yedinci Gündüzü'nden önce tam olarak deneyimleyemeyeceğiz. Yaratılışın son uinali 8 Ekim'de başlayıp tzolkin günü 13 Ahau'da, yani 28 Ekim 2011'de sona erecektir. İşte o zaman yaratılışın amacı gerçekleşmiş olacaktır.

Paradoksal olarak, Maya takvim sistemi sona ererken, zaman, bir yandan, öncekinden daha hızlı geçiyor olarak, öte yandan, hiç geçmiyor olarak deneyimlenecek. Evrensel Altdünya'da gelişen aydınlanmış bilinç insanlığa sadece 260 günlük bir dönemi kapsayan On Üç Üstdünya'nın bir dalga hareketiyle aktarılacak. Bu semavi enerjilerin şimdiye dek herkesin deneyimlemiş olduğu her şeyi geçen bir değişim frekansını yansıtır. Yi-

ne de, aynı noktada "zaman"ın sona ereceğine inanmak için her neden vardır, çünkü "zaman" genelde sol-beyin yarıküresinin aracılık ettiği bir deneyimdir. Aslında, zaman deneyimi sadece, dualitenin yarattığı dengesizliğin hükmettiği bir dünyada var olur. İki yarıküre arasında denge yaratıldığında, zaman yerine, anbean saf varoluşu deneyimlemeyi bekleyebiliriz.

Bu paradoks, kuşkusuz, zihnine daha-aşağı Altdünyaların ürettiği dualitelerin hükmettiği birisi tarafından kolayca çözülemez. Dualist zihnin o Altdünyaların değişen sularında yol almasına hizmet etmesi ve bireyin onların arasında süreklilik duygusunu sürdürmesi için oluşturulmuş olan ego Evrensel Altdünya'nın yüksek frekansında varlığını sürdüremez. Ego, o zaman dünyaya hükmedecek olan birlikçi ışık alanıyla bağdaşamaz. Dualist bir bilinç çerçevesinde, ego insanın varlığını sürdürebilmesi için önemli bir araçtı; birlikçi bir bilinç çerçevesinde ego bireyin varlığını sürdürmesini tehlikeye atacaktır. Birliğin ve aydınlanmanın hükmettiği bir Altdünya'da, dualist bir zihin çerçevesine göre düşünmek ve davranmak olanaksız olacaktır. Evrensel Altdünya'da hüküm sürecek değişim frekansında, Gündüzler ile Geceler arasındaki her yirmi kin'de (günde) bir meydana gelen değişimlerle birlikte, eğer zihnin bizi büyük bir acıya ya da kişisel çöküşe götürmesini istemiyorsak, onu bırakmamız, devreden çıkarmamız gerekecektir. Uygun bir hazırlıkla bile, kozmik plânın işleyişlerinin gayet farkında olan bir insan için, beş bin yaşındaki dualist zihin ile Evrensel Altdünya'nın birlikçi bilinci arasındaki çatışma başarıyla tek bir biçimde çözülebilir: Egonun "öldürülmesi" ve ondan boşalan yeri aydınlanmış varoluş biçiminin devralmasıyla. İşte Kalki'nin bizim yapmamıza yardımcı olmayı önerdiği şey budur. Bazıları böyle dışsal bir yardımı arayabilir ve iyi karşılayabilirler, ama diğerleri sadece ilahi inayete teslim olarak aydınlanma haline erişebilirler. Her birimizin niyeti ve alçakgönüllülüğü sonucu belirleyecektir.

O zaman bize sadece galaktik değil, ayrıca dualist olmayan, evrensel bir bilinç çerçevesi bahşedileceğinden, bu çerçeveler geçmişteki olayları farklı bir perspektiften görmemizi de mümkün kılacaktır. Dualist zihnin geçmişi sürdürme gereksinimi olmadan, şimdiki zamanda tam olarak bulunduğumuzda, Evrensel Altdünya gerçek bağışlamaya izin verecektir. Vahiy Kitabı 21:4 ayetinde bundan söz eder: "Ve Tanrı onların gözlerindeki tüm yaşları silecek; ve artık ne ölüm, ne keder, ne ağlama, ne de bir acı olacak; çünkü önceki şeyler yok olmuş olacak." Evrensel Altdünya'nın perspektifinden, eski, önceki şeyler yok olmuş olacak.

2011'de dualist zihnin hâkimiyeti son bulacak ve insanlığın daha düşük bilinç düzeylerinden kaynaklanan tüm çatışmaları çözülüp ortadan kalkacaktır. Aydınlanma halinin perspektifinden, eski düzen artık gerçek olmayacaktır. Dualist zihnin geliştirdiği ileri teknolojiler doğru yerlerini bulacaklar, yani, hükmetme araçları olarak değil, insanlığın ve canlı kozmosun hizmetinde kullanılacaklardır. O zamana dek sadece eski monarşik yönetim değil, demokrasi de geçmişe ait bir şey olacaktır (eğer herkes Tanrısal Olan ile birlik ve uyum içinde yaşıyorsa, onları yönetecek birisini neden seçsinler ki?). Tüm hiyerarşiler yıkılmış olacaktır. Dualitenin son bulmasıyla birlikte, bir ruhun diğerlerine hükmetmesi doğal olarak sona erecek ve böylece (ulusun egosu gibi olan) bir hükümetin, insanları çatışan çıkarlar arasında yönlendirmesine hiç ihtiyaç olmayacaktır. Tüm insanlar şimdikinden çok daha derin bir anlamda, eşit değere sahip olarak -her biri Tanrısal Olan'ın bir tezahürü olarak- görülecektir. Evrensel bilinç düzeyine tırmanma sürecinde, tüm sınırlayıcı düşünceler ortadan kalkacaktır.

Bir kez bu olduğunda, biz Tüm Var Olan ile birliği anbean tam olarak deneyimleyebileceğiz. Böyle bir deneyim şimdiki andan tam bir duyusal haz almayı sağlayacaktır. Zihnin sürekliliği sürdürme gereksinimi olmadığında, tam bir özgürlü-

ğü deneyimleyeceğiz ve ilahi yaratılış sürecinin kuklaları olma durumumuz sona erecek. Artık insanlar ile Tanrı arasında bir ayrılık deneyimi olmayacaktır. Eğer kendimizi tanrılar olarak deneyimlemezsek, en azından, kendimizi tümüyle Tanrısal Olan'ın tezahürleri olarak deneyimleyeceğiz.

Ancak 2012 yılında ne olacağını görmek için beklemek hedefi tümüyle ıskalamak olacaktır. 28 Ekim 2011'den sonra -ya da en azından yeni realite kesinlikle tezahür ettikten sonra- aydınlanmak mümkün olmayacaktır. Dualist bir zihinle, tek gücün, yani Yaradan'ın altındaki yeni birlikçi ilahi realite ile rezonansa girmek mümkün olmayacaktır. Dolayısıyla hepimizin bugünden başlayarak, kozmik zaman akışına katılarak ve düşünüş, davranış ve varoluşumuzda dualist Altdünyaların etkisini mümkün olan her biçimde aşmaya çalışarak kendimizi hazırlamamız akıllıca görünmektedir. Sonuçta, Evrensel Altdünya aydınlanmış bir varoluş halini, sevgi ve sevinç varoluşunu kayırıp destekleyecektir ve bir kez bu oluşturulduğunda artık dualiteye geri dönüş mümkün olmayacaktır.

Bu, canlı kozmos anlayışının geri dönüşü anlamına gelir. Bu devrenin getirdiği bilinç geçmişin gerçekten ve tamamen şifalandırılıp bağışlanmasını sağlayacaktır, insanlar bunu (daha-aşağı Altdünyaların dualitesi yüzünden) insanlarla ilişkileri bazen düşmanca olarak algılanmış olan Tanrı'yı da kapsayacak şekilde genişleteceklerdir. Tüm Altdünyalarda 13 Ahau enerjisine erişildiğinde, ilahi ışığı görmemizi ya da Tanrısal Olan ile birleşmemizi hiçbir filtre engellemeyecektir. O zaman Dokuz Altdünya'ya tırmandıktan ve Şiva'nın 108 değişim-dönüşümünü tamamladıktan sonra aydınlanmaya erişmiş olarak Yeni Kudüs'te yaşamaya başlayacağız. Kozmik piramidin dokuzuncu düzeyinin inşası tamamlandıktan sonra, insanlık bu piramidin tepesinde durmaya hazır olacaktır. İnsanlık tamamlanmış olacak, daha yüksek bir farkındalık düzeyinde ve yaşamaktan saf bir haz duyarak tümüyle şimdiki zamanda yaşaya-

caktır. Kısmen, insanları kuklalara dönüştürerek kozmik piramidi inşa etmiş olan yaratılış devreleri sona erecektir. Ve Evrensel İnsanlığın yaşamı başlayacaktır.

...VE ÖTESİ

İnsanlık tarihinde görmüş olduğumuz gibi, yeni bir bilinç çerçevesinin tam olarak tezahür etmesi belli bir zaman alır. Aydınlanmış evrensel bilinç çerçevesi 13 Ahau gününde (28 Ekim 2011) bir Üstdünya olarak en nihayet oluşturulduktan sonra da benzer bir şeyin olmasını beklemek gerçekçi olur. Bu enerjinin etkisiyle insanların yaratılışın kuklaları olma durumları ortadan kalksa bile, bunun hemen stabil biçimlerde ifade edilmesi olası görünmemektedir. Bu yüzden 2012 yılı birçok insanın o esnada yeni kozmik bilinç çerçevesine uyum sağlamanın yollarını bulmak zorunda kalacakları bir dönem olabilir. Başka hiçbir şey olmasa bile, çevredeki herkesin artık aydınlanmış olduğu ve dünya üzerinde bir barış binyılının, Altın Güneş Çağı'nın en nihayet başladığına tam olarak inandığı gerçeğine uyum sağlamamız gerekecektir. *Bu "yeni bir devrenin" (döngünün) başlayacağı anlamına gelmez.* Bu devrelerin sonudur.

Evrensel Altdünya'da egonun öldürülmesiyle birlikte, Üstdünyalar içsel çatışmalardan yoksun ve dışsal çatışmalar üretmeyen bir bilinci destekleyecektir. Ancak, özellikle 2012 yılı bu aydınlanma halinin ona tam olarak hazır olmayan bireylerde yerleşmesini gerektirecektir. Evrensel Altdünya'nın aydınlanmış bilincinin nihai yerleşimi için, 6 Haziran 2012'deki Venüs geçişinin kutlamaları çok önemli olacaktır. Bu kutlamalar, bizi bulunduğumuz yere getirmiş olduğu için ilahi kozmosa duyduğumuz şükranın ifadeleri olacaktır.

Hem Maya hem Hıristiyan kaynakları zamanın sonunda ölümün son bulacağından söz ederler, Doğulu gelenekler de aydınlanma halinin ölümsüz bir hal olduğunu söylerler. Kadim geleneklerin hepsi aynı yönü işaret eder: Ebedi, aydınlan-

mış bir kozmik bilinç hali. O zaman haklı olarak şunu sorabiliriz: Böyle bir haldeyken kimin bir takvime ihtiyacı olur? Maya takvimi sona ermiş olacak ve onun kullanımı anlamsız hale gelecektir. Takvim bir merdiven gibidir, tepeye çıkmamız için kesinlikle gereklidir ama oraya eriştikten sonra bir amaca hizmet etmez. 2011 yılında, tüm Altdünyaların 13 Ahau tzolkin enerjisine eriştiği bir noktada, ilahi yaratılış süreci tamamlanmış olacaktır. "Geleceğin" nasıl olacağı Maya takvimine bakılarak tahmin edilemez, çünkü onun tüm Altdünyalarının dalga hareketi sona ermiş olacaktır. Kendi seçtiği gibi yaşamakta tamamen özgür olmak aydınlanmış insanın doğasıdır. Böyle bir özgürlük ve kozmik plândan özgürleşme durumunda, insanlığın daha uzak geleceğini tahmin etmek olanaksızdır. Biz kendi kaderimizi plânlamakta tamamen özgür olacağız. O zaman insanlık gerçek özgürlük, sevinç ve barış içinde yaşayacaktır.

EK A

Ekonomi Devreleri

Eğer Maya takvimi insan bilincinin evriminin dalga hareketini tanımlıyorsa, onun dünya ekonomisinin iniş ve çıkışlarının nasıl üretildiği konusunda da söyleyeceği bir şeyler olduğunu varsayabiliriz. Bunu daha önce hiç kimsenin tartışmamış olması, Maya takviminin ekonomik değişimleri tanımlamadığı şeklinde bir yanlış algıya neden olabilir.

Daha iyi bir sözcük bulamadığımdan -ve bu terim kapitalizmin savunucularının ve karşıtlarının çatışan imalarıyla yüklü olmasına rağmen- modern ekonomik sistemden kapitalist sistem olarak söz edeceğim. Ona her ne isim verirsek verelim, günümüzün ekonomik sistemi Dünya Ağacı'nın yaratıcı dalgalarının etkisinin sonucunda önemli bir değişim-dönüşüm geçirmiştir. O bir kutuya yerleştirilebilecek durağan bir sistem değildir. Ama 5 Ocak 1999'da yeni bir Altdünya'ya girmiş olduğumuzdan, bu sistemin çok önemli dönüşümler geçirmesini beklemek makul olur. Soyut "kapitalist" dünya ekonomisine ne olacağını sormanın zamanı gelmiştir.

Bazıları *soyut* sözcüğüne itiraz edebilir, mallar tüm dünyaya nakledilip satılmakta ve para el değiştirmekte olduğundan, dünya ekonomisinin somut bir fiziksel doğası olduğunu iddia edebilirler. Ancak günümüz ekono-

misinin itici kuvvetleri soyuttur. Kapitalist ekonominin aslında soyut olan doğasını tanımak için gelin bir düşünce deneyi yapalım: Varsayalım ki, herhangi bir nedenle, dünya bankalarının bilgisayarlarındaki tüm bilgi birden silindi, yani tüm para, hisse senedi, opsiyon hesapları, vb. ortadan kayboldu. Birçokları bunu bir felaket olarak görecek olsalar da, gerçek değere sahip herhangi bir şey kaybolmuş olacak mıdır? Açıkça hayır! Daha önce var olan tüm doğal kaynaklar, binalar, makineler, mallar, insan bilgisi, vb. böyle eşzamanlı bir bilgisayar çöküşünden etkilenmeyecektir. Gerçek değerler bakımından hiçbir şey kaybedilmeyecek ve dünya ertesi gün (bu olayın yapacağı duygusal etkileri bir yana bırakarak) kolayca toparlanacaktır.

Tabii, eğer gerçek değerler değil, sadece soyut değerler kaybolursa, bundan çıkarılacak tek mantıklı sonuç şu olur: Halen dünyanın mali piyasalarında dolaşımda bulunan tüm kâğıt ve siber para (banka bilgisayarlarındaki rakamlar) tamamen değersizdir. Soyut dünya ekonomisi gerçekte büyük bir Monopoli oyunudur, bu oyun sadece insanlar hâlâ kuralları -kâğıt ya da siber paranın bir değere sahip olduğunu- kabul ettikleri için devam etmektedir. Ama onun değeri üzerindeki anlaşma sadece akli bir anlaşmadır.

Bunun sonuçları vardır. Birincisi, Dünya Ağacı'nın -Maya takviminin tanımladığı- salınımları insanların zihinsel tarihçesini şekillendirmekte baskın bir rol oynadığından, bu, ekonomik devrelerin bu takvimin -bu salınımları yansıtan- çeşitli baktun ve katun değişimlerine doğrudan bağlı oldukları anlamına da gelir. İkincisi, sadece zihinsel anlaşmalara (mutabakatlara) dayanan bir ekonomi her Altdünya'da zihinlerimizin doğasını şekillendiren bu salınımlara çok duyarlı olmalıdır. Özellikle yeni Altdünya başladığından, ekonominin düzenlenişinde radikal değişiklikler beklenmelidir.

Açıkça, bu nokta dünya ekonomisinin geçmişteki evri-

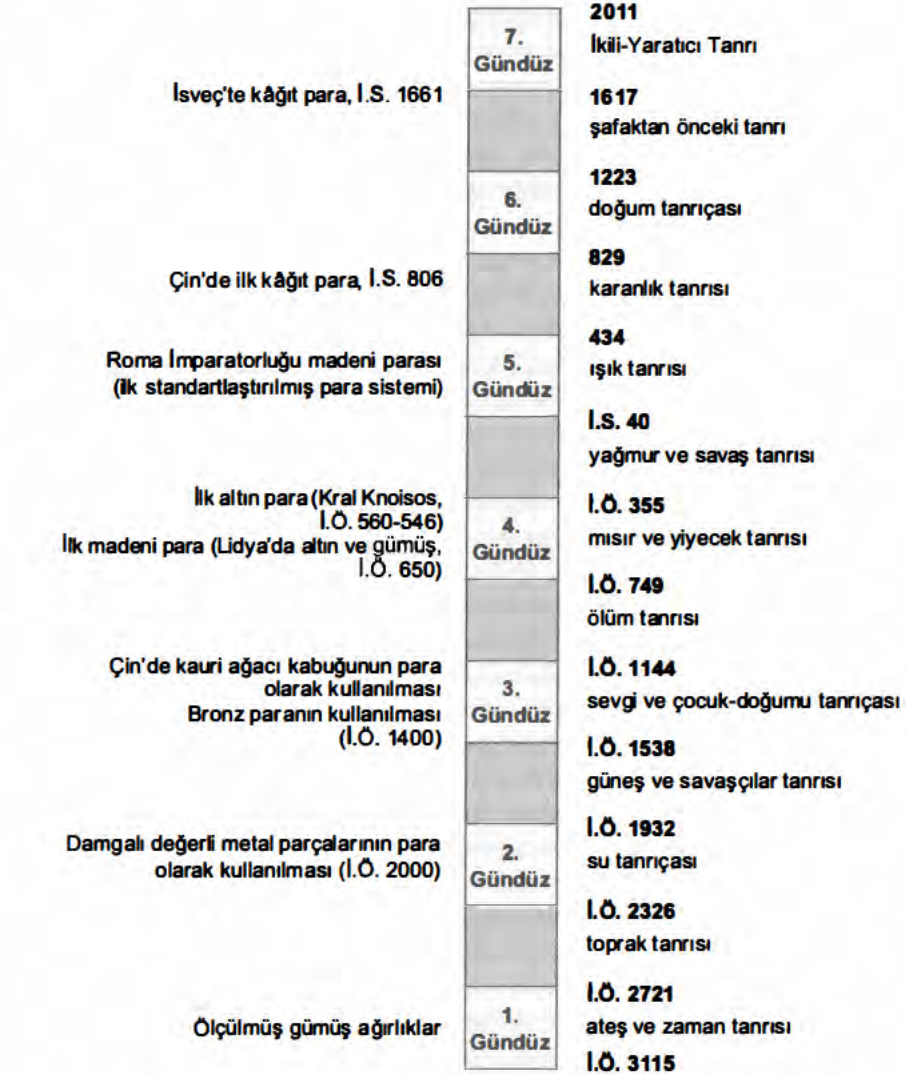
minden bildiklerimizle nitelendirilmelidir. Bunun için, bu evrimin Maya Uzun Sayımı'nın değişen baktunlarından nasıl etkilenmiş olduğuna bakarak başlayabiliriz. Teknolojik gelişim insan bilincinin Dünya Ağacı'nın ürettiği dalgalarla rezonansa girmesinin sonucunda meydana gelmiştir. Burada bu gelişimi ayrıntılı olarak anlatmayacağım. Büyük Devre'nin İ.Ö. 3115' deki başlangıç zamanında bronzun ilk kez Girit, Sümer ve Anadolu'da kullanıldığını ve böylece insanların Taş Devri'nden çıktıklarını söylemek yeter. Ruhsal bakımdan, bu (Büyük Devre' nin on üç baktunu tarafından geliştirilecek) Ulusal Altdünya' nın başlaması, Dünya Ağacı'nın (12 derece Doğu boylamı boyunca salınan Yaşam Ağacı'nın) küresel bir dualist yaratılış alanı ürettiği anlamına gelir, Yaratılış Kitabı'nda bundan, mecazi anlamda, Düşüş olarak söz edilir. Olumlu yanda, Batı/-analitik yarıküreyi kayıran bu alan teknolojik gelişimlere yol açtı ve buna metal-işçiliği de dahildi (mecazi olarak, bu İyi ve Kötü Bilgisi Ağacı'nın meyvesini yemekten kazanılan bilgiydi). Metal-işçiliği, daha önceki el sanatlarından farklı olarak, öyle uzmanlaşılmış bir faaliyetti ki -en azından takas şeklindeticaret gerekli oldu. Ancak, olumsuz yanda, bu dualist bilinç çerçevesi hem organize savaşları, hem de insanlara farklı biçimde değer verilen, eşit-olmayan, sınıflı bir toplum üretti (Yaratılış Kitabı'na göre, meyveyi yedikten sonra, Adem ile Havva iyi ve kötü'yü görebilecek hale gelmişlerdi). Hem yaratıcılık hem de ayrılık aslında Dünya Ağacı'nın Ulusal Altdünya'nın başlangıcında üretmeye başladığı dualist zihnin projeksiyonlarıydı.

Dünya ekonomisini bir Monopoli oyununa dönüştüren şey takas değil, parasal araçların, takas araçlarının evrimiydi. Şekil A.1 çeşitli takas araçlarının Gündüzler sırasında, dualitenin hükmettiği yedi baktun sırasında nasıl dalga dalga gelişmiş olduğunu göstermektedir. Sol-beyin yarıküresini kayıran her dalgayla (her Gündüz'le) birlikte, insanlık soyut, standart-

laştırılmış değer takası araçlarını geliştirmekte bir adım daha attı. Evrim birinci Gündüz'de tartılan gümüş parçalarından yedinci Gündüz'deki kâğıt paralara doğru ilerlemiş, ilk gerçek altın paralar tüm Ulusal Altdünya'nın tam orta-noktasında çıkarılmıştır. Böylece Dünya Ağacı'nın nabız atışı gibi yaydığı dalgaların insan zihnini nasıl giderek daha çok soyut takas aracı yaratacak şekilde etkilemiş olduğunu görebiliriz.

Gündüzler, Dünya Ağacı'nın yaratıcılığı desteklediği dönemlerdir. Bundan soyutlaştırıcı ekonominin ilk başta nasıl var olduğunu anlayabiliriz. Nihai adım Ulusal Altdünya'nın (Azteklere göre, ikili tanrı Ometeotl/Omecinatl'ın hükmettiği) Onüçüncü Üstdünyası'nın başlangıcında, onyedinci yüzyılın başlarında atılmıştı. İsveç, Avrupa'da ilk ülke olarak, 1661'de kâğıt paranın kullanımını yürürlüğe koydu. Çin, kâğıt parayı birkaç yüzyıl önce, ama biraz farklı biçimde kullanmıştı. İsveç kâğıt paraları, sahibinin adına belli miktarlar için yazılmış çekler değil, çeşitli değer birimleri taşıyan anonim banknotlardı. Bu ilk deney biraz zamanın ilerisindeydi ve sonuçta ortaya çıkan hızlı enflasyon yüzünden başarısızlığa uğradı (Merkez Bankası'nın başkanı bu yüzden hapse atıldı). Kâğıt para 1694'de İngiltere Bankası tarafından tekrar yürürlüğe koyuldu ve onsekizinci yüzyılda İngiltere'nin Amerika'daki kolonilerine yayıldı.

Genelde, bu Üstdünya'nın Ometeotl/Omecinatl tarafından yönetilmesi soyut düşünüşte ileri doğru güçlü itiş anlamına geliyordu: Bilimsel devrim, Protestanlık ve kâğıt para. Bunlar analitik muhakemeye ve matematiksel hesaplamalara aracılık eden sol-beyin yarıküresine özgü zihinsel yapılardır. Buna paralel olarak ve onunla ilişkili olarak, Ometeotl/Omecinatl yönetimi Batı'nın dört yüz yıl boyunca dünyaya hükmetmesinin başlangıcı anlamına geliyordu; Britanya İmparatorluğu bu zamanda büyümeye başladı. Bu baktun'a hükmeden düşünce-yapısı hem Batı Yarıküre'yi hem de, holografik rezonans yoluyla

Şekil A.1. Ulusal Altdünya ve parasal araçların gelişimi

sol-beyin yarıküresini kayırdığından, kâğıt paranın, İsveç'teki ilk kullanımından sonra genellikle Batı'ya yayılması şaşılacak bir şey değildir. Aslında, diğer birçok Avrupa ülkesi ondokuzuncu yüzyılın başına dek kâğıt parayı kullanmaya başlamamıştır.

Zihinsel bakımdan, kâğıt paraların kullanımıyla birlikte vuku bulan değişim çok önemliydi. Bu noktada, yaşam değerleri kâğıt parçaları üzerine yazılı soyut miktarlara dönüştürüldü. Elbette, bu ilk zamanda kâğıt paranın değerinin altın ile takas edilebileceğinin hâlâ bir garantisi vardı. Yine de, kâğıt paranın kullanılması insanların doğaya yabancılaşmalarında (bu Onüçüncü Üstdünya ile birlikte tamamlanan Düşüş'ün bir veçhesidir) önemli adımlardan birini ve yerkürenin -sol beyin yarıküresinin soyut hesaplamalarına dayanarak- sömürülecek bir madde olarak, soyut ve soğuk bir biçimde görülmesinin başlangıcını yansıtıyordu. Paranın kullanımı sahneyi kapitalizmin ortaya çıkışına hazırlarken, onun daha ileriki gelişimi için ikinci bir adım gerekiyordu: Sanayi Devrimi.

Sanayi Devrimi 1755'de Gezegensel Altdünya ile birlikte başladı, habercisi, sınai gelişimdeki ilk büyük adımlar olan yün eğirme makinesi (1764) ve James Watt'ın buhar makinesiydi (1769). Bu Altdünya'nın Gündüzlerinin başlangıcında meydana gelen daha ileri sınai gelişim, teknolojiden çok ekonomiyle ilgilenen bu Ek bölümün kapsamı dışında kalmaktadır.

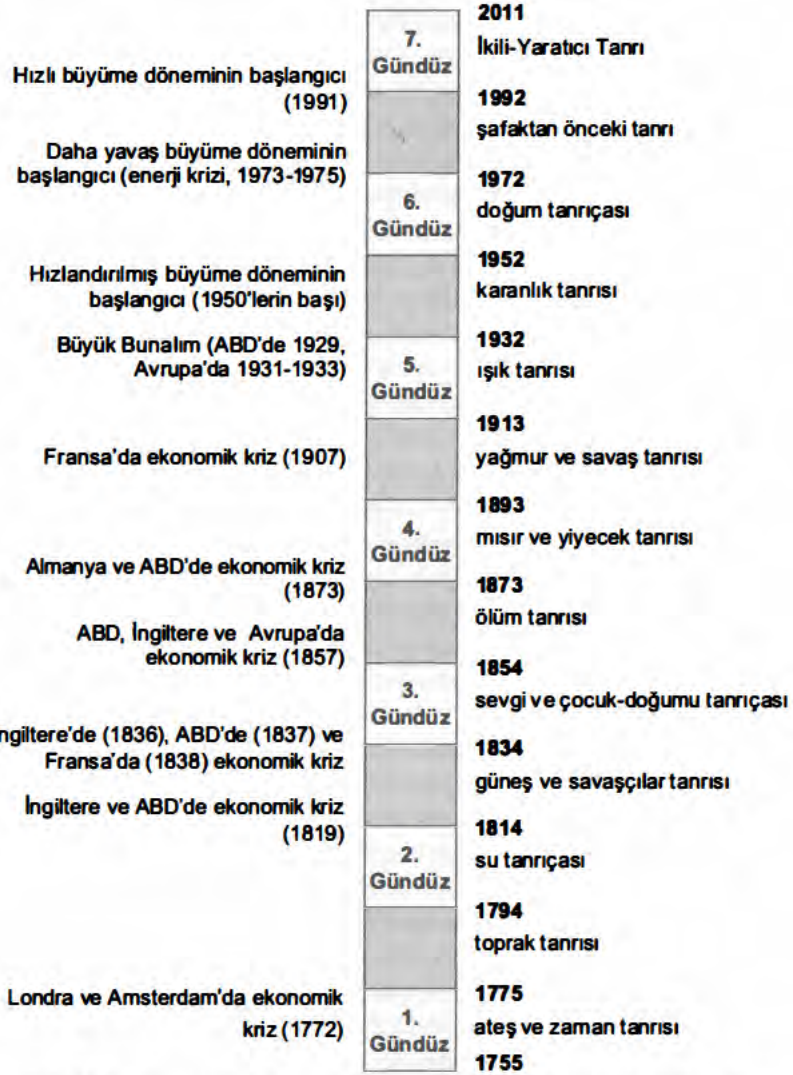
Ekonomik devreleri incelemek için önce bu Altdünya içinde vuku bulan önemli ekonomik krizlerin zamanını işaret etmeliyiz, ki bunlar şekil A.2'deki zaman-çizgisinde gösterilmiştir. Bu zaman-çizgisi sadece uluslararası ekonomik krizleri - aynı anda bir büyük ülkeden daha fazla ülkede vuku bulan krizleri- içermektedir. Her şeyden önce, bu Altdünya'daki tüm Gecelerin hep ekonomik durgunlukla ya da bunalımla başladıklarına dikkat edin.

Eğer bu Altdünya'nın bugün yaşayan insanlar arasında

en iyi bilinen daha sonraki Gecelerinin başlangıçlarını -1893, 1932 ve 1972- dikkate alırsak bu çok aşikârdır. 1893'deki bunalıma ABD'de Büyük Bunalım denmişti, çünkü o zamanki insanlar buna benzer bir bunalımı hiç görmemişlerdi. Ama 1929' daki borsa çöküşü ve onu izleyen ekonomik bunalım çok daha kötüydü, böylece uzayan krize yine "Büyük Bunalım" denmişti. Bu dönemin uluslararası ticaretinde en kötü yıl 1932, yani Beşinci Gece'nin başladığı yıldı. Tarihteki en kötü bunalımın karanlık tanrısı Tezcatlipoca'nın yönetimiyle başlaması Maya takviminin farklı enerjilerine aşina olanlar için şaşırtıcı olmamalıdır. 1972, II. Dünya Savaşı'nı izleyen kesintisiz ekonomik büyümenin ardından daha yavaş büyümenin ilk yılıydı. Bu görünüşte enerji (petrol) krizi tarafından başlatılmıştı, ama gerçekte yeni Gece'nin yaptığı zihinsel etki tarafından tetiklenmişti.

Şekil A.2'de Gündüzler, tam tersine, ekonomik büyümenin az ya da çok devam ettiği dönemlerdir. Güçlü büyüme dönemleri Altıncı ve Yedinci Gündüzlerde çok aşikârdır. Yine, Gündüzlerin Dünya Ağacı'nın zihinsel yaratıcılığı desteklediği dönemler olduğu göz önüne alınırsa bu şaşırtıcı değildir. Yedinci Gündüz Batı'da ve özellikle ABD'de çok uzun bir kesintisiz büyüme dönemiyle başladı. 1990'larda, bilgisayar endüstrisinde ve telekomünikasyonda bir dizi yenilik büyümenin hep devam edeceğine dair zihinsel bir güven yarattığından, ekonomik politika çok başarılı görünüyordu. Ancak, şekil A.2'de görebileceğimiz gibi, bu Altdünya'nın başlarındaki bazı Gündüzler ekonomik krizlerle başlamıştı, çünkü bu yeni yaratıcılık dalgalarının bir sonucu olarak ortaya çıkan yeni ürünler ve fikirler bir mali vasıtalar (para) kıtlığı üretmişti. Bu yüzden Gündüzlerin başlangıçları da bazen mali krizler görmüştü, ama bunlar bu Altdünya'nın Gecelerinin başlangıçlarında vuku bulanlar kadar ağır krizler değildi.

Kökeni bu dalgalara dayandığından, dünya ekonomisi, en azından ondokuzuncu yüzyılın ortalarından beri, ekonomik bü-

Şekil A.2. Gezegensel Altdünya, onun Gündüzlerine ve Gecelerine hükmeden tanrılar ve ekonomik durgunluk ve büyüme dönemleri.

yüme bakımından bir katun (yirmi tun ya da 19.7 yıl) devresine-döngüsüne göre gelişmiştir. ABD'de bu kalıbı izleyen yirmi yıllık bir sermaye birikimi devresi Harvardlı ekonomist Simon Kuznets tarafından gösterilmiştir. Biz yirminci yüzyılda ilerlerken -çoğu beş ila on yıllık büyüme dönemli- daha kısa süreli büyüme devreleri daha uzun devrelere giderek daha çok uygulanmıştır. Bunlar katun devrelerinin yüksek-tonları olarak görülebilir ve Galaktik Altdünya yaklaşırken, Maya *holtun* (beş tun) ve *lahuntun* (on tun) dönemlerinin yansımaları olan bu yüksek-frekanslı ekonomik devreler daha belirginleşmiştir. Yakın zamana dek, beş-yıllık ekonomik devre dünya ekonomisine hâkimdi. Kadim insanların bildikleri gibi, Dünya Ağacı'nın titreşimleri her şeyin ardındadır ve kadim İskandinavya'da, yaratılışın tamamlanışına yaklaşırken, bu Ağacın dallarının daha hızlı titreşeceği söylenmişti -ve işte burada biz sonuçları görüyoruz.

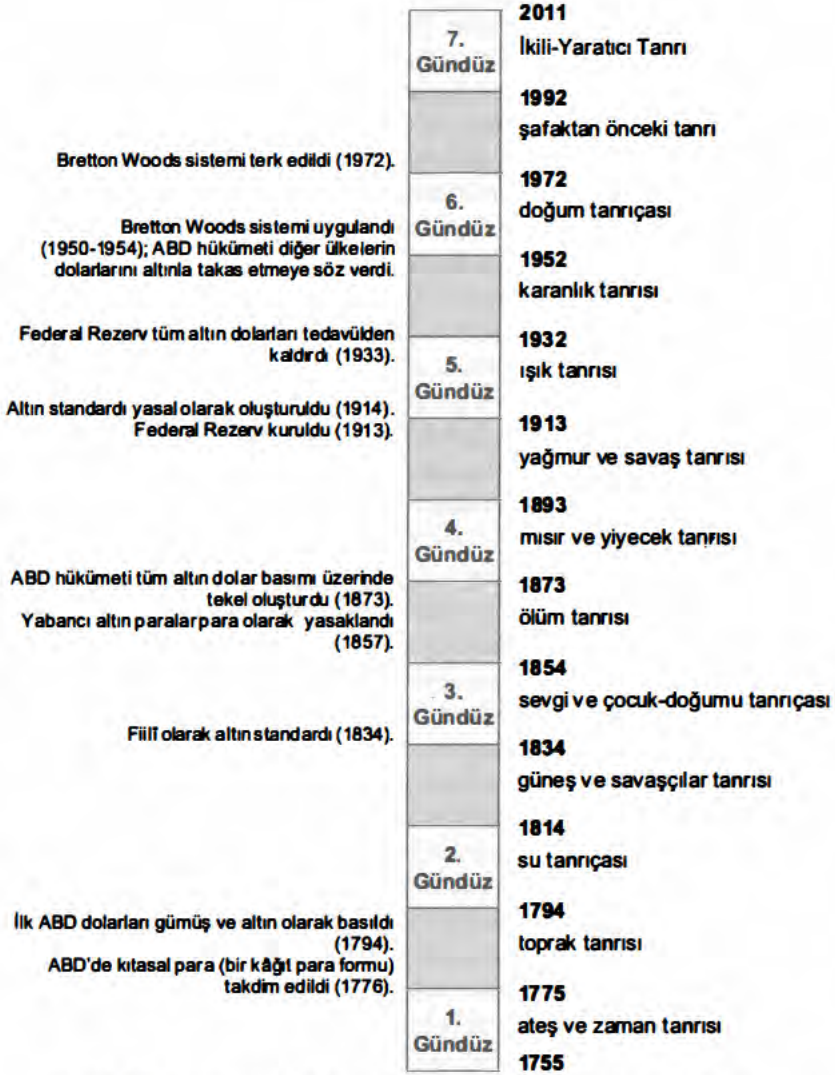
Bizim ekonomik devrelere bakış biçimimizin -ekonomik devrelerin varlığını daha baştan hiç açıklayamamış olan- geleneksel ekonomi bilimcilerinkinden farklı olduğunu aklımızda tutmalıyız. Maya zaman devreleri bitmeksizin tekrarlanmaz; onlar 28 Ekim 2011'de sona ereceklerdir; bu noktada dünya bir dengeye ulaşmış ve ekonomideki devresel değişimler sona ermiş olacaktır. (O zaman "ekonomi" aydınlanmışların hizmetinde olacak, inip çıkan bir ekonominin stresli etkileri artık var olmayacaktır.)

Şimdi ekonomideki temel devresel değişimlerin Maya takviminin tanımladığı dalga hareketinin bir işlevi olduğunu görmüş olduğumuza göre, ekonomik değerlerin soyutlanması konusuna geri dönebiliriz. Bu soyutlamanın esas göstergesi küresel Monopoli oyunu ile gerçek değerler arasında ne kadar bir bağın kaldığı, yani, kâğıt paranın altın (altın standardı) ile ne ölçüde takas edilebileceğidir. Gezegensel Altdünya'da bu bakımdan büyük adımları (sonuçta Batı kapitalizmini temsil eden)

ABD ekonomisini bir örnek olarak kullanarak izlemek ilginçtir (şek. A.3). Ortaya çıkan kalıba göre, Gündüzlerin başlangıçları altın ile dolar arasındaki bağın güçlenmesi, Gecelerin başlangıçları ise bu bağın zayıflaması anlamına geliyordu. Bu Altdünya'nın başlangıcında, dolarlar değerli metallerden üretildiğinde, değer soyutlanması diye bir şey olamazdı. Ama Gecelerin başlangıçlarında altın standardı yürürlükten kaldırıldığında, para gerçek değerler ile direkt bağını yitirdi. 1972'den itibaren, dünyanın parasal sistemi altın standardına dayandırılmadı ve bu yüzden o gerçek değerlere dayanmaz oldu.

Şekil A.3, aslında, ilahi plânın dalga hareketinin şimdiye dek keşfedilmiş en çarpıcı tezahürlerinden biridir II. Dünya Savaşı sonrası küresel mali sistemin taslağının oluşturulduğu Bretton Woods toplantısının 1944'de yapıldığı ve bu tarihin Maya takvimine uymadığı şeklinde bir itirazda bulunulabilir. Ama bu toplantıda üzerinde anlaşmaya varılan fikirler çok daha geç bir tarihe kadar yürürlüğe koyulmadı. 1950'de bile onların hiçbiri yürürlüğe koyulmamıştı; 1950'lerin başına dek Batı Avrupa ülkelerinin bazılarının parası hâlâ diğer ülkelerin paralarına çevrilebilir (konvertibıl) durumda değildi. ABD'nin yabancı hükümetlere onların dolar mevduatlarını altınla takas edeceği garantisini verdiği Bretton Woods sistemi 1952'de, yani bu Altdünya'nın Altıncı Gündüzü başladığında yürürlüğe girdi. Maya takvimi genelde fikirlerin düşünüldükleri zamanı değil, gerçekten tezahür ettikleri zamanı tanımlar. Bu Gündüz'ün sonunda, 1972'de altın standardı dünyanın mali sisteminden fiilen kaldırılmıştır.

Bu tarihlerden açıkça anlaşılması gerektiği gibi, Dünya Ağacı'nın nabız atışı gibi yaydığı dalgalar ekonomik gelişimi doğrudan belirler. İkisi arasındaki karşılıklı ilişki o kadar güçlüdür ki çoğu ekonomist bir teoriyi destekleyecek benzer bir uyuma erişmeyi ancak hayal edebilir. Dahası, o temel bir ekonomi eğitimi almış herkesin doğrulayabileceği çok basit olgula-

Şekil A.3. Gezegensel Altdünya, dolar ile altın arasındaki değişen ilişki ve Gündüzler ile Gecelere hükmeden tanrılar.

ra dayanmaktadır. Ancak, bu kalıp bizi aşikâr bir istisnayla bırakır: Gezegensel Altdünya'nın Yedinci Gündüzü'nün 1992'deki başlangıcında altın standardının hiçbir veçhesi takdim edilmemiştir. Böylece bu tarihi izleyen uzun kesintisiz ekonomik büyüme dönemi herhangi bir altın standardına dayanmıyordu.

Ulusal ve Gezegensel Altdünyalarda Ometeotl/Omecinatl'ın hükmettiği Gündüzler arasında bir paralellik vardır. Ulusal Altdünya'nın Yedinci Gündüzü'nde, kâğıt para Batı'da kullanılmaya başladı, ki bu gerçek değerlerin bir soyutlanışı anlamına geliyordu. Gezegensel Altdünya'nın Yedinci Gündüzü başladığında, daha ileri bir adım olarak bu kâğıt para gerçek değerlerle, bu durumda altın ile tüm ilişkiyi yitirdi. Böylece dünya ekonomisi, daha önce söylediğim gibi, tümüyle değersiz olan bir parasal sisteme dayalı hale geldi. (Elbette yarı-şaka yapıyorum, çünkü ben de para kullanıyorum, ama büyük tabloda bu gerçekten doğrudur.)

Bu kalıbın ardında ne vardır? Ekonomik bunalımlar başladığında paranın değerini altından ayırmanın amacının sanayinin çarklarını yapay vasıtalarla (kâğıt para basarak) döndürmeyi sürdürmek olduğu iyi bilinir. Daha az bilinen şey ise bu bunalımların Maya takvimindeki Gecelerin zihinsel etkilerinin sonucunda meydana gelmiş olduklarıdır. Bunun tam tersine, insanın sınai yaratıcılığı yeni Gündüzlerin başlangıcında arttığından, ekonomik aşırı-ısınma riski vardı ve bundan dolayı ekonomiyi sağlam temellere dayalı tutmak için altın standardını geri getirme eğilimi gösterilmiştir. Ne olursa olsun, altın standardını uzun dönemler için yürürlükten kaldırmanın etkileri ve bankacılıktaki -ayrıntılarına girmeyeceğim- birtakım mekanizmalar öyledir ki günümüzün parasal sistemi havada dalgalanan ve insanların ona duydukları güvene dayanan zihinsel bir yapıdır.

1992'de Avrupa Birliği kendi parasını başlatmak için bir plân oluşturdu, bu tam yeni ve daha-yüksek Galaktik Altdün-

ya başladığında, yani Ocak 1999'da yürürlüğe koyulan bir karardı. Bir anlamda, bu altına bağlı olmaktan bir adım daha uzaklaşmaktı; ABD'den farklı olarak, Avrupa Birliği'nin ortak bir altın rezervi yoktur ve euro'nun değeri sadece insanların üye ülkelerin birleşik servetine duydukları güvene dayanır. Günümüz dünyasının mali sistemi gerçek herhangi bir şeyin değerinden aşırı derece kopmuştur. Bu, kâğıt paranın altın ile takas edilemediği ABD'de aşikârdır, ama onun değerinin hangi ulusal servetle desteklendiğinin tanımlanmasının zor olduğu Avrupa parasında daha da aşikârdır.

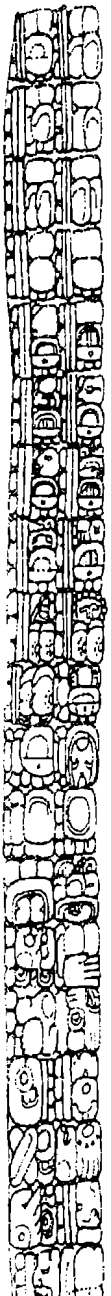
Bu bizi "ekonomi"nin bu Galaktik Altdünya'da nasıl gelişeceği sorusuna getirir. Eğer euro Galaktik Altdünya'nın Birinci Gündüzü'nde (4 Ocak 1999) yürürlüğe koyulmuşsa, bunun göze hemen görünenden daha büyük bir önemi olup olmadığını sorabiliriz. Eğer, beklenildiği gibi, Gündüzler Batı'nın dünyaya hükmetmesini sona erdirecekse (bkz. s. 191, şek. 7.4), yeni paranın (euro) Avrupa'nın Doğu ile Batı arasındaki çatışmalarda üstlenmek üzere olduğu tampon rolünün bir parçası olması çok mümkündür. Gündüzlerin dolar karşısında euro'yu güçlendirmesi ve Geceler sırasında doların kaybettiği safları yeniden kazanması olası görünmektedir.

Teknolojik gelişim açısından, Galaktik Altdünya'nın Birinci Gündüzü (1999 yılı) enformasyon teknolojisi ve "yeni ekonomi" ile ilgili en büyük şevki üretti, bu Sanayi Devrimi'ne eşit değerde bir devrim anlamına geliyordu. Gezegensel Altdünya'nın Birinci Gündüzü ile paralellik göz önüne alındığında, bunun neden yaygın bir itilim olduğunu anlamak kolaydır. Onun yatırımcılara verdiği ilham *İnternet* ya da *telekom* ile ilgili her şeyin hisselerinin borsalarda hızla yükselmesi anlamına geliyordu.

Ulusal ve Gezegensel Altdünyalarda keşfettiğimiz kalıba paralel olarak, Galaktik Altdünya'nın Gündüzleri ekonomik çıkışlar, Geceleri ise inişler getirebilir. Şimdiye dek bu kalıp

genellikle doğru çıkmıştır ve İkinci Gece (2002), enerjisinden beklendiği gibi, telekomünikasyonla ilişkili tüm hisse senetlerinde çarpıcı bir düşüş sergiledi, bunu muhasebe sahtekârlığı içeren bir dizi skandal noktaladı. Enformasyon Teknolojisi endüstrisinde, Galaktik Altdünya'nın daha-yüksek, tun'a-dayalı frekansında da olsa, daha-aşağı Altdünyalarınkine direkt paralel olan bir kalıp vardır; bu kalıba göre, Gündüzler ekonomik yeniliklere, Geceler ise durgunluklara vasıta oluyordu.

Yine de, ekonomik kehanetler belki bize böyle gümüş bir tepside sunulmayacaktır. Ne de olsa, her bir Altdünya belli özelliklere sahip yeni ve farklı bir bilinç çerçevesi geliştirir. Bu yüzden çoğu kez tamamen beklenmedik fenomenler ortaya çıkar. Dolayısıyla yorumlarımızda ihtiyatlı olmalıyız. Bir kere, daha-aşağı Altdünyalar ile paralellikler Galaktik Altdünya'nın sol-beyin yarıküresini kayırmayacağı gerçeği tarafından karmaşıklaştırılır. O zaman Enformasyon Teknolojisi endüstrisi Gündüzler tarafından desteklense bile, soyut, "değersiz" küresel para sistemine ne olacağını sormalıyız, çünkü Gündüzlerin nabız atışları ayrıca sağ-beyin yarıküresini kayıracaktır. Gündüzler teknolojik yaratıcılık dönemleri olarak kalsalar bile, ortaya çıkan yaratıcılık sol-beyin yarıküresinin soyutlayıcı yaratıcılığı olmayacaktır. Ve elbette, eğer realiteye sağ-beyin yarıküresinin tipik özelliği olan somut biçimlerde bakış şimdi güçlenmek üzereyse, belki küresel Monopoli oyunu da çökecektir. Bu çeşitli şekillerde vuku bulabilir, büyük olasılıkla şifre-kırıcılarının (hackers) faaliyetleri ya da bilgisayarların çöküşü bunu tetikleyebilir. Böyle bir çöküş hangi şekilde vuku bulursa bulsun, öyle görünüyor ki bu büyük olasılıkla Beşinci Gece'nin Kasım 2007'deki başlangıcına yakın bir tarihte vuku bulabilir. Önceki sürece bakılarak kesin olarak söylenebilecek şey, ekonomik devrelerin Maya takvimine uygun ve onunla eşzamanlı olarak ilerleyeceğidir.

EK B

Maya Takviminin Pratik Kullanımları

TZOLKİN'İN YENİDEN CANLANDIRILMASI

Tzolkin iki farklı düzeyde kullanılabilir. Bunlardan biri tzolkin'in kehanet için kullanılabileceği kozmik ya da küresel düzeydir. Bu kitapta, örneğin tzolkin kalıbının bir parçası olan yedi Gündüz ve altı Gece kullanılarak anlatılan şey budur (bkz. s. 155, şek. 6.1). Diğeri tzolkin'in kullanımının fal bakmaya benzediği bireysel düzeydir. Ruhsal bir düzeyde bu iki kullanım birbirine doğrudan bağlıdır. Kehanette bulunmak mümkün olmadıkça, fala bakmak da mümkün olmazdı ve bunun tersi de geçerlidir. Ancak, görünüşe göre, son yüzyıllarda Mayalar arasında tzolkin'e dayanan kehanetin rolü küçümsenmiştir. Bugün tzolkin, kaynaklandığı bölgede dört ana işleve sahiptir, ki bunlar kısmen anlatılmıştır. Bu işlevlerden biri, bize belli bir güne hükmeden tzolkin enerjisinin doğasını söylemek, o gün ortaya çıkabilecek temalar hakkında bir fikir vermektir. Bu temaların bilgisi genelde farklı günlerde yapılması tavsiye edilen şeylere bağlıdır.

Bununla çok ilişkili olan bir şey, tzolkin'in özel tzolkin günlerinde yapılan bir dinî festivaller döngüsü olarak ikinci işlevidir. Hıristiyan kiliselerinin dinî yılı Gregoryen takvimine dayanırken, Mayaların "Ruhsal" yılı tzolkin'dir. Örneğin, tzolkin'deki kutsal günlerden biri,

Şekil B.1. Bir şaman kadın tartışan iki kişiye öğüt veriyor ve kabukları yere savurarak fal bakıyor.

8 Batz (ya da 8 Chuen) Momostenango'da Kutsal Takvim'in kutlandığı zamandır. Gün-kayıtçıları olmak isteyenler o zaman bu göreve atanır ve sonraki 260 gün boyunca takvim hakkında özel eğitim alırlar. Tzolkin takvimi Maya dünyasındaki diğer konuların kutlandığı başka bayramları da içerir.

Tzolkin'in üçüncü işlevi şamanlar tarafından fal bakılmasını içerir. Prensip olarak, bu bir tarot destesinden kartlar çekmekten farklı değildir. Sadece burada tzolkin çizelgesinin sembolleri kullanılır. Böyle bir falcılıkta gün işaretlerinin ve sayılarının belirli anlamları vardır, bunlar kısmen şamanların sırlarıdır.

Tzolkin'in dördüncü işlevi, doğum günleri ve bunların kişilik özellikleri ve kadere ilişkin olarak ne anlama geldikleri hakkında bilgi sağlamaktır. Tzolkin sayımında her günün özel bir enerjisi olduğundan, doğduğumuz günün enerjisinden kendi hakkımızda bir şeyler öğrenebiliriz. Bu bölümde kişisel tzolkin kombinasyonlarının anlamları hakkında sadece bazı ipuçları verecek ve okurun kendi araştırmasını nasıl sürdürebileceğini göstereceğim. Gerçek Maya tzolkin sayımının çok taze olduğunu hatırlamalıyız ve Guatemala'nın dışında Kutsal Takvim hiçbir yerde on yıldan daha fazla takip edilmemiştir. Bu yüzden o hâlâ gezegenin mirasında hak ettiği yeri almayı beklemektedir.

Dolayısıyla bu takvimi kullanmaya başlayan biri yol gösterici bir araştırmaya katılmaktadır. Tzolkin'i kullanmak modern insanlar için kozmik yaratılış süreciyle, varoluşumuzun kaynağıyla yeniden birleşmek anlamına gelir. Tzolkin farklı zaman dönemlerine hükmeden değişik enerjilerin farkına varmamıza yardımcı olabilir ve onlar tarafından desteklenmemizi sağlayabilir.

YİRMİ GÜN İŞARETLERİ

Eğer Maya takvimi, bu kitapta görmüş olduğumuz gibi, kozmik yaratılış sürecinin bir takvimiyse, bu onun, doğru kullanıldığında, bireysel yaşamımızı bu sürece, dolayısıyla hayattaki gerçek amacımıza uyumlamamıza yardım edecek bir araç olduğu anlamına gelir. Aslında, biz kozmik bir plân tarafından geliştirilen genel bir amacı olan bir yaratılış içinde yaşıyor olmasaydık, hayatta bireysel bir amacımız bile olamazdı. Sonuçta, bazı şeylerin olması ve diğerlerinin olmaması gerektiğini belirleyen bu kozmik plândır. Olması amaçlanan tipte olayları daha fazla deneyimlemek için, ilahi yaratılış akışını tanımlayan bir takvim kullanmalı ve kendi yolumuzu daha büyük bütünün akışına uydurmaya çalışmalıyız.

On Üç Üstdünya ve on-üç-günlük sayım geniş çapta anlatılmıştır. Tzolkin ayrıca, (gün tanrıları ya da gün işaretleri de denen; şek. B.2) yirmi glif boyunca ilerlemeyle üretilen yirmi günlük devrelerden, yani uinallerden oluşur. Falcılık çalışmasında genelde kişinin sayısından çok, doğum günü işareti üzerinde durulur, bu yüzden burada gün işaretleri anlatılmaktadır.

Maya Gün işareti	Aztek Gün işareti	Hükmeden Aztek Tanrısı	Nagual (Totem)
Imix	Cipactli	**Tonacatecuhtli,** üreme tanrısı	Balık ya da timsah
Ik	Ehecatl	**Ehecatl,** rüzgar tanrısı Quetzalcoatl bu kılıktadır	Gelincik veya vaşak
Akbal	Calli	**Tepeyollotl,** dağın kalbi	Yavru geyik
Kan	Cuetzpallin	**Huehuecoyotl,** dans tanrısı	Kertenkele
Chicchan	Coatl	**Chalchiuhtlicue,** su tanrıçası	Yılan
Cimi	Miquiztli	**Tecciztecatl,** ay tanrıçası	Baykuş
Manik	Mazatl	**Tlaloc,** yağmur ve savaş tanrısı	Geyik
Lamat	Tochtli	**Mayahuel,** içki tanrıçası	Tavşan
Muluc	Atl	**Xiuhtecuhtli,** ateş ve zaman tanrısı	Köpekbalığı
Oc	Itzcuintli	**Mictlantecuhtli,** ölüm tanrısı	Vahşi köpek

Şekil B.2. Yirmi gün işareti, onlara hükmeden tanrılar ve *naguallar* (totemler).

Maya Gün işareti	Aztek Gün işareti	Hükmeden Aztek Tanrısı	Nagual (Totem)
Chuen 	Ozomatli 	**Xochipilli,** çiçekler tanrısı	Maymun
Eb 	Malinalli 	**Patecatl,** tıp tanrısı	Ardıç kuşu
Ben 	Acatl 	**Tezcatlipoca,** karanlık tanrısı	Arı
Ix 	Ocelotl 	**Tlacolteotl,** sevgi ve çocuk-doğumu tanrıçası	Jaguar
Men 	Cuauhtli 	**Tezcatlipoca, Xipe Totec,** karanlık tanrısı, derisi yüzülmüş tanrı	Quetzal Kuşu
Cib 	Cozcacuahtli 	**Itzpapalotl,** obsidiyen kelebek	Akbaba
Caban 	Ollin 	**Xolotl, Nanahuatzin,** köpek-başlı canavar, güneş	Ağaçkakan
Etznab 	Tecpatl 	**Chalchiuhtotolin,** hindi tanrı ve Tezcatlipoca'nın bir kuş varyasyonu	Kurt
Cauac 	Quiahuitl 	**Tonatiuh,** güneş ve savaşçılar tanrısı	Aslan
Ahau 	Xochitl 	**Xochiquetzal,** çiçekler tanrıçası	Kartal

Şekil B.2 (*devamı*)

Yirmi-günlük devrenin gün-tanrılarının her birinin enerjisi hakkında kapsamlı geleneksel bilgi vardır. Bu enerjinin doğası, kısmen, onu simgelemek için kullanılan glifte kodlanmıştır. Bu bilgi genelde belli bir gün işaretine hükmedebilen belli

temaların karakterini içerir. Maya, Aztek ve Cheroke tzolkin gün-sayımları eşzamanlı olmasına rağmen, gün işaretleri için kullanılan sembollerde farklılıklar vardır, bu kısmen bu farklı geleneklerin ortaya çıktığı farklı çevrelerden kaynaklanır (Mayalar arasındaki Jaguar, Aztekler arasında Leopar ve Cherokeler arasında Panter'dir). Yine de gün işaretlerinin yansıttıkları arketipsel etkiler açıkça aynıdır. Gün işaretlerinin geleneksel anlamlarının daha derin bir bilgisini arayanların onları farklı geleneklerin sağladığı farklı görüş açılarından incelemeleri akıllıca olur. Kenneth Johnson'un *Jaguar Wisdom* adlı kitabı Maya görüşlerinin bazılarını, Bruce Scofield'in *Day Signs* adlı kitabı Aztek görüşlerinin çoğunu ve Raven Hail'in *The Cherokee Sacred Calendar* adlı kitabı gün işaretleriyle ilgili Cheroke görüşünü içerir.

Bu kitaplarda gün işaretleri bu halkların kimi geleneksel bilgileriyle birlikte sunulmaktadır. Kuşkusuz, farklı geleneklerden gelen birçok gün-kayıtçısı ve şaman bu konuda bir hayli katkıda bulunabilir. Gün-kayıtçıları gün işaretlerinin sihirli anlamlarının epey bilgisini miras almış ve biriktirmişlerdir.

On üç sayıya benzer bir biçimde, yirmi glif (işaret) ayrıca -o günlerin enerjilerine katkıda bulunuyor olarak görülebilecek- bazı tanrılarla ilişkilidir (şek. B.2). Bu gliflere hükmeden tanrıların karakterleri incelenerek yirmi glifin enerjileri hakkında değerli bir bilgi edinilebilir. Şekil B.2'de ayrıca günümüzün Quiche-Mayalarına göre bu gliflere karşılık gelen totem hayvanlarının isimleri de sıralanmıştır.

Modern dünyada, şimdiye dek en yaygın olarak kutlanan doğum günü mevsimsel yıla dayanan doğum günüdür. Örneğin, 12 Mayıs 1951'de doğmuş olan biri doğum gününü her Gregoryen yılının on iki Mayısı'nda kutlar. Doğum günlerini bu kutlama biçimi asla değişmez bir şey olarak kabul edilmemelidir. İnsanın doğum gününü fiziksel yılda kutlamak, onu Kutsal Zaman Evreni'nde enkarne olan bir ruh olarak görmek

Şekil B.3. Aztek tanrısı Tonacatecuhtli, hükmettiği gün-işareti Cipacti (timsah) ile birlikte.

yerine, fiziksel bir evrendeki bir unsur olarak görmek anlamına gelir.

Mayalar doğum günlerini doğdukları günün -her 260 ya da 360 günde bir döngüsel olarak tekrarlanan- Ruhsal enerjilerine dayalı olarak kutlarlardı. Doğum günlerini bu kutlama biçimi bir insan olmanın ne anlama geldiğiyle ilgili tümüyle farklı bir görüşü ima eder. Doğum günlerini Ruhsal-zamana dayalı olarak, tun ya da tzolkin dönüşlerinde kutlamak, insanları öncelikle Ruh'sal varlıklar olarak görmeyi ima eder. Ve bu yaratılışı evrimleştiren şey bilinç devrelerinin enerjileri olduğundan, insanın, evrimsel Ruhsal zaman çerçevesinde ne zaman doğduğunu bilmesi, biteviye tekrarlanan astronomik döngüler çerçevesinde ne zaman doğduğunu bilmesinden daha büyük bir yarar sağlayabilir.

Bugün bile Mayalar genelde bir kişiye doğduğu tzolkin gününün kombinasyonunun ismini verirler. Çünkü sizin tzolkin doğum-gününüz kaderiniz ve bireysel kimliğiniz açısından önemli olabilir. Ek C bölümünde verilen yöntemle, Gregoryen takvimindeki doğum gününüzün (klasik Quiche-Maya-Aztek-Cheroke sayımına göre olan) tzolkin enerjisini hesaplayabilirsiniz. Bu amaçla İnternet'teki hesaplayıcıları da kullanabilirsiniz. Böyle hesaplamalar için günün ne zaman başladığı konusunda farklı fikirler vardır. Esasen, gün uzunluğunun diğer çoğu yerden daha fazla değişken olduğu İsveç'te çalışmaktan kaynaklanan kişisel deneyimim beni günün başlangıcını güneşin doğduğu zaman olarak saptamaya götürmüştür.

Belli bir gün işaretinde doğmuş bireylere genelde atfedilen bazı karakter özellikleri şekil B.4'de verilmiştir. Daha önce görmüş olduğumuz gibi, her gün özel bir bilinç çerçevesinin damgaladığı özgün bir enerjiye sahiptir, ki bu bir doğum gününün ayrıca farklı düzeylerdeki bilinç kutupluluklarının özgün bir kombinasyonu olduğu anlamına gelir. Dolayısıyla, doğum günlerimizin enerjilerinin dünyaya karşı tutumumuzu ve çevremizle ilişki biçimimizi, yani bazı kişilik özelliklerimizi şekillendirmesi doğal görünür. Hayvanlar genelde bu arketipsel etkilerden kaynaklanan kişilik özelliklerini simgelemekte kullanılırlar. Direkt olarak bir hayvan ismi verilmeyen gün işaretleri, şekil B.2'de sıralandığı gibi, bir totem hayvanına ya da *nagual*'a bağlıdırlar.

Tüm yaratılışın emrinde olduğu kozmik tzolkin sayımına ek olarak, bizim kendi tzolkin doğum günümüzde başlayan bireysel tzolkin sayımlarımız vardır. Böylece, örneğin, eğer siz tzolkin günü 8 Cauac'da doğmuşsanız (ki bu gün kozmik tzolkin sayımında kin 99'dur), bu sizin bireysel hesaplamanızda *kin* 1 olacaktır. O zaman 3 Eb günü (*kin* 172) sizin kendi tzolkin sayımınızda *kin* 172-99=73, yani 8 Ben olacaktır. Böylece, aralarında sürekli bir evre farklılığı ile birlikte olsa da, kozmik

ve bireysel tzolkin dalgaları paralel giderler. Kozmik bir tzolkin enerjisi sizin için, kendi tzolkin doğum gününüze bağlı olarak bireysel bir anlam kazanır.

Tzolkin sayımında, hayatınızda yaşamınızın amacına rehberlik yapabilecek özellikle anlamlı olayların vuku bulabileceği belli günler vardır. Kendi tzolkin sayınızın ve glifinizin hükmettiği tüm günler böyle günler olabilir. Bunun nedeni, örneğin, eğer siz Kutsal Zaman Evreni'nde 7 Ik olan bir günde enkarne olmayı seçmişseniz, o zaman 7 ya da Ik enerjisine sahip tüm günlerin sizin dünyada enkarne olmayı neden seçtiğinizi ve yaşamınızın amacının ne olduğunu hatırlamanıza yardımcı olmasıdır. Yani, kendi sayınızın ve glifinizin yönettiği günlerde yaşamınızın amacı arkasına bir rüzgârı alacaktır. Ama böyle olaylar ille de her zaman hoş olaylar değildir ve bazen öğrenilecek dersler şeklini alabilirler. Benzer bir şey Galaktik Altdünya'nın çeşitli tunları için geçerli olabilir, yani 7 Ik gününde doğmuş olan birisi bu Altdünya'daki yedinci tun'un onun yaşam amacının tezahür etmesi için önemli bir zaman olduğunu görebilir.

Kozmik zaman akışıyla ilgili görülecek başka bir şey daha vardır. Sizin kim olduğunuz ve ne olabileceğiniz sadece doğduğunuz günün enerjisine bağlı değildir. Bir tzolkin doğum gününün önemini anlamanın daha derin bir yolu, bunun sizin Kutsal Zaman akışına girdiğiniz gün olmasıdır. Örneğin, eğer siz 9 Ik enerjisine sahip bir günde doğmuşsanız, bu, yaşamınızın ikinci gününün kozmik zaman akışında 10 Akbal, üçüncü gününün 11 Kan, vb. olduğu anlamına gelir. Doğumdaki tzolkin enerjiniz aracılığıyla siz kozmik zaman akışına -yaşamınız boyunca kesintisiz olarak sürecek bir akışa- girersiniz. Kendimi bir örnek olarak kullanırsam, ben 5 Ix, 5 Jaguar gününde doğmuştum. Bu, benim o sırada hayatımdaki iki önemli ilk enerji değişimini, ilk uinal değişimini deneyimlememe yedi gün ve ilk trecena değişimini deneyimlememe dokuz gün olduğu anla-

Maya Gün işareti	Aztek Gün işareti	Tipik Özellikler
Imix	Cipactli	Başlatıcı, içgüdüsel olarak koruyucu
Ik	Ehecatl	Konuşkan, spiritüel, çok-yönlü
Akbal	Calli	Güçlü, düzenli, ev-yönelimli
Kan	Cuetzpallin	Aktif, dinamik, seksüel, liderliğe meraklı
Chicchan	Coatl	Güçlü, büyüleyici, karizmatik
Cimi	Miquiztli	Güvenlik bilinçli, materyalist
Manik	Mazatl	Spiritüel, güçlü
Lamat	Tochtli	Üretken, şanslı, yeşil elli
Muluc	Atl	Duygusal, hayalgücü kuvvetli, bazen dengesiz
Oc	Itzcuintli	İşbirlikçi, dayanıklı, sadık

Şekil B.4. Doğum günü işaretleriyle ilişkili kişilik özellikleri

mına gelir. Böylece burada ben şimdi, birçok tzolkin döngüsünden sonra, 7 ve 9 sayılarının yaratılıştaki rolleri hakkında bir kitap yazıyorum.

Maya Gün işareti	Aztek Gün işareti	Tipik Özellikler
Chuen 	Ozomatli 	Sanatçı ruhlu, ben-merkezci, birçok ilgi alanına sahip
Eb 	Malinalli 	Gelecek kuşakları düşünür, dikkat çekmemeye çalışır
Ben 	Acatl 	Otoriter, bilgili, yetenekli
Ix 	Ocelotl	Ağzı sıkı, duyarlı, zeki, psişik
Men 	Cuauhtli 	Bağımsız, hırslı, gerçeklerden kaçar
Cib 	Cozcacuahtli 	Ciddi, derin, bilge
Caban 	Ollin 	Zihinsel, pratik
Etznab 	Tecpatl 	Pratik, durumları doğru\yanlış olarak görür, uyumlu çalışır
Cauac 	Quiahuitl 	Genç ruhlu, meraklı, cana yakın, felsefe ve dine çekilir
Ahau 	Xochitl 	Sanatçı ruhlu, hayalci, romantik

Şekil B.4 (*devamı*)

Kuşkusuz, ışığı yönlendirilen faaliyet akışları üreten bir kozmik plân gerçekten var olduğu için insanların kaderleri vardır. Tzolkin'in şekillendirdiği yaratıcı ışık akışlarıyla aynı çizgide olup olmadıklarına bağlı olarak, bazı şeylerin vuku bul-

ması ve diğerlerinin vuku bulmaması amaçlanmış olabilir. Bizim bireysel akışlarımız doğum günümüzde başlayan bireysel tzolkin sayımlarımız tarafından yaratılır. Bireysel devrelerimizin (döngülerimizin) kozmik devrelerle nasıl etkileşime gireceği, bireysel kaderimizin nasıl sergileneceği ve hangi yaratıcı ışık akışlarının bize sunulacağıyla çok ilgilidir.

Sadece insanlar değil, doğan her şey, örneğin bir ulus, şirket, hayvan, bitki, vb. bireysel bir tzolkin sayımı üretecektir (Örneğin, 4 Temmuz 1776'da doğan ABD'nin tzolkin sayımına göre doğum tarihi 9 Ben'dir). Bu potansiyel çeşitliliğe karşın, hâlâ tüm yaratılışa hükmeden tek bir tzolkin sayımı vardır, bu kozmik evrime hükmeden tüm daha-büyük devrelerin uyumlu bir yüksek-tonu olan gerçek sayımdır.

Fark edilmesi gereken bir başka nokta şudur: Bir aile, şirket ya da topluluk gibi bir insan grubundaki belli bir enerji katılımcıların tzolkin doğum-günü enerjilerine bağlı olarak yaratılır. Siz şekil 1.10'daki (s. 39) ya da şekil 6.4'deki (s. 163) gibi bir tzolkin çizelgesini kullanarak belli bir grubun üyelerinin doğumunun tzolkin enerjilerini saptayabilir ve sonuçta ortaya çıkan kalıbı inceleyebilirsiniz. Açıkça, farklı tzolkin enerjileriyle doğan kişiler arasındaki ilişkiler hakkında da öğrenilecek çok şey vardır.

TZOLKİN DOĞUM GÜNÜNÜZÜN ÇERÇEVESİ

Daha büyük çerçevede, ayrı bir tzolkin kombinasyonu belli bir günün enerjisine ilişkin sınırlı bir bilgi aktarır. Bizim tarih incelemelerimizden, her şeyin yalnızca, doğum günlerimize hükmeden belli bir tzolkin kombinasyonu tarafından belirlenmediği aşikâr olmalıdır. Bunun biraz aşırı bir örneğini şöyle verebiliriz: İ.S. 1. yılın 1 Haziran'ında, yani 4 Eb günü doğmuş olan birisi, İ.S. 2000 yılının 20 Nisan'ında, yani 4 Eb günü doğan birisine kıyasla, farklı bir Üstdünya'nın ve Altdünya'nın hükmettiği tamamen farklı bir bilinç çerçevesi içinde doğmuş-

tu. Böylece tzolkin sayımındaki 4 Eb her iki tarihe de hükmetse de, onların çerçeveleri tamamen farklıdır.

Günbegün tzolkin, yaratılış okyanusunun dalgaları üzerindeki bir dalgacıktır sadece; daha büyük dalgalar sizin bilinç çerçevenizi belirlemekte günbegün tzolkin'den çok daha önemlidirler. İçinde doğduğunuz baktun, katun ve tun büyük bir kehanetsel öneme sahiptir; bu kadim Maya taş anıtlarını incelediğinizde aşikâr olan bir şeydir. Dahası, eğer biz sadece tzolkin doğum günlerimizi dikkate alırsak, biteviye tekrarlanan döngülerden oluşan -bu durumda 260 günlük tzolkin devrelerinden oluşan- bir dünya görüşüne saplanıp kalırız. Ancak yaratılış hem gayri-döngüsel hem de gayri-lineer'dir. Yaratılışı yeterli biçimde tanımlayan bir takvim hem evrimsel hem de sarmalsal olmalı ve birçok evrim düzeyini içermelidir. Ancak daha uzun devreleri hesaba katarak üretilen böyle evrimsel bir çerçevede bir tzolkin doğum-gününün enerjisi gerçek anlamını kazanır.

Ayrıca, tüm tzolkin döngüsünün çerçevesi sizin doğduğunuz günün sayısının gerçek önemiyle de çok ilgilidir. Daha önce belirttiğim gibi, sizin tzolkin kombinasyonunuzun sayısı ona belli bir tanrının hükmettiği anlamına gelir. Örneğin 2 Chuen'deki 2 sayısına Tlaltecuhtli hükmeder (bkz. s. 44, şek. 2.2), ama bu kombinasyonda 2 sayısı ayrıca sizin Oc trecenası'nda, onun ikinci gününde doğduğunuzu gösterir. Bu sizin bir Oc (Köpek) içinde bir Chuen (Maymun) olduğunuz ve gün işaretinizin Maymun olmasına rağmen, kişiliğinizin bir Köpek karakteri içermesi anlamına gelir. Ancak, siz Köpek trecenası'nın ikinci gününde (2) doğduğunuzdan, Köpek karakteriniz aynı trecena'daki bir 12 ya da 13 sayısının olacağı kadar güçlü değildir. Dolayısıyla, bir gün işaretinden önce gelen sayı sizin hangi trecena ve uinal'de doğduğunuzu kesin olarak belirler, bunlar sizin kişiliğinizi ve kaderinizi de etkileyen devrelerdir.

Böylece, sizin doğum tzolkin enerjiniz sadece bir sayı ve de bir glif değildir. O sadece tüm 260-günlük tzolkin yapısı

çerçevesindeki yerinden anlaşılabilir. Örneğin, Chuen gün işaretinde doğmak, eğer bu Tezcatlipoca uinali'ndeki 9 Chuen ya da Quetzalcoatl uinali'ndeki 2 Chuen ise, tamamen farklı bir şey anlamına gelir. Chuen daima bir uinal'in orta-noktasında yer alır, ama uinaller birbirlerinden çok farklı enerjilere sahip olduklarından 2 Chuen ile 9 Chuen enerjileri de birbirinden farklı olacaktır. Tzolkin enerjisi 9 sayısı ve de Chuen gün işareti değil, 9 Chuen'in özgün kombinasyonudur. Deneyimli Maya gün-kayıtçıları kendi tzolkin doğum-gününüzün anlamını anlamak için, ona tzolkin'i oluşturan tüm 260 kombinasyon çerçevesinde, tüm ışık filtreleme kalıbı çerçevesinde bakmanız gerektiğini söylerler. Sizin hangi dört-günlük, beş-günlük (*quintana*), on-üç-günlük (trecena), yirmi-günlük (uinal), elli-iki-günlük ve altmış-beş-günlük devreler içinde doğduğunuz da önemlidir.

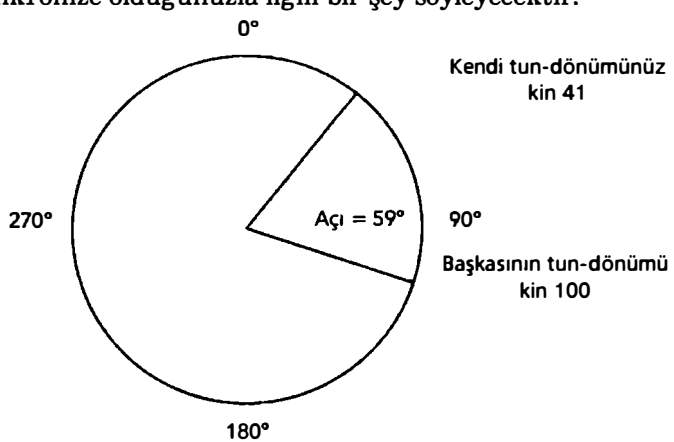
TUN-DÖNÜMÜ

Tzolkin doğum-tarihinize ek olarak, her 360 günde bir gelen ve tun-dönümü diyebileceğimiz bir doğum-gününüz de vardır. Tun-dönümü sizin doğum-gününüzün fiziksel 365-günlük yıl yerine, Ruhsal 360-günlük "yıl"daki bir kutlamasıdır. Kadim zamanlarda Maya kralları genelde doğdukları günün tun-dönümlerini ya da katun-dönümlerini kutlamak için taş anıtlar dikerlerdi. Klasik Mayalar arasında kadim taş anıtlarda, şaman-kralların tzolkin doğum-günlerini kutladıkları nadiren görülür. Onlar için çok daha önemli olan tun-dönümleriymiş gibi görünmektedir. Onlar en çok da katun-dönümleriyle ilgilenirlerdi, çünkü katun'un büyük bir kehanetsel anlam ve önem içerdiğini bilirlerdi. Sizin tun-dönümünüz yaşamınızın iniş ve çıkışları ve yeni başlangıçları hakkında tzolkin gününüzden daha çok şey söyler. Ben Maya takviminin son yıllardaki yeniden canlandırılışında tun-dönümünün önemine gerçek değerinin çok altında bir değer biçildiğine inanıyorum.

Tun-dönümünüzü kutlamak, esasen tun'a-dayalı devrele-

re göre gelişen ilahi yaratılışın dalga sürecine uymanın bir yoludur. Tzolkin doğum-günü ile tun-dönümü arasında açık bir farklılık vardır. Tzolkin günü doğduğunuz günün enerjisini yansıtırken, tun-dönümü sizin enerji döngünüzde bireysel ruhsal sürecinizin belli kişilerin ruhsal süreçleriyle ne derecede eşzamanlandığıyla çok ilgili olan bir düğümsel gündür. Her 260 günde bir sizin doğduğunuz günün tzolkin enerjisi tekrarlanır, ama doğduğunuz günden sonra her 360 günde bir kişisel tun-dönümünüzde bir düğüm noktası vardır. Bu iki gün daima aynı gün işaretiyle gösterilir, ama doğduğunuz günün on-üç-günlük devredeki sayısı farklı tun-dönümleri arasında değişir.

Kendi evrimsel ruhsal döngünüzün yaşamınızdaki diğer kişilerin ruhsal döngüleriyle nasıl bir ilişkiye sahip olduğunu şöyle araştırabilirsiniz: 360 derecelik bir daire çizin ve kendi tun-dönümünüzün ve sizi ilgilendiren diğer kişilerin tun-dönümlerinin *kin* sayısını bu daireye yerleştirin (şek. B.5). Ortaya çıkan açılar sizin onların ruhsal dalga hareketiyle ne kadar iyi senkronize olduğunuzla ilgili bir şey söyleyecektir.

Şekil B.5. Farklı kişilerin tun-dönümlerinin arasındaki açıları ve onların evrim yolunun ne derecede senkronize olduğunu belirlemek için 360 derecelik bir daire kullanılabilir.

Böylece tzolkin doğum-günüyle başkalarıyla enerji bağdaşımınızı araştırabilir, tun-dönümüyle ise onlarla ne kadar senkronize olduğunuzu araştırabilirsiniz, ki bu tamamen farklı bir meseledir. 0 ya da 180 dereceye yakın açılar senkronize (eşzamanlı) bir ruhsal evrim için uygunken, 90 ya da 270 derecelik açılar bunun çok zıddı anlamına gelebilir.

Her onüçüncü tun'da iki döngü, kişisel tun döngünüz ve tzolkin eşzamanlanır ve bu her onüçüncü tun-dönümünü özellikle güçlü bir gün yapar. Doğumunuzdan 4x13=52 tun sonra, bu güç daha da çok vurgulanır. Sadece kişisel 260 ve 360 günlük döngüleriniz senkronize olmakla kalmaz, onlar tam döllendiğiniz günde ya da ona yakın bir günde eşzamanlanırlar. Böylece elliikinci tun-dönümü sizin yaşamınızda bir yeniden-doğuş ve dolayısıyla yeni bir ruhsal evrenin, bir bilgelik evresinin başlangıcı olabilir.

Her iki kişiden birinin tzolkin doğum tarihinin her kırkiki güneş yılında bir Gregoryen doğum tarihine rastladığını bilmek de ilginç olabilir, yani, onların doğdukları günün mevsimsel ve ruhsal enerjileri o zaman bir araya gelir.

TAKVİME KARŞI DUYARLILIĞINIZI NASIL ARTIRABİLİRSİNİZ

Kendinizi Kutsal Takvim'in enerjilerine duyarlı kılmanın, değişik günlerin enerjilerini sizin için daha gerçek kılınanın ve onlara uyumlanmayı öğrenmenin birkaç yolu vardır. Eğer bir klasik Maya takvimi edinirseniz, günleri takip ederek başlamalı ve tzolkin dönüşlerini, tun-değişimlerini, vb, nasıl deneyimlediğinize dikkat etmelisiniz. Her bir günün glifi ve sayısı üzerinde meditasyon yaparak, değişik gün işaretleri ve sayılarıyla ilişkili kozmik enerjileri öğrenebilirsiniz. Ayrıca o enerjilerle ilgili farkındalığınızı artırmak için (o günlerin tanrısal enerjilerinden dileklerde bulunmak gibi) alışkanlıklar ya da ritüeller yaratarak kendinizi takvimin enerjilerine duyarlı hale getirebilirsiniz.

Trecena'nın her günü, bilinen Do-majör gam'da o güne karşılık gelen bir notayı çalan bir kaset eşliğinde meditasyon yapabilirsiniz. T'ai chi uygulamasının 108 sayısına bağlı olması gibi (9. bölümde açıklanmıştır), aynı şekilde yoga uygulamasını ve diğer ruhsal egzersizleri Maya takvimine dayandırmak mümkündür. Değişik gün işaretleriyle ilgili deneyiminizi zenginleştirmek için tüm gün işaretlerine bağlı kokular içeren esanslar vardır. Kadim Meksika'da insanlar ayrıca döngüsel bir yirmi-günlük diet uygularlardı (s. 296-297, şek. B.6) ve bu da akışa girmenin bir yolu olabilir. Size en önemli gelen şeyi - koku, görüntü, tat, işitme, dokunma, vb.- bulup ya sizin bireysel tzolkin döngünüzle ya da kozmik döngüyle ilişkili kalıplar yaratabilirsiniz.

Maya geleneğinde tzolkin'deki belli günler belli şeyleri yapmak için iyi ya da kötü günler olarak tayin edilmiştir. Marco ve Marcus de Paz'ın *The Mayan Calendar* adlı kitabından alınan birkaç örnek şekil B.6'da verilmiştir. Ben kendi yaşamımı asla bu tür tavsiyelere göre düzenlemediğimi itiraf etmeliyim, ama onlar prensipte makul bir temele dayanıyor olabilirler. Örneğin, insan bilincinin Büyük Devre'nin tarihi boyunca birlikçi ve kutuplaşmış bilinç çerçeveleri arasında nasıl değişmiş olduğunu düşünün. Bunun sonucunda, farklı tzolkin kombinasyonları hükmederken, beynin işleyiş tarzı onlara göre değişir. Bazı günler yaratıcılık için daha uygun olabilir, diğerleri dinlenmeyi ve ona karşılık gelen tipte faaliyetleri empoze ediyor görünebilir. Yine de, ben şekil B.6'daki tavsiyelerin fazla ayrıntılı olduğunu ve çoğumuz için anlamlı olabilmesi açısından modern dünyaya uyarlanmaları gerektiğini düşünüyorum.

Ben belli tipte olayların tzolkin döngüsünde belli günlerde, özellikle uinallerin başlangıçlarında, ortalarında ve bitişlerinde (o günlerin işaretleriyle ilişkili olarak) vuku bulduklarına ikna olmuş bulunuyorum. Benim bir tzolkin döngüsünü kullanma biçimim kendi seçtiğim projeleri tzolkin'in ilk uinali'nde

Maya Gün işareti	Aztek Gün işareti	... için İyi Bir gün	Önerilen Yiyecek
Imix 	Cipactli 	Bir ev satın almak	Balık
İk 	Ehecatl 	Evcil hayvanları korumak	Sebzeli mısırlı et yemeği
Akbal 	Calli 	Kur yapmak	Hindi ziyafeti
Kan 	Cuetzpallin 	Dağların ruhlarına dua etmek	Kaktüs meyvesi
Chicchan 	Coatl 	Evlilik için dua etmek	Yumurta
Cimi 	Miqiztli 	Hastalar için dua etmek	Bağırsak yemeği
Manik 	Mazatl 	Avlanmak	Geyik eti
Lamat 	Tochtli 	Mısır kültü	Tavşan eti
Muluc 	Atl 	Hataları düzeltmek	Balık eti ve oruç tutmak
Oc 	Itzcuintli 	Cinsel ilişki	Et

Şekil B.6. Maya geleneğinde, tzolkin'deki belli günler belli eylemler ya da faaliyetler için iyi ya da kötü olarak kabul edilir. Marco ve Marcus de Paz'ın *The Mayan Calendar* adlı kitabından alınan birkaç örnek burada görülmektedir.

başlatmak ve sonra bu projelerin amaçlarının bir tzolkin döngüsünün içerdiği kozmik enerjiler akışıyla ilişkili olarak nasıl gerçekleştiğini izlemektir. Öyleyse böyle bir döngü, çoğu çağdaş

Maya Gün işareti	Aztek Gün işareti	... için İyi Bir gün	Önerilen Yiyecek
Chuen	Ozomatli	Para, hayvanlar ve ekinler	Meyve
Eb	Malinalli	Esenlik için dua etmek	Meyve veya şifalı bitki çorbası
Ben	Acatl	Çocuklar	Balık
Ix	Ocelotl	Yağmur duası	Hindi ziyafeti
Men	Cuauhtli	Ekonomik esenlik	Et ve fasulye
Cib	Cozcacuahtli	Ruhlara sunularda bulunmak	Etli sulu yemek
Caban	Ollin	Bir akraba için dua etmek	Sebzeler
Etznab	Tecpatl	İnsanları beddualardan kurtarmak	Meyve suyu orucu
Cauac	Quiahuitl	İş gezileri	Meyve
Ahau	Xochitl	Kötü büyülerden kurtulmak	Hindi ziyafeti

Şekil B.6 (*devamı*)

Maya şamanının tanımladığı gibi, daima bir yeniden-doğuş, yeniden-döllenme devresi olur. Böyle 260-günlük bir yeniden-doğuşun bir parçası olarak, uinallerin akışının ve bunların izlediğim çeşitli projelerle ilişkili olarak yaşamımda nasıl kalıplar yarattıklarının farkındayımdır. Bu şekilde o tzolkin döngü-

sünün tanımladığı enerji akışının gerçekliğini görürüm, ancak üzerinde odaklandığım projelerde özgür irademi kullanırım.

Birçok seçenek vardır. Eğer gerçekten böyle bir yanıt varsa, hiç kimse tzolkin'in nasıl takip edileceğiyle ilgili doğru yanıta sahip değildir, ama hepimiz bunu araştırıp keşfedebiliriz. Onun enerjileri kesinlikle gerçektir.

EK C

Tun-dönümünüzü ve Tzolkin Gününüzü Nasıl Hesaplayabilirsiniz

Tun-dönümü Örneği: Diyelim ki, Gregoryen takvimine göre 3 Ekim 1960 tarihinde doğmuştunuz. Şekil C.1'deki 1. tabloya bakarak 1960 yılına karşılık gelen gün sayısını bulun, ki bu 21.915'dir. Buna 2. tablodaki tun sütunundaki Ekim ayının sayısını eklemelisiniz, ki bu 470' dir, buna Ekim ayındaki günlerin sayısı olarak 3 eklendiğinde sonuç, 21.915+470+3=22.388 olur. Bu sayıyı 360'a böldüğünüzde 22.388/360=62,1888 sayısını elde edersiniz. Tamsayıyı çıkarıp kalan ondalık kesiri 360 ile çarptığınızda, 0,1888x360=68 sayısını elde edersiniz. Bu sizin tun-dönümünüzün daima tun'un 68. gününe rastlayacağı anlamına gelir. Ruhsal doğum-gününüzün belli bir yılda hangi tarihe rastladığını bilmek için, yeni bir tun'un birinci gününden başlayın (örneğin s. 174, şek. 7.1'in alt sırası, 10 Aralık 2003) ve 68 sayısına gelene dek sayın, ki bu sizi 15 Şubat 2004 tarihine getirecektir. Elbette, yıldan yıla, sizin tun-dönümünüze karşılık gelen Gregoryen tarihi değişecektir.

Yıl	Gün	Yıl	Gün	Yıl	Gün	Yıl	Gün
1900	0	1928	10227	1956	20454	1984	30681
1901	365	1929	10592	1957	20819	1985	31046
1902	730	1930	10957	1958	21184	1986	31411
1903	1095	1931	11322	1959	21549	1987	31776
1904	1461	1932	11688	1960	21915	1988	32142
1905	1826	1933	12053	1961	22280	1989	32507
1906	2191	1934	12418	1962	22645	1990	32872
1907	2556	1935	12783	1963	23010	1991	33237
1908	2922	1936	13149	1964	23376	1992	33603
1909	3287	1937	13514	1965	23741	1993	33968
1910	3652	1938	13879	1966	24106	1994	34333
1911	4017	1939	14244	1967	24471	1995	34698
1912	4383	1940	14610	1968	24837	1996	35064
1913	4748	1941	14975	1969	25202	1997	35429
1914	5113	1942	15340	1970	25567	1998	35794
1915	5478	1943	15705	1971	25932	1999	36159
1916	5844	1944	16071	1972	26298	2000	36525
1917	6209	1945	16436	1973	26663	2001	36890
1918	6574	1946	16801	1974	27028	2002	37255
1919	6939	1947	17166	1975	27393	2003	37620
1920	7305	1948	17532	1976	27759	2004	37986
1921	7670	1949	17897	1977	28124	2005	38351
1922	8035	1950	18262	1978	28489	2006	38716
1923	8400	1951	18627	1979	28854	2007	39081
1924	8766	1952	18993	1980	29220	2008	39447
1925	9131	1953	19358	1981	29585	2009	39812
1926	9496	1954	19723	1982	29950	2010	40177
1927	9861	1955	20088	1983	30315	2011	40542

Tablo 1

Şekil C.1. Tablo 1 değişik Gregoryen doğum yıllarının gün sayılarını göstermektedir. **Not:** Gri ton sadece rahat okuma sağlamak için verilmiştir ve Gündüzler ve Geceler ile ilişkili değildir.

Ay	Tun	Tzolkin
Ocak	197	237
Ocak (eğer artık yılsa)	196	236
Şubat	228	268
Şubat (eğer artık yılsa)	227	267
Mart	256	296
Nisan	287	327
Mayıs	317	357
Haziran	348	388
Temmuz	378	418
Ağustos	409	449
Eylül	440	480
Ekim	470	510
Kasım	501	541
Aralık	531	571

Şekil C.1. Tablo 2 değişik aylara karşılık gelen gün sayılarını göstermektedir; bu tablolar tun (ya da tzolkin) doğum-gününü hesaplamak için kullanılmalıdır.

Tablo 2

Ruhsal Bir Doğum-Gününü Hesaplama (Tun-dönümü)

1. Yılın gün sayısı (şek. C.1, tablo 1):
2. Ayın gün sayısı (şek. C.1, tablo 2):
3. Aydaki belirli gün:
4. (1), (2) ve (3)'ün toplamı:
5. Bu toplamın 360'a bölünmesi:
6. Bu sayının ondalık kesirinin 360 ile çarpılması:
7. Belli bir yıl için tun-dönümünüzü belirlemek üzere, bu gün sayısını sayfa 174'deki şekil 7.1'in alt sırasındaki tun başlangıç tarihlerinden başlayarak sayınız.

Tzolkin günü örneği: Diyelim ki 19 Ocak 1960'da doğmuştunuz ve bunun tzolkin'de hangi güne karşılık geldiğini bilmek istiyorsunuz. Şekil C.1'e göre şu sayıları toplayın: 21. 915+236 (1960'da Şubat ayı 29 çekiyordu)+19=22.170. Bu sayıyı 260'a bölün: 22.170/260=85,2692. Tamsayıyı çıkarın ve ondalık kesiri 260 ile çarpın: 0,2692x260=70. Sizin tzolkin'deki *kin* sayınız 70'dir. Şekil 1.9-1.10 (s. 38-39), bunun Oc'a karşılık geldiğini göreceksiniz.

Günün başlangıcı olarak hangi zamanın kabul edileceği henüz yeterince çözülmemiş olabilecek bir sorundur. Ancak benim deneyimime göre, güneş doğmadan önce doğmuş olanlar önceki günün gün işaretine yerleştirilmelidirler.

Bu sıkıcı işlemleri yapmak yerine, benim İnternet sitemdeki (www.calleman.com) otomatik hesaplayıcıyı kullanarak da tzolkin günlerini ve tun-dönümlerini belirleyebilirsiniz.

EK D

Batı'nın Irak'a Karşı Savaşı

Tzolkin takvimine göre, Galaktik Altdünya'nın (dualite yılanının hükmettiği) beşinci tunu'nun beşinci uinali'nde, 1 Men (1 Kartal) gününde Batı'nın, ABD ve İngiltere'nin orduları Irak' a saldırdılar ve iki trecena sonra Saddam Hüseyin rejimini yıktılar. Bu işgalin geniş kapsamlı uzantıları vardır ve şimdiden onun küresel politika üzerindeki sonuçlarının birinci Körfez Savaşı'nın sonuçlarından çok farklı -ve onlara çok zıt- olduğu belli olmuştur. Bunun nedeni bu saldırının Maya takviminin tanımladığı zaman evreninin tamamen farklı bir çerçevesi içinde yapılmış olmasıdır. Bu savaş Galaktik Altdünya'nın Üçüncü Gündüzü'nde vuku bulmuştur.

1991'de ise Gezegensel Altdünya'nın Yedinci Gündüzü hızla yaklaşıyordu (11 Şubat 1992'de başlamıştı). Dolayısıyla 1991 savaşı -dünyanın Doğu ve Batı blokları olarak bölünmesinin sona ermesine paralel olarak, her yerde demokratik yönetim sistemlerinin ortaya çıktığı- yeni bir gezegensel fikir birliğinin bir toplanma noktası olmuştu. Bu Altdünya'nın Yedinci Gündüzü 1992'de başladığında, İnternet ortaya çıktı ve görünüşe göre, küresel bir ölçekte enformasyon alışverişini ve iletişimi engelleyen tüm sınırlar ortadan kalktı. Bundan bir yıl önce ABD'nin başını çektiği, esasen aynı fikirdeki küresel

bir topluluk Irak'ın Kuveyt'i zorla ilhak etme girişimine karşılık olarak ona karşı başarılı bir askeri saldırı başlattı. Görünüşe göre, bu harekât bütün dünyayı birleştirmişti. Sonuçta, ABD bu Altdünya'nın Yedinci Gündüzü'nün başlangıcında dünyanın tek süper-gücü olarak ortaya çıktı. Bunun ardından gelen benzeri görülmemiş ekonomik büyüme döneminde, ABD herşeye-kâdir hale gelmiş göründü.

Ancak, Irak'a karşı 2003'de girişilen savaş, enerjileri önceki savaş sırasındaki enerjilerden çok farklı olan bir küresel ortamda vuku buldu. Biz şimdi 5 Ocak 1999'da başlayan Galaktik Altdünya'nın taşıdığı dualist bilincin hâkimiyetine giderek daha çok giriyoruz. Batılı koalisyonun son ve büyük ölçüde kışkırtılmamış saldırısı böylece farklı bir bilinç çerçevesinde -Doğulu ve Batılı ulusları birleştirmek yerine kolayca ayırabilecek bir çerçevede- vuku buldu. Işık şimdi Doğu Yarıküre'yi ve sağ-beyin yarıküresini aydınlatmaktadır ve bu savaşa götüren hazırlık evresinde, özellikle Galaktik Altdünya'nın Üçüncü Gündüzü'nün 15 Aralık 2002'de başlamasından itibaren, zamanın 1991'deki gibi olmadığı aşikâr olmuştur. Batı'nın savaşları artık ittifakla alkışlanmamaktadır. Bunun nedeni esasen, Galaktik Altdünya'nın dünyaya yeni değerler içeren farklı bir bilinç çerçevesi getirmesidir. Bu yüzden, bu savaşın imalarını anlamanın anahtarı bu yeni bilinç çerçevesini anlamaktır.

Birçokları 2003 saldırısını belli bir başkanla birlikte belli bir Amerikan yönetiminin ürünü olarak ya da 11 Eylül 2001'deki terör saldırılarına bir tepki olarak görme eğilimindedir. Ama ikinci Körfez Savaşı'nın nedenleri aslında çok daha derinlere dayanır. Bu nedenleri anlamak için, Maya takviminden anlaşıldığı şekliyle ilahi zaman plânını ve bilincin evrimini anlatan önceki kitabımı, *The Mayan Calendar*'ı (2001) okumak yararlı olabilir. Sonuçta, kehanetsel bir aracı değerlendirmenin tek yolu onun geçmişte gelecekle ilgili olarak yaptığı kehanetlerin ne kadar doğru çıkmış olduğuna bakmaktır. İlk kitap-

ta ayrıntılarda bazı hatalar yaptığımı kabul etmekle birlikte, o zaman dünyanın -yer ve zaman olarak belirttiğim- temel altbölünmelerinin tam olarak doğrulanmış olduğu tartışılmazdır.

Burada Galaktik Altdünya'yla ve onun nasıl gelişeceğiyle ilgili olarak o kitapta sunduğum genel kehanetlerimi tekrarlayacağım. Şimdi doğrulanmış olan bu temel fikirlerden biri dünyanın üç büyük bölüme ayrılacağıydı: Batı, Doğu ve arada kıta Avrupası. Portekiz'in Azor adalarında toplanan son savaş konseyine İspanya, ABD ve İngiltere katılmıştı. Bunlar galaktik rezonans biriminin (Dünya Ağacı'nın) tamamen batısında yer alan uluslardır, ki bu önceki kitabımda şekil 78'de betimlenmişti. Irak'a karşı girişilen son savaşın Batı'nın bir savaşı olduğu aşikârdır.

Üç bölüme ayrılmış bir dünyayla ilgili bu genel görüş Almanya, Fransa, Belçika ve İsveç gibi ülkelerin bu savaşa karşı çıkmaları olgusu tarafından daha da çok doğrulanmıştır. Bu ulusların bilinci gezegensel orta-çizginin varlığı tarafından kuvvetle etkilenmektedir ve onlar bu yüzden sözcüğün dar anlamıyla Batılı değildir; ve gelecekte daha da az Batılı görüneceklerdir. Bir başka deyişle, Galaktik Altdünya'da Batı, Dünya Ağacı'yla daha direkt olarak ilişkili ve Anglo-Saxon uluslarla az ya da çok eşanlamlı hale gelmiştir. Almanya, halkı savaşa en şiddetli biçimde karşı çıkan ülkelerden biriydi, bu Almanya'nın direkt olarak Dünya Ağacı'nın altında bulunmasıyla ilişkili bir olgudur. Son savaşı otuz küsur ülkenin desteklemiş olduğu söylenirken, Rusya ve Çin de dahil olmak üzere Doğulu ulusların çoğu bu savaşa karşı çıkmıştı. Şimdi gördüğümüz şey Avrupa ile Batı arasında tersine çevrilemez bir boşanma sürecinin başlangıcıdır, ki Gezegensel Altdünya'da böyle bir şey düşünülemezdi bile.

Son savaş ayrıca kozmik zaman plânında belli bir noktada, Galaktik Altdünya'nın Üçüncü Gündüzü'nde (2003) vuku bulmuştur. Ben daha önce, nispeten çatışmasız geçen 1992-

1999 döneminin ardından gelen tüm bu Altdünya'nın Doğu ile Batı arasındaki çatışmaların şiddetlenmesine yol açacağı kehanetinde bulunmuştum. Bu çatışmaların çok kızıştığı günümüzde bu aşikâr görünebilir, ama Soğuk Savaş'ın Ortadoğu' daki gerilimin büyük bölümüyle birlikte sona erdiği 1990'larda bu kesinlikle belli değildi. Doğu ile Batı arasında böyle çatışmalara ve savaşlara Galaktik Altdünya'nın Gündüzlerinin yol açacağı kehaneti de doğrulanmıştır. Yeni bir yin/yang bilinç dualitesinin hükmettiği böyle dönemler başladığında, kuvvetler dengesinde bir değişim kolayca meydana gelir ve savaşla sonuçlanabilecek bir gerilim üretir.

Hâlâ Ulusal Altdünya'nın yin/yang kutupluluğu tarafından desteklenen ABD'de, başkan ülkenin savaşa girmesine karar verdiğinde halkın büyük çoğunluğunun onu desteklemesi gelenekseldir. Bu yüzden, bir savaştan -örneğin, Irak'ın yenilmesinden- direkt ekonomik çıkarı olmayan birçokları yine de askeri harekâtları desteklerler. Dualist düşünce tarafından etkilenen birçok kişi bu dualitenin yarattığı ışık tarafında (bkz. s. 72, şek. 3.11 a) kalmaya çalışacak ve ("iyi" olarak tanımlanan) başkanının ve yönetiminin kontrolü dışındaki ("kötü" olarak tanımlanan) ülkelere saldırma "hakkını" -kendi kendine tanıdığı bu hakkı- destekleyecektir. Batı şimdiye dek hükmeden bilinçteki yin/yang dualitesi tarafından kayrılıp desteklenmiş olduğundan, böyle dualist düşünmekten en son vazgeçecek olan da Batı'dır. Bu uzun bir süre boyunca Batı'nın askeri gücünün temelini yaratmış olan düşünce-yapısıdır.

Şimdi, eğer ortaya çıkmakta olan Galaktik Altdünya Doğu Yarıküre'yi kayırıyorsa, neden Batı bir kez daha Doğulu bir ulusa karşı zafer kazanmıştır? Birincisi, Irak'ın Batı'ya kendi teknolojik ya da askeri gücüyle karşı koyabileceğini beklemek için bir neden yoktu. İkincisi, acımasız Saddam rejiminin kendi halkının desteğinden de yoksun olduğu açıktır.

Böylece, Galaktik Altdünya ile birlikte sadece Batı'nın

dünyaya hükmedişi son bulmayacaktır; hükmetme ve eşitsizlik de sona erecektir. Saddam Hüseyin'inki gibi çok göze çarpan yerel diktatörlükler de Batı'nın küresel hâkimiyetinin son buluşuna paralel bir süreçte sona ereceklerdir. Temelde bu bilinçteki bir değişimin meydana getirdiği bir süreçtir. Hükmetme, Ulusal Altdünya'nın dualitesinin üretmiş olduğu bir zihinsel tutumdur ve bu yüzden, Galaktik Altdünya ilerledikçe bu tutum her yerde ortadan kalkacaktır. Dolayısıyla hiyerarşilerin ve hükmetmenin son bulması Galaktik Altdünya'nın kısmen özünü oluşturur ve geçen her Gündüz'le birlikte bu süreç güçlenecektir. Karanlık tanrısı Tezcatlipoca'nın hükmettiği Beşinci Gece'de (2008 yılı) hükmetmeyi sürdürmeye çalışan kuvvetlerin kontrolü ele geçirmek için yapacakları son umutsuz, ama aynı zamanda en güçlü girişimi göreceğiz.

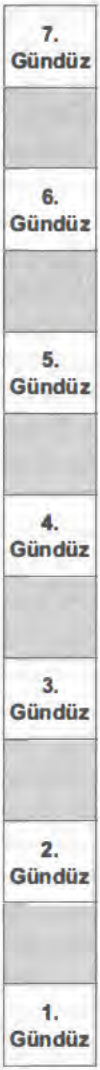
Şimdiki Gündüz'ün (2003 yılı) Doğu'yu ve bütünsel sağbeyin yarıküresini nasıl güçlendirdiğini görmek için geleneksel olarak Batı-yanlısı kabul edilen Avrupalılar arasındaki değişimi düşünün. İkinci Körfez Savaşı'ndan önceki dönem tüm dünyada, ama özellikle Orta Avrupa'da benzeri görülmemiş bir kapsamda barış gösterilerine tanık oldu, bu bölgede her toplumsal kesimden ve siyasi görüşten insan barış için bir araya geldi. Rusya ve Çin gibi birçok Doğulu ulus da savaşa karşı çıkmasına rağmen, görünüşe göre, en büyük değişim Orta Avrupa'da ortaya çıkmıştı. Bu barış arzusu büyük bir değişimi temsil eder ve Galaktik Altdünya'nın taşıdığı ve taşımaya devam edeceği şeyin bir veçhesidir. Galaktik Altdünya'nın ortaya çıkmakta olan bilincinde şimdiki zamanda barış ya vardır ya da hiç yoktur ve onun gelen Gündüzlerinde bu içgörü giderek daha çok yaygınlaşacaktır.

Batı askeri bakımdan zafer kazanmış olmakla birlikte, dünyanın büyük bölümünde onun güvenilirliği muazzam ölçüde azalmıştır, bunun nedeni kısmen Batı'nın Birleşmiş Milletler'in Güvenlik Konseyi'nin kararlarını umursamayarak, ulus-

lararası yasayı çiğneyerek saldırısını başlatmış olmasıdır; kısmen de, savaş için öne sürülen gerekçelerin var olmadığının, hatta bunların uydurulduğunun ortaya çıkmış olmasıdır. Birleşmiş Milletler'e verilen aşındırıcı zarar öyle büyüktür ki bu örgüt belki de bir daha asla, anlamlı bir siyasi forum ya da dünya siyasetini belirleyen güçlü bir kurum olamayacaktır. Meşruiyet bakımından, öyle görünüyor ki Batı kendi bindiği dallarını kesmiştir ve bir başka askeri harekât olayında diğer ülkelerdeki insanların karşı çıkışının şimdikinden de büyük olacağı aşikâr görünmektedir. Ama yine, dünyanın ABD ile ilgili kanısının bu kadar çok değişmiş olmasının nedeni, kozmik plânın Ruhsal rüzgârlarının şimdi yeni bir yönde esiyor olmasıdır. Bu rüzgârlar insanın manipülasyonunun ötesindedir ve silahlardan etkilenmezler.

Bir yanda Batı'nın dünyaya hükmedişini sürdürmeye çalışan kuvvet, öte yanda Doğu ile Batı'yı birleştirmeye çalışan kuvvet olmak üzere, çatışan iki kuvvet arasındaki mücadele dünya siyaseti açısından şimdiden çok önemli sonuçlara ulaşmıştır. Savaştan önceki görüşmeler ve pazarlıklar -Batı'nın daha yoksul ülkelere borç ve mali destek vermeyi teklif ederek onların oylarını satın almaya çalışması- ve savaştan sonra Fransa'ya karşı yapılan ve onun savaşa karşı çıkmasının sonuçlarına katlanacağı tehdidi küresel düzeyde işleyen "demokrasi" türünü daha da çok gözler önüne sermiştir. Burada paradoks şu ki, kendi halkının yaklaşık elli milyonluk bir azınlığı tarafından seçilmiş olan ABD başkanı, onu kesinlikle seçmemiş olan altı milyarı aşkın nüfuslu bir dünyada her yerde savaşa girme "hakkını" saklı tutmaktadır. Küresel bakımdan, bu ondokuzuncu yüzyılda birçok yerde mevcut olan ve birisinin oy kullanabilmek için belli bir gelire sahip olması gereken "demokrasi" türüne benzemektedir.

Irak'taki şimdiki savaş daha ne kadar sürecektir? Bu tümüyle *şimdiki savaş* ile neyi kastettiğimize bağlıdır. Belki, Ga-

Şekil D.1. Galaktik Altdünya'nın Gündüzleri ve Geceleri, onlara hükmeden tanrılar ve Batı'nın Doğu'ya karşı savaşının bir zaman-çizgisi. Birinci Körfez Savaşı on üç Üstdünya'nın her birinin 19.7 yıl olduğu Gezegensel Altdünya'nın Altıncı Gecesi'nin sonunda başladı. Galaktik Altdünya'da her bir Üstdünya 360 gündür. Eylemlerin (savaşların) Gündüzlerde meydana geldiklerine dikkat edin.

28 Ekim 2011
İkili-Yaratıcı Tanrı

3 Kasım 2010
şafaktan önceki tanrı

8 Kasım 2009
doğum tanrıçası

13 Kasım 2008
karanlık tanrısı

19 Kasım 2007
ışık tanrısı

24 Kasım 2006
yağmur ve savaş tanrısı

29 Kasım 2005
mısır ve yiyecek tanrısı

5 Aralık 2004
ölüm tanrısı

10 Aralık 2003
sevgi ve çocuk-doğumu tanrıçası

İkinci Körfez Savaşı

15 Aralık 2002
güneş ve savaşçılar tanrısı

20 Aralık 2001
su tanrıçası

Afganistan'da savaş
Dünya Ticaret Merkezi'ne ve Pentagon'a saldırılar

25 Aralık 2000
toprak tanrısı

31 Aralık 1999
ateş ve zaman tanrısı

Kosova Savaşı
Batı'nın Irak'a saldırısı

5 Ocak 1999

laktik Altdünya'nın 1999'daki başlangıcından beri bizim III. Dünya Savaşı'nı yaşadığımızı söylemek doğru olur ve bu durum büyük olasılıkla en azından 2009'un başlarına dek değişik biçimlerde devam edecektir. Ancak, III. Dünya Savaşı Gezegensel Altdünya'da vuku bulan I. ve II. Dünya Savaşları ile aynı karakterde değildir ve bu yüzden bir savaş olarak tanınmayabilir. Özellikle Irak'ın şimdiki işgaline baksak bile, onun son bulacağı kuşkuludur. Batı koalisyonunun ikilemi aşikârdır: Kendi çıkarlarını korumak için atayabileceği her kukla rejim koalisyon askerlerini geri çektikten hemen sonra yıkılacaktır. ABD Irak'tan kolayca çekilemez, bu yüzden Galaktik Altdünya'nın Dördüncü ve Beşinci Gündüzlerinde hem Irak hem de İsrail-Filistin gerilimlerinin Doğu-Batı çatışmalarının bir odağı olarak kalması ve tüm bölgeyi kapsayacak şekilde genişlemesi çok muhtemeldir.

Bu dramın içerdiği yerlerin ve ulusların sembolik önemi gözümüzden kaçmamalıdır. Galaktik Altdünya hükmetme Canavarı'nın semavi âlem tarafından devrileceği Apocalypse'dir. Vahiy Kitabı birçok kez Kudüs ve Babil'den söz eder ve bu savaş hiç kuşkusuz bitiş (kıyamet) zamanı senaryosunun bir parçasıdır. Uzun Sayım sona ererken, bu savaşın onun ilk ifadelerinin ortaya çıktığı aynı bölgede sergilenmesi bir rastlantı değildir. Küresel hükmedişin modern sistemi ataerkil aşırı tutucu hükmedişin en eski formları ile çatışmaktadır. Hükmedici Kartal şimdi çıktığı yumurtayı ezmek için geri dönmektedir, ama eğer bunu yaparsa, kendisi de hayatta kalabilecek midir? Dualite yılanı onun bir av olduğunu düşünerek kendi kuyruğunu ısırmaya çalışmaktadır, ama eğer bunu yaparsa, nasıl ve nerede hareket edebilecektir? Ortadoğu'daki şimdiki çatışmalar alfa'yı omega'ya getirmektedir, modern dünya orada geçmişinin aynasındaki yansımasını görmektedir. İnsan uygarlığı yolun sonuna gelmiştir. Artık hepimizin Bir olduğumuzu idrak etmemizin zamanı gelmiştir.

Lügatçe

Ahau: Uinal'in yirminci gün işareti; "ışık/tanrı" anlamına gelir
ahauob: Maya kralları
Ah-Cacaw: İ.S. yedinci yüzyılda Tikal'deki Maya kralı
Ailesel Yaratılış Devresi/Ailesel Altdünya: 41 milyon yıl önce başlayan on üç kinchiltun'da gelişen üçüncü yaratılış düzeyi
akşam yıldızı: Akşam gökyüzünde beliren Venüs
akupunktur: İğnelerin belli meridyen noktalarına sokulduğu geleneksel Çin tıp dalı
alautun: 63,1 milyon yıllık dönem
alfa dalgaları: 8-13 Hz frekans alanındaki beyin dalgaları
Alman-Roma İmparatorluğu: İ.S. 962'de Almanya'da Büyük Otto tarafından kurulan imparatorluk; papa tarafından Roma İmparatorluğu'nun devamı alarak kutsanmış ve 1806'da ortadan kalkmıştı
Altı Gök Tanrısı: Altıncı Altdünya'ya hükmeden tanrı
An: Sümerlerin semavi tanrısı
antropoloji: İnsanların gelişimini inceleyen bilim dalı
apocalypse: "Vahiy" anlamına gelen Yunanca sözcük; genelde Vahiy Kitabı'nda anlatılan senaryo için kullanılır.
Arbenz, Jacobo: Reformlar yapmaya çalışan ve 1953'de CIA tarafından iktidardan düşürülen Guatemala başkanı
Artaxerxes III: İ.Ö. dördüncü yüzyılın sonlarında hükmeden Pers kralı
artık gün (ya da artık yıl): Gregoryen takviminde her dört yılda bir Şubat ayına eklenen gün
astroloji, Babil: Kadim Babil'de geliştirilen ve gökcisimlerinin konumlarına dayandırılan astroloji sistemi; bugünün dünyasında genelde astroloji olarak tanımlanır.

astroloji, Maya: Kadim Mayalar tarafından geliştirilen ve zamanın Ruhsal enerjilerine dayandırılan kehanet sistemi
astro-mimarlar: Yapılarını gökcisimleriyle aynı hizada yapan Maya mimarları
ataerkil: Yalnız erkekler tarafından yönetilen veya denetlenen
Atl: Azteklerin uinal'in dokuzuncu gün işaretine verdikleri isim; "su" anlamına gelir
Atlantis: Kadim mitolojik kıta
aydınlanma: Benliğin daha düşük veçhelerinin hükmedişinden özgürleşme; yüksek Benlik ile birliğin gerçekleşmesi
Aydınlanma: Onsekizinci yüzyılın ortasında Avrupa'da rasyonel düşünceyi ve laikliği destekleyen hareket
avatar: Aydınlanmış bir ruhun enkarnasyonu için kullanılan Hint terimi
Aztekler: Ondördüncü yüzyılda Mezoamerika'da yaşayan halk
Bacablar: Mayaların yönsel tanrıları
baktun: 394 yıllık dönem
Ben: Uinal'in onüçüncü gün işareti; "kamış" anlamına gelir
Beş Dünya: Yerli Amerikan halkları arasında yaygın olan ve tzolkin'i beş farklı ama eşit bölüme ayırmayla ilişkili kehanetsel fikir
beta dalgaları: 13-40 Hz frekans alanındaki beyin dalgaları
bilinç: İçsel ve dışsal realiteyi ayıran görünmez sınır
bilinçaltı farkındalık: Bilinçli zihnin bilmediği bir farkındalık
biyosfer: Yerkabuğunun ve atmosferin canlı organizmaları barındıran alanı
Bölgesel Yaratılış Devresi/Bölgesel Altdünya: 102.000 yıl önce başlayan, on üç piktun'da gelişen beşinci yaratılış düzeyi
Brahma: Veda dininde Yaratılış Tanrısı
Bretton Woods sistemi: 1944'de ABD, New Hampshire, Bretton Woods'da yapılan bir toplantıda tanımlanan, II. Dünya Savaşı sonrası devrin mali sistemi
Büyük Devre: İ.Ö. 17 Haziran 3115'de başlayan ve 28 Ekim 2011'de sona erecek olan yaratılış devresi
Büyük Patlama: Evrenin yaratılışının başlangıcı; 15 milyar yıl önce maddenin ilk kez ışıktan oluştuğu dev bir "patlama"
Canavar: Vahiy Kitabı'nda anlatılan esas kötü kuvvet

Cengiz Han: Onüçüncü yüzyılın başlarında Moğol İmparatorluğu'nu kuran Moğol hükümdarı
Chac: Mayaların yağmur tanrısı
Chalchiuhtlicue: Trecena'nın üçüncü gününe hükmeden Aztek su tanrıçası
Cortes, Hernan: Meksika'yı fetheden İspanyol fatih
çakra meditasyonları: Çakra sistemini arındırmak için yapılan meditasyonlar
çakra sistemi: İnsanın enerji akışının düzenleyici yapısıyla ilgili Hindu sistemi
çakra, tepe: Başın üzerindeki çakra
Cheroke: İlk başta günümüzdeki Georgia Eyaleti'nde yaşayan, daha sonra Oklahama'daki özel arazilere sürülen Yerli Amerikan halkı
Chicchan: Uinal'in beşinci gün işareti; "yılan" anlamına gelir
Chichen Itza: Kuzey Yucatan Yarımadası'ndaki büyük Maya tapınak sitesi
chikin: Mayaların batı yönü için kullandıkları isim
Chuen: Uinal'in onbirinci gün işareti; "maymun" anlamına gelir
Cib: Uinal'in onaltıncı gün işareti; "akbaba/baykuş" anlamına gelir
Cimi: Uinal'in altıncı gün işareti; "ölüm" anlamına gelir
Cinteotl: Orta Meksika'nın mısır ve yiyecek tanrısı, trecena'nın yedinci gününün hükümdarı
Cipactli: Azteklerin uinal'in birinci gün işaretine verdikleri isim; "timsah" anlamına gelir
Coatl: Azteklerin beşinci gün işareti için kullandıkları isim; "yılan" anlamına gelir
Cuauhtli: Azteklerin onbeşinci gün işareti için kullandıkları isim; "kartal" anlamına gelir
Cuetzpallin: Azteklerin dördüncü gün işareti için kullandıkları isim; "kertenkele" anlamına gelir
Curry ve Hartmann çizgileri: Yerkürenin enerji ağındaki (çatal çubuk kullananlar tarafından hissedilen) çizgiler
çatal-çubukçu: Yerkürenin ışınımını duyumsayabilen kişi
çiviyazısı: Kadim Mezopotamya'da kullanılan yazı tipi
çoktanrıcı: Birçok tanrıya tapınan dinlere özgü
delta dalgaları: 1-4 Hz frekans alanındaki beyin dalgaları

dış çekirdek: Yerkürenin iç çekirdeği ile çekirdek kabuğu arasındaki katman
Doğru Sayım: Mayaların 2500 yıl boyunca kullandıkları tzolkin sayımı
9 sayısı: Mezoamerika'da kutsal sayı; Altdünyaların sayısı
dönüş frekansı: Her bir saniyedeki dönüş sayısı
Dört Dünya: Yerli Amerikan halkları arasında yaygın olan ve tzolkin'i dört farklı ama eşit bölüme ayırmayla ilişkili kehanetsel fikir
Dreamspell: 1990'da Jose Argüelles tarafından Mayalardan ilham alarak icat edilen takvim.
düğüm noktası: Sinusoit bir kavisin ekseni geçtiği nokta
Dünya Ağacı: Kozmosun yaratılışı için dikey düzenleyici yapı
Dünya Dağı: Birçok kadim geleneğe göre, yerkürenin merkezi
dünyanın merkezi: Yaxkin, Mayaların Dört Yön'ün merkezi için kullandıkları terim
Ehecatl: Azteklerin uinal'in ikinci gün işareti için kullandıkları isim; "rüzgâr" anlamına gelir
ekinoks: Bir yılda gündüz ve gecenin eşit uzunlukta olduğu iki günden biri
el yazması: Genelde ağaç kabuğundan yapılan kadim Mezoamerika kitabı
El Yazması, Borgia: Geç klasik-sonrası Aztek el yazması
El Yazması, Dresden: Alman kütüphaneci Förstemann'ın Maya takvim sistemini açıklamak için kullandığı klasik-sonrası Maya el yazması
epifiz: Işığı gözleyen ve "üçüncü göz"e bağlı olan salgıbezi
eşzamanlılık: Anlamlı ve mukadder kılınmış görünen, istatistiksel olarak olası-olmayan olay
eterik: Maddesel-olmayan
Etznab: Uinal'in onsekizinci gün işareti, "çakmaktaşı/obsidiyen" anlamına gelir
evrensel insan: Evrensel Altdünya'nın geliştirdiği kozmik bilince sahip sınırsız insan
Evrensel Yaratılış Devresi/Evrensel Altdünya: 11 Şubat 2011'de başlayacak olan 260 günlük dokuzuncu yaratılış düzeyi
ezoterik: İçsel ruhsal realitenin bilgisi

Federal Rezerv: ABD'nin 1913'de kurulan Ulusal Hazinesi
Firavun Djoser: Mısır'ın ilk firavunlarından biri; o kültürün ilk büyük piramidi ona ithaf edilmişti
fiziksel biyoloji: Fiziğin biyolojiyle etkileşiminden oluşan bilim dalı
fiziksel zaman: Gökcisimlerinin döngüsel hareketine dayandırılan zaman fikri
Gaia meditasyonu: Yerküre ile rezonansı artırmak için tasarlanmış meditasyon
galaksi: Yıldız sistemi; bazen Samanyolu gibi sarmal şekilli ve yüz milyarlarca yıldızlıdır
Galaktik Yaratılış Devresi/Galaktik Altdünya: 5 Ocak 1999'da başlayan on üç tun tarafından geliştirilen sekizinci yaratılış düzeyi
gamma dalgaları: 30-90 Hz frekans alanındaki beyin dalgaları
Gezegensel orta-çizgi: Dünya Ağacı'nın -yerküre üzerinde 12 derece Doğu boylamına karşılık gelen- dikey kolu
Gezegensel Yaratılış Devresi/Gezegensel Altdünya: İ.S. 1755'de başlayan on üç katun'da gelişen yedinci yaratılış düzeyi
glif: Maya yazısının sembolü
Gregoryen takvimi: Papa 13. Gregory'nin 1582'de çıkardığı ve halen yaygın olarak kullanılan fiziksel zaman takvimi
Güneş Çemberi: Bir çember içinde bir haçın yer aldığı sembol
güneş rüzgârı: Güneşten yerküreye doğru gelen yüklü parçacıklar rüzgârı
güneş sistemi dışındaki gezegenler: Başka yıldızların çevresinde dönen gezegenler
güneş yılı: Yerkürenin güneşin çevresinde bir dönüşüne karşılık gelen dönem
gün işaretleri: Uinal'in günlerine hükmeden tanrıların isimleri
gün kayıtçıları: Günlerin geçişinin kaydını tutmaktan sorumlu özel Maya kişileri
günlerin sayımı: Tzolkin için kullanılan bir başka terim
haab: Mayaların 365-günlük devresi
hablatun: 1,26 milyar yıllık dönem
Haç, Semavi: Dünya Ağacı; o galaksi, yerküre ve birey düzeyinde holografik projeksiyonlar olarak bulunur
Haç, Görünmeyen: Semavi Haç için kullanılan bir başka terim

Hermetik prensip: Mısır'daki kadim bir ezoterik okul olan Hermetik geleneğe atfedilen prensip
Hindu: Hindistan'ın -dharma'yı vurgulayan- hâkim dinine özgü
hipofiz: Memeli beynindeki salgıbezi sisteminin esas düzenleyicisi olan salgıbezi
hipotalamus: Memeli beynindeki salgıbezi sisteminin esas düzenleyicisi olan ve hipofize yakından bağlı olan salgıbezi
hiyerarşik: Farklı düzeylerde sınıflandırılmış ya da sıralanmış şekilde düzenlenmiş
hiyeroglif: Kadim Mısır yazısının temel işareti
holografik: Bütünün her bir parçası tarafından mikroskobik olarak yansıtıldığı bir yapıya ilişkin
holografik rezonans: Makrokozmostan mikrokozmosa eşzamanlı bilgi aktarım sistemi
Homo habilis: İki milyon yıl önce Doğu Afrika'da yaşayan ilk *Homo* türü
Huehuecoyotl: Aztek dans tanrısı, uinal'in dördüncü gününün hükümdarı
Hunaphu: Popol Vuh'un Kahraman İkizlerinden biri (Bir Ahau)
Hunlar: Ortaçağın ilk dönemindeki Asya kökenli göçebe halk
Hücresel Yaratılış Devresi/Hücresel Altdünya: 16,4 milyar yıl önce başlayan on üç hablatunluk ilk yaratılış düzeyi
Hz (Hertz): Frekans ölçüsü (her bir saniye için)
Ik: Uinal'in ikinci gün işareti; "rüzgâr" anlamına gelir
Imix: Uinal'in birinci gün işareti; "timsah" anlamına gelir
In Lak'ech: "Ben bir başka sen'im" anlamına gelen Maya selam sözü
In Lak'ech felsefesi: Tüm canlılarla bir olduğumuzla ilgili Maya felsefesi
Itzcuintli: Azteklerin uinal'in onuncu gün işaretine verdikleri isim; "köpek" anlamına gelir
Ix: Uinal'in ondördüncü gün işareti; "jaguar" anlamına gelir
ilahi ışık: Yaratılışa arketipsel bilgi projekte etmeye hizmet eden farkındalık enerjisi
ilahi plân: Bilincin evrimini belirleyen Ruhsal enerjilerin kesin ilerleyişi

İlk Baba: Dünya Ağacı'nı aktive eden Maya tanrısı; ayrıca mısır tanrısı olarak da bilinir
ilkbahar ve sonbahar ekinoksları: İlkbaharda ve sonbaharda gündüz ile gecenin eşit uzunlukta olduğu günler
iç çekirdek: Yerkürenin merkez bölgesi
iyonosfer: Atmosferin radyo dalgalarını yansıtan iyonlaşmış bölgesi
Kabilesel Yaratılış Devresi/Kabilesel Altdünya: 41 milyon yıl önce başlayan on üç kalabtun'da gelişen dördüncü yaratılış düzeyi
Kahraman İkizler: Mayaların kutsal kitabı Popol Vuh'un baş mitolojik karakterleri olan Hunaphu ve Xbalanque
Kailas Dağı: Tibet'in en kutsal dağı; evrenin merkezi olarak kabul edilir
kalabtun: 160.000 yıllık dönem
Kalde: Tevrat'ta Sümerlere verilen isim
Kalki: İnsanlığın aydınlanmasını amaçlayan Hintli avatar
Kan: Uinal'in dördüncü gün işareti; "kertenkele," "tohum" ya da "ağ" anlamına gelir
kanallık: Yüksek bir Ruhsal kaynaktan bilgi almak (medyumluk)
kapitalizm: İtici gücü kâr birikimi yapmak olan ekonomik sistem
Kaplumbağa Adası: Yerli Amerikalıların Kuzey Amerika'ya verdikleri isim
Karanlık Çağlar: İlk ortaçağ dönemine verilen isim, Roma İmparatorluğu'nun yıkılışını izleyen yüzyıllar
karma yoga: "Eylem yolu" ya da "iyilik yapmak" anlamına gelen Hindu tabiri
katun: 19,7 yıllık (7200 günlük) dönem
kehanet etmek: Ruhsal âlemle rezonansa girerek gelecek hakkında tahminde bulunmak
ki: Çin felsefesinde yaşam gücü
kin: Güneş, bir günlük dönem
kinchiltun: 3,2 milyon yıllık dönem
klasik Mayalar: İ.S. 200-850 arasındaki klasik zamanlarda yaşamış olan Mayalar
klasik sayım: Mayaların klasik zamanlarda kullandıkları tzolkin sayımı; Quiche-Mayalar arasında hâlâ kullanılmaktadır
klasik-sonrası Mayalar: İ.S. 850-1250 döneminde yaşayan Mayalar

Konfüçyüs: Kadim Çinli filozof (İ.Ö. 550)
kozmik ayna: İnsanlığın kozmos tarafından geri yansıtılma fırsatı
kozmik bilinç: Her-şeyi-kapsayan bilinç
kozmik piramit: Dokuz-katlı piramit
kozmik projektör: Çeşitli Maya zaman devrelerine hükmeden arketipsel bilginin projeksiyonu için evrensel yapı-çerçevesi
kozmopolit: Belli bir ulusa ait olmayan
Kukulcan: Mayaların -Aztek dili Nahuatl'da Quetzalcoatl denen-Tüylü Yılan'a verdikleri isim
Kutsal Cuma: Mesih'in çarmıha gerildiği ve Cortes'in Meksika'ya indiği gün olarak anılan gün
Kutsal Çember: Kuzey Amerika Yerlilerinin törensel amaçlarla kullandıkları, Dört Yön'ü içeren çember
Kutsal Takvim: 260-günlük tzolkin'e verilen isim
Kutsal Venüs Günleri: Üzerlerinde Venüs'ün bir sabah yıldızı olarak belirebileceği gün işaretleri
kutupluluk: Gerilim yaratan dualite
kuvantum mekaniği: Dalgacık/parçacık dualitesinin fiziği
küresel beyin: Gezegenin insan beyninin işlevselliklerine göre düzenlenmesi
küresel çakra sistemi: Dünya Ağacı'yla ilişkili olarak düzenlenen gezegensel eterik enerji meridyenleri
Lacandon: Usumacinta Nehri çevresindeki yağmur ormanında geleneksel olarak yaşayan Maya grubu
Lakin: Doğu'ya hükmeden Maya tanrısı
Lamat: Uinal'in sekizinci gün işareti; "tavşan" anlamına gelir
Lao-tzu: İ.Ö. altıncı yüzyılın ortalarında yaşamış olan Çinli filozof
ley çizgileri: Çatal-çubuk kullananların yerkürenin eterik bedeninin bir parçası olarak tanımladıkları, genellikle spiritüel geleneklerle ilişkili olan çizgiler
Mahavira: Jain dininin kurucusu
makrokozmos: Kozmosun büyük-ölçekteki tezahürleri
Malinalli: Azteklerin trecena'nın onikinci gün işareti için kullandıkları isim; "çimen" anlamına gelir
Manik: Uinal'in yedinci gün işareti; "geyik" anlamına gelir
manto: Yerkürenin kabuğu ile çekirdeği arasındaki katman

Mauna Kea: Hawaii'nin Büyük Adası'ndaki yanardağ; astronomik gözlemler için büyük bir merkezdir.
Mayahuel: Aztek *pulque* (bir içki) tanrıçası; uinal'in sekizinci gününün hükümdarı
Mayapan: Yucatan'daki klasik-sonrası Maya tören merkezi
Mazatl: Azteklerin uinal'in yedinci gün işareti için kullandıkları isim; "geyik" anlamına gelir
mecaz: Soyut bir fenomeni tasvir etmekte kullanılan sözel imge
memeli hayvan beyni: Memeli hayvanların bir tarafta lokalize olmuş beyin yapısı; onun işlevleri iki yarıkürede farklıdır
Memeli Hayvansal Yaratılış Devri/Memeli Hayvansal Altdünya: 820 milyon yıl önce başlayan on üç alautun tarafından geliştirilen ikinci yaratılış düzeyi
Men: Uinal'in onbeşinci gün işareti; "kartal" anlamına gelir
menorah: Musevi geleneğinde yaratılışın sembolü olan yedi-kollu şamdan
Mezoamerika: "Orta Amerika," kuzey Meksika'dan Honduras'a kadar uzanan kültürel bölge için kullanılan arkeolojik terim
Mixtekler: İspanyol Fethi sırasında Oaxaca bölgesinde yaşayan Mezoamerikan halkı
Moğol Hücumu: Onüçüncü yüzyılın başlarında göçebe Moğolların Avrasya kıtasına saldırısı
Muluc: Uinal'in dokuzuncu gün işareti; "su" anlamına gelir
Nagual: Bazen bir totem anlamına gelir; ölümün ya da şimdiki realite dünyasının ötesindeki bir dünyanın sembolik bir tezahürüdür
Napolyon'un Savaşları: Napolyon'un 1794-1814 arasındaki yükseliş ve düşüş döneminde Fransızların yaptıkları savaşlar
nirvana: Budist gelenekte aydınlanma hali
Oaxaca: Güney Meksika'daki bir bölge
obsidiyen: Volkanik cam
Oc: Uinal'in onuncu gün işareti; "köpek" anlamına gelir
Ocelotl: Azteklerin ondördüncü gün işaretine verdikleri isim, "leopar" anlamına gelir
Okyanusya: Pasifik Okyanusu'ndaki karaların ortak ismi
Ollin: Azteklerin onyedinci gün işaretine verdikleri isim; "hareket" anlamına gelir

Olmekler: İ.Ö. 1500'lerde ortaya çıkan, Meksika körfezinde yaşayan kadim Mezoamerikan halkı
Omecinatl: Azteklerin en yüksek yaratılış tanrısının dişi veçhesi
Ometeotl: Azteklerin en yüksek yaratılış tanrısının erkek veçhesi
18-Tavşan: Copan'da hükmeden Maya şaman kralı
13 sayısı: Mezoamerika'da kutsal sayı, Üstdünyaların sayısı
Otuz Yıllık Savaş: 1618-1648 yılları arasında Katolikler ile Protestanlar arasında Avrupa'da meydana gelen dinî savaş
Oxlaj, Alejandro: Quiche-Maya büyüğü (bilgesi)
Ozomatli: Azteklerin onbirinci gün işaretine verdikleri isim; "maymun" anlamına gelir
özgür irade: İnsanların önceden belirlenmemiş seçimler yapacak bir konumda olduklarıyla ilgili felsefi fikir
Pacal: İ.S. yedinci yüzyılda yaşamış Palenque kralı
papalık: Papalık kurumu
Patecatl: Uinal'in onikinci gün işaretine hükmeden Aztek tıp tanrısı
Pavlus: Hıristiyanlığın ilk yayılışında önemli bir rol oynamış olan havari
piktun: 7900 yıllık dönem
Pisagor: İ.Ö. altıncı yüzyılın ortalarında Sicilya'da yaşamış ve sayıların uyumlarını incelemiş olan Yunanlı düşünür
Pleiades: Gould Kuşağı'nın bir parçası olan Boğa Takımyıldızı'ndaki yıldız grubu
Popol Vuh: "Öğüt Kitabı," Maya yaratılış mitolojisini içeren, bazen Mayaların kutsal kitabı da denen kadim kitap
prana: Yaşam enerjisi anlamına gelen Sanskritçe sözcük
presesyon: Yerkürenin ekseninin dairesel hareketi
Protestanlık: Onaltıncı yüzyılda ortaya çıkan ve Katolik Kilisesi'ne karşı belli itirazlara dayanan Hıristiyan hareket
Quetzal: Guatemala'nın uzun, parlak tüylü ulusal kuşu
Quetzalcoatl: Azteklerin Tüylü Yılan'a verdikleri isim; o Yucatecli Mayalar tarafından Kukulcan olarak adlandırılmıştır
Quiahuitl: Azteklerin uinal'in ondokuzuncu gün işaretine verdikleri isim; "yağmur" anlamına gelir
Quiche-Maya: Günümüzde Guatemala'da yaşayan Maya grubu
quintana: Beş-günlük dönem

Reformasyon: Katolik Kilisesi'nin reform geçirmesi gerektiğini savunan hareket; Luther, Calvin ve diğerleri tarafından kurulmuştur
Romantizm: Avrupa'da, ondokuzuncu yüzyılın başlarındaki kültürel hareket
Rönesans: Avrupa'da ortaçağın sonlarında bireyin, özellikle sanatsal olarak, özgürleşmesini ifade eden kültürel hareket
ruhsal beden: Bedenin eterik, fiziksel-olmayan veçhesi
ruhsal enerji: Yaşam gücü; prana ya da ki enerjisi
sabah yıldızı: Sabah gökyüzünde beliren Venüs
salınım: (Osilasyon) Dalga hareketi
Schumann rezonansı: İyonosfer ile yerkabuğu arasındaki boşluktaki elektromanyetik tepiler (impulslar)
Sekiz-katlı Yol: Aydınlanma haline nasıl erişileceğiyle ilgili Budist öğreti
sekizyüzlü: Sekiz eşit üçgen yüzlü teorik yapılardan biri
sıfır: Mayalar tarafından Milat zamanında geliştirilen matematiksel kavram
Stonehenge: Güneybatı İngiltere'de, Bath yakınında kadim dikili taşların oluşturduğu bir çember
sutra: Budist ya da Vedik metinlerdeki bir ayet ya da prensip
Sümer: Bugün Irak'ın bulunduğu yerdeki, kadim Mezopotamya'daki ilk yüksek uygarlık
şaman: Ölümün ya da şimdiki realite dünyasının ötesindeki dünyayı görebilen ve onunla temas kurabilen kişi
Şiva: Hinduizm'in yaratıcı ve yok edici tanrısı
Takvim Taşı, Aztek: Mexico City'deki Antropoloji Müzesi'nde korunan Aztek kökenli takvim taşı; Azteklerin en ortak sembollerindendir
Taoizm: İ.Ö. altıncı yüzyılın ortalarında Lao-tzu'nun geliştirdiği Çin felsefesi
taş anıt: Bir hükümdarı kutlamak için dikilen taş levha
Taş Devri: İnsanın evriminde metallerin kullanılmaya başlamasından önceki devir
tekrardoğuş: İnsan ruhunun yaşamdan öbür dünyaya (ölüm sonrası yaşama) ve sonra tekrar yaşama geçtiği fikri

Tecciztecatl: Aztek ay tanrıçası, uinal'in altıncı gün işaretinin hükümdarı
Tecpatl: Azteklerin uinal'in onsekizinci gün işaretine verdikleri isim; "obsidiyen bıçak" anlamına gelir
Teotihuacan: Bugünkü Mexico City'nin dışında bulunan büyük törensel piramit kompleksi ve ticaret merkezi; Milat'tan sekizinci yüzyılın başlarına dek gelişmiştir
Teotihuakanlar: Teotihuacan çevresinde yaşayan kadim Mezoamerikan halkı
Tepeyollotl: Aztek tanrısı, dağın kalbi, uinal'in üçüncü gün işaretinin hükümdarı
teta dalgaları: 4-7 Hz frekans alanındaki beyin dalgaları
Tezcatlipoca: Aztek karanlık tanrısı, trecena'nın onuncu gününün ve uinal'in onüçüncü ve onbeşinci günlerinin hükümdarı; Quetzalcoatl'ın güçlü rakibi
Tikal: Bugünkü Guatemala'da büyük Maya tapınak sitesi
Tlacolteotl: Erkeklerin pisliğini yakıp yok eden Aztek sevgi tanrıçası ve trecena'nın beşinci gününün hükümdarı
Tlahuizcalpantecuhtli: Sabah yıldızıyla ilişkili olan ve şafaktan önce hükmeden Aztek tanrısı, trecena'nın onikinci gününün hükümdarı
Tlaloc: Aztek yağmur ve savaş tanrısı, trecena'nın sekizinci gününün hükümdarı
Tlaltecutli: Aztek toprak tanrısı, trecena'nın ikinci gününün hükümdarı
Tochtli: Azteklerin sekizinci gün işaretine verdikleri isim; "tavşan" anlamına gelir
Toltekler: Başkentleri Hidalgo eyaletindeki Tula olan Mezoamerikan halkı
Tonalpouhalli: Azteklerin Tzolkin çizelgesine verdikleri isim
Tonacatecuhtli: Aztek üreme tanrısı, uinal'in birinci gününün ve (bazen) trecena'nın yedinci gününün hükümdarı
Tonalaciuatl: Tonacatecuhtli'nin dişi veçhesi
Tonatiuh: Aztek güneş ve savaşçılar tanrısı, trecena'nın dördüncü gününün ve uinal'in ondokuzuncu gününün hükümdarı
trecena: Tzolkin'in on-üç-günlük dönemi
tun: 360 günlük dönem

tun-dönümü: Her 360 günde bir gelen ruhsal doğum-günü
Tüylü Yılan: Işığı ve kültürün-uygarlığın yaratılışını simgeleyen ana Mezoamerikan tanrısı; Aztekler tarafından Quetzalcoatl, Mayalar tarafından Kukulcan olarak da adlandırılır.
tzolkin: 260-günlük sayım, ayrıca Kutsal Takvim olarak da adlandırılır
uaxaclahunkins: Mayaların on-sekiz-günlük bir devreye verdikleri isim
uinal: Yirmi-günlük dönem; yirmi gün tanrılarının bir döngüsü
uinic: Mayaların insana verdikleri isim
Ulusal Yaratılış Devresi/Ulusal Altdünya: 5125 yıl süren on üç baktun'da gelişen altıncı yaratılış düzeyi
Uyumlu Birleşme: Geleneksel 1 Imix ve 2 Ik tzolkin günlerindeki (16-17 Ağustos 1987) spiritüel kutlama
Uzun Sayım: İ.Ö. 11 Ağustos 3114'de başladığı ve 21 Aralık 2012'de sona ereceği söylenen yaratılış devresi
Venüs devresi: Yerküreden görüldüğü haliyle, Venüs'ün evreleri boyunca 584-günlük bir ilerleme
Venüs geçişi: Venüs gezegeninin güneş diskinin karşısından geçişi, her yüzyılda yaklaşık bir kere vuku bulur
Venüs tabloları: Dresden El Yazması'nda Venüs'ün evrelerini tanımlayan astronomik tablolar
vorteksler: Ruhsal enerji için sarmal düzenleyici yapılar
Vuotan Haçı: Güneş Çemberi için kullanılan kadim İskandinav isim, Kızılderililerin Kutsal Çemberi ile aynı şeydir
Xaman: Mayaların Kuzey yönüne hükmeden tanrıya verdikleri isim
Xbalanque: Popol Vuh'taki Kahraman İkizlerden biri, "jaguar" anlamına gelir
Xiuhtecuhtli: Aztek ateş ve zaman tanrısı, uinal'in dokuzuncu gün işaretinin ve trecena'nın birinci gününün hükümdarı
Xochipilli: Aztek çiçekler tanrısı, onbirinci gün işaretinin hükümdarı
Xochiquetzal: Aztek çiçekler tanrıçası, onikinci gün işaretinin hükümdarı
Xochitl: Azteklerin yirminci gün işaretine verdikleri isim; "çiçek" anlamına gelir
Xolotl: Uinal'in onyedinci gününe hükmeden Aztek tanrısı, "köpek-

başlı canavar" anlamına gelir, Quetzalcoatl'ın ikiz kardeşidir
Yakıcı Günler: Özellikle kutlanan bir dizi gün; onlar tzolkin'in her 65 gününde bir gelirler
yaratılış alanı: İlahi yaratılış sürecini düzenleyen enerji alanı
Yaxkin: Mayaların Dört Yön'ün merkezine verdikleri isim
7 sayısı: Mezoamerika'daki kutsal sayı, her bir Altdünya'daki ışık dalgalarının sayısı
Yeni Çağ: (New Age) Yeni Çağ'ın gelişini kehanet eden modern hareket
yeni ekonomi: Enformasyon teknolojisi devriminin ürettiği ekonomi
Yeni Kudüs: Vahiy Kitabı'nda anlatıldığı şekliyle zamanın sonunda ortaya çıkan yeni dünya
yerkabuğu: Yerkürenin yüzey tabakası
Yggdrasil: İskandinavların Dünya Ağacı'na verdikleri isim, dev bir dişbudak ağacı olarak imgelenir
yıl taşıyıcısı: Yeni bir yılın birinci gününe hükmeden gün işareti
yin/yang: Çinlilerin kozmosun karanlık/ışık, dişi/erkek kutupluluğuna verdikleri isimler
yin/yang alanları: Yin/yang dualitelerinin yerkürenin yüzeyine projeksiyonları
21 Aralık 2012: Uzun Sayım'ın bitiş tarihi
28 Ekim 2011: İlahi yaratılış devrelerinin bitiş tarihi
Yohualticitl: Aztek doğum tanrıçası, trecena'nın onbirinci gününün hükümdarı
Yucatec: Yucatan Yarımadası kökenli
Yum Kax: Mayaların mısır tanrısına verdikleri isim
yüksek-ton: Temel bir tonla rezonansın ürettiği daha yüksek frekanslı ton
108 sayısı: Hindu ve Budist geleneklerinde kutsal sayı; Hinli bilgeler genellikle bunu isimlerinden biri olarak alırlar
zaman kilidi: Belli bir zaman dönemi boyunca bilincin bir veçhesini bloke eden etken
Zapotekler: Tzolkin'i keşfeden kadim Mezoamerikan halkı; Oaxaca eyaletinde yaşadılar ve Monte Alban tören merkezini inşa ettiler
Zerdüşt: Dualist ama tektanrıcı bir din getirmiş olan İranlı dinî lider

Kaynakça

Argüelles, Jose. *The Mayan Factor: Path Beyond Technology.* Santa Fe: Bear and Co., 1987.

Argüelles, Jose. *Time and Technosphere: Tha Law of Time in Human Affairs.* Rochester, Vt.: Bear and Co., 2002.

Balin, Peter. *The Flight of Feathered Serpent.* Wilmot, Wisc.: Arcana Publishing, 1987.

Bays, Brandon. *The Journey: A Road Map to the Soul.* New York: Pocket Books, 2001.

Brotherston, Gordon. *Book of the Fourth World: Reading the Native Americas Through Their Literature.* New York: Cambridge University Press, 1992.

Calleman, Carl Johan. *Maya-hypotesen, Svenskarnas roll för Gaias födelse ar 2012.* Self-published in Swedish, 1994.

Calleman, Carl Johan. *The Theory of Everything: The Unification of Science Based on the Evolution of Consciousness.* Unpublished manuscript., 1997.

Calleman, Carl Johan. *Solving the Greatest Mystery of Our Time: The Mayan Calendar.* London and Coral Springs, Fla.: Garev, 2001.

Coe, Michael D. *Breaking the Maya Code.* London: Thames and Hudson, 1992.

Coe, Michael D. *The Maya.* London and New York: Thames and Hudson, 1993.

De Landa, Diego. *Yucatan Before and After the Conquest.* New York: Dover, 1978.

de Paz, Marco and Marcus. *Calendario maya:el camino infinito del tiempo.* Guatemala: Ediciones Gran Jaguar, 1991.

Freidel, David, Linda Schele, and Joy Parker. *Maya Cosmos: Three Thousand Years on the Shaman's Path.* New York: Morrow, 1993.

Hail, Raven. *The Cherokee Sacred Calendar: A Handbook of the Ancient Native American Tradition.* Rochester, Vt.: Destiny Books, 2000.

Jenkins, John Major. *Tzolkin: Visionary Perspectives and Calendan Studies.* Garberville, Calif.: Borderline Sciences, 1994.

Jenkins, John Major. *Maya Cosmogenesis 2012.* Santa Fe: Bear and Co., 1998.

Johnson, Kenneth. *Jaguar Wisdom: Mayan Calendar Magic.* St. Paul, Minn.: Llewellyn, 1997.

Maor, Eli. *June 8, 2004: Venus in Transit.* Princeton, N.J.: Princeton University Press, 2000.

Miller, Alice. *For Your Own Good: Hidden Cruelt in Child-Rearing and the Roots of Violence.* New York: Noonday Press, 1990.

Morton, Chris, and Ceri Louise Thomas. *The Mystery of the Crystal Skulls.* London: Thorsons, 1997.

Nisbett, Richard E. *The Geography of Thought.* New York: Free Press, 2003.

Popol Vuh: The Mayan Book of the Dawn of Life, trans. Dennis Tedlock. New York: Simon and Schuster, 1985.

Roys, Ralph. *The Book of Chilam Balam of Chumayel.* Norman, Okla.: University of Oklahoma Press, 1967.

Schele, Linda, and David Freidel. *A Forest of Kings: The Untold Story of the Ancient Maya.* New York: William Morrow, 1990.

Schele, Linda, and Mary Ellen Miller. *The Blood of Kings: Dynasty and Ritual in Maya Art.* New York: George Braziller, 1986.

Scofield, Bruce. *Day Signs: Native American Astrology from Ancient Mexico.* Amherst, Mass.: One Reed Publications, 1991.

Scofield, Bruce. *Signs of Time: An Introduction to Mesoamerican Astrology*. Amherst, Mass.: One Reed Publications, 1994.

Shearer, Tony. *Beneath the Moon and Under the Sun*. Santa Fe: Sun Books, 1987.

Thompson, J. Eric S. *A Commentary on the Dresden Codex*. Philadelphia: American Philosophical Society, 1972.

Waters, Frank. *Mexico Mystique: The Coming Sixth World of Consciousness*. Chicago: Swallow Press, 1975.

İnternet Kaynakları

Carl Johan Calleman'ın İnternet adresinde (www.calleman.com) (İngilizce/İsveççe) tzolkin günlerini ve tun-dönümlerinizi belirleyebileceğiniz (Gregoryen takviminin günlerini tzolkin günlerine çeviren) bir hesaplayıcı bulunmaktadır.

Bu kitabı okumuş kişiler için Sharon Jorgensen'in yönettiği bir İnternet tartışma grubuna şu adreste ulaşabilirsiniz: groups.yahoo.com /group/enlightened_future.

Oneness Celebration (Bir'lik Kutlaması) hakkında bilgi şu adreste bulunabilir: www.OnenessCelebration.com.

Kalki'nin İnternet sayfası (bkz. 9. bölüm): www.livinginjoy.com

MAYA TAKVİMİ
ve
BİLİNCİN DÖNÜŞÜMÜ

"Bu kitabı okumak güçlü ve çok heyecan verici bir deneyim. Her sayfa insanlık tarihinin ve küresel bilincin evriminin en derin gizemlerini açıklayan etkileyici içgörüler sunuyor."

MICHAEL E. SALLA, PH.D., *Center for Global Peace*

Son yıllarda Amerika'nın en ileri kadim uygarlığı olan Mayaların gizemli takvimine gösterilen ilgi dünya çapında artmıştır. Bu ilginin esas nedeni binlerce yıllık Maya takviminin 2012 yılında sona erecek olmasıdır.

Carl J. Calleman'ın hem tarihî ve bilimsel araştırmaya dayanan hem de ilahi bir ilhamla yazılmış görünen bu kitabı Maya takvimini daha önce hiçbir araştırmacının yapamadığı bir biçimde derinlemesine ve felsefi olarak inceleyip yorumlamakta, bu takvimin tüm gizemini açığa çıkarmakta, böylece insanlığın tüm geçmişini ve geleceğini -tarihî ve bilimsel olgulara da dayanarak- çarpıcı bir biçimde gözler önüne sermektedir.

Maya takvimi insanlığın geçmişini belirlemiş olan ve hepimizin geleceğini çok yakından ilgilendiren ilahi ya da kozmik planı inceleyip öğrenmemizi sağlayan en önemli aracımızdır. Calleman büyük bir aciliyet içeren evrensel bir gerçeği Maya takviminden çıkarmıştır ve modern insanların anlayabilecekleri bir şekilde sunmaktadır. Bu kitap bizim kesin bir ilahi planı izleyen bilinçli bir evrende yaşadığımızı göstermektedir.

Zamanın sonunda aydınlanmış bir altın çağ yaratmak için bir son-tarih vardır ve hepimizin bu sürece birlikte yaratanlar olarak katılmamız gerekiyor. Bu Maya takviminin bugün idrak edilmesi gereken en önemli mesajıdır. Bu kitap okuyan herkesi yeni ve yüksek bir anlayışın eşiğine getirebilir ve bize 2011'in sonunda aydınlanmayla sona erecek kozmik plâna uymamızı sağlayacak somut önerileriyle rehberlik edebilir.

CARL J. CALLEMAN, fiziksel biyolojide Ph.D. derecesine sahiptir ve Dünya Sağlık Örgütü'nde kanser uzmanı olarak hizmet etmiştir. Maya takvimiyle ilgili incelemelerine 1979'da başlamış ve şimdi dünyanın her yanında bu konuda konferanslar vermektedir. Ayrıca, The Mayan Calendar adlı kitabın yazarıdır. İsveç'te yaşamaktadır.

ISBN 975-6793-61-9
9 789756 793619
www.akasa.com.tr
AKAŞA®